உ

ஸ்ரீராமஜெயம் 7809.

—o—

இவை:

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவரவர்களியற்றிய

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

இஃது.

மைலம்.

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை - இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

பாரத ராமாயண

கிரிமினல் கேசுகள்.

விலை. ரூபா. **1—8—0** வி. பி. ஜார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கேசுகளின் விபரம்

1. அரிச்சந்திரச் சரித்திரம்.
2. சூர்ப்பநகை பங்கம்.
3. வாலிவதம்.
4. இலங்காதகனம்.
5. 1. மேற்படி அப்பீல்
   அரம்பைப் பலவந்தப் புணர்ச்சி.
6. கோபிகாஸ்திரீகள்
   வஸ்திராபகரணம்.
7. துரோபதை வஸ்திராபகரணம்.
   1. மேற்படி அப்பீல்.
   2. அப்பீலுக்குமேலு மப்பீல்.
8. கீசகன் பலவந்தம்.

இக்கேஸ் இராமாயணம் பாரதம் அரிச்சந்திரப் புராண முதலிய
பண்டைக்கிரந்தங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இதைப்
படிக்கு மகான்களினது மனதை ஒரு நிமிஷநேரமாவது விடாது "ஊசியைக்
காந்தமிழுப்பது" போல அதிவிரைவி விழுத்துக்கொள்ளும். படிக்கும்படி
புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்தவர்கள் இடையில் என்னவேலை நேரிட்டாலும்
முழுவதும்படித்தல்லாது கீழேவையார்கள். இது தற்காலம் போலீஸ் கோர்
ட்டுகளில் நடக்கும் வியாச்சியங்கள்போல முழுதும் எழுதப்பட்டுள்ளது. &
தில் ஆங்காங்கு ஜட்ஜிமெண்டுகளிலெடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கும் ஆழியக
ருத்தமைந்த நியாயங்களொவ்வொன்றும் நமது நண்பர்களறிந்திருக்கதற் பா
லது. வக்கீல்களினது விஞக்களோ மிக வியக்கத்தக்கன. சாக்ஷிகளினதும்
வாதி பிரதிவாதிகளின்தும் விடைகள் வெகு விநோதமா யிருக்கும். வக்கீல்க
ளினது ஹீயறிங், ஒவ்வொருவருக்கும் அதி ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்காமற்
போகாது. வியாச்சியத்தினது சாரம்வியக்கத்தக்கதே. இதை வாசிப்பதால்
முற் கூறிய புராணங்கள் முழுவதையும் படித்தடையும் பிரயோசனத்தை
இலகுவிற் பெறலாம். இதிற் காட்டப்பட்டிருக்குஞ சட்டங்கள் (வா) இண்
டியன் பினல்கோடு முதலிய சட்டப் புத்தகங்களிலிருந்தே எடுத்துக்காட்
டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விநோதமான புத்தகத்தி லமைந்த கேசு
ளுள்ளும் முதன் முதல் வியாச்சியம், பின்னர் வாதி விசாரணை, வாதிசாக்ஷி
விசாரணை, குற்றப்பத்திரிகை, பிரதிவாதி விசாரணை, பிரதிவாதிசாக்ஷிவிசார
ணை, வக்கீல்களினது ஹீயறிங், ஜட்ஜிமெண்டாகிய இவைகள் அடங்கியிருப்
பதோடு சில கேஸ்கள் அப்பீலும், அப்பீலுக்கப்பீலும கொடுக்கப்பட்டிருக்கி
ன்றன. இப்புத்தகம் உயர்ந்த கிளேஸ்கடிதத்தில் சுமார் 275 பக்கங்களையு
டையது. ஒவ்வொருவரும் வாசித்துப் பார்க்கத்தக்கது. மேலான இங்கிலீஷ்
பயின்டு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. வேண்டியவர்கள் வி. பி. மார்க்கமாக
எமது மேல்விலாசத்திற் செழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இட்டா-பார்த்தசாரதி நாயுடு,

ஆச்சாரப்பன்தெரு, நெ. 84, சென்னை.

உ

கணபதிதுணை.

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

விநாயகர் துதி.

வெண்பா.

தக்கபுகழ் செறியுந் தருமரவர் வைகுந்தம்
புக்கபெருங் காதை புகலவே---மிக்க
வியமுகத்தான் பாரதத்தை மேலிடு கூத்தாடும்
கயமுகத்தான் பங்கயத்தாள் காப்பு.

வெண் செந்துறை

கரிமுகப்பிள்ளையரே கணபதியேமுன்னடவாய்
அரியதவத்துதித்த ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
ஏடுதவருமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவருமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவருமல் நல்லோசைதாருமையா
பாவில்வழுவாமல் பரிந்தெனக்குமுன்னடவாய்
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
மறலியணுகாமல் வரமீய்ந்துகாருமையா
வெப்பாலைக்கீழிருக்கும் சப்பாணிப்பிள்ளையரே
சப்பாணிப்பிள்ளையரே பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவேன் பொன்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தக்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையைப் பட்சமுடன்யான்படிக்கச்
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றும்நேராமல்
கற்றமட்டுமெயான்படிக்கக் கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர் துதி.

தேவரெல்லாம்வணங்குந் தேவர்சேனுபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிவேலாயுன் சீர்பாதம்யான்மறவேன்
கருத்துடனேபாடக் கட்டழகர்ஐவர்கதை
பஞ்சவர்கள்இக்கதையைப் பற்பலருந்தான்படிக்க
அஞ்சலொன்றில்லாமல் அடியேனும்யான்படிக்க
எம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்கத்
தம்பிரானுனசிவ சண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துதி

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனுர்தேவியரே
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகரட்சகியே
மாசற்றதீபமே மன்னர்புகழ்விளக்கே
நேசத்துடனெனக்கு நெஞ்சிற்குடியிருப்பாய்
பஞ்சவர்களைவரும் பட்சமுடன்வைகுந்தம்
தஞ்சமுடனெல்லோரும் தட்சணமேசேர்ந்தகதை
அல்லல்மிகநீங்கி ஐவர்களுஞ்சேர்ந்தகதை
புல்லனென்வாயில் புகழ்ச்சியாய்பாடுதற்கு
வல்லகலைமகளே வாக்கிறகுடியிருந்து
நல்லவரந்தருவாய் நாவிற்சரஸ்வதியே
நித்தமுமெந்தன் நினைவிற்குடியிருந்து
பத்தியாயான்பாடப் பாரதியேமுன்னடவாய்

ஈஸ்வரர் துதி

ஆதிபரஞ்சுடரே அரியசிவனுரே
சோதிமணிவிளக்கே நாயவருட்கடலே
கண்டசக்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொர்க்கபதியரசே தூண்டாச்சுடரொளியே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எங்கும்நிறைபொருளே
துள்ளுமெருதேறுந் தோன்றுதமெய்ப்பொருளே

மாலுமயனறியா வண்ணப்பரஞ்சுடரே
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
பாண்டவர்கள்தன்கதையைப் பகவானேயான்பாட
ஆண்டவனே நீருமெந்தன் அடியேனுடநாவில்
இடறுகள்வாராமல் இன்பமாயான்பாட
அடைவாகவென்னுவில் ஐயனேநீவருவாய்
இகழ்ச்சிகள்வாராமல் இடும்பொன்றும்நேராமல்
மகிழ்ச்சியாயெந்தனுக்கு மகாதேவர்முன்னடவாய்

மகாவிஷ்ணு துதி

விருத்தம்.

வாரிசூழுலகுதன்னில் மன்னுயிர்துதிப்பவேண்டிச்
சீரியதமிழால்யானுந் தெரிந்துவம்மானைபாட
ஆரியனனந்தநாமன் அச்சுதன்கமலக்கண்ணன்
பாரியமேகவண்ணன் பச்சைமால்பதமேகாப்பாம்.

இதுவுமது.

பார்த்தனையளந்தமாயன் பஞ்சவர்சகாயதூதன்
மேருவையெடுத்துமூந்நாள் விண்மழைதடுத்தமூலம்
சீர்பதம்வணங்கியைவர் தெளிந்துவைகுந்தஞ்சேர்ந்த
தோர்கதையாமம்மானை வுரைக்கமால்பதமேகாப்பாம்.

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரே
கொண்டல்நிறமுள்ள கோபாலமாயவரே
கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகாமுன்னடவாய்
செஞ்சொலசோதையுடன் தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனைக்கொன்றவனே
கல்லைப்பெண்ணாக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
வெண்ணெய்திருடியே மிக்கவிடைச்சிகையால்
வண்ணமுடனடியுண்ட மாயவனேமுன்னடவாய்
பாண்டவர்க்குத்தூதுபோன பகவானேமுன்னடவாய்
ஆண்டவனேயிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா

மகாவிந்தமென்னும்

அம்மானை.

கந்தனேசெந்தமிழ்க்குக் கணபதியேகாப்பாக
எந்தன்கலைவாணி யெப்போதுமென்வாக்கில்
வந்துதவிசெய்ய வழுத்துகிறேனிக்கதையை
முந்துபராமீசர் மொழிந்தவசனமிது
செப்புதற்குலட்சுமியாள் ஸ்ரீதேவியுண்டாக
இப்புவியில்மாலயனு மெடுத்துரைத்தவேதாந்தம்
மாபாரதக்கதையாய் வகுத்துரைத்தசாஸ்திரத்தில்
பூபாலரைவர் பொருதுதிரியோதனனை
வென்றுபுவியாண்டு விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்தகதை
ஒன்றுமறியாம லுரைத்தேன் புவிமீதில்
பெரியோர்பொறுத்தருளும் பிள்ளையிவனெனவே
தெரியாதுரைத்தமொழி செந்தமிழோர்தான்பொறுப்பீர்
பாவாணர்சீர்பாதம் பணிந்துமிகநினைந்து
நாவாணர்சீர்பாதம் நமஸ்கரித்துநாள்தோறும்
சொல்லுகிறேனம்மானை துதிக்கைதுணையாகச்
செல்லுகிறகாலமெனச் செப்பினேனம்மானை
சீராமர்புவிவாழ்கத் திசைகளெட்டுந்தான்வாழ்கப்
பாரோர்புகழ்தமிழ்சேர் பாவலர்கள்தான்வாழ்க
திங்கள்மும்மாரி சிறந்துமிகப்பொழியப்
பொங்குபுகழ்காவேரி பொய்யாமலென்னாளும்
தேசஞ்செழித்துவரச் செங்கோல்தழைத்தோங்க
ராசன்புவியாள நற்றேவாலயம்விளங்க
மூவாமுதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களும்வாழ்கச் செங்கதிரோன்றான்வாழ்க
நாராயணன்வாழ்க நான்மறையுந்தான்வாழ்க
தாராருந்தவத்தோர் தபோதனருந்தான்வாழ்க
பஞ்சாட்சரமும் பகருமோரெட்டெழுத்தும்
துஞ்சாமலென்றுந் துதிப்போர்மிகவாழ்க
வீறுதிருநாமமுடன் வெண்ணீறுமுண்டாகக்
கூறுமுபதேசமொன்றுங் குன்றாமல்வாழ்க

நன்றாய்சிவன்றனையும் நாராயணன்றனையும்
ஒன்றாகக்காண்போ ருலகில்மிகவாழ்க
எல்லோருமுள்ளோரும் எளியோர்வலியோரும்
நல்லோருமிப்புவியில் நாட்டில்மிகவாழ்க
எண்ணியசீரங்க ராயருட தன்சீஷன்
மண்ணுலகிலோங்கியருள் வடவன்மனமகிழ்ந்து
அல்லலறவே அருவினைகள்தானறவே
சொல்லும்வைகுந்தகதை சொல்லியேயான்பாட
தண்ணழிசேர்வீதியிலே தழைத்தாலின்கீழிருக்கும்
விண்ணவர்கள்தான்போற்றும்விநாயகனேமுன்னடவாய்
தோராதசூரனையுந் துஞ்சகிறவுஞ்சனையும்
வேரோடறுத்தெரியும் வேலோனேமுன்னடவாய்
துவளுமிடையாளே சொல்கதைக்குவல்லவளே
தவளநிறத்தாளே சரஸ்வதியேமுன்னடவாய்
தெரியுங்கலைபகருஞ் செந்தமிழோர்தங்கள்முன்னே
அரியவைகுந்தகதை யம்மானைசொல்வதுதான்
காசினியாமிவ்வுலகிற் கனமாரிபொழிவதுபோல்
பேசரியமென்பனிதான் பெய்வதொக்குமம்மானை
காவிற்குயில்கூவக் கண்டேயதற்கிணையாய்க்
கூவிக்குளமண்டூகக் கூவையொக்குமம்மானை
ஆதலால்யானுரைத்த அம்மானைதன்னிலொரு
ஏதுபிழைவந்தாலு மென்னைநிபஞ்சொல்லாமல்
வாசமுள்ளபாடலென்று மாநிலத்தோர்கொண்டாட
தேசமுடன்பெரியோர் நிந்தனைகள்பண்ணாமல்
சிந்தைமகிழ்ந்துகொள்வீர் சிறியேனுரைத்ததமிழ்
சந்தேகஞ்சொல்லாமற் றாரணியிலுள்ளோர்கள்
ஆசையுடன்படித்து அன்புவைத்துக்கற்றவர்கள்
ஓசையுடனேவாழ்ந் துகந்திருப்பீரம்மானை
ஆறுமுகன்துணையாய் அவையடக்கம்பாடுகிறேன்
பூருவமுமுள்ள புலனும்வெளியாக
தேயமுள்ளோர்கேட்கச் செப்புகிறேனிக்கதையை
மாயங்கள்செய்யறியா மாதருமர்தம்பியரும்

அத்தினபுரமதனை யாளுகின்றநாளையிலே
பத்தியுள்ளபஞ்சவரும் பாரளந்தமாயோனும்
நீதிவழுவாமல் நெடுநாட்புவியாண்டு
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேபோற்றிசெய்து
காலதுவாபரம்போய்க் கலியுகமும்வாரதினல்
சாலவேகோபாலர் சங்கையல்லவென்றுசொல்லி
உய்வதுக்குநல்ல உபாயம்மனதிலெண்ணி
ஐவருக்குப்புத்தி யடைவாகவேயுரைத்து
சீருடனேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுசம்மதித்து
நாருடனேபூவும் நன்றாய்ச்சேர்ந்ததுபோல்
பஞ்சவர்களைவரையும் பட்சமுடனிப்போது
தஞ்சமுடன்மாயன் தன்னிரப்போலாக்கிவைத்தான்
சிந்தைதனிலெண்ணத் திருமால்பதஞ்சேர்ந்த
விந்தைகதையென்று மேதினியோர்தான்துதிக்க
அம்மானை என்று அரியவைகுந்தகதை
இம்மாநிலத்தோ ரெழுதிப்படிப்பதற்கு
வாக்கருளிச்செய்ய வடவன்முடித்தகதை
பார்க்கவிருத்தமொன்றும் பாராமலிக்கதையை
சுருக்கமாய்பாடினதைத் தோற்றமுடனேதெரிந்து
பெருக்கவிரிவுசெய்து பெருமாள்பதம்போற்றி
ஒன்றுபத்துநூறாய் ஒன்றுநூறாயிரமாய்
என்றுமுத்திசித்தி யிதுவேபொருளாக
திருத்தமுடனிக்கதையைச் சிறப்பாகச்செந்தமிழால்
விருத்தமுடன்கொச்சகமும் விபரமாய்த்தான்பாடி
பூலோகமெல்லாம் புதுமையெனக்கொண்டாட
மாலோனுதவிசெய்ய வைகுந்தமென்பவர்க்கு
மெய்கண்டவேத வியாசர்மொழிந்தகதை
வைகுந்தவம்மானை மகாபாரதமுடிந்து
குருகுலத்திலுள்ள கொற்றவர்களற்றபின்பு
தருமருந்தம்பியருந் தாரணியிற்றானிருந்து
வாழ்ந்தகதையும மற்றுமுள்ளோர்தன்கதையும்
தாழ்ந்தகலிவருமுன் தங்களிலேதான்தெரிந்து

காளமுகில்மேனியனார் கண்ணனருளாலே
வாளபிமனீன்ற மைந்தன்பரிசித்துவுக்கு
பட்டந்தரித்துப் பாராளவைத்ததுவும்
நட்டந்தச்செங்கோல் நடக்குந்திறமறிந்து
வாசமுள்ளபஞ்சவாகள் மனமகிழ்ச்சிதானடைந்து
தேசம்விட்டுமோயனபதஞ் சேரவென்றுசம்மதித்து
மடந்தைபாஞ்சாலியொடு வைகுந்தஞ்சேர்ந்ததொரு
நடந்தகதைசொலலுதற்கு நாரணரேகாப்பாமே

விருத்தம்.

ஓங்குகுருகுலமும்வாழ்க வுலகெலாம்விகலம்நீக்கிப்
பாங்குடனஞ்சுபேரும் பாவைபாஞ்சாலியரும்
ஈங்குளகருமமெல்லா மெள்ளளவாசையற்று
தீங்கிதுசெகமென்றெண்ணித் திடமுடன்நடந்தனாயம்.

இதுவுமது

மண்ணுளோர்வாழ்கவென்றும் மற்றுளதேவர்மூவர்
விண்ணுளோர்வாழ்கவென்றும் வேதியர்முனிவர்ஞானக்
கண்ணுளோர்வாழ்கவென்றுங் கலைபகர்தமிழோர்யாவும்
எண்ணுளகாலமெல்லா மிருந்தினிவாழ்கவாழ்க. (உ)

சொல்லுகிறேன்வீரைநகர் சோமலிங்கர்தாள்போற்றிச்
செல்லுகிறகாலஞ் செலுத்தலாமென்றுசொல்லி
வைகைநதியான வளர்வீரையம்பதியான்
மெய்கமலம்பூத்த விபூதிபஞ்சாட்சரந்தான்
எளியோர்க்கெளியனுமா மேழையிவனெனவே
தெளியோர்க்கடிபணியுஞ் சிஷனுக்குச்சிஷனுமாய்
வணங்கிநமஸ்கரித்து வெழுத்துகிறேனம்மானை
அணங்குகலைவாணி அம்மையருளாலே
சொன்னதமிழ்ப்பெருகச் சொன்னதுவேயம்மானை
தென்னன்மகள்மீனாக்ஷி தேவிதுணையெனவே
விரித்துரைப்பேனென்று மேதினியோர்தான்கேட்கச்
சிரித்துப்பழியாமற் சித்தமேதான்பொறுத்து

ஆட்பேருமாயிருந்தே அடியேன்மொழிந்ததமிழ்
கேட்பீர்வைகுந்தகதை கிருபையுடன்ருனிருந்து

பாண்டவர் அத்திபுரத்தை ஆண்டது

முன்னாளிற்பஞ்சவர்கள் மூதோருரைப்படியே
இன்னாளவரையு மிகத்தில்நடந்தபடி
வேதமயராமல் வேதியரும்பூசுரரும்
நாதமணிகீதம் நற்சங்குதான்முழங்க
வேள்விகளோமம் மிகுந்தபுராணகதை
கேள்விசிவகதைகள் கீர்த்தனங்கள்தான்முழங்க
நீதிநெடுஞாயம் நெறிமுறமைதப்பாமல்
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் அனுதினமும்போற்றிசெய்தே
மந்திரிமார்சூழந்திருக்க மகுடமுடிமன்னருடன்
தந்திரிமாரவந்திருக்கத் தார்வேந்தர்காத்திருக்க
அந்தணரும்வேதியர்க ளானதபோதனரும்
செந்தமிழ்சேர்வாணர்களுந் தேவரிஷிமாதவரும்
அன்னசொன்னதானம் அறமேபெரிதாக
மன்னர்தங்கள்செங்கோல் வளரும்மனுநீதி
எப்பாலுஞ்செல்ல எருதுங்கொடும்புலியும்
தப்பாமலோர்துறையிற் றண்ணீர்குடித்துநிற்க
பூமிசெழித்துவரப் புவிராஜர்வாழ்ந்திருக்கச்
சாமிதிருமால் சகாயம்மனதிலெண்ணி
சேனைமதகஜங்கள் திக்கெங்குஞ்சூழ்ந்துவர
ஆனையின்மேல்முரசு அதிரப்பரிவாரம்
சங்கீதராகம் சகலகலைமுழங்க
இங்கிதமாய்நாளும் இடையூறுவாராமல்
கோத்திரங்களெல்லாம் குபேரனைப்போல்வாழ்ந்திருக்கப்
பார்த்தோர்மனமகிழப் பஞ்சவர்கள்பாராண்டார்
மக்கள்மனைசுற்றம் மகிழ்ந்துசிலகாலம்
திக்கெங்கும்போற்றித் திசைகளெட்டுந்தானதிர

வாள்வீமனுக்கு மைந்தன்பிறந்தது

ஆளுகின்ற அத்திபுரம் அசையாமணிதரித்து
வாழுகின்றநாளில் வாள்வீமன்றன்றேவி
சுந்தரிக்கிக்கெற்பந் தோற்றமுடனேயிருந்து
மைந்தனையுமீன்றாள் மாணிக்கம்போலவேதான்
குழந்தைபிறந்ததென்று கொற்றவர்கள்தான்மகிழ்ந்து
வளந்தரவாய்த்ததென்று மனமகிழ்ந்தாரைவருமே
திங்களுமொன்றாகவளர் திங்கள்தனைப்போலே
அங்கம்பூரிக்கவேதா னேவர்வளர்க்கலுற்றார்
அன்னைமுகம்பார்த்து ஆஊவெனக்குளறி
தன்னாலேதாவித் தவிழ்ந்துவிளையாடினதைப்
பார்த்தானேபுத்திரனைப் பார்த்தீபனப்போது
சேர்த்துமுகத்தோடுமுகம் சேர்த்துமுத்தமீய்ந்துமவன்
தங்கந்தங்கமெங்கள்குலந் தான்தழைக்கவந்ததென்றே
அங்குமனமகிழ்ந் தருச்சுனன்றன்பேரனுக்கு
தண்டைசிலம்பு சதங்கையுடன்தான்பூட்டி
வண்டையமும்வச்சிரமணி வாள்வீமன்மைந்தனுக்கு
பூஷணங்களெல்லாம் பொன்னாலலங்கரித்து
வர்சமுள்ளவாள்வீமன் மைந்தனுக்குதக்கதெல்லாம்
பூட்டியலங்கரித்து பூரித்தகமகிழ்ந்து
நாட்டில்சீர்வியவிஜய ராஜனுந்தானிருந்தான்
தும்பியழுதிடுமோம் சொல்லுப்பயன்றிடுமோம்
அம்புலியைப்பார்த்தே அசைந்தாடிவாவெனவே
செங்கீரையாடிச் சிறுதாளந்தானுடி
வங்காரமுத்தமிட்டு மருவியதோர்சப்பாணி
சிற்றில்விளையாடிச் சிறுதேருந்தானுருட்டி
முத்தியொருவயது முழுதும்பருவமதாய்
தத்தடியுமிட்டுத் தம்பியவனுமெ...வே
பத்தடியுந்தானடந்து பருவமதுரண்டாகி
தெரிசித்துப்பஞ்சவர்கள் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
பரிசித்தெனுநாமம் பகர்ந்தார்கள்பேரனுக்கு

மூன்றுவயதாகி மூலைமறந்துவீதிசுற்றி
ஊன்றுசிறுகோலும் உண்டைவில்லுந்தான்பிடித்து
நாலுவயதாகி நடையுடையும்பாவனையும்
மாலுடையபேரனுக்கு வயதுமொரு அஞ்சாகி
அஞ்சுவயதாகி யானைரதமீதேறிக்
கொஞ்சும்பரியேறிக் கொற்றவனும்வித்தைகற்று
ஆறுவயதாகி யாடைவெகுபூஷணமும்
நீறுபுனைந்து நெடியோனைநெஞ்சில்வைத்து
ஆசானடிபணிந்து அரியசிலம்பங்கற்று
ராசாதிராசனென்று நாற்றிசையும்கொண்டாட
வில்வித்தைசாஸ்திரமும விதம்விதமாய்த்தான்படித்து
கல்வித்தமிழறியக் கட்டழகன்வேணுமென்று
ஏழாம்வயதி லெழுத்தறிந்துவோதுதற்கு
வாளாலபிமன் மகனும்படித்திடவே

பாண்டவர் பரிசித்தைப் பள்ளியில் வைத்தது.

ஆதிகுருவிடத்தி லேவரும்போய்ச்சேதிசொல்லி
ஓதிவிக்கவேணுமென்று ஒப்பிவித்தாரம்மானை
அரிவோமென்றட்சரத்தை அரியோன்றன்பேரனுக்குத்
தெரியப்படுத்திச் சித்தரியும்பேரறியும்
எழுத்தினுடையட்சரமு மெல்லாம்படித்தெழுதி
அழுத்தமுடன் நின்ற ஐம்பத்தோரட்சரமும்
படித்துவிரலெழுதிப் பலநூலுந்தானறிந்து
வடித்ததமிழ்நால்வகையும் வகையாகவேபடித்து
பேசுதமிழ்பல்வும் பிரியமுடன்தான்படித்து
ஆசுமதுரமுதல் அவையடக்கமுள்ளதெல்லாம்
தெலுங்குதமிழ்கிரந்தம் சீரியதோர்கன்னடமும்
துலுக்குபுகழ்நாகரமுஞ் சோ வறவேதான்படித்து
நால்வேதசாஸ்திரமும் நயனகுறிப்பாஷைகளும்
மால்பேரன்தான்படித்து வயதுமோரெட்டாகி

தனுசாஸ்திரப்படித்தான் தாரணியெல்லாமதிர
மனுவிக்யானம்நீதி மதிபுத்திவித்கைகளும்
பாஷைபதினெட்டும் பரிசித்துத்தான்படித்து
ஓசைபெறத்தேசம் உலகெங்குந்தானுள
நல்வித்தைகற்றறிந்தான் நாரணனார்தன்பேரன்
வில்வித்தைகற்றவன்றான் விளையாடும்பாலருடன்

பரிசித்து வேட்டையாடப் போகிறது.

கான்வேட்டையாடிவரக் கையிலேவில்லெடுத்து
தான்வேட்டையாடவென்று தானடந்தானம்மானை
வாலகளாய்க்கூடி வனம்புகுந்துநாலிடமும்
சோலைகளுங்காவுகளுஞ் சுனையும்மலைபலவும்
ஓடிவிளையாடி உயர்ந்தமலைதானணுகித்
தேடிக்கரடிபுலி சிங்கங்கள்யானைமுதல்
மான்மரைகள்குத்தி வராகந்தனைவதைத்து
மேன்மையுள்ளதேனும் வித்தாரநற்கனியும்
வாழைக்கனியும் வருக்கைப்பலாக்கனியும்
தாழ்விலாதேசெழிக்குந் தனிமாதள்ங்கனியும்
மாங்கனிவிளாங்கனியும் வளர்நாவலின்கனியும்
சாங்கமறப்புசித்துத் தனிக்காட்டிலேதிரிந்து
விளையாடியேபாலர் வெகுளிமிகவாகி
இளையாமற்சற்றும் இன்னதென்றும்பாராமல்
காடுகலைத்துக் கடுகமலையேறி
ஓடுகிறபாம்பை யுயிரைவதைப்படுத்தி
ஆட்டிவிளையாடி அலக்களித்துநாகமதைக்
கோட்டிமிகப்பண்ணி கொன்றானுயிர்தனையும்
நாகமதுசெத்ததையும் நலமாகவேகிடத்தி
வேகமுடனோடி விளையாடுமெவ்வனத்தில்
அங்கேசடைமுடியோ டானதவமுனியும்
எங்கேசிவன்பாத மென்றைக்குக்காண்போமென்று
இருகைவிரித்து இருந்தான்சிவயோகம்
அருகேசிறுவர் அவர்செயலைப்பாராமல்

சுடரில்விழும்விட்டிலைப்போற் றுன்பமிகநினைந்து
இடறுவருமென்றேசற் றெண்ணமதுதோற்ருமல்
நையாண்டிபண்ணி நகைத்துவிளையாடி
ஐயாண்டிபாருமென்று அரவையெடுத்துவந்து
கேடுவரும்போதுமதி கெட்டுவருமிவ்வுலகில்
பாடுவருமென்று பரிசித்தறியாமல்
ஏதுவருமெனவே யெண்ணியவன்பாராமல்
தீதுவினைதன்னைத் தீதென்றறியாமல்
சற்பத்தைத்தானெடுத்துச் சன்னுசிதன்கழுத்தில்
உற்பத்திதானுமக்கு உடமையிதுவென்றணிந்தான்
கண்டந்தமாமுனியுங் கண்கள்பொறிபறக்க
விண்டந்தக்கோபம் வெளியிலகோரமதாய்
ஏண்டாசிறுபயலே யென்மீதிற்பாம்பதனை
வேண்டாதார்போலே விடவரவைப்போட்டாயே
தீண்டாதோவுன்னைச் சீறும்பொறியரவு
ஆனலுனக்கு அரவால்மரணமென்று
ஞானபரனை ஞானமுனிசாபமிட்டார்
சொன்னமுனிசாபந் துடைக்கவறியாமல்
என்னமோவென்று ஏகினர்காணம்மானை
தன்னிகரில்லாததொரு தனஞ்செயனர்தன்பேரன்
சென்னிகவிழ்ந்து சிறுவருடன்தான்கூடி
அத்திபுரம்நோக்கி ஆரணியம்விட்டகன்று
வெற்றிமிகப்பேசி விளையாடிக்கொக்கரித்து
பட்டணமுஞ்சேர்ந்து பரிசித்துவந்திருந்தான்
அட்டதிசைபுகழும் ஐவர்மிகமகிழ்ந்து
வில்லெடுத்துக்கானில் வேட்டைபோய்வந்ததுவும்
சொல்லெடுத்தான்நம்பேரன் சூரனிவனெனவே
ஆகங்குளிர்ந்து அன்புமிகப்பெருகி
தாகந்தெளிந்தைவர் தங்கள்சுமையாறுமென்று
தன்மருந்தம்பியருந் தங்களிலேசம்மதித்து
நன்மைசெய்தஞாயம் நமக்கேபலித்ததென்று

பரிசித்துவுக்கு கலியாணஞ்செய்கிறது

சிந்தைமகிழ்ந்து சிறுவன்மேலன்புவைத்து
தந்தையர்கள்தாமுந் தமரிலுள்ளமன்னர்களும்
கன்னிக்கலியாணங் காசினியோர்தாமறிய
சீராகஐவர் சிறப்பாகப்பேரனுக்கு
நேராகநாள்முகூர்த்தம் நிட்சயதாம்பூலமிட
வேதியரைத்தானழைத்து வேண்டும்முகூர்த்தமிட
ஆதிநாராயணர்பால் ஐவரும்போய்ச்சென்றுகண்டு
சுந்தரிதன்மைந்தனுக்குச் சுபசோபனம்முடியத்
தந்திரமின்னதென்று சாற்றுவீரெம்பெருமாள்
அழகுதிருமேனியனே அபிமன்னன்மைந்தனுக்கு
களபமுகின்மேனியனே கல்யாணந்தான்முடிய
வகையேதுபெண்தனக்கு மாயோனேசொல்லுமென்றார்
துகைவகையும்ஐவருக்குத் தோற்றமுடனே நினைந்து
நால்வகையும்பார்த்து நாராயணர்தாமும்
பால்போலும்வங்கிஷத்திற் பண்பானகோத்திரமும்
இன்னபடியென்று இதமாகச்சம்மதித்து
சொன்னதொருமாயோனைத் தொழுதுமிகப்பணிந்து
சாத்தகியாழ்வார் தானீன்றமைந்தனெனும்
ஏற்றதுளசி மகாராஜனீன்றெடுத்த
செல்வியெனும்பூமடந்தை சிறியாளைமாலையிட
நல்விசளமென்று நாரணரைப்பெண்கேட்க
நாடிநடந்தார்கள் நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
தேடித்துவாரகாபுரிதனிலேசென்றுபுக்கி
கண்டார்கள்மாயனையே கமலமலர்ப்பாதமதைத்
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்துச் செப்பினார்தன்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுகோபாலர்
சந்தோஷமாகச் சாத்தகியைவாவெனவே
உன்னுடையமைந்தனுற்றதுளசியவன்
தன்னுடையபெண்ணைத் தனஞ்சயன்றன்பேரனுக்கு
பூமடந்தையென்னும் பொற்கொடியையிப்போது
தாமனபிமன்னன் தன்னுடையமைந்தனுக்கு

மாலையிட்டுநன்றாய் மணஞ்செய்யுமென்றுசொல்லி
சேலைபரிசஞ் செலுத்துமென்றுரைவரையும்
மாயனுரைக்க மன்னவர்களாமெனவே
தூயதொருமுகூர்த்தஞ் சொல்லுமென்றுவேதியரை
கேட்டுமொருதினத்திற் கிருபையுடனெல்லோரும்
தீட்டுபுகழைவர் திருமாலிடந்தனிலே
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கூறையொடுபரிசம்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காயாம்புமேனியனார்
பாக்கியமாமென்று பச்சைமால்கொண்டாடி
வாக்கியமுஞ்சொல்ல மகிழ்ந்துதான்பஞ்சவர்கள்
நின்றவரைப்பார்த்து நெடியோன்மனமகிழ்ந்து
நன்றெனவேயிப்போது நாட்டுமரசாணியென்று
செய்யுஞ்சடங்கு சிறப்பாகச்செய்யுமென்று
அய்யன்திருமா லருளினர்காணம்மானை
அந்தமொழிகேட்டைவர் ஆமென்றுகோபாலர்
விந்தைமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
வந்தார்களத்திபுரம் வண்ணமணிமண்டபத்தில்
சந்தோஷமாயிருந்து சகலரையுந்தானழைத்து
அத்திபுரத்திலுள்ள அன்னைசுற்றந்தானறிய
சித்திவிநாயகனைத் தெரிசித்தடிபணிந்து
மூலப்பொருளே முதற்பொருளேமூர்த்தியையா
ஞாலப்பொருளை நமஸ்கரித்துத்தான்தொழுது
பாலனெங்கள்மைந்தன் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
காலபலமாயிருந்து கலியாணமேமுடிய
முன்னிற்கவேணும்நீ முக்கணனார்புத்திரனே
சென்னிக்குள்நின்ற சிரோமணியேமுன்னடவாய்
என்றுதுதிபண்ணி யிறையோனைத்தான்பணிந்து
சென்றுநகரிற் சிறப்பித்தார்பட்டணத்தை
வான்கமுகுநாட்டி வளைபரப்பிப்பந்தலிட்டு
தேங்கிளநீர்மாங்கனிகள் தீங்கரும்புதானிரைத்து
வாழைக்கனியுடனே வாழைமரந்தானிருத்தி
தாழைமடல்மல்லிகைப்பூச் சரமாலைதானிரைத்து

பட்டாலலங்கரித்துப் பட்டுமேற்கட்டிகட்டி
வட்டாரஞ்சூழ மாணிக்கமாலையிட்டு
மாடமலங்கரித்து மாளிகையும்மேடைகளும்
கூடமலங்கரித்துக் கோபுரமும்பாவனையாய்
தெருவீதியெல்லாஞ் சித்திரங்கள்தானெழுதி
மருவுமுல்லைமல்லிகையும் மருக்கொழுந்துவாசனையாய்
சாந்தும்புனுகுஞ் சவாதுநல்லகெந்தபொடி
ஏந்தும்பரிமளங்க ளெங்குங்கமகமென
வாசமுள்ளதெல்லாம் வகைவகையாய்த்தானிரைத்து
தேசமலங்கரித்தார் தெய்வலோகம்போல
வைகுந்தம்போல வைரவைடூரியத்தால்
செய்கின்றுரைவர் திருமால்மனமகிழ
நாளுமுகூர்த்தம் நன்முகூர்த்தவேளையிலே
வாழுமரசாணியது மாணிக்கத்தூண்நாட்டி
அன்னசுற்றமெல்லாம் அலங்காரமாய்க்கூட்டி
தென்னவர்கள்மன்னவர்கள் தேசத்திலுள்ளவர்கள்
திக்கிலுள்ளகோத்திரமுஞ் சிறப்பாகத்தான்கூடி
முக்கியமாய்க்கல்யாணம் முடிப்பிக்கவந்தாராம்
வந்தஜனங்களோடு மகுடமுடிவேந்தர்களும்
பந்திபந்தியாகப் பாவாணர்கீதமுடன்
யானையொருகோடி அசுவமிருகோடி
சேனையொருகோடி தேருமொருகோடியதாய்
சங்கீதமேளந் தவில்முரசுமல்லாரி
எங்குமுழங்கிவர எக்காளம்பூரிகைகள்
பேரிகையும்மத்தளமும் பேசுங்கிடுபிடியும்
வாரியொலிப்பதுபோல் வான்முழக்கம்போலாகி
தித்திபுள்ளாங்குழலும் திருச்சின்னந்தாரையுடன்
சத்திக்கும்மேகமெனத் தம்புருவுங்கின்னரமும்
மூவர்முதலாக முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களும்மாதவரும் ஜெயசோபனங்கள்சொல்ல
மங்களவாழ்த்து மறையோர்கள்தான்துதிக்க
சிங்காதனத்திற் றிருமாலும்வாழ்ந்திருக்க

மாப்பிள்ளைக்கோலமிட்டு மார்பிற்பூமாலையிட்டு
காப்புசிங்கமுகத்தோடா கைக்குக்கணையாழியுடன்
வாடைபரிமளங்கள் வாசனையுந்தான்திமிர்ந்து
ஆடையுடுத்தி அங்கிநிசார்தான்தரித்து
காலுக்குமிஞ்சியிட்டு கடுக்கன்காதுக்குமிட்டு
மேலுஞ்சரப்பளியும் வெண்மைமுத்துத்தாழ்வடமும்
நாராயணன்பேரன் ராஜாதிராஜனுக்கு
சீரானநால்வகையுந் தெரித்துநல்லபூஷணமும்
அரிசித்தமேமகிழ்ந்து அன்பானபேரனெனும்
பரிசித்துவேந்தனுக்குப் பலபணியுந்தான்பூட்டி
வேடிக்கையாக விசயன்றன்பேரனுக்கு
ஜோடித்தார்வேணதெல்லாம் சொர்னமயமாக
துளசிமகாராஜனுட தூயபெண்பூங்கொடிக்கு
வளையல்தரித்து வாகுடையபட்டுடுத்தி
தேமருவும்பிச்சிமுல்லை செண்பகப்பூமாலையிட்டு
பூமடந்தையாமவட்குப் பொன்னாலலங்கரித்து
சீப்பிட்டுமையெழுதிச் சித்திரம்போற்கோலமிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மதனும்ரதிபோல
வைத்துமனமகிழ்ந்து வந்துசொன்னார்தோழியர்கள்
மெத்தசந்தோஷமென்று மேதினியோர்கொண்டாட
மாயவருமைவருமாய் வந்திருந்தார்பந்தலின்கீழ்
தாயார்குந்திதேவியம்மாள் தன்னையருகழைத்து
உன்பேரனை வுற்றபிமன்னனுக்குத்
தன்பாலனை சமர்த்தன்பரிசித்துவுக்கும்
துளசிமகாராஜன்பெற்ற தூயபூமடந்தையற்கும்
வளமாய்மணமுடித்து வாழ்த்தியாசீர்வதிக்க
வேணுமிருமென்று விளம்பினார்பஞ்சவர்கள்
பூணுமனமேமகிழ்ந்து புதல்வருடன்தானிருந்தாள்
இந்தமணப்பந்தலிலே யெங்கள்பெரியன்னையரும்
வந்திருக்கவில்லையென்று மாதருமர்தானெழுந்து
புகழ்பெரியதாயார்தன் பொற்கோவில்சென்றுபுக்கி
முகமலர்ந்துவோர்வசனம் மொழுகுவார்தன்மருமே

கற்புடையமாதாவே காந்தாரித்தாயே நீ
மற்புயவேள்வாள்வீமன் மைந்தன்பரிசித்துவுக்கு
ஜெகலோகமெய்க்கச் செய்யுங்கலியாணமெனச்
சகலரும்வந்தார்கள் தாயே நீர்வாருமென்று
சொன்னவுடன்காந்தாரித் தோகையரும் ஆமெனவே
அன்னமெனவேநடந்து அவருடனேகூடவந்து
நல்லதென்றுபந்தலின்கீழ் நடுவாகத்தானிருந்தாள்
செல்வக்கலியாணந் திருமால்தன்பேரனுக்கு
மணமுடிக்கவேண்டி மாயோனெழுந்தருளி
மணவரையிற்சென்று மாப்பிள்ளையைக்கைப்பிடித்து
கொண்டி நீர்வார்த்தார் கெம்பீரப்பேரனுக்குத்
தண்டரளமார்பன் தாமோதரன்மகிழ்ந்து
மணையைவலஞ்சுற்றிவந்து மணவரையிற்றனேறி
இணையாகப்பெண்தனையு மிப்படியேகூட்டிவந்து
நெய்வோமம்எக்கியங்கள் நிருபாகமுள்ளதெல்லாம்
செய்துமுடித்துச் சிறப்பாகப்பந்தலின்கீழ்
சாஸ்திரத்திலுள்ள சடங்குமுடிந்தபின்பு
கோத்திரங்கள்சூழக் குலவைமுழக்குடனே
யானையதிலேறி அலங்காரமாய்வரவே
சேனைதளத்துடனே தெருவீதிசுற்றிவந்து
மங்கிலியந்தான்தரிக்க வரவேணுமென்றுசொல்லி
இங்கிதமாய்மாப்பிள்ளையை யேற்றினார்யானையின்மேல்
கன்னிகையுந்தேரேறிக் கணவனுடன்பின்றொடர
மன்னுமுடிமன்னவர்கள் மங்கையர்கள்சூழ்ந்துவர
சகலகலைமுழங்கச் சாம்பிராணிவாசமுடன்
பகலதுபோற்வத்தீ பகல்வத்திநின்றிலங்க
இரவுபகலாக இந்திரன்றன்பட்டணம்போல்
அரவுயர்த்தோன்பட்டணமும் அலங்காரமாயிருக்க
வாணம்பலவிட்டார்கள் வானத்தின்மீனெனவே
காணவருவாருங் கண்டுமகிழ்வாரும்
இந்திரனேயென்பாரும் இறைவனேயென்பாரும்
சந்திரனேயென்பாரும் சரணமதுசெய்வாரும்

மன்மதனேயென்பாரும் மாலயனேயென்பாரும்
தன்மர்குலத்துதித்த தார்வேந்தனென்பாரும்
பூவாணமெங்கும் பூமலர்போற்றுன்சொரியப்
பாவாணரிராகம் படித்துவரச்சங்கீதம்
பட்டணத்திலுள்ள பலஜெனங்கள் தான்பார்த்து
கட்டழகன்தான்வார கட்டழகைப்பாருமென்றார்
வீதிசுற்றிவாரான்காண் வீமனுடதன்பேரன்
ஆதிவஸ்துவாகுமெங்கள் அச்சுதனார்தன்பேரன்
கோட்டையும்பட்டணங் குதிரைதளத்துடனே
நாட்டையுஞ்சுற்றி நகரில்வலமாக
வந்துபந்தல்புக்கினர்காண் மாப்பிள்ளையும்பெண்கொடியு
இந்துபகல்போல இருவர்மணவறையில் [ம்
மாயனருளாலே வந்திருந்தாரம்மானை
ஆயனுடனேவர் அருகிருந்துவேதியரை
ஓமம்வளர்க்கவென்றே உத்தாரம்பண்ணினர்காண்
சாமமொன்றுக்குள்ளாகத் தாலிதரிக்கவென்று
கும்பமுடன்மாவிலையுங் குசப்புல்லும்நூலுடனே
இன்பமுடன்ஜோடித் திருந்தார்கள்வேதியர்கள்
அக்கினியும்நெய்யும் ஆர்ப்பரித்துமேற்புகைய
முக்கியமாயெங்கும் மூலமூதற்பொருளாம்
வைகுந்தநாதர் மலரிணைத்தாள்துணையெனவே
கைகொண்டுவேதியனார் கமண்டலத்தினீர்வார்த்து
தேங்காயுடைத்துமொரு சித்திவிநாயகர்முன்
பாங்காகவைத்துப் பரிசித்துவேந்தனுக்கு

மன்னன் பரிசித்து மங்கிலியந் தரித்தது

கங்கணமுங்கட்டிக் கன்னிகைக்குக்காப்பணிந்து
வங்கணமாய்ப்பெண்கழுத்தில் மங்கிலியமுந்தரிக்க
அந்தணரும்மங்கிலியம் அக்கினியேசாட்சியென்று
சந்தணமும்பூசித் தான்கொடுத்தாரம்மானை
தெய்வப்பிராமணருந் தேவர்களும்சாட்சியதாய்
அய்வருந்தொட்டு அபிமனுடபுத்திரற்கு

கண்ணன் திருக்கையாற் கற்பித்தார் மங்கிலியம்
விண்ணவர்கள் வாழிசொல்ல விரைவாகத் தான் வாங்கி
தரித்தானே மங்கிலியந் தையல் நல்லாள் தன் கழுத்தில்
பரித்தேருடைய பரிசித்து மன்னவனும்
வேதமுழங்க வெண்கவரி தான் வீச
நாதமுழங்க நகரும் மிகவிளங்க
ஜெயஜெயா வென்று சேனைகளுந் தானிரைக்கத்
தயவாய் மால் மாமுனிவர் தானட்சதை கொடுக்க
மங்களமும் பாடி வாழ்த்தினார் பந்தலிலே
திங்களொளிர் வதனச் சேடியர் சோபனமெனவே
சோபனமுஞ் சொல்லத் துடியிடைப் பெண் பூமடந்தை
பூபதியா மாப்பிள்ளையும் போய்த் தங்கள் மனைபுகவே
பண்ணினார் கோபாலர் பரிசித்து வேந்தனுக்கு
நண்ணினார் மாயோர் நடவுமென்று கைபிடித்து
கணவருடன் பெண்கொடியைக் கைப்பிடித்து தான் கொடு
மணவரையிற் போமெனவே மாயோனுதவி செய்ய [த்து
அந்தநாட் சென்று அலர்கதிரோன் வந்துதித்தான்
நந்தகோபாலர் நரசிங்கமாமூர்த்தி
மற்றுநாள் மூன்றுநாள் மஞ்சள் நீராடுமென்றார்
உற்றார்கள் சொற்படியே உகந்து மஞ்சள் நீராடி
மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் வாழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மூப்பிலுள்ள வங்கிஷமும் முன்னோரும் பின்னோரும்
அல்லியுந் தாமரைபோ லன்னை சுற்றமெல்லோரும்
துல்லியமாய் வாழ்ந்து சுகமேயிருந்தனர் காண்
தன் மருந்தம்பியரும் தாரணியையாண்டிருந்தார்
நன்மைவளர நாற்றிசையுந் தான் வாழ்க
துன்பமகலத் தொல்லுலகந் தான் செழிக்க
கன்மமகலக் காவேரி பொங்கிவர
செந்நெல் விளைந்து சிறுசம்பா முத்தீணச்
கன்னல் விளைந்து கணுமுத்தி முத்தீண
கதலி பழுத்துக் கனிந்துடைந்து ஆறோட
மதுரப் பலாபழுத்து வழிந்தொழுகித் தானோட

கழுகுகுலைசிதறிக் கனிந்துபழமுதிரக்
குமுகுமென்றுதான்சொரியக் குன்றுமேற்முனிருந்து
தேங்குடனேதேன்மாவுஞ் சேர்ந்துகலந்துநிற்க
ஓங்குபுகழ்செல்வம் ஒருக்காலுங்குன்றுமல்
ராஜநெறிநீதி நடுஞாயந்தப்பாமல்
வாசமுடனேவர் மனுநீதியாயிருந்து
தாரணியையாண்டிருந்தார தார்வேந்தர்போற்றிசெய்ய
காரணியாம்மீனாட்சி கயற்கண்ணிதன்னருளால்

விருத்தம்.

ஐவருமிருந்துபாரி லனேகநாட்சீமையாண்டு
செய்வதுதருமஞாயந் தராசுபோல்நிறையாய்நின்று
கைவருங்கருமமெல்லாங் கரியமாலரியப்பின்னும்
மெய்வரும்புதுமைகண்டு மேதினியாளும்நாளில். (௬)

இதுவுமது.

சித்தசன்ரூபனான தீரன்வாள்வீமன்மைந்தன்
பத்தனெனறெவர்க்கும்நல்ல பரிசித்துவேந்தன்தேவி
எத்திசைமதிக்கவேதா னேந்திழைகெற்பமாகி
வெற்றிசேர்மாதம்பத்தும் விளங்கவேசுமந்தாள்மாது ()

பரிசித்துவுக்குப்பாலன்பிறந்தது.

பார்த்தனுடபேரன் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
நாற்றிசையுங்கொண்டாட நற்குமரிகெற்பமதாய்
மாதமெனுந்திங்கள் வந்துதென்றுதானறிந்து
நீதமுடன்சடங்கு நேமித்தார்பெண்கொடிக்கு
இதமானபூமடந்தைக் கெல்லோருய்வந்துநின்று
முதுகுநீர்வார்க்க மொய்குழலாள்பூமடந்தை
திங்களோர்பத்தாகி ஜெனமேஜெயன்பிறந்தான்
கங்குலகலக் கதிரோனுதித்தாப்போல்
மாணிக்கமுத்து வைரமணிகோர்த்தாப்போல்
ஆணிக்கனகமதை யச்சுருக்கிவார்த்ததுபோல்
சீலமுள்ளபாலன் ஜெனமேஜெயன்வரவே
காலந்துவாபரமுங் கழிந்துகலியுகமும்

பருகுதுகாணென்று வழங்குதாமிவ்வசனம்
பெருகுபுகழ்தன்மருக்குப் பேரன்பிறந்ததினால்
பாளபிமன்தன்பேரன் வந்தானெனவேதான்
காளமுகில்மேனியனார் கண்ணனறியவென்று
எழுதிநல்லவாசகமும் ஏவினார் தூதரிடம்
பழுதிலாவோலைதனைப்பார்த்தாராப் பெருமாள்
ராசிகளும்நல்ல நட்சேத்திரம்பார்க்க
வாசியெனும்வேதியனை மாயோன்வரவழைத்து
பாலன்பிறந்தான் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
காலமென்னராசியென்ன கருத்தென்னபாருமென்று
மாயனிவைசொல்ல மறையோனுமேதுசொல்வான்
தூயவரேயிப்போது சொல்லுகிறேன்கேளுமினி
ஜெனமேஜயன்பிறந்த சீரும்பலாபலமும்
கனமானநாளுங் காலதுவாபரமும்
நாளுஞ்சரியாகி ஞாயம்வரம்புதப்பி
கோளும்பெரிய கொடுமைகலியுகமும்
வருகுதையாவென்று மறையோனெடுத்துரைக்க
பருகுகனிவாயன் பச்சைமால்தானறிந்து
ஆனதுவாபரமும் ஆச்சுதினிமேலேதான்
கானகமேசெல்லக் கருதியேமேகவண்ணன்
வையகத்தையாளும் மாதருமர்தம்பியர்கள்
ஐவருக்குந்தூதாள் அனுப்பினர்காணம்மானை

கண்ணன் ஐவர்க்குங் கலியுகத்தன்மையுரைத்தது.

விருத்தம்.

காசினியளந்தமாயன் கலியுகம்வருமுன்னாகப்
பேசியேகொள்வோமென்று பிரபஞ்சவிபரமெல்லாம்
ரகசியமாகத்தூதா நாழிகைதன்னிற்சென்று
தேசிகரைவர்தன்னைச் சீக்கிரங்கொடுவாவென்றார். (ரு)

இதுவுமது

உற்றதோர்வசனங்கேட்டுஒருநொடிதன்னிற்றூதர்
அத்தினாபுரத்திற்சென்று ஐவரைவணங்கிக்கண்டு

கத்தனாருளிச்செய்த கருத்தையுமுரைத்தபோது
சித்தமேமகிழ்ந்துதன்மர் சீக்கிரம்பயணமென்றூர். (சா)

இதுவுமது

தம்பிமார்நால்வரோடு தன்மரும்வருகவென்று
உம்பர்கோனானதேவன் உலகினையளந்தமாயன்
நம்பியேஉண்மையாக ரகசியமருளிச்செய்து
இன்பமாய்வருகவென்று ரேதென்றுதெரியவேணும். ()

இதுவுமது

ஆயனார்தூதர்வந்தா னருளினதெல்லாஞ்சொன்னான்
மாயனாருண்மைகண்டு வணங்கிநாய்வார்த்தைசொல்லி
நேயமாய்வருவோம்தம்பி நிமிஷத்தில்வாருமென்னத்
தூயதோர்தருமபாஜன் துரகதமீதிலானா. (அ)

சந்த விருத்தம்

வீமன்விஜயன்நகுலனுமாய் வேதந்தெளிந்தசகாதேவன்
தாமோதரனார்தமைக்காணத்தன்மருடனேசொல்வாராம்
ராமஅரிசீதாபூமா நாராயணனேரட்சியென்று
சோமவாரத்தினமதிலே துவாரபுரியிற்சென்றூரே. (கூ)

கதை

வாசமுள்ளபஞ்சவரை மாயன்வரச்சொல்லியொரு
நேசமுள்ளதூதனைப்போல் நிமிஷத்தில்வாவெனவே
சொல்லியனுப்பத் தூதுவனுந்தானோடி
நல்லதென்றுதன்மரையும் நமஸ்கரித்துவாய்புதைத்து
கண்ணன்திருமால் காயாம்புமேனியனார்
அண்ணல்வரச்சொல்லி யருளினாருங்களையும்
அந்தமொழிகேட்டு அடியேனுமோடிவந்தேன்
விந்தைமலர்மேனியனே விரையவரவேணுமென்று
தூதனுரைத்தமொழி தூயதன்மர்தான்கேட்டு
போகமனமகிழ்ந்து பூரித்திருபுயமும்
தம்பியருந்தாமுந் தத்துபரிமீதேறி
கெம்பீரமாய்நடந்தார் கேசவனார்தம்முரில்
வந்தோமென்றைவர் மாயனுக்குத்தூதுவிட்டு
சந்தோஷமாகத் தானிருக்கும்வேளையிலே

கஞ்சமலர்மார்பன் கரியமால்தான்கேட்டு
பஞ்சவரைவாருமென்று பவளமணிமண்டபத்தில்
வந்திருந்தார்செங்கண் மாலாதிநாரணரும்
செந்திருவையொத்ததொரு சிங்காதனந்தனிலே
பத்தியுள்ளபஞ்சவரும் பச்சைமால்சொற்படிக்கு
சத்தியவாய்மை தவருதமன்னவர்கள்
மண்டபத்தில்வந்து மாயன்றனைவணங்கி
தெண்டநிட்டுத்தன்மர் தெரிசித்தடிபணிந்து
நெய்யுண்டமாலே நெடியோனேயெங் ளைநீர்
வைகுண்டமூர்த்தி வரவழைத்தகாரியமேன்
என்றுதன்மர்கேட்க வெம்பெருமாளேதுசொல்வார்
வென்றுதிசையெட்டும் விஜயனுடன்வீமனுமாய்
மண்டலத்தையாண்டீர் மனுநீதிதப்பாமல்
விண்டலத்தோர்கொண்டாட மேதினியிற்றானிருந்து
நீதிதவறுமல் நெறிமுறைமைபொய்யாமல்
சாதிவரம்பு தவறிலைகள்சோராமல்
வாழ்ந்தீரிதுவரைக்கும் மன்னவரேயிப்போது
ஆழ்ந்தகருத்தொன்றை யருளுவேன்கேளுமென்றார்
நல்லதென்றுபஞ்சவர்கள் நாரணரேசொல்லுமென்றார்
வல்லதொருமாயன் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வார்
முன்னாள்யுகமும் முடிவுஞ்சரியாச்சு
இன்னாள்கலியுகமும் இப்போவருகுதுகாண்
சொல்லுந்துவாபரமுந் தொகையுஞ்சரியாகி
வெல்லுங்கலியுகந்தான் விளங்கிவருவதினால்
இங்கிருப்பதழகல்ல வென்றுநினைத்ததனை
உங்களிடமிவ்வார்த்தை யுரைப்போமெனவழைத்தோம்
இனிமேல்நமக்கு இவடஞ்சகியாது
கனிதேனிருக்குமந்தக் கானகமேவீடாக
போகவென்றுதானினைத்துப் பூருவமுமுங்களுக்கு
ஆகமமுஞ்சொல்லி யருளினேனுங்கண்டீரே
வேறுநினைவு விபரீதமொன்றுமில்லை
கூறுகின்றோமிவ்வசனங் கொற்றவரேஉங்களுட

சேதியென்னவென்று திருமாலுந்தான்கேட்க
நாதியநாதிநமோ நாராயணாயநமோ
அண்டர்பெருமாளேயெங்க ளாதியநாதிநமோ
புண்டரீகமார்பழகா புருஷோத்மனயநமோ
ஆதிவராக அரிகேசவாசரணம்
சோதியேவேதச் சுருதிக்கதிபதியே
அச்சுதாயெங்கள்குல மத்தனைக்கும்நாயகமே
சச்சிதானந்தமெனுஞ் சாக்ஷாத்பகவானே
கற்பூரவாசகனே காயாம்புமேனியனே
பொற்பூவும்வாசமும்போற் பூலோகமீதில்வந்து
எங்கள்தனைக்காக்க இவ்வடிவுதானெடுத்து
தங்களுயிர்போலத் தற்காத்தீரெந்நாளும்
சீருஞ்சிறப்புஞ் செலுத்திவெகுசெல்வமெல்லாம்
பேருஞ்செலுத்திப் பிரபலமாய்த்தானிருக்க
வைத்தீரிதுவரையும் வாழ்ந்தோம்புவிமீதில்
மைத்துனர்போலெங்களுக்கு வாசமாய்த்தானிருந்து
ஆபாவிநெஞ்சன் அநியாயநிஷ்டூரன்
மாபாவியான வணங்காமுடிவேந்தன்
செய்தவினைகளெல்லாம் ஜெயமாகநீரிருந்து
எய்தவினைக்கொன்று எமலோகம்தான்சேர்த்து
தந்தீர்புவியாளச் சாங்கமாய்க்காத்துவந்தீர்
நந்தகோபாலவெங்கள் நரசிங்கமூர்த்தியென்று
தன்மருந்தம்பியருந் தான்போற்றிவாழ்த்திநின்று
மின்மருவுந்திண்புயனே வேதநாராயணரே
நாலுயுகந்தான்தெரிந்து நடப்பீரிருப்பீர்காண்
மேலுமிருப்பீர் மேதினியுந்தானளப்பீர்
ஆருமறியாம லாலிலைமேற்பள்ளிகொள்வீர்
பாருலகையுண்டு படைப்பீரடியளப்பீர்
கோலமெல்லாம் நீரெடுத்த கோலமேயல்லாது
ஞாலமதிலுன்னையல்லால் நடப்பதுவும்வேறுமுண்டோ
ஏதோதிருக்கூத்து எத்தனையோவித்தாரம்
சூதோதெரியாதுன் சூஸ்திரத்தையாரறிவார்

கண்ணுக்குட்பார்வையதாய்க் கலந்திருந்தகாரணரே
விண்ணுக்குள்மேகஜலம் மேதினிக்குண்டாக்கிவித்து
கத்தனேவும்முடைய காவலாலிங்கிருந்தோம்
நித்தனேஉம்மைவிட்டு நிமிஷமிருப்போமோ
என்னமொழிபேசுகிறீ ரெய்பெருமாளென்றுசொல்லி
பன்னகத்தின்மீதிருந்த பச்சைமுகில்மேனியரே
அட்டதிக்கெல்லாமறிய ஐவர்தமையெப்போதும்
விட்டுப்பிரியாத மேகவண்ணர்தம்மைவிட்டு
மண்ணாசையாலே மறந்தாரோளென்றுசொல்லி
விண்ணாருமற்றுமுள்ள மேதினியோர்தானகைக்க
விருப்பமுடன்தாங்கள் மேகவண்ணாஉம்மைவிட்டு
இருப்பதுவுமில்லையினி யெந்தவிதமானாலும்
வருவோம்திருமாலே வார்த்தைரெண்டுபேசாமல்
திருவுந்திபூத்தோனுன் செந்தாமரைப்பதத்தை
கண்டுவணங்கிக் கைகட்டிவாய்புதைத்து
தொண்டுபண்ணிநாங்கள் தொழுதுவைகுந்தமதில்
காத்திருந்துவேலைசெய்தே கற்பிக்கவேணுமையா
வீற்றிருப்போம்எந்நாளும் மேதினியேவேண்டாங்காண்
என்றுதன்மர்சொல்ல எய்பெருமாள்மேகவண்ணர்
நன்றுநன்றுதன்மரே நீர் நால்வகையுஞ்சீருபண்ணி
வாசமுள்ளசுற்றம் மனைவிமக்கள்வாடாமல்
தேசமலையாமல் செங்கோல்தவருமல்
மகுடமுடிவேந்தர் மனுநீதிதப்பாமல்
விகடமுரையாமல் வேறுகூறுகாமல்
சட்டமுடன்நாடோறுஞ் சாதகமாய்வார்த்தைசொல்லி
திட்டப்படுத்திச் செப்பனிட்டுக்கொண்டதற்பின்
ஏகாந்தமாய்வருவீ ரெல்லோருஞ்சம்மதிக்க
பாங்காய்ந்தயென்மொழியைப் பதையாமலேயிருத்தி
மார்க்கமாய்வாரும் வைகுந்தஞ்சேரவென்ருல்
தீர்க்கமிதுபஞ்சவரே செப்பினேனுமிவ்வார்த்தை
கலிபிறக்குமுன்னாகக் கானகத்தில்நாயபோரும்
கலிபிறந்தசேதி காதில்விழுந்தவுடன்

அரைநாழிகைநேரம் அவனிதனில்நில்லாமல்
விரைவாகநீர்வாரும் வேறொன்றும்பேசாமல்
இந்தமொழிமாய னெடுத்துரைக்கதன்மருமே
சிந்தைமகிழ்ந்து திருத்தாள்சரணமென்று
தம்பியருந்தானுஞ் சரணமெனப்பணிந்து
நம்பினேம்மாலே நமஸ்காரம்போய்வாரோம்

விருத்தம்

எங்குமாய்நின்றமூர்த்தி யீரேழுலோகமெல்லாம்
அங்குமாயிங்குமாகி யாருயிர்க்கெல்லாந்தானாய்
பொங்குமாரணமாய்நின்ற பொன்னலங்காராபோற்றி
தங்குவதில்லைநாங்கள் தாரணியிலும்மைவிட்டு. (ம)
ஆவதோர்காலமெல்லாம் அச்சுதன்செயலினாலே
போவதோர்காலம்வந்தாற் புத்தியுமலைக்கலாமோ
சாவதோர்காலம்வந்தாற் சற்றிங்கேதரிக்கப்போமோ
தாவதுரெண்டுசொல்லேம் நாரணாபோற்றிபோற்றி. ()
என்றுதன்மர்மாயவர்தம் இருதாளைப்போற்றிசெய்து
இன்றுபோய்வாரோமென் றேகினர்காணம்மானை
அத்திபுரம்நோக்கி ஐவருந்தான்போனதற்பின்
வெத்திபுரிமாயன் விளங்குந்துவாரகையில்
வீற்றிருந்துசெங்கோல் விசாரிக்குமுன்னாளில்
சாற்றுசாத்திரங்கள்சொலுந் தவமுனிவரந்தணர்கள்
காலங்கலியுகமுங் கற்பனையும்வந்ததினால்
கோலங்குருகிக் குணபேதகமாகி
பொய்யுங்கொலையும் புலையாட்டுமேகளவும்
செய்யும்பிரளி சினமுமுதாசினமும்
குண்டுணியுங்கோளுங் குடிகேடும்வஞ்சனையும்
தெண்டப்பெருப்பிடியுந் தெண்டனையுங்கண்டிதமும்
மானம்வரம்பழிந்து வரய்புதப்பிப்போவதுவும்
தானதவங்குலைந்து சத்தியமும்பொய்யாகி
மேல்குலமுங்கீழ்குலமாய் கீழ்குலமுமேல்குலமாய்
கால்மேல்தலைகீழாய்க் கலியன்பிறக்குமென்று

நால்வேதஞ்சொல்ல நாரணனுந்தான்கேட்டு
பால்பொருந்தும்வாயாற் படைத்தலைவர்மந்திரிமார்
சாத்தகியாழ்வார் சகலரையுந்தானழைத்து
ஏத்தவிசாரமிதற் கேதுபாயஞ்சொல்லுமென்றார்
தேவர்செயலாலே தீங்கரியோமுபமடியார்
ஏவல்செய்யுந்தொண்ட ரேதென்றெடுத்துரைப்போம்
சொற்புத்திகேட்குந் தொண்டருக்குநீர்தாமும்
கற்பித்தருளியசொல் கத்தனேசித்தம்வர
கேட்குமடியார்க்குக் கிருபையின்னதென்றுரையும்
தீர்க்கமுடனூழியங்கள் செய்கிறோமென்றுரைத்தார்
ஆதலால்மாலும் அவர்கள்தனையாதரித்து
நீதமல்லநாமும் நீணிலத்திலேயிருக்க
சோதனைகள்சொன்ன சொற்படியே நீங்களுந்தான்
வாதனைக்குள்ளாகாமல் வனத்திற்றவமிருக்க
நன்றாகத்தோணுதப்பா நம்முடையயோசனைக்கு
நன்றாமல்நீங்கள் குவலையத்திலேயிருந்து
எப்போதும்போலே இருப்பீர்சுகமாக
அப்போதிருந்தவர்க ளாகமிகவுருகி
இருக்குந்தருவாயி லின்னமொருகற்பனைதான்
பெருக்குப்பெருமாள் பிள்ளைகள்தானசெய்தபிழை
பச்சைமாலீன்ற பதினுபிரம்புதல்வர்
இச்சையுடன்கூடிமுன்னாள் இசைந்துவிளையாடுகையில்
துருவாசமாமுனிவர் சோதனைக்குப்பாலரிடம்
திருவாகமாக நீண்டசடைமுடியும

பகவான்குழந்தைபதினுபிரமும் பரலோகமடைந்தது

சன்னசிவேடமுமாய்த் தான்மாவுங்கண்டிவர்கள்
மின்னார்போல்வேடம் மிகுந்தொருகெற்பிணியாய்
கோலஞ்சமைந்து குமரங்களுடன்தான்கூடி
காலஞ்சிறுமையதாய்க் காரணங்களேமுடிய
வந்துதவசியிடம் வாலைகளுஞ்சேட்டைபண்ணி (ள்
இந்தப்பெண்கெற்பிணியாமென்னப்பிள்ளைதான்பெறுவா

அய்யரேசொல்லுமென்று அடிபணிந்துநின்றார்கள்
வெய்யதவமுனியும் விந்தையிதுவென்றுசொல்லி
செப்புகிறோம்தம்பியாரே சேயிழையாள்தன்வயற்றில்
இப்புவியில்நல்ல இருப்புலக்கையாய்ப்பிறந்து
உங்கள்குலமெல்லாம் உருவழிந்துபோம்படியாய்
கங்குலிருள்போலக கழுத்துலக்கைதான்பிறக்கும்
என்றுமுனிசொல்லி யேகினார்ாணம்மானே
அன்றுமுனிசொற்படிக்கு அவள்வயற்றிலேயிருந்து
வந்துவிழுந்ததுகாண் மண்மேலிருப்புலக்கை
அந்தவுலக்கைதன்னை ஆயருடபக்கலிலே
கொண்டுபோய்வைத்தார்கள் குழந்தையர்களெல்லோரும்
கண்டுதிருமால் கருத்திலேகொண்டருளி
கொல்லர்தனையழைத்துக் கூரியவாளரத்தாற்
அந்தப்படியே அரத்தால்பொடியாக்கிச்
சிந்தப்பொடியுஞ் சிறுமணல்போலாக்குமென்றார்
அரத்திட்டுராவ அதுபிடிக்குமெட்டாமல்
உரத்துச்சிறுகணுவா யுச்சிதமாய்மிச்சமென்றார்
கணுவையெடுத்துக் கார்கடலிற்போடுமென்றார்
அணுவாயுதிர்ந்ததெல்லாம் அலையோரந்தூவுமென்றார்
ஆமென்றறிந்தார்கள் ஆயனார்சொற்படிக்கு
தாமுயன்றகன்மந் தனக்கேபலித்துவிட
விரைத்தபொடியெல்லாம் மெல்லியவாள்கோரையதாய்
உரத்துமுளைத்துவெகு உன்னிதமாய்த்தான்வளர்ந்து
நின்றதுகாணங்கே நெடியோனருளாலே
ஒன்றுமிச்சமான துரும்டகணுவதனை
மச்சம்விழுங்கி வலையில்வந்துசிக்கியதே
அச்சமில்லாவேட னந்தமச்சங்கொண்டேகி
கீறிக்கறிசமைக்கக் கிடந்தெடுத்தானிக்கணுவை
மீறிச்சரந்தொடுக்க வேணுமென்றுதன்குடிலில்
வைத்திருந்தான்வேடன் வகையாகஅம்மானே
புத்திரர்கள்கூடிப் பூரித்துக்கொக்கரித்து

ஆற்றிலேசென்று அணிவகுத்துக்கைபிரித்து
ஊற்றிலேதான்முளைத்த உயிர்கோரை தான்பிடுங்கி
அடித்துவிளையாடவென்று அனைவோருஞ்சம்மதித்து
முடித்துச்சிறுவர் துயாறவேதான்பிடுங்கி
நெருங்கியடித்து நிமிஷமதற்குள்ளாக
வருங்காரியமறியார் மதலைகளும்மாண்டார்கள்
விளையாடவந்திடத்தில் விதிவசங்கள் தான்சூழ்ந்து
கிளையோடிறந்து கிடக்கிறுரென்றுசொல்லி
கண்டபேரோடிக் கண்ணாிடந்தாமுரைத்தார்
அண்டர்பிரானும் அலுவலொழிந்ததென்று
செய்யுஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
வைகுந்தம்போய்ச்சேர மனமுற்றுராம்மானை

விருத்தம்.

தம்பியாமகுடமன்னர் சகலரும்வாருமென்ன
எம்பிரானருளிச்செய்ய ஏவல்கேட்டதோவென்று
நம்பிநாரணரேவந்தோம் நாதனேசரணமென்று
தம்பிரானடிகள்போற்றிச் சாத்தகியாழ்வார்நின்றுர். ()

இதுவுமது.

நின்றதோர்தம்பிமற்ற நிருபர்தம்முகத்தைநோக்கி
ஒன்றுகேளிகத்திஞைசை யொழிந்ததுகானஞ்சென்று
பொன்றிடவேணுமிந்தப் புவிதனையாண்டுநீங்கள்
தென்றலங்காமன்போலச் சிறப்புடன்வாழுமென்றுர். ()

இதுவுமது

கரியமாலருளிச்செய்த காரணமேதோவென்று
தெரியவேவிபரங்கேடகத் தேசிகாறிந்துநன்றுய்
அரியதோர்கலியன்வாரா ஞைதால்வனத்திற்போறும்
பெரியதோர்புவனமென்றன் பேர்தனைச்செழுத்திவாழும்

இதுவுமது

இப்படியிறையோன்சொல்ல ஏங்கியேமுகமும்வாடி
அப்படியாஞற்கூட அடியருமவாறுமென்று
செப்பிடத்திருமால்தானுந் தெரியவேஉண்மையாக
வைப்பினிலிருங்களென்று வனம்புகநடந்தாரையா. ()

கண்ணன்காடுறைந்தது.

வனத்திற்றவமிருக்க மாயனூர்தாம்நினைந்து
ஜனத்திற்கிதமாய்த் தன்மைகளும் புத்திகளும்
சொல்லியுபசரித்துத் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்து
மெல்லியதோர்கான்புகவே விருப்பியனதிலெண்ணி
சாத்தகியாழ்வார்க்குத் தனிமகுடந்தான்தரித்து
நாற்றிசையும்போற்ற நம்மைப்போற்றுனிரொன்று
நெடியமால்வாழ்த்தி நீறணிந்தார்தப்பியற்கு
முடிமகுடந்தான்தரித்த முதுமையிளமையரே
மன்னரமைச்சர்களே மகுடமுடிவேந்தர்களே
வின்னமில்லாதபடி மேதினியிலாழ்வார்க்குச்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுவணங்கிநித்தம்
அன்னசுற்றமெல்லாம் அச்சமின்றித்தானிருங்கள்
காலங்கலியுகமாய்க் காரணமுந்தோன்றுகையால்
ஞாலங்கள்தாமறியும் நம்முடையரூபமெல்லாம்
கலியன்வருமுன்னே கானகம்போய்நாமிருந்து
பலியாதார்நட்புப்பாரிற்பொறுமையின்று
பொறுமைபெரிதாகப் போமூருமிருங்களென்றார்
சிறுமைவருமெங்களுக்குத் தேவரீர்போவதினால்
என்றுமயங்கி யெழுந்துமன்னர்தாமழுது
நின்றுதலைகவிழ்ந்து நெடியோனைப்பின்றொடர்ந்து
தொடர்ந்தழுததம்பியையுந் துரைமக்கள்தங்களையும்
அடர்ந்துவராதபடி அமர்த்தியேஅச்சுதனார்
வானம்புவியளந்த மலர்ப்பாதந்தானேக
கானகமேநோக்கிக் கடுகநடந்தனராம்
நாடுவிட்டுத்தேசம்விட்டு நன்னகரிதானும்விட்டு
கூடுவிட்டதேன்குளவி கொட்டாதபாவனைபோல்
காடுகரைகண்டாரே கண்ணனூர்கண்ணாலே
தேடுதவமீதறிவு சிவயோகநாட்டமதாய்
பேரறிவுகொண்டு புறப்பட்டார்மாயவரும்
ஓரறிவாய்நின்ற வுயர்ந்தமரங்களெல்லாம்

பூத்துச்சொரியப் புவனம்மிகத்தழைக்கக்
காற்றுவிசிரியதாய்க் காளாஞ்சிபூமியதாய்த்
மயில்கள்தொடர்ந்தாட வானரங்கூத்தாடிவர
குயில்களிசைபாடக் கொஞ்சுகிளிபேசிவர
புலிகளடிபணியப் பூதங்கள்வாய்புதைக்கக்
கெலிகள்வெருண்டோடக் கீர்த்தனங்கள்வண்டார்ப்ப
அரிகளடிபணிய அரியோனுந்தானடக்க
கரிகளடிபணியக் கரியோனுந்தானடக்க
கஸ்தூரிவாசனென்று கஸ்தூரிவந்துதொழ
வஸ்துவுக்குவேண்டினதோர்வஸ்தெல்லாயவந்துதொழ
கற்பூரவாசனென்று கற்பூரஞ்சூழ்ந்துவர
நற்பூமலர்களெல்லாம் நாற்றிசையும்பூத்துநிற்க
அரவுநடித்தோன்பாதம் அரவுபணிந்தாட
இரவுபகலாகும் எம்பெருமாள்வந்தவிடம்
மேகநிறமேனியற்கு மேகப்பணிமார
ஆகங்குளிர்ந்து அநேகநெடுந்தூரம்
வந்துநெடுமால் வனமெல்லாமாராய்ந்து
கொந்துலவுஞ்சண்பகஞ்சேர்குளிர்ந்தவனச்சோலைகளும்
சந்தனமும்கற்பூரத் தருவும்பெருவனமும்
கந்தமலர்க்காவுங் கடம்பவனச்சிறப்பும்
ஆதவனூடாடாத ஆரணியமானதிலே
மாதவனுஞ்சம்மதியாய் மனமுமிகமகிழ்ந்து

தாமோதரன்வனத்தில் தவமிருந்தது.

நாலுதிக்கும்பார்க்க நடுவேயொருவிருட்சம்
ஆலுதித்துநின்ற அடவிதனைப்பார்த்து
இந்தவிருட்சம்போ லெங்கும்நான்கண்டதில்லை
அந்தவிருட்சம அதுவேநமக்குநிலை
நிற்போம்தவசு நிறைவேறவேணுமென்று
தற்பரனுங்கலையா சனம்விரித்துமேற்சயனம்
கற்பூரவாசனுமே கால்மேலேகால்போட்டு
பொற்பூவும்வாசமும்போற் பொருந்திமனமொன்றாகி

அஷ்டாட்சரத்தி லமர்ந்திருந்தாய்மானே
நட்டாற்றில்ன்று நகைக்கடலிற்போட்டதொரு
இருப்புக ணுபதித்த எய்யம்புதானெடுத்து
செருப்புச்செடிதாங்கிச் சீராகத்தான்பூண்டு
சிலையெடுத்துவேடன் சித்தரிவாள்கைபிடித்து
கலைகலைத்துவேடன் கானகமெல்லாந்திரிந்து
மான்மரைகள்தேடி வனத்தூடேசெல்லுகையில்
தேன்மருவும்வாயான் திருவேங்கடப்பெருமாள்
ஆரணியந்தன்னில் ஆல்மரத்தடியில்
தாரணியைவிட்டுத் தவசிருந்தகோலமது
வேடனுடகண்ணுக்கு வெருண்டுவெந்தமான்போலே
காடதனிற்கண்ணனுட காலதனைக்கண்டானே

அச்சுதன்மேல் வேடன் அம்புதொடுத்தது.

கண்டான்பதறிக் கடுகிச்சிலையெடுத்தான்
விண்டான்சரத்தை வேடன்கலைமானெனவே
மார்புரளவாங்கி வனவேடனெய்தஅம்பு
சீர்மருவுமாயனுட சீர்பாதந்தன்னில்வந்து
பட்டுருவியம்பு பரிந்துமறுபுறமும்
தட்டுருவியம்புதைக்கத் தண்டாமரைப்பதத்தில்
மண்ணையுண்டமாயன் மயக்கம்வந்துபூமியிலே
வெண்ணெயுண்டமேனி விதனம்பொறுக்காமல்
மூச்சற்றுமேலும் முகமும்வெளுப்பேறி
பேச்சற்றுக்கால்சந்து பிரக்கினையுந்தோற்றாமல்
தானேஅசந்து தனியேகிடக்கையிலே
மானெய்தோமென்று மகிழ்ந்துசிலைவேடன்
பதையாதமர்ந்ததென்று பாங்குடனேஓடிவந்து
வதைப்பட்டமர்ந்துவிட்ட மானென்றுபார்ப்பளவில்
குதையம்புபட்டுருவிக் கோபாலர்தான்கிடந்தார்
இதைவந்துபார்த்து பேமாந்துவில்வேடன்
கதையோகதைப்பயனோ காலத்தின்வல்வினையோ
விதியோவிதிமயக்கோ வேதாவின்கற்பனையோ

தியோசதிமயக்கோ சருவேசன்கற்பனையோ
மதியோமதிமயக்கோ மகாதேவர்கற்பனையோ
ரதுவிதிப்பயனோ எம்பெருமான்தன்மீதில்
தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
மானென்றெனைமயக்கி வந்தவிதிவசமோ
தானென்றுலகளந்த தம்பிரான்மானெனவே
பொய்மான்போல்வந்த புதுமையறியாமல்
மெய்மானென்றெண்ணி விரும்பினனெய்துவிட்டேன்
முன்செய்ததீவினையோ முகுந்தர்மேலம்புபட
வஞ்சனைகளல்ல மனதறியவந்ததல்ல
கஞ்சனைமுன்வென்ற கார்வண்ணனென்றறியேன்
பாவியுமானேனே பச்சைமால்நாரணற்கு
தீவினையுஞ்செய்தேனே ஜென்மமென்னஜென்மமிது
என்றுசிலைவேடன் ஏங்கிவிழுந்தலறி
குன்றுதகர்ந்து குவலயத்தில்வீழ்ந்தாற்போல்
அலறிஅபயமிட்டு அய்யோசிவனேயென்று
தலையிலேகையைவைத்து தானழுதான்வில்வேடன்
வில்வேடன்றானழுக மெய்மகிழ்ந்துகோபாலர்
வல்வேடா நீயும் மலையாதேயென்றுசொல்லி
அழுதவனைத்தேற்றி அரவணைத்துவாவெனவே
தொழுதவனும்வந்து தூரநின்றுதெண்டனிட்டு
எந்தன்பிரானே யெளியோர்க்கெளியோனே
உந்தன்மலர்ப்பதத்தி லுருவியம்புதைக்க
எய்தேனேபாவி யெழுநரகில்வீழ்வேனே
மைதவளுமேனியிலே வடுவரவுங்காரியமேன்
வம்புபடாமேனியிலே வடுவரவேயெய்ததொரு
அம்புதொட்டகையை அறுத்துமுன்னேவைப்பேனான்
அன்றுலகையெல்லாம் அளந்தபதமல்லவோ
சென்றுதிசைநான்முகனார் தேடும்பதமல்லவோ
அகலிகைக்குமோட்சம் அளித்தபதமல்லவோ
புகலறியகங்கை புரிந்தபதமல்லவோ

பேசுமூருவசியாள் பிறந்தபதமலவோ
பூசுரருந்தேவர்களும் போற்றும்பதமலவோ
வேடனிவைசொலலவெருண்டமுகமாயவனும்
தோஷமில்லையுன்பேரிற் சும்மா அழுகாதே
விட்ட அம்புபட்டதென்று மெய்ச்சோர்ந்தழுகாதே
கிட்டவாவென்றழைத்துக் கிருபையுடனேதுசொல்வார்
முன்புதிரேதாயுகத்தில மூர்க்கமுள்ளவாலியென
அன்பாயவதரித்து யார்வந்தெதிர்த்தாலும்
வரமகிமையாற்பாதி வல்லமையுந்தான்வாங்கி
கரமகிமையாலவரைக் கண்டித்துயிர்மாய்ப்பாய்
தம்பிசுக்ரீபனுட தாரந்தனைக்கவர்ந்து
வம்புசெய்தடித்து மலைபேற்றுரத்திவிட
வானரவீரருடன் வந்திருந்தான் அந்நாளில்
தானவர்கள்வேண்டுகைக்குத் தம்பிமார்மூவருடன்
ராமாவதாரமென நானிலத்தில்வந்துதித்தோம்
காமாந்தகாரமுடன் கட்குடித்து நீயிருந்தாய்
உன்தம்பிசுக்ரீப னுக்குதவியாயிருந்து
என்னம்பிதால்மறைவா யிருந்துன்னைக்கொன்றதனல்
அந்நாட்பழியை அவனிதனில் நீவாங்க
இந்நாட்பிறந்து எய்துவிட்டாய்வில்வேடா
நமக்குமுடிவிதுகாண் நல்வேடாசொல்லுகிறேன்
சுமக்குங்கலியுகத்தாற் றுன்பம்வருமெனவே
வைகுந்தஞ்சேரவென்று வந்தோமவ்வனத்திலேதான்
கைகொண்டறிந்தகணை காலிலேதைத்ததுகாண்
முடிவுசரியாக முடிந்தவிதிப்பயனல்
மடியவுயிர்பிரிந்து வைகுந்தம்போய்ச்சேர
போறதறியாமற் புலம்புவரோ நீவேடா
வாரவிதிவந்தால் மாட்டோமென்றால்விடுமோ
வந்தவிதிவந்துதென்று லெந்தவிதியானுலென்
இந்தமயக்கமதை இப்போதேவிட்டுவிடு
உன்சேதியைப்பார்க்கி லுன்மீதிற்குற்றமிலை
என்சேதிசொல்லுகிறே னிதமாயுதவிசெய்வாய்

நல்லதென்றுவேடன் நாரணரைத்தான்பணிந்து
சொல்லுமென்றுவாய்புதைத்துச் சோம்பிமுகம்வாடி
வட்டமுடன்நிறைந்த வல்வேடன்றான்கேட்க
நாட்டமுடன்றானும் நம்பெருமாளேதுசொல்வார்
வாராய்நீவேடா மன்னுபுகழ்பஞ்சவர்கள்
தாராரும்அத்திபுரம் தன்மரும்தம்பியரும்
சீராகவாழுஞ் சிறந்தநகர்தனிலே
நேராகநீபோய் நிமிஷத்திலுண்மையதாய்
தன்மர்நகுலன் சகாதேவன்கேளாமல்
வன்மம்வெளியிலேதான் வாராமல்நீதானும்
வீமன்விஜயனுடன் விரையிற்போய்உங்கள்பரந்
தாமன்நிமிஷம்வரத் தான்சொன்னாரென்றுரைநீ (ம்
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் விபத்துவந்துதென்றுமட்டு
கூறென்றுசொல்லிவிட்டார் கூர்வேடன்றன்னிடத்தில்
அவ்வசனங்கேட்டு அசந்துசிலைவேடன்
இவ்வசனஞ்சொல்லு மிராகவனைத்தெண்டனிட்டு
வழிகூடித்தானடந்தான் மனதிடைந்துவில்வேடன்
பழிபாவம்வந்துதென்று பயந்துதிசைநோக்கி
காடுகடந்து கருமலைகள்தான்கடந்து
நாடுநகர்கடந்து நன்னகரினூடேபோய்
நாலுதெருவும் நடுத்தெருவுந்தான்கடந்து
கோலஅரண்மனையுங் கொற்றவர்கள்தாமிருக்கும்
கோட்டைதனிற்சென்று குருகுலத்தோர்தங்களுட
வீட்டையுங்கண்டு வீமன்விசையனிடம்
அச்சுதனார்சொன்ன ஆந்தரியமுள்ளதெல்லாம்
உச்சிதமாய்வேட னுரைத்தான்மனம்பதறி
அந்தமொழிதன்ம ரறியாமலென்றுரைத்தான்
இந்தமொழிகேட்டு மென்செய்வோமென்றிவர்கள்
வேடனைத்தான்போவெனவே வீமன்விசயனுந்தான்
தாடலருந்தன்மரிரு தாளிலடிபணிந்து
விதியோவிதிமயக்கோ மேகவண்ணரிப்போது
அதிசயமாயெங்களுக்கு ஆளனுப்பிவைத்தகதை

ஏதோதெரியாது இதுபுதுமைதான்கேட்டோம்
சூதோ அவருடைய சூட்சமோகற்பனையோ
தம்பிநகுலன் சகாதேவன்றன்னுடனும்
உம்பரேஉங்களிடம் உரையாமலிச்சேதி
அண்ணருக்குமென்றனக்கும் அனுப்பிவித்தகற்பனைதான் [ன்
எண்ணமென்னசாமி யினிமேற்கருமமென்ன
என்றுவிஜய னிவ்வசனந்தான்கேட்க
நின்றுமயங்கி நினைவழிந்துதருமருமே
தம்பிரானவர் சகாயந்தானிப்போது
எம்பிரான்கற்பனைக்கு என்னவென்றுசொல்வேனுன்
காரணமாய்க்காணுதுகாண் கார்வண்ணன்றன்செய்தி
நாரணனூர்சொற்கேட்டு நடந்தோமிதுவரையும்
என்னபிழைவந்தாலும் யேதுவகையானாலும்
சொன்னமொழிதப்புவமோ சோதனைகாண்தம்பியரே
எப்படியோசித்தம் யெம்பெருமான்தன்னினைவு
அப்படியேயல்லாது அன்றுமுதலின்றளவும்
சொற்படியேநாமும் தொண்டுபண்ணவேகடவோம்
விற்பிடித்தசேவகரே விமலரேயுங்களைத்தான்
வலுவுடையாராகையினால் வரச்சொன்னாருங்களையும்
மெலிவுடையராயிருக்க வீரியத்தைவாங்கிவைக்க
வரச்சொன்னார் நீங்கள் வழிவசமாய்க்கேட்பதற்கு
தரச்சொல்வார்கையைத் தானகல நின்று நீங்கள்
அகலநின்றுகாரியங்க ளாசாரமாய்வணங்கி
சகலகலையறியுந் தாமோதரனிடத்தில்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
சேய்போலிருவருமே தெண்டனிட்டுத்தன்மரையும்
நடந்தார்வனந்தனிலே நாரணரைத்தான்தேடி
தொடர்ந்தார்வனங்களெல்லாஞ் சோதித்துத்தானேடி
சந்தனச்சோலையிலே தனித்தாலின்கீழேதான்
அந்தகண்ணனங்கே அலறும்பரிதாபம்
தோற்றுதுகாணென்றவர்கள் துவளநடந்தோடி
மாற்றலரைவெற்றிகொள்ளும் மன்னரிருபேரும்

அந்தவனந்தனிலே அருச்சுனனும்வீமனுமாய்
இந்தவனமாமென் றிசைந்தோடிவந்துநின்று
அண்ணல்திருமாலென் றறிந்துமனமிடைந்து
கண்ணருந்தான்மண்மீதிற் காயத்துடன்கிடக்க
கண்டார்விழுந்தார் கதறியபையமிட்டார்
விண்டார்மனத்துயரால் விண்ணுமண்ணுந்தானதிர

விருத்தம்.

அய்யகோராமராமா ஐவரைப்பிரிந்துகானில்
மெய்யதுபுழுதிதாவ மேனியும்நிறமும்வேறாய்
நையவும்வசமோவுன்றன் நாமமுமறந்துநாங்கள்
உய்யவேயினிமேற்பாரிலுண்ணவும்வேணுமோதான். ()
காயமும்வருமோயெங்கள் கண்ணனூற்கண்ணிற்காண
ஞாயமுமிதுவோஅய்யா தாங்களுஞ்சகிக்கலாமோ
மாயமாயெய்ததாரோ மாயனென்றறிகிலாரோ
ஆயனேஎவரார்சொல்லு மவனியிற்கொல்வோமென்றார்

பார்ப்பார்விழுவா ரெழுந்திருப்பார் பழியோகுலையோமுடிந்ததென்பார், கேட்பார்திருமால்முகம்பார்ப்பார்கெதியோமதியோ விதியென்பார், ஏற்பாரிதுதான்செய்தபிழை யெய்தார்படுவாரித்துயரங், காப்பார்நெடியோன்றனைநாளுங் கயிலைக்கடவுளவர்தாமே (௰அ)

கதை.

என்றுபுலம்பி யிருவோருந்தானழுது
குன்றுமலைபோலக் குதித்துவிழுந்தழுது
அழுதுபிரண்டுருண்டு அய்யோஅபயமென்று
புழுதியின்மேல்விழுந்து புலம்பிப்பரதவித்து
பூமியதிரப் புவனமெல்லாந்தானதிரச்
சாமியுந்தன்மீதிற் சரந்தொடுக்கவல்லவரார்
உலகளந்தபாதமதி லூடுருவியம்புதைக்க
கலகஞ்செய்தாராரோ கண்டால்விடுவோமோ
எந்தவிதஞ்சாமி யிடையூறுவந்ததென்று
அந்தமுள்ளவீமன் அருச்சுனனுந்தான்கேட்க

சுந்தரஞ்சேர்மாயன் சொல்லுவாரோர்வசனம்
வந்தவிதிவந்துதென்றால் மாட்டோமென்றால்விடுமோ
கேளீரருச்சுனரே கிலேசமதைவிட்டுவிடும்
மீளீர்வலுவீமா வியாகுலங்கள்வேண்டாங்காண்
காலங்கள்தான்முடிந்த கற்பனையுந்தோணாமல்
ஞாலங்கடந்து நற்றவசுதானிருக்க
சீலமுடனுங்களுக்குத் தெரியவேசேதிசொல்லி
ஏலவந்துகானகத்தி லிருப்போந்தவமெனவே
நாமொன்றுதான் நினைக்க நடுவிருந்தோன்றன்செயலால்
தாமொன்றுந்தோற்றாமல் சகாயமாய்க்கூடநின்று
இந்தவுடலுயிரும் எப்போதுந்தான்தனதாய்
சொந்தமெனப்பூவுலகிற் சுமந்தலுத்தகாலமெல்லாம்
மெய்யென்றிருந்தோம்நாம் மேதினியைநம்மதென்று
பொய்யாய்முடிந்ததுகாண் புத்தியுள்ளோர்தான்கேளீர்
மோசம்வருவதற்கு முன்னறியநயசெயலோ
பாசம்பிடித்திழுத்தாற் பக்கவிலக்குமுண்டோ
நாசம்வருங்காலம் நல்லறிவுபோய்விடுங்காண்
நேசப்புலையாட்டாய் நினைவுதடுமாறிவிடும்
வல்லமைகளாலே வாழ்வதுண்டோபூவுலகில்
நல்லவர்கள்நீங்கள் நமக்குதவியாகவந்தீர்
பயிருமொருவேலியுமாய்ப் பஞ்சவரும்நாமுமுதல்
உயிருமுடலதுபோ லுறவாகித்தாமிருந்தோம்
இப்போதுவந்த இடையூறுகானகத்தில்
செப்பமுடன்வேடன் சிலையெடுத்துமான்துரத்தி
வந்திடத்தேயோர்மான் வழிதப்பியோடியதால்
இந்திடத்திலேபதுங்கி இருக்குமந்தமானெனவே
என்னுருவம்மான்போ லிருந்தபடியாலே
மின்னுருவவேடன் விற்பிடித்துயெய்துவிட்டான்
வந்துவிழுந்தழுதான் மண்ணும்விண்ணுந்தானதிர
வந்தழுதவேடனைத்தான் வாவென்றருகழைத்து
அங்கேஅனுப்பிவைத்தே னந்தரங்கவுண்மைசொல்லி
இங்கேநீர்வந்ததினா லென்துயரந்தீர்ந்ததிப்போ

அம்புபட்டவேதனைக ளாற்றமுடியுதில்லை
வம்புபட்டத்தேகம் வடுப்பட்டிருக்காது
ஆணிநரம்பு அறுப்பட்டுத்தான்போச்சு
பேணியெனைப்பார்த்து பிழைப்பிக்கவல்லீரோ
காயத்தை நீர்பாரும் களைநரம்புதான்பாரும்
நேயத்துடனே நீங்களுமேதானிருந்து
சோதித்துப்பாருமென்று சொன்னார்காண்மாயவரும்
ஆதித்தன்போலே அருச்சுனனும்வீமனுமாய்
உள்ளமுருகி யோருடம்புபுண்ணாகி
கள்ளமிலாத்தன்மர்மொழி கடந்துரைக்கமாட்டாமல்
கல்லாய்மரமாய்க் கருத்தசைந்துநின்றார்கள்
எல்லாம்விதிவசமோ யிதுநாளுடனுயிர்போல்
நடந்தோம்நகரிமெய்க்க நாமிருந்தகாலமெல்லாம்
கிடந்தோம்தனியே கிட்டவரவேபயந்தீர்
போதாதோயிவ்வளவு புதுமையதிசயந்தான்
காதாரக்கேட்டோமே கண்ணாரக்கண்டோமே
இனியார்சதநமக்கு இளைப்புற்றவேளையிலே
தனியேயினிமாளச் சங்கரனார்கற்பனையோ
தகையாயிருக்குதுகாண் தம்பியரேயிங்கெனக்கோர்
வகையாயிருக்குதுகாண் வந்திருவர்கைதாரும்
கைதாருமிப்போது களைப்பாய்வருகுதுகாண்
மெய்சோர்ந்துஇங்கேநான் விழுமுன்னேகைதாரும்
இப்படியேசொல்லி யீடழிந்துமெய்சோர்ந்து
அப்படியேநின்றா ரருச்சுனனும்வீமனுமாய்
போகுதடாசீவன் புண்ணாய்க்குலையுதடா
ஆகுதடாசீவன் அருச்சுனரேவீமரேகேள்
அப்புவைத்தான்மண்வந் தடுத்துநெருக்குதடா
அப்புவுந்தேயுவைப்போய் அங்கேநெருக்குதடா
தேயுவுமவாயுவைப்போய் சிக்கெனவேகட்டுதடா
வாயுவுமங்கே வழிபார்த்துநிற்குதடா
காயம்விழுமுன்னே கையாயுதத்தாலே
நேயமாய்த்தூக்கி நிலத்தில்வைக்கமாட்டீரோ

ஆபத்துகாக்கிறது ஐவரெனச்சொல்வார்கள்
தாபப்படுகையிலே தான்பார்த்துநிற்பீரோ
நிமிஷம்பொருக்காறு நிற்சிவருகுதடா
சமயமடாவீமரே தம்பி அருச்சுனரே
என்றுமுன்றுமாயன் இப்படியேசொல்லுகையில்
நின்றஅருச்சுனனும் நெடியதொருவீமனுமாய்
தங்கள்தெண்டாயுதமுந் தனுவையுமே நீட்டலுற்றார்
அங்கேஅதுவழியாய் அவர்பிலத்தைவாங்கலுற்றார்
தண்டுந்தனுவுந் தானெடுக்கமாட்டாமல்
விண்டுமனமிடைந்து விள்ளாமலுள்ளசந்து
ஒறுத்துப்பிலங்குறைந்தே உள்ளசந்துமெய்சோர்ந்து
மறுத்துமொன்றுபேசாமல் வலுவிழந்துநிற்பளவில்
கறுத்ததிருமேனி காசாம்புமேகவண்ணர்
வெறுத்துப்புவியை மெய்யாறந்துநாவயர்ந்து
உடலுயவெளுரியுயிருமிகப்பதறி
சடலந்தனைப்போட்டுத் தப்பிரொப்புடனே

விருத்தம்

நீலம்பரந்துவிழிசொருகிநெருப்புத்தணிந்துநீர்மேலாய்க், கோலவுடலுமிகவேர்த்துக் கோளையுடனேசிலேட்டுமம், ஆலம்பெரியமார்புருகி யாவிமொடுங்கியறிவழிந்து சீலம்பெரியவைகுந்தம்சேர்ந்தாரரியுஞ்செகத்தைவிட்டே

இதுவுமது

விட்டுப்பிரிந்ததிருமலைவீமன்விசயன்தானெடுத்துத் [து தொட்டுப்புவியிலுள்ளடக்கித் துயரத்துடனேவிழுந்தழு கட்டுப்பிரிந்துதெனவேங்கிக் கானந்தனையேவிட்டகன்று பட்டுப்பதறி ஆயுதத்தைப் பதையாதெடுத்தார்தலைமீதில்

இதுவுமது

ஆயுதந்தலைமேல்வைத்து அருச்சுனன்வீமன்றானும் [த் மாயனையிழந்தேமென்று மனமெலாமிடைந்துபுண்ணுய் தாயதோர்தன்மர்கேட்கச் சொல்லுவோமவாருமென்ன நேயமாய்க்கானம்விட்டு நிமிஷத்தில்வருவதானார். (உக)

கதை.

சீரானவைகுந்தந் திருமாலுஞ்சேர்ந்தபின்பு
பேரானபார்த்தன் பெரியவலுவீமனுமாய்
மண்மேல்விழுந்தழுது மாயவனைக்காணாமல்
விண்மேல்முகமநோக்கி மெய்சோர்ந்துநின்றழுதார்
கச்சுதோபூமி கசந்தோபோநாங்களுந்தான்
மைச்சுனரேயென்று வயிற்றிலறைந்தழுதார்
அச்சுதரேயென்று அடிமேல்விழுந்தழுதார்
மெய்ச்சுடரேரூப வெளியேவெளியானே
நச்சரவிற்பள்ளிகொள்ளும் நாரணரேயிப்போது
அச்சமிலாவெங்களுக்கு அலைச்சல்வைத்துப்போனீரோ
எங்கேயினிக்காண்போம் இப்பிறப்பிலும்மையென்றார்
அங்கேவருவோம் ஐவருந்தானும்மிடத்தில்
இப்படியாய்நின்று இவர்கள்புலம்புகையில்
தப்படியுஞ்சங்கீதம் சங்குசெயகண்டியுடன்
தும்புவரும்வீணை சரமண்டலமுழங்க
கிம்புருவங்கின்னரமுங் கீதமுடனாதமுமாய்
முழங்குதுகாண்சத்தம் முனிவர்மிகக்கொண்டாட
வழங்குதுகாண்கீதம் வைகுந்தலோகமெல்லாம்
காராருமேனியனே கமலமுகத்தோனே
சீராருங்கோகனகை திருவுறையுமாயோனே
வேதாவையீன்றவனே விண்ணவர்கள்கோமானே
சீதைக்குநாயகனே தெய்வசிகாமணியே
என்றுமுனிவர் இருடிதபோதனரும்
நின்றுதொழுது நெடியோனைநெஞ்சில்வைத்து
ஆரணியந்தன்னி லருந்தவத்தோர்சொல்லுமொழி
பூரணமாய்நெஞ்சிற் பொருந்தஇருவருக்கும்
காதாரக்கேட்டு கலக்கமிகத்தெளிந்து
பாதாரந்தன்னிற் பணிமலர்கள்தான்தூவி
சேர்ந்தார்வைகுந்தஞ் செங்கண்மாலென்றறிந்து
பூந்தேனொழுகும் புட்பவனச்சோலையிலே
நல்லடக்கம்பண்ணி நமஸ்கரித்துமுக்காலும்
வல்லதொருமாயவற்கு வாகாகவள்விசயன்

செய்யுஞ்சடங்கு செய்கருமந்தான்முடித்து
கையுங்குவித்துக் கடுகிநடப்பதற்கு
வீமன்தண்டாயுதமும் வில்விஜயன்ருனெடுக்க
தாமும்பிலமில்லாமல் தலையிலேதான்சுமந்து
வந்தவழிநோக்கி வருகின்றவேளையிலே
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
ஆடுகளைத்தான்மேய்த்து ஆயர்களுந்தான்போனார்
வேடுவர்கள்சென்று விரைந்தெடுத்தாராடுகளை
அப்போதிடையன் அருச்சுனரேவீமரே நீர்
இப்போதிவடம் இருவர்களும்போகையிலே
ஆடுகொள்ளைபோகுதுகாண் அபயமபயமென்று
நீடுபுகழ்மாயன் நெடுங்கானகமுறைய
கொள்ளைகொண்டார்வேடர் கூகூவெனவிடையன்
துள்ளிவந்துசொன்ஞன் துடிவீமன்பார்த்தனிடம்
இடையனிவைசொல்ல இவர்கள்மனமிடைந்து
தடைசெய்தவேடரொடு தான்பொருதவேணுமென்று
வீரத்துடன்வீமன் விஜயனுமேதிரும்பி
கோரத்துடன்வந்து கொல்லவென்றுவேடர்தனை
தெண்டெடுக்கவீமன் செயல்சற்றுமில்லாமல்
விண்டொலிக்கும்வில்லெடுக்க விஜயன்பிலமில்லாமல்
வீமன்விஜயன் வேடருடன்பேர்பொருத
நேமமுடன்ஆயுதங்க ளில்லாமல்நின்றதுதான்
கண்டந்தவேடர் கடுகிக்குதித்தார்கள்
சண்டைதொடுக்கத் தாவிகுதித்தார்கள்
வேடரறிந்து வெகுண்டுசினந்தெழுந்து
சாடவேவீமனையுந் தம்பிவிஜயனையும்
போடவெருண்டு புறங்காட்டிப்போகலுற்ருர்
ஊடழிந்துவேடர் ஒருமிக்கஆடுகளை
ஈடழித்துச்சேர்த்து இடயனையுந்தான்பிடித்து
கூடத்திரட்டிக் கோபாலர்தங்களுடன்
பாரிற்றுவாரபுரி பட்டணமுங்கொள்ளைகொள்ள
காரிற்புனல்வேடர் கருதியேவார்த்தைசொல்லி

ஊரிற்புகுவதற்கு உச்சாயமாய்ப்பேசி
சீரிற்சிறந்த சிறைபிடிக்கவேணுமென்று
போரூர்கள்வேடரென்று போர்விசயன்வீமனுமே
கூறுமலொன்றுங் குராவிமனம்புண்ணாகி
நீறுகிவெந்து நினைவுதடுமாறி
வீறுனஐவரென்று மேதினியில்நாமிருந்தோம்
பண்ணமெல்லாம்போச்சென் றிடைந்துமனமுருகி
கண்ணருடபட்டணமுங் காவலழிவதுவும்
என்னவென்றுசொல்வோம் யெம்பெருமாள்கற்பனைக்கு
வின்னம்வராதென்றிருந்தோம் வின்னமேவந்துதென்று [ல்
ஆதிபிரானுன அச்சுதற்குமேற்காது
பாதிப்பிறையணிந்த பரமருக்குமேற்காது
நமக்குவலுக்குறைந்து நாணிநின்றோமாமாகில்
சுமக்கும்பழிபாவந் தோஷமிகவுண்டாகும்
அண்ணருக்குஇச்செய்தி அறியவுரைப்பமென்று
தண்ணலரும்வீமன் தம்பியருச்சுனனும்
ஏங்கிமுகம்வாடி யிடைந்துவழிகூடி
தாங்கிநடந்திருவர் தன்மர்தனைநோக்கி
அத்திபுரஞ்சென்று அண்ணலையுங்கைதொழுது
சத்தியுள்ளவீமன் தனஞ்செயனுமேதுசொல்வார்
குருகுலத்தைநாளுங் கோபாலர்காத்தருளி
வருந்தருமஞ்சொல்லி வாரமாய்த்தானிருந்த
ஆதிநாராயணற்கு ஆபத்துவந்துதென்று
சேதிசொல்லக்கேட்டு சேதிதனையறிய
போவென்றருள்செய்த புண்ணியரே நீர்கேளீர்
காவெங்குந்தேடிக் கானகமெல்லாந்திரிந்து
வனமும்வனந்திரமும் மலைகள்பலதேடி
புனமும்புகுந்துமுந்தி பூத்தோனைக்காணுமல்
தேடித்திரிந்துமொரு செண்பகப்பூங்காவனத்தே
நாடித்திருமாலை நாங்கள்கண்டோமண்ணாவி
அம்புபட்டுலோகமளந்ததொருபாதமதில்
வம்புபட்டமேனி வாடிமெலிந்துநொந்து

மெய்க்கூடுதான்வெளுறி மேனியெல்லாம்புண்ணுகி
பொய்க்கூடுபோலாய்ப் பூமியின்மேல்தான்கிடந்தார்
கண்டவுடனே கதறிவிழுந்தழுதோம்
புண்டரீகமேனியனும் போதமாய்த்தானமத்தி
என்னையெடுத்து இருத்துமென்றார்கோபாலர்
பின்னை நினைவுகொண்டு பேசாமல்நாங்கள் நின்றோம்
நின்றவரைப்பார்த்து நெடியோனும்பூருவத்தில்
நன்றிசெய்தபேச்சும் நடத்துகின்றசொல்முறையும்
உடம்புருகச்சொல்லுகின்ற உத்தரங்கள்தான்கேட்டு
குடங்கவிழ்ந்து நீர்பிரிந்த கும்பமதுபோலாகி
தேவரீர்சொன்னதொரு செய்திதனைமீருமல்
நாவுலர்ந்துநின்றோமே நாரணனை நம்பாமல்
கருத்தறிந்துமாயன் கைதரவுஞ்சொன்னார்காண்
உருத்தறிந்துநாங்கள் ஒன்றுமுரையாமல்
நின்றோம்நெடுமால் நினைவுதனை நம்பாமல்
குன்றுமனது குன்றிமனம்புண்ணுனோம்
அந்தநினைவறிந்து ஆயுதத்தை நீட்டுமென்றார்
எந்தவிதமாமோவென் றெண்ணியெங்களாயுதத்தை
நீட்டியிருவோரும் நின்றோமதுவழியாய்
வாட்டிவலுவை வாங்கிவிட்டார்மாயவனர்
பிலங்குறைந்துநாங்கள் பேசாதிருக்கையிலே
கலங்கிவிழிபிரட்டிக் கண்ணருயேமெய்சோர்ந்து
பாசங்கலங்கிப் பதறியுடல்வேர்த்து
வாசங்கள்விட்டு வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்காண்
செங்கண்மால்தானுஞ் சீவன்விட்டுப்போகையிலே
தங்கள்மரபு தலைகுலைந்துபோகாமல்
காருங்கள நீங்களென்று கற்பித்துப்போனார்காண்
வாருங்கள்ஐவரும்பின் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
என்றுசொல்லிமாயன் ஏகினார்காணம்மானை
சென்றுமலர்ப்பாதம் தீண்டியெடுத்தவ்வனத்தில்
அடக்கிச்சடங்கறுத்து அலங்காரமாகவேதான்
முடிக்குஞ்சடங்கதுதான் முடித்துவந்தோமண்ணுவி

வந்தோம்வழிகூடி வாடிமனதுநொந்து
அந்தவழியிலொரு ஆயனுந்தானுடிவிட்டு
மேய்த்துவருகையிலே வேடர்புகுந்தாடெடுக்கும்
பார்த்துநீர்பேரீரோ பார்த்தரேவீமரேநீர்
அபையமபையமென்று ஆயனுங்கூகூவெனவே
உபையமெனச்சென்று ஒருமித்துவேடருடன்
தண்டிப்பொருதத் தயவாகநாங்களுந்தான்
மிண்டிப்பொருத வேடருமேவந்தார்காண்
தரிபட்டுநிற்கத் தத்துவங்களில்லாமல்
அரியிட்டசாபமென்று அறிந்துவலுக்குறைந்து
முறிபட்டுவந்தோம் முதுகுபுறங்காட்டி
தெரிபட்டுவந்துமக்குச்செய்தியெலாஞ்சொன்னேங்காண்
என்றிருவர்சொல்ல ஏங்கியேதன்மருந்தான்
குன்றதிர்ந்துவீழ்ந்தாற்போற் குதித்துவிழுந்தழுது
சுகத்திலிருக்கவெண்ணிச் சொல்லாமற்போனீரென
முகத்திலறைந்து முடிகுலைந்துதான்விழுந்து
துயிற்கொள்ளப்பாய்பணையிற் சுந்தரமாய்ப்போனீரென
வயிற்றிலறைந்து மண்மேல்விழுந்தலறி
பூலோகநாயகனே புவனமளந்தோனே
சாலோகசாமீப சாரூபதேசிகனே
எள்ளுக்குளெண்ணெயைப்போ லெவ்வுயிர்க்குந்தானுனை
வள்ளலேஉம்மைவிட்டு மறந்திருக்கக்கூடுமதோ
அழகுதிருமேனியனே ஆபத்தைக்காத்தோனே
களபமணிமார்பா கண்ணரேயென்றழுதார்
துளபமணிமார்பழகா சுகந்தமணிதிண்புயனே
புளகமதன்றனையீன்ற பூபாலாகோபாலா
தூதுசென்றுயெங்களுக்காய் சூதனிடமாக
தீதுகொண்டநெஞ்சன் திரியோதனன்றனையே
பாங்குடனேகொல்லப் பகைமுடித்துங்களுடன்
சாங்கமாய்நின்று தளமுமவன்சேனையெல்லாம்
கண்ணன்சகுனிமுதற் காவலர்கள்நூற்றுவர்கள்
மன்னவர்களெல்லாம் மடிந்தார்களந்தனிலே

மடிந்துவிழுமட்டும் வாரமாய்நின்றேனே
முடிந்துதோகாலம் முகில்வண்ணாவுன்றனக்கு
எங்கேஇனிக்காண்போம் எப்பிறப்பிலும்மையுந்தான்
அங்கேவைகுந்தம் அருநிருந்துகாண்பேனோ
ஈரைந்துசென்னி யிராவணனைவெஞ்சமரில்
போரஞ்சாவீரனையும் பொருது நீகொன்றாயே
வாலிதனைக்கொன்ற மாயவனேஉம்முடைய
கோலத்திருவழகைக் குறித்தென்றுகாண்பேனோ
ஆருக்குமேற்குமதோ ஐவரையும்விட்டகன்றீர
ஊருக்குமேற்குமதோ உலகிலேவாதன்னைவிட்டு
போவீரோயிந்தப் புலையாட்டொழிந்ததென்று
சாவீரோகாலஞ் சரியாச்சுதென்றுசொல்லி
மாமாலவாழ்விதென்று வைகுந்தஞ்சேர்ந்தீரோ
ஆமாமெனவே அசந்துமறப்போமோ
வாரேருங்காணங்கே வைகுந்தம்தானேக்கி [காண்
கூரோங்காண்பொய்யொருநாள் குவலையமும்வேண்டாங்
என்றுசொல்லிதன்ம ரிருந்தார்மனமிடைந்து
நின்றுநகுலன் நெடுமாலைத்தானினைந்து
குத்திவிழுந்தழுது கோவென்றபையமிட்டு
பத்திக்கலங்கிப் பதறியுடலசந்து
விழுந்துபுரண்டழுது மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
செழுந்துவர்வாய்மாயவனைச் சிநேகம்பிரிந்தோமே
விந்தைமலர்ப்பதத்தை மேதினியிற்காண்போமே
அந்தமுள்ளமாலே அவனியளந்தோனே
அரிகேசவாமுகுந்தா அய்யாவுனைப்பிரிந்தால்
சிரியாரோபூவுலகிற் றேசத்திலுள்ளோர்கள்
பரியாசம்பண்ணுவரே பஞ்சவர்கள்நாங்களிரோம்
தரியோந்தரணியிலே சற்றிரேம்தாமதமாய்
வருவோம்வைகுந்தமென்று வலுநகுலன்சொல்லியழ
தருவானநூல்வேத சகாதேவன்தான்சிரித்து
பொய்வாழ்வைமெய்யிதென்று போதமனமகிழ்ந்து
மெய்வாழ்வுபோலே விரும்பினீர்மன்னவரே

தேகம்பொருளோ ஜெகம்பொருளோவுங்களுக்கு
தாகம்பசியிளைப்பு சஞ்சலங்கள்தான்பொருளோ
தேடுந்திரவியங்கள் செல்வமுந்தான்பொருளோ
நாடும்நகருமிந்த நற்பணிகள்தான்பொருளோ
தந்தைதாய்சுற்றம் தமருங்கிளைபொருளோ
மைந்தரும்வீடும் மனையாட்டிதான்பொருளோ
ஆனைகுதிரை யலங்காரந்தான்பொருளோ
சேனைவெகுபட்டணமுஞ் சிறப்புமிதுபொருளோ
என்னபொருளென்று இடைகிறீரெல்லோரும்
தென்னவரேமாயைதனை திடமென்றுநம்புவரோ
காயந்தரியாது கணப்பொழுதுநில்லாது
நேயந்தவறுது நிலைநின்றோர்தங்களுக்கு
மேகந்தருநிழலை மெய்யென்றிருப்பர்களோ
காகுத்தன்றன்செயலைக் காணுமற்கண்டுகொண்டு
பதையாதிருப்பீர்காண் பாசத்தைநம்பாமல்
சதையுநரம்புஞ் சலமலமுங்கோழையுமாய்
ஊத்தைதிரண்டு உருவாயிருந்ததிலே
காத்தையடைத்துக் கயிறில்லாப்பம்பரம்போல்
நடையுமுடையும் நாகரீகப்பாவனையும்
அடையுங்கிருமிகளும் அழுகல்மிகநாற்றம்
மாயக்குரம்பையிது வஞ்சமிட்டபொய்க்கூடு
காயக்கமேமிகுந்த காமக்குரோதமிது
ஓட்டுப்பிரிவிதுகாண் ஓயாக்கவலையிதுகாண்
விட்டுப்பிரியுமிந்த வீண்சுவரைநம்புவரோ
காரணங்கள்தான்முடியக் கரியமால்வந்துதித்து
நாரணனார்வந்து நடத்துகின்றார்பாரதத்தை
யுகத்துக்குட்பிறந்து ஒடுங்காதம்பேரையெல்லாம்
ஜெகத்தோடேயொத்திருந்துஜெயம்பண்ணியிப்படியாய்
எத்தனையோகோலமெடுத்ததவதாரம்
கத்தனார்தன்செயலைக் காண்பதரிதெனவே
வேதங்கள்நான்கும் விளங்குதுகாண்சாஸ்திரமும்
ஆதலால்மாயனுக்கு அளவற்றகாலமெல்லாம்

அழிவதுவுமில்லையவர் ஆதிமூலப்பொருளே
தெளிவதுவேசித்தமெனச் செப்பச்சகாதேவன்
அப்போதுரோபதையு மடித்துவிழுந்தலறி
மைப்பாவுமேனியற்கு வந்தவிதியேதெனவே
நானேதுணையிழந்தேன் நாரணனேயிப்போது
வானோர்கள்போற்றவுந்தான் வைகுந்தம்சேர்ந்தீரோ
கற்புகுலையாமலெந்தன் கற்பைநிலைநிறுத்தி
துற்புத்திசெய்தோரைச் சொல்லரியபாழ்நரகில்
வைப்பித்தபுண்ணியர்தான் மாளவந்தகாரணமேன்
மெய்ப்பித்தபஞ்சவரை மேதினியில்விட்டேகி
சொற்புத்தியோமதியோ துன்பம்பெரிதாலோ
தப்பித்தனிவழிபோய் தான்போனதாமென்ன
தெய்வமேஞாயமிதோ செங்கண்நெடுமாலே
அய்வர்சகாயா ஆதியேஅச்சுதரே
நாயகமேபஞ்சவர்கு நாளுந்துணையாயிருந்து
தாயகமாயென்னாளுஞ் சங்கமாய்நின்றோனே
கணக்குப்புகழாகக் காசினியோர்தாமறிய
எனக்குப்பிழைவாராமல் எழைபங்கில்நின்றோனே
என்றைக்குனைக்காண்பே னெங்கள்பெருமாளே
குடைக்குடைபிடித்துக் கோவுகளைகாத்தோனே
அய்யோதுணையெனக்கு ஆரினித்தான்பூவுலகில
மெய்யேயெனைமறந்து விண்ணகத்திற்போவீரோ
கிளிமொழிபாளிவ்வசனங் கிலேசமாய்ச்சொல்லியபின்
மொழிதளறிக்குந்தி மாமன் முகத்திலறைந்துகொண்டு
என்மருகாஎன்கோவே எல்லார்க்குநாயகமே
தன்மருக்குந்தம்பியர்க்குஞ் சாங்கமாயென்னாளும்பி
இம்மைதனிலேயிருந்து எங்களையுங்காத்தோனே
நன்மைசெய்யக்கன்மம நடுக்கானகந்தனிலே
மாண்டிறந்துபோன மகிமையென்ன நாரணரே
வேண்டிவினைசெய்த விதிவசமோவிப்படியாய்
அந்தரத்தில்நீரும் அருந்தவசுபோயிருந்த
தந்திரத்தையின்னதென்று தன்மாறிந்தில்ரோ

வீமன்விசயனுடன் மெய்வார்த்தைசொல்லாமல்
நாமன்சகாதேவனையும் நம்பாமற்போனீரோ
உற்றதொருநற்சேதி யொருவருக்குஞ்சொல்லாமல்
தாபமனே நீர்போய்த் தவமிருந்தீர்மாயவரே
மந்திரவேதம் வரம்புதப்பிப்போனதுவே
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானொழிந்துபோனாரோ
அண்டமடுக்கும் அச்சுநிலைதான்பேர்ந்து
கொண்டல்கருவழிந்து குறைபடலுந்தான்சுவரி
ஆகாசம்பூமி அந்தரங்கள்தான்குலைந்து
வாகானநாற்றவங்கள் மாசடைந்துபோனாலும்
இறப்பதுவுமேதுனக்கு எம்பெருமாளென்றழுதாள்
பிறப்பதுவுமேதுனக்குப் பிறந்துமிறப்பதுவும்
இரண்டுதொழிலாய்நடத்தி யிலங்குகின்றபுண்ணியரே
மிரண்டுபலவுமையேன் விளம்பேனொருவசனம்
என்றுகுந்தமாதேவி யித்தனையுந்தான்புலம்பி
சென்றுபுகுந்தாள் செய்யமணிமண்டபத்தில்
தம்பியருந்தன்மருடன் தானேமனமிடைந்து
வெம்பிமுகம்வாடி வேதநாராயணர்தம்
சொல்லரியதேசந் துவாரகாபுரிநகரம்
வெல்லரியவேடர் விபரீதஞ்செய்யாமல்
இப்போதேசென்று எம்பெருமாள்பட்டணத்தை
மெய்ப்பாகக்காருமென்று விடைகொடுத்தார்தன்மருமே
வீமன்விசயன் மிகுந்தசகாதேவன்
தாமனகுலனுடன் தங்கள்பரிசேனைதளம்
சிறப்பாகச்சேனையுடன் சீக்கிரத்திலன்னேரம்
புறப்பட்டார்பூமியிலே போமுடன்தானடுங்க
நடந்தார்துவாரகைக்கு நன்னகரைவிட்டேகி
கடந்தார்வெகுதூரம் கண்டார்பெருநகரம்
விரைந்துநகர்புகுமுன் வேடரங்கேதான்முடுகி
நிறைந்தார்வளைந்தார் நெடுமால்தன்பட்டணத்தை
பச்சைமால்தேவியர்கள் பதினாயிரவரையும்
இச்சையுடன்வேடர் எல்லாரையும்பிடித்து

வனந்தாரரண்மனையை மாயவனார்தேவியரை
நுழைந்தேபிடிக்கவென்று நோககுன்றவேளையிலே
கங்குல்வந்துமூடிக் கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
செங்கதிரவன்மறுநாள் திறமாகத்தோன்றியதால்
விடிந்தேஅரண்மனையில் மெல்லிநல்லாளெல்லோரும்
இடிந்தேகரைந்து எம்பெருமாளென்றழுதார்

விருத்தம்.

தேவியரழுதவோசை செங்கண்மால்தனக்குத்தோற்றி
பாவிகள்வேடர்தாமும் பங்கபேசெய்யாவண்ணம்
ஓவியமானபெண்க ளூருவெலாமாற்றிமுன்னாள்
தாவியரிஷிபோலாகித் தாதர்போல்வருகவென்றார். (உஉ)

இதுவுமது

தப்புசேகண்டிசங்கு சடைமுடி துளசிமாலை
இப்புவிதனிலேகொற்றும் இருடிபோல்வேடம்பூண்டு
ஒப்புடன்தாதராகி யொருவர்பினொருவராக
மெய்ப்புடன்வந்தார்கண்டார் வேடருமலைத்துநின்றார்

கதை.

அழுதார்கள்தேவியர்கள் ஆயிழைமாரெல்லோரும்
தொழுதபையமிட்டுச் சொன்னதொருதோத்திரந்தான்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயனார்சூலதிபமாய்
மூந்தஇருநத முனிவர்தபோதனர்போல்
ஆமென்றுசிந்தித்தா ரப்போது ஆயிழைமார்
ஓமென்று அவ்வுருவம் உருமாறியேயிருந்து
சடையும்முடியுடனே தாதர்வந்தார்வீதியிலே
படைகூடிக்காத்திருந்த பார்வேடரெல்லோரும்
விதிபோயசந்து மெய்மறந்துபார்த்தருந்தார்
சதிருடைய பட்டணத்தைத் தான்கொள்ளையாடவென்று
நெருங்கிவருலபோது நமிஷத்திற்றன்மர்படை
கருங்கடல்போற்சூழ்நது கைகலநதுதான்பொருதி
துரத்தியடித்துவிட்டுத் துன்பமறவேதிருப்பி
அரத்தியேசாத்தகி யாழ்வாருடனேதான்
மற்றுமுள்ளசேனை மகுடமுடிவேந்தரையும்
அத்திபுரந்தன்னி லழைத்துவநதாரமமானே

விருத்தம்.

மாயவனுலனை யாண்டு வனத்திலேயிறந்தாரென்று
நேயவில்வேடர்வந்து நிலமைகைக்கொள்வாரென்று
தூயதோர்தருமர்தானுஞ் சொல்லியேர்விரலைமூக்கில்
ஞாயமோசிவனேயென்றுநைந்துடல்சோர்ந்திருந்தார்

இதுவுமது

இப்பவுஞ்சேதியென்ன என்றுதான்தம்பிமாரை
ஒப்புடனழைத்துமுன்னே உண்மையேதென்றுகேட்க
அப்புறமினிமேலென்ன அண்ணலேயிந்தஞாயம்
மெய்ப்புடனிவடம்விட்டு விரையவைகுந்தஞ்சேர்வோம்

இதுவுமது.

இளையவர் நீங்களின்ன மிருந்துதான்புவனமீதில்
கிளைவழியுடனுங்கூடிக கிரீடமாமகுடமன்னர்
பழையவர்தமருந்தாயுர் பாக்கியமனேகமெல்லாம்
குழைவறநிறைந்துவாழ்ந்து குவலயத்திருங்களென்றார்.

கதை.

தன்மரிவைசொல்லத் தனஞ்செயனும்வீமனுமே
கன்மமோவென்று கண்ணீர்மிகச்சொரிய
நகுலசகாதேவன் நாட்டமுடன்வாட்டமதாய்
மிகுகவலையாகி விள்ளாமலுளளுடைந்து
எங்களையுமவிட்டு இனமபிரிந்தமான்போலே
தங்குவதுமெங்கே தரிப்பதுவுமெவ்விடங்காண்
நாங்களோஉமைவிட்டு நானிலத்திலேயிருப்போம்
தீங்கொன்றுப்பேசாத் திருவுளமேயல்லாது
இருந்துமென்னகோட்டை யெடுப்பதுமிங்கேதான்
வருந்துவோம்நாங்கள் வாடுமோமும்மைவிட்டு
என்னமொழிசொல்லி யெடுத்துரைத்தீரண்ணாவி
இன்னமிதுவரையும் இனமபிரிந்துநின்றோமோம
மாயையிதுவாழ்வு மாமாலந்தன்னைநயபி
சாயையிந்தவாழ்வதனைச் சதமென்றுதானிருந்தால்
இந்தவுயிர்களுக்கு ஏதேற்றமெப்போதான்
தந்தவுடலெடுக்குங் கசுமாலப்பாண்டமிது

நாறும்புழுக்கூரம்பை நன்றிகெட்டகாயமிது
நூறுவயதளவும் நோக்காயிருந்தாலும்
சோற்றுத்துருத்தியிது சொல்லரியபாண்டமிது
காற்றுப்பொறுமல் கழன்றோடும்பாவையிது
இடிகரையில்வாழ்மரம்போ லெண்ணமற்றகாயமிது
நெடியமரமிது காண் நிழலில்லாத்தாலமரம்
வேரில்லாக்கொத்தான விழுசுவரை நம்புவரோ
தூரில்லாப்பொந்துமரஞ் சுட்டோடுஞ்சாம்பலிது
அலைகடற்றுரும்பதுபோ லாசைவைத்தபொக்கிஷத்தை
நிலையல்லாகப்பலிதை நிசமென்றுநம்புவரோ
ஓடும்மரக்கலத்தை ஒன்பதுவாசற்கூட்டை
போடுவதுவெவ்விடமோ பொருந்துமுயிரெவ்வாரோ
இந்தவுடலெடுத்து இவ்வுலகமேசதமாய்
சொந்தமெனத்தானிருக்கச் சுகிர்தமோ அண்ணாவி
இதுகருமமல்ல இறையோனே உம்முடைய
பதுமமலர்ப்பாதம் பணிவதுவேயல்லாது
அதுகருமமெங்களுக்கு அடவுகாணிப்போது
மதுரமொழிபகரும் வாசகமேயண்ணாவி
நடக்கும்வகையறிந்து நாயகமேநீர்தாமும்
அடக்குமுபாயம அவனிதனிலுண்டுபண்ணி
வைக்கவுபாயம் வழங்குமென்றார் தம்பியர்கள்
தக்கபுகழ்தருமர் தம்பிமாரும்மென்றுசொல்லி
நேசமுடன்வாழ்ந்து நிலைத்திருக்குமந்நாளில்
தேசத்திலுள்ள தெய்வப்பிராமணரில்
முன்னாளிலவேதியன்றான் முழுதுங்குடியாயிருந்தான்
பின்னாலொருபாப்பான் பிறதேசம்விட்டுவந்து
இந்தப்பிராமணனை யிருக்கவிடந்தாருமென்றான்
அந்தமனையிலவனுக்கொருபுறத்தை
விட்டுக்குடியிரென்று வேதியனுந்தான்கொடுத்தான்
கட்டுடன்வீடங்கே கட்டிக்குடியிருக்க
பாப்பானுஞ்சமதித்துப் பதியிற்குடியிருக்க
நேர்ப்பாகஅவ்விடத்தில் நிலையிளந்துமண்ணெடுக்க

வெட்டினன்பூமிதனில் விருப்பிச்சுவரேற்றிக்
கட்டினன்வீடு கனத்தபுதையலொன்று
மண்ணிலிருந்தெடுத்தான் மறையோனுமன்னேரம்
மண்ணிலே கண்டபொருள் கன்மமென்றுதா னினைந்து
நமக்குத்தெரியாது நம்மிடத்தில் நிற்காது
சமக்கும்பழிபாவம் துன்பம்வருமென்றேதான்
மனை நமக்குக்கந்த மனையாளன் தனமிதென்று
வினைபொழியவேண்டி வேதியனுந்தானேடி
அய்யரேவேதியரே அதிசயந்தான்கேட்டீரோ
துய்யமனைசட்டத் தொடங்கியதோர்மணகிடங்கில்
கண்டேன் திரவியந்தான் கண்மணிப்பொட்டகத்தில்
கொண்டேகிவந்தேன்பார் குடத்திற்பணந்தனையும்
உந்தன்பொருளிதுகா ணுற்றவர்கள்தான்புதைத்த
சொந்தமுனக்கென்று தோற்றுதுகாணென்மனதில்
என்றுஇவர்சொல்ல ஏற்றமுள்ளவேதியன்தான்
நன்றுநன்றுஇவ்வார்த்தை நாமெங்குங்கண்டதில்லை
உன்மனையிற்கண்டபொருளுனக்கல்லால்வேறுமுண்டோ
தன்மனையிற்கண்டபொருள தன்னைவிட்டுப்போகாதோ
ஆனதினலுன்பொருளை அய்யரேவாங்குமென்றான்
நூதனமாய்ச்சொல்ல நூல்மறையோனேதுசெய்வான்
அன்றுமக்குநாமும் அன்பாகவீடுதந்தோம்
இன்றுமக்குத்தந்த யில்லிடத்திற்கண்டபொருள்
கண்டவற்கோசும்மா காணுதிருந்தவற்கோ
உண்டவற்கோ இன்பம் உறங்கினபேர்க்கொன்றுகும்
வேண்டாங்காண்வேதியரே வீட்டிற்கொடுபோவீர்
தீண்டாப்பொருளதனைத் தீண்டுவரோ நல்லோர்கள்
போங்காணுஞ்சும்மா பொருளதனைக்கொண்டேதான்
வாங்கேனெருநாளும் மதியேன்மனந்தனிலும்
என்றுமறையோனு மிவ்வசனஞ்சொல்லுவதை
நின்றுபிராமணனும் நீங்கியோவெனறுசொல்லி
பொருந்தாதகாரியத்தைப் பொருந்தவேபேசுகிறீர்
வருந்தாதாரென்றும் வருந்துவரோமானிலத்தில

உந்தன்மனையெனக்கு உபகாரஞ்செய்ததற்கு
சொந்தமெனக்கெப்படியாஞ்சொல்லுங் ாண்வேதியனே
அ _ மழையிற்னாக்கைக்கு அன்னமி_ந்தந்தாற்போல
கிடைபொருளைநாளெடுக்கக் கிட்டாதுவேதியரே
எந்தன்விதிப்பயனே இவ்வூரிலும்மிடத்தில்
வந்தவிதிமயக்கோ வழககாய்முடிந்ததுகாண்
உன்சமத்தும்என்சமத்தும் ஊரறியவேணுமென்று
புன்சமத்துப்பேசிப் புறப்பட்டார்மன்றேற
மறியலிருந்து மடிபிடியுஞ்சண்டையுமாய்
நெறியுடையதன்மரிடம் நீதிவிளங் வென்று
பூசலிட்டுக்கொண்டு புண்ணியனார்தம்மிடத்தில்
ஊசலிட்டுச்சென்றார் உறுபூசல்தன்னுடனே
அந்தணர்கள்தன்மரிடம் அவ வழக்குச்சொல்லலுற்றார்
வந்தவர்கள்சொல்லை வாகாகத்தான்கேட்டு
மந்திரிமார்தன்னை வாவென்றழைத்து
தந்திரிமாரெல்லோருஞ் சதிவாகத்தான்கேட்டு
ஞாயமநடுக்கண்டு நமக்குரையுமென்றுரைத்தார்
தூயதன்மசொல்லத் தூரந்தரரெல்லோரும்
அடுக்கஇருந்து அவ்வழக்கைக்கேட்சலுற்றார்
தொடுக்குமறையோரே தொடுத்தவாய்சொல்லுமென்றார்
குடியிருக்கவந்தவனுங் கூறினன்தன்வழக்கை
மிடியிலிடைந்துவெகுதூரந்தானிருந்து
இவரிடத்தில்வந்து இருக்குமிடங்கேட்டேன்
அவமெனக்குவீடு ஆமென்றுதான்கொடுத்தார்
அவ்விடத்தில்மண்ணெடுத்து அணைவாய்ச்சுவரேற்றி
இவ்விடத்தில்வீடு இதமாய்முடித்திருந்தேன் [து
மண்ணெடுத்தகோணியிலேயுறைபொருளாய்த்தனிருந்
கண்ணிடத்திலேதிரிந்து பக்திற்கொணெடுத்தேன்
எடுத்தேனிவரிடத்தில் எடுத்தவுடனெண்டேடிக்
கொடுத்தேனிவர்பொருளைக் கொள்ளேனென்வுரைத்தார்
அதிதிபரதேசி அடுத்துக்குடியிருந்தால்
பகுதிபெரும்பிடியாய்ப் பண்ணுகிறுயென்றுரைத்தார்

அந்தமொழிகேட்டு அவரை நீர்சொல்லுமென்றார்
எந்தன்மனையி லிவருக்கிடங்கொடுத்தேன்
இடத்திற்பொருள்தா னிருந்தெடுத்தாராமாகில்
'டத்திலேவைத்து வாழாமலென்னிடத்தில் (யா
கொண்டுவந்தால்வாங்குவனோகுற்றமென்னசொல்லுமை
பண்டுமுன்னுள்வைத்திருந்த பழையபொருளானாலும்
தன்னிடத்திற்கண்டபொருள் தனக்கோபிறர்தனக்கோ
என்னிடத்திற்கொண்டுவந்தா லெப்படிநான்வாங்குவது
என்றிரண்டுவேதியரு மியலறமொழிதான்கேட்டு
நன்றிவர்கள்சொன்னமொழி நாம்தெளிவதெப்படியோ
சொல்லுமறையோர்வழக்குத் தோற்றமல்மந்திரிமார்
செல்லுமவழக்கிவற்குத் தேறவுந்தான்மாட்டாமல்
நல்லதென்றுதன்மரிடம் நவின்றார்கள்மந்திரிமார்
வல்லதொருதன்மர் மறையோரிருவருக்கும்
துஞ்சாதனாயந் துலங்கியுரைப்பதற்கு
அஞ்சாநாள்வாருமென்று அருளினர்காணம்மானை
அடுத்தநாள்மூன்றுநாள் புதுகழித்தநாலாநாள்
உடுத்தகரித்துணியும் உதாசினவார்த்தையுமாய்
அழுக்குச்சிறையும் அகந்தையிடும்புகளும்
ஒழுக்கமற்றபேச்சும் உருட்டுப்பிரட்டுடனே
மானமாபில்லாமல் வரம்பழிந்துநாணமற்று
தானதவமில்லாமல் சண்டாளச்சென்மமுமாய்
ஈனமிரக்கமின்றி யிரவலர்க்குமீயாத
ஊனமில்லாப்பாவ முறைந்தசடமாகி
கால்மேலுந்தலைகீழாய்க் கலியன்வந்துதோன்றினனே
மேல்சாதிகீழும் கீழ்சாதிமேலாக
தாய்தலையிலேசுமையுந் தகப்பன்குடைபிடிக்க
பாய்பரியின்மேலே பைந்தோடியைத்தானேற்றி
வந்தான்கலியனென்று வையகமெல்லாமுரைக்க
அந்தநாட்சென்று அலைகதிரோன்வந்துதித்தான்
மற்றநாளம்போது மறையோரிருவோரும்
சித்தமுடன்றன்வழக்குத் தேறவென்றுதன்மரிடம்

சொன்னகெடுஅஞ்சாநாள் தோற்றமுடன்வந்துநிற்க
என்னகாண்வேதியரே இருவருடஞாயம்
என்றுதன்மர்கேட்க இருவோருந்தர்க்கமதாய்
நின்றுநடுஞாயம் நீதியுடன்சொல்லுமென்றூர்
எந்தன்மனையி லிவனுக்கிடங்கொடுத்தேன்
எந்தன்புதைய லெடுத்திவன்றான்கொள்ளைகொண்டு
கொடுக்கமனஞ்சற்றுங் குறியாமல்வார்த்தைசொல்லி
பிடிக்கிறான்சண்டை பெருமாளேஎன்றுரைத்தான்
உன்செய்தியென்னெனவே வுகந்துதன்மர்தான்கேட்க
என்செய்தியென்னசொல்வேன் எடுத்தபுதையலைத்தான்
கொடுப்பேனோநானுங் குடத்துப்பணத்தையெல்லாம்
எடுப்பார்கொடுப்பதுண்டோ எத்தனைதானானாலும்
குடியிருப்பிலொதாயங் கூடுந்தொகையிதெல்லாம்
கொடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனோகொற்றவனே
அடுத்துக்குடியிருக்க ஐய்யனிடம்வந்தேனே
நிட்டூரம்பண்ணுகிறான் நீதியில்லையோயிவடம்
எட்டோறிய இழுக்கிறான்சந்தியிலே
நீதியுடன்சொல்லுமையா நீதிநெறிதப்பாமல்
வேதியன்றானிவ்வசனம விளம்புவதைத்தான்கேட்டு
இனியென்னஞாயம எடுத்துரைக்கவாயேது
அனியாயமிப்போது அந்தணர்க்குதன்வழக்கு
கண்டோமதிசயங்கள் கலியனுடதன்கீர்த்தி
விண்டோம்புவியை வெறுத்தோங்கலியாலே

விருத்தம்.

அந்தணர்வழக்குங்கண்டோ மடிக்கடிபிரட்டுங்கண்டோ
இந்தமாநிலத்தில்நாமும் இருப்பதுகருமமல்ல (ம்
அந்தநாளாச்சுகாலம் ஆண்டுதான்முடிந்துமுற்றும்
வந்தநாள்வந்துதென்றால் வழக்கென்னவழக்குஞாயம்.)

இதுவுமது.

பஞ்சமாபாவங்கொண்டு பாரினிற்கலியன்வந்தான்
என்னசெய்வோம்தம்பிமாரே இப்படியுலகந்தன்னில்

மூன்செய்தஞாயம்போல முற்றுமேயினிமேல்நம்மால்
பஞ்சவரென்றுசொன்ன பாவனைமுடியாதின்றே. (உஅ)

இதுவுமது.

ஆண்டவர்நடந்தாரிந்த அதிசயம்வருமென்றெண்ணி
நீண்டவர்மொழிந்துபோன நிச்சயம்நிசமுங்கண்டோம்
பாண்டவர்புதல்வர்நாமும் பாரினிலிருந்தோமானால்
மூண்டதோகலிவிடாது முடிந்ததுநமர்க்குக்காலம் (உகூ)

இதுவுமது.

வாழ்ந்ததுதுவாபரத்தில் மனுநெறிமுறமை நீதி
தாழ்ந்ததுகலியுகத்திற் றருமரென்பெயருப்போகும்
சூழ்ந்ததோகலியைத்தப்பி சுகத்திலவைகுந்தஞ்சேர
ஆழ்ந்ததோர்புவியைவிட்டு அகலுவோமகலுவோமே.()

இதுவுமது.

நாரணர்நம்மைவிட்டு நடந்துவைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்
காரணர்முடிந்தகோலங் கலியுகம்வருமென்றெண்ணி
ஆரணன்றன்னையீன்ற அச்சுதன்பச்சைமால்தான்
பூரணர்நடந்தமார்க்கம் போவதுசகருமமின்றே. (கூ)

இதுவுமது.

வானவரிமையோர்மற்ற மாதவர்முனிவர்தேவர்
தானவரிஷிகள்வேதத் தம்பாதனைபோற்றிசெய்ய
ஞாயமுமினியகீத ராகமுமிசைகள்கூவ
மேனகைபணிகள்மாற வெகுசுகமடைந்தானே. (கூஉ)

இதுவுமது.

வீமனேவிஜயதப்பி மேதினிதன்னிலுங்கள்
நேமமுப்பிலமும்வாங்கி நெடியமால்போனாரன்றே
சாமமாய்வேடர்முன்போய் சமரினிற்புறமுங்காட்டி
நாமினியுலகில்வாழ நமக்கிதுசகியாதின்றே. (கூக)

கதை.

நெறியுடனேபோக நினைந்தநினைவுள்ளதெல்லாம்
குறியுடனேசொல்லிக் கோபாலர்சன்னதிக்கு
பயணமென்றுசொல்லிப் பரிமளித்துநால்வருக்கும்
சுயஜனமாயுள்ள சுற்றத்தார்தங்களுக்கும்

மன்னர்மகுடமுடி வர்த்தனர்களெல்லோர்க்கும்
தென்னன்பயணமென்று சீமையெங்குஞ்சொல்லுமென்
சீட்டெழுதிவிட்டார்கள் திசையிலுள்ளமன்னருக்குமுர்
ஏட்டெழுத்தைவாசித்து எல்லோருந்தான்கூடி
என்னவிதிவசமோ என்றுமன்னரெல்லோரும்
மன்னர்சமுகமதில் வந்துகண்டாரம்மானை
ஆண்டவனே நீர்தா மழைத்தபணிவிடையென்
நீண்டபுகழ்பெற்ற நிமலனேசொல்லுமென்றூர்
அப்போதுதன்மர் அரசர்தனைநோக்கி
இப்போகொடுங்கலிய னிவ்வுலகில்வந்துவிட்டான்
இனிமேற்கலியுகத்தி லிருக்கவுந்தான்முற்றாது
தனியேவனவாசஞ் சஞ்சரிக்கமெத்தநன்று
ஆனதினாலுங்களைநா மருகேவரவழைத்தோம்
மானமுடன் நீங்கள் வரம்புதப்பிப்போகாமல்
காலமறிந்து காசினிக்குள் நீங்களுந்தான்
காலத்துக்கேற்றதொரு கணக்கின்படியாக
தெரிந்துநடந்துகொண்டு செங்கோலதவறாமல்
பிரிந்தொருவர்போகாமற் பிள்ளைசிறுபாலருடன்
கலந்துஜெகமுழுதுங் கட்டாள நீங்களுந்தான்
துலங்கும்பரிசித்துவுக்குத் துரந்தரிகந்தான்தழைத்து
வைக்கிறோம் நீங்கள் மகுடமுடிதரித்து
நிற்கிறோமென் நிண்ணயமாய்ச்சொல்லுமென்றூர்
நிற்கிறோமுண்மை நிகழ்பரிசித்துவுக்கு
வைக்கிறோம்பாரில் வணங்குகிறோமுள்ளபடி
நீங்களிருந்து நெடுகவனம்புகுந்தால்
நாங்களிருந்து நடப்பதென்னகாரியந்தான்
எல்லோருமவாறோம் இந்தவிதிசென்றாலும்
பல்லோரும்வந்து பணிவோமேயல்லாது
அரைக்ஷணமும்மைவிட்டு அவனிதனிலேதரியோம்
துரையேதுரைபரசே துரந்தரிகமன்னவனே
என்றுமன்னர்சொல்லி யிரைந்தலறியோலமிட
அன்றுதன்மராஜன் அவர்களையுங்கையமர்த்தி

ஒன்றுக்குமஞ்சாம லுலகளந்தான் றன்னருளால்
கன்றுக்கிரங்குகின்ற கற்ருப்பசுப்போலே
நம்மையனுதினமும் நன்ருககாத்ததுபோல்
செம்மையுடன்செங்கோல் செலுத்தும்பரிசித்துவுக்கு
ஆதரவாய்த்தானிருந்து அரசு நிலைதானிருத்தி
போதரவாய்வாழ்ந்து புவிமீதிற்ருனிருப்பீர்
வெய்யோனும்மண்ணும் விண்ணுமுள்ளகாலமட்டும்
துய்யமறையோர் துதித்துப்புகழ்ந்தேற்ற
இருமென்றுதன்மர் எல்லோர்க்குஞ்சொல்லியபின்
குருமுன்னிலையாகக் கொற்றவனுமன்னேரம்

பரிசித்துவுக்குப் பட்டங்கட்டியது.

முடிசூட்டிவைக்க முடிமகுடர்போற்றிசெய்ய
படியேழும்போற்றப் பார்மன்னர்கொண்டாட
தானிருந்துசெங்கோல் தரிக்கமகுடமுடி
கோனிவன்ருனென்று கொலுவிலலங்கரித்து
நானிவன்ருனென்று நாற்றிசையுந்தானறிய
தானிவன்ருனென்று சாற்றிமகுடமதை
வைத்துமுடிசூட்டி வாழ்த்திப்பரிசித்துவைத்தான்
முத்துமுடிசூட்டி முடிமன்னர்காத்திருக்க
கொற்றக்குடைநெருக்கக் கோவேந்தர்சூழ்ந்திருக்க
சத்தகடல்போலத் தளங்கள்நெருங்கிநிற்க
கட்டும்பரியுடைய காவலர்கள்வந்திருக்க
வெட்டும்பரிவீரர் வீரவாள்கைப்பிடித்து
தத்தும்பரியேறித் தளங்களுடன்வந்துநிற்க
சுத்துரதமேறித் துரந்தரிகர்வந்துநிற்க
துருமதவாரணமேற றுமைமக்கள்வந்துநிற்க
கூறுந்தமிழ்வாணர் கொண்டாடிவாழத்திநிற்க
தம்புருவும்வீணை சரமண்டலமுழங்க
கிம்புருவுங்கின்னரங்கள் கீதங்கள்தான்முழங்க
சங்கீதராகமது தாளமுடன்மத்தளமும்
இங்கிதநாகசின்ன மெக்காளம்பூரிகையும்

நவரியுடன்சேகண்டி நற்சங்குதான்முழங்க
பவுரிகமாய்பேரிகைகள் பல்திக்குமேமுழங்க
சேனைதளமுஞ் சிறப்பாகத்தான்சூழ
ஆனைபரிரதமும் அணியணியாய்த்தான்சூழ
யானையின்மேலேற்றி யவனியெல்லாநதானரியச்
சேனைதளத்துடனே சிங்காரமாய்க்கூடி
பட்டணமுஞ்சுற்றிவரப் பாவாணர்கொண்டாட
சிட்டர்பரிபாலனெனத் தேவேந்திரன்போல
வட்டக்குடைநிழற்ற வந்தான்பவனிவலம்
சாட்டமாய்ச்செங்கோல் தரித்திரென்றுமன்னவர்கள்
துங்கபிராமனெனச் சொல்லிலரிச்சந்திரன்போல்
சிங்காரமாகவந்து சிங்காதனத்திருக்க
சிங்காதனச்சிறப்புஞ் சேனைமன்னர்தன்சிறப்பும்
துங்கன்பரிசித்துடைய துரைத்தனத்தின்சிறப்பும்
இருந்துசிலகாலமிராச்சியபரிபாலனத்தைப்
பொருந்தநடத்துகின்ற புதல்வன்றனைப்பார்த்து
ஆளும்புவிராஜன் ஆப்பிளையாமென்றுசொல்லி
நாளுஞ்சிலகழித்து நாடுகளுந்தான்வணங்க
தங்களுடபேரனெனத் தன்மருந்தம்பியரும்
எங்கள்பதிகாக்குமிவனேபுவிராஜன்
ஆனலினிமேல் அச்சங்களொன்றுமில்லை
போனலும்நம்முடைய புவியிவனேயாள்வனென்று
செலுத்துவான்செங்கோல் திருமாலருளாலே
அலுத்தயர்ந்துதானிருந்த ஆலோசனைகளெல்லாம்
இன்றைக்குத்தீர்த்தோம் இனிமேற்கிலேசமில்லை
குன்றைக்குடைபிடித்த கோபாலர்தன்னிடத்தில்
போகலாமென்று பூரித்துப்பஞ்சவர்கள்
ஏகலாம்நன்ருய் இனிமேல்மயங்காமல்
என்றுபரிசித்துவையும் இங்கேவரவழைத்து
ஒன்றுமுரையாமல் உலகாள்வீரென்ருளும்
நாங்கள்வைகுந்தமதில் நடக்கவழிகாட்டி
போங்களென்றுசொல்லும் புண்ணியனே நீதானும்

மனதுசலியாமல் வாழ்த்திமிகமகிழ்ந்து
எனதுமனங்குளிர இன்பமுடன்சொல்லுமென
விம்மல்மிகுந்து வெகுவடுபெரிசித்துவுத்தான்
செம்மல்மலர்விழியாற் றிரண்டுகண்ணீர்தானேட
அய்யரேஎன்னைவிட்டு ஐவருந்தான்போனக்கால்
உய்யவேநானும் உடைந்திடைந்துபோகவேதான்
விட்டுப்பிரிந்தால் விளங்குவேனேயான்பாவி
மட்டுப்படாச்செல்வம் வாழ்வுமிகவிழந்து
என்னைத்தனியேவிட்டு ஏகினீராமாகில்
முன்னைப்பயனே முடிந்தவிதிப்பயனே
தந்தையரைப்பெற்றவர்கள் தாரணியையாண்டிருந்து
விந்தையாயிந்த மேதினியைவிட்டிழந்து
நடந்துசடத்தோடே நாம்போரோமென்றுசொன்னால்
தொடர்ந்துவருவேனன் தூரநீர்போனாலும்
கண்டிருக்கநானுங் காவலரேபோரோமென்றால்
விண்டிருக்கப்போமோ வித்தகரேயென்னாலே
சடத்தையிங்கேபோட்டுத் தப்பிவுயிர்போனாலும்
சடத்துக்குள்ளதெல்லாந் தான்கருமந்தான்முடித்து
மறந்திருப்பேன்கண்டீர் மாநிலத்தோர்புத்திசொல்ல
இறந்துசடமொழிந்தா லெனக்குக்கிலேசமில்லை
உயிரோடேநாம்போரோ முலகாளுமென்றுசொன்னால்
தயிரோடேநீர்பிறந்த தன்மைபோலாவேனே
ஊரிருக்கநானிருக்க உற்றஜனந்தானிருக்க
பேரிருக்கநீர்போற பேச்சறியேனையாவே
எந்தவிதமென்று எனக்குவகைசொல்லுமிப்போ
அந்தவசனம் அரியதன்யர்தான்கேட்டு
மைந்தன்மகள்மனது மலையாமல்வார்த்தைசொல்லி
கந்தமலர்க்கையாற் கட்டியுறவணைத்து
முகந்துமடியில்வைத்து முதுகுதனைத்தடவி
மகன்றன்குழந்தை மனதுவரவார்த்தைசொல்லி
அமத்தியிருமென்று அரவணைத்துக்கொண்டாடி
சடத்தன்பரிசித்துவுந்தான் சாந்தமாய்நல்லதென்று

நல்லவழிசென்று நாரணரைத்தாரேக்கி
செல்லுமென்றுநல்வசனம் செப்பினாம்மானே
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவேந்தருக்கும்
புத்தியுடன்சொல்லிப் புதுந்தாரமனையில்
தாயாரிருக்குந் தனிமாளிகைநோக்கி
ஆயாளிருக்குமந்த ஆசனத்தின்முன்னேகி
விழுந்துநமஸ்கரித்தார் வேதியருந்தப்பியரும்
அழுந்தத்தடவி ஐவரையும்முத்தமிட்டு
சூழவேமைந்தருடன் துயராற்றிருக்கையிலே
தாழமொழிபேசி தன்மருந்தம்பியரும்
தாயேசரணம் சலிப்பொன்றும்பேசாமல்
ஆயேநீயெங்களுக்கு அன்புடனேஇன்பமதாய்
மாயோனிடந்தனிலே வைகுந்தஞ்சேர்ந்திருக்க
நீயேகுமென்றுசொல்லி நெற்றியிலேநீரணிந்து
சந்தோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமிப்போ
என்தாயேவேறொன்று மெண்ணுமலன்புடனே
அனுப்புவீரென்று ஐவருமேதான்கேட்க
னைப்பிரிந்துமக்காளென்னைவிட்டு நீங்களுந்தான்
நடப்பதற்கோவந்து நன்றாயுபசரித்து
நடப்பற்றுநானும் நரைத்துஉடல்தளர்ந்து
கூனிவிழிமயங்கிக் கோலூன்றியேதிரிய
வானீரொழுக வயதுஞ்சரியாகி
உடலுந்தளர்ந்து ஊனுஞ்செயல்குறைந்து
படருமிருமல் பாசத்திளைப்புடனே
முகமுஞ்சுரித்து முழங்காற்பிடிப்பாகி
சுகமுஞ்சுவைமறந்து தேற்றமதுவேறாகி
உள்ளுடைந்துமேனி யுடலும்பசைகளற்று
வெள்ளுடலுமாகி மெய்யும்மிகத்தளர்ந்து
ஆக்கைகுலைந்து அவதிவருநாளில்
தீக்கனும நீர்க்கடனும் செய்துமுடியாமல்
போமென்றபுண்ணியமே புத்திரரோமித்திரரோ
வாமென்றமக்களுடன் மண்ணில்விழுந்தழுது

தந்தையருமில்லாமற் றனித்துநானுங்களையும்
சிந்தைமயங்காமற் சிறியோர்பெரியோராய்
ஆகுமட்டுந்தான்வளர்த்த அன்னையல்லோஎந்தனையும்
சாகவிட்டுப்போகச் சம்மதியோஉங்களுக்கு
அந்தநாளெங்க ளன்னைபிதாவிடத்தில்
குந்தமாதேவியென்று குழந்தையாய்நானிருந்தேன்
சொல்லரியவேதத் தூர்வாசமாமுனிவர்
வெல்லரியகுந்திபுரம் வீதிவழிவந்தளவில்
எங்களையர்கண்டே இருமென்று ஆதரித்தார்
அங்கவருந்தயங்கி யமர்ந்திருக்கும்வேளையிலே
அஞ்சுவயதான ஆரணங்குகையாலே
மிஞ்சுமொருசமையல் விதமாகத்தான்முடித்து
அன்னம்படைத்தா லமுதுண்போங்கையாலே
என்னமுனிசொன்னளவில் எங்களையரெந்தனையும்
அவற்குப்பணிவிடைசெய் யம்மாவெனவுரைத்தார்
அவற்குமன துவர அன்னம்பலகறிகள்
அன்புடனேதான்சமைத்து அமுதுபடைத்துவந்தேன்
இன்பமுடனேயமுதுண் டேகுகின்றநாளையிலே
சந்தோஷம்வந்துமுனி தனியேயெனையழைத்து
மந்திரமோரைந்து மகிழ்ந்துரைத்தாரெந்தனுக்கு
வேதமுனிசொன்ன வித்தைதனைவைத்திருந்தேன்
நீதமுள்ளபாண்டவர்தான் நிச்சயதாம்பூலமிட்டு
கலியாணஞ்செய்தார் கருத்துடனேஉண்மைசொன்னேன்
வலிமையாய்நீங்கள் வருவதற்குமார்க்கமதாய்
உங்களையர்தம்மிடத்தி லுண்மைசொல்லிநான்கேட்க
அங்கவர்தான்சொன்ன அன்பானமந்திரத்தால்
தோன்றத்தவமிருந்து தொல்லுலகிற்புத்திரரை
ஈன்றுபுதல்வரையும் ஏந்திமுலைகொடென்றூர்
அப்படியேதப்பாமல் அவர்சொல்லைமீறுமல்
இப்படியாயுங்களைநா நீன்றெடுத்துக்காப்பாற்றி
தாயாதிக்காரர் சதிகேடர்நாடதனில்
மாயாதேஉங்களையும் வளர்த்தேனிதுவரையும்

என்னைவிட்டுப்போக எழுந்ததோ உங்கள்மனம்
அன்னையென்றுசொல்லி யருகிருந்துபோற்றாமல்
பிள்ளையில்லாத பெருமலடிபோலாகி
கிள்ளையில்லார்போலக் கிலேசமுற்றுவாடுவேனே
குந்திமைந்தரைவென்று குவலயமெல்லாமறிய
முந்திந்தவயிறிருந்து மூன்றுநாட்சுமந்து
பெற்றெடுத்ததாய்வயிற்றிற் பெருந்தழலைத்தான்மூட்டி
வைத்துவிட்டுப்போமென்று வாய்வீணாய்ப்பேசுவரோ
ஈன்றெடுத்ததாய்வயிறு எரியவோவென்னிடத்தில்
தோன்றவெனக்குத் துயர்வருத்தவந்தீரோ
மங்களமில்லையோ வெங்கு மாதுலன்போலானீரோ
பங்கமுள்ளபேருதவி பண்ணுமெந்தனுக்கு
தன்பமோவீமசேன சகதேவ தம்பியரே
நன்மைமிகுதர்மனே நகுல அருச்சுனரே
இம்மைதனிற்பாவம் என்னளவில் வந்ததுவோ
செம்மைமிகுமைந்தாவெந்தன் சிறப்பார்க்குள்ளானே
இந்தவிதிவசந்தா னென்றழைமயிலேயாயனும் (னே
மைந்தரில்லையென்று வகுத்தெழுதிவிட்டானே
அருமையுடன்பெற்றெடுத்த ஐவரேதம்பியரே
பெருமையோ உங்களுக்குப் போவதுகாரியந்தான்
இத்தனையுஞ்சொல்லி யிருந்தழுதாள் குந்தியம்மாள்
சுத்தனையே நொந்தழுது கண்ணீர்சொரியவுற்றாள்
தண்ணீர்தனைவாங்கித் தாய் முகத்தைதான் துடைத்து
கண்ணீர்துடைத்தைவர் காலிலேதான்விழுந்து
எந்தனுடமாதாவே எங்களையுமேயழிக்க
வந்தகலிதந்திரத்தில் மாயாமலெங்களையும்
சத்தியவாய்மை தவறாமல் நீர்காத்து
நித்தியமுமிங்கே நீர்நிலைத்திலேயிருந்தால்
புத்திகலங்கிப் பொறிகலங்கிப்பொய்யாய்
பத்திகலங்கிப் பஞ்சவர்களென்றொருதாய்
மெய்வார்த்தைசொல்ல விதம்படித்தவர்கள்
பொய்வார்த்தைசொல்லப் புலையராய்மானிலத்தில்

சிரிக்கவுடப்பெடுத்துத் திரியாமலெங்களுக்கு
விரிக்கும்பரலோகப் பெய்யுடனேதான்சேர
துதிக்கும்படியாய்த் துயாமற்று நீர்தானும்
விதிக்கும்படியாய் விளையாடுவீர்மாதாவே
உனக்குப்பரிசித்தே உகந்தபின்னைபெங்களைப்போல்
தனக்குத்தான்மேவுணுமென்றசவுபாக்கியத்துடனே
அன்னைசுற்றமெல்லாமருகிருந்துவேலைசெய்ய
சொன்னபடிகேட்கத் துரைமக்கள்தானிருக்க
ஆனதுனக்கு அர்சுதனார்தன்பாதம்
வாஞுள்முடிந்து வரும்போதுநானும்
நாங்களுங்கூட நடந்தெதிரேவந்துதென்று
பாங்குடனேவைகுந்தப் பதியிலேநீயிருக்க
முன்னேபோய்நாங்கள் முற்றுந்தனதாக
அன்னேயிருப்போம அழவேண்டாந்தாயேநீ
தாயேதவங்குலைந்து தவங்கெட்டுப்போகாமல்
நீயேதுணையாக நேசமுடன்புத்திசொல்லி
கன்யக்கலியுகத்தைக் கடந்துகரையேறி
தன்மந்தவருமேற் றமோசலியாமல்
அக்காலஞ்சென்று அழைக்கவந்தகாலர்கையில்
சிக்காமல்நீரும் சிந்தைமகிழ்ந்தருளீர்
இறப்பதுவுமெய்யாகும இருப்பதுவும்பொய்யாகும்
சிறப்பதுகாணமாதாவே செல்வர்தனையனுப்பும்
ஆகாசம்பூமி யந்தரமுமுள்ளளவும்
போகாதுதன்மம் புவியேபெரிதாகும்
எனக்குமென்தம்பியர்க்கு மிடமுமினிமேலும்
உனக்குமிருக்க உதவியேநாங்களுந்தான்
இடம்பிடித்துமங்கே இல்லிடமுந்தான்சமைத்து
உடம்படிக்கைபண்ணி உலகளந்தான்றன்னிடத்தில்
வீற்றிருக்கவேண்டி விருப்பமியனுப்பிவிடும்
நேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல
சதமல்லநாளுஞ் சதமேஅவடமடயா
நிதமுஞ்சிவபூசை நீயறிவுதப்பாமல்

அவடஞ்சதமென்று ஆத்துமத்தைச்சுத்திபண்ணி
இவடஞ்சதமில்லையென்று எங்களையுந்தானனுப்பும்
குந்தி தன்மைந்தரைந்துபேர்க்கும் வைகுந்தம்
போகவிடைகொடுத்தது.

மாதாவேதாயே மனங்கள்சலியாமல்
நீதானனுப்புமென்று னீதியுடன்பாதமதில்
வீழ்ந்தார்சரணமென்று மெய்மகிழ்ந்துமாதாவும்
தாழ்ந்துமனதிரங்கித் தம்பியரேபோமெனவே
னீறுதரித்து நெடியோனையேநினைத்து
வேறுவினைவாராமல் வேதநாராயணரே
காருமென்றுவாழ்த்திக் கைனீறுதானணிந்து
சேருமுந்தன்பாதந் திருமாலேஐவரையும்
என்றுகுந்தமாதேவி இன்பமுடன்மூனனுப்ப
மன்னுபுகழ்காந்தாரி மனைநோக்கியேநடந்தார்
காந்தாரிவீற்றிருக்குங் கனகமணிமாளிகையில்
பூந்தாரிவர்கள் புதியமனைபுகுந்தார்
கண்டாரடிபணிந்தார் காந்தாரியம்மனையும்
கண்டமைந்தரைவரையுங் கட்டியுறவணைத்து
மைந்தருக்குநல்ல வார்த்தையுபசாரமுடன்
ஐந்தருப்போல்தானிருந்த ஐவரையுங்கொண்டாடி
சிந்தைமகிழ்ந்துருகித் தேன்மொழியாள்தானிருக்க
அந்தமொழிதெரிந்து ஐவருந்தான்மார்க்கமதாய்
எந்தாயேமாதாவே இப்போதுஎங்களையும்
சந்தோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமிதோ
கலியன்பிறந்தான் காரணமாயிங்குவந்தான்
சலியாமலெங்களையுந் தாயே அனுப்பிவிடும்
வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு வாழ்த்திவிடைதாரும்
கைகொண்டுனீறுதவுங் கலியனுக்குள்ளாகாமல்
என்றுதன்மர்கேட்க ஏங்கியேகாந்தாரி
ஒன்றுமுரையாமல் ஊசலிட்டுப்பேசாமல்
என்னிடத்தில்னீங்களுந்தானேதுக்குவந்தீர்காண்
உன்னிடத்தேநம்பி உற்றதுணையென்றிருந்தேன்

மாபாவிகிட்ட மைந்தரெனவந்தீர்காண்
பூபாலரைவர் போதுமென்றுநானிருந்தேன்
நூற்றுவருமாண்டு நொந்திடைந்துமண்மீதில்
காத்திருந்துநானுங் காலம்முடியுமட்டும்
நீங்கள்துணையென்று நீணிலத்தில்நானிருக்க
நாங்கள்பயணமென்று நன்றாகச்சொல்லவந்தீர்
மூன்செய்ததீவினையோ மூதாக்கள்செய்ததுவோ
பின்செய்ததீவினையோ பெருமாளின்கற்பனையோ
அந்தமைந்தர்நூற்றுவரும் அரசிழந்துபோனாலும்
இந்தமைந்தர்போதும் இங்கேயெனக்குதவி
ஆமென்றுநம்பி ஐவரையுமுண்டெனவே
நாமொன்றுதானினைக்க நந்தின்றன்பேதகமாய்
தானேமுடித்துவைத்தால் தம்பியரேதுசெய்வோம்
நானேதுசெய்வேன் நாயகமேதம்பியரே
நாளுஞ்சரியாச்சு நடையுடையுமவேறாச்சு
வாழுமபுவியைவிட்டு வருவதுவுமங்காச்சு
போமகாலமெனறனக்குப் புத்திரருமில்லாமல்
சாங்காலம்வந்திருக்கத் தம்பியரேயென்னைவிட்டு
ஏகிடுவீரேயானால என்றனக்குவேறுதுணை
ஆகிலுமநானகாணேன் ஐவரேயென்றழுதாள்
பெற்றுமபெறுமல் பெருமலடியானேனே
சற்றுமிரங்காமற் றன்மரேபோரமெனநீர்
மாளகமொடுத்த மனச்சலிப்பேமாறுமுன்
ஆழக்குழிதனிலே அழுந்தவிட்டுப்போவீரோ
பக்கத்துணையில்லை பரிந்தழுகப்பிள்ளையில்லை
துக்கத்துடனிருக்கச் சொல்லிவிட்டுப்போனீரோ
ஆராரிருந்தாலென் யானைகட்டிவாழ்ந்தாலென்
தாராருமைவரைப்போற் சகாயமெனக்குண்டாமோ
செய்யுஞ்சடங்கு தீக்கடனும்நீர்க்கடனும
கையுங்கணக்குங் கடனுங்கழியாமல்
போகவழிகேட்டீரோ புத்திரரேஎந்தனையும்
ஏகவழிபார்த்து இருந்துபுலம்புவனே

யோசனைகள்சொல்லெனக்கு உற்றவிசேடமதாய்
வாசனைசேர்க[illegible]மே நீர் மகனேஉரையுமென்றான்
அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேதன்மருந்தான்
வந்தவழிசொல்லுகிறேன் மாதாவே நீர்கேளீர்
என்னுடையதலைபிறவி வற்றதொருநூற்றவரும்
மன்னுகுருவாசாரியருடமன்னரெல்லோரும்
உற்றபொருமைத்துரையனும் உடன்பிறந்தார்சுற்றமுதல்
பற் றமேவ[illegible]று ப[illegible]பாண்டேன்நான்பாவி
ஆண்டுமுடித்ததுகாண் அவர்களுடன்நான்போக
வேண்டுமிதுகால்ப விதியு[illegible]வெள்வசமாய்
காலஞ்சரிய இக் கலியுகமும்வந்ததுகாண்
கோலஞ்சலமைத்திருந்த கூற்றுஞ்சரியாச்சு
இனிமேற்கலியுகத்தி லிருந்தேனேயாமாகில்
அனியாயமேலாகும் அகந்தையேயுண்டாகும்
இடும்புசொல்லகளவு ஏராளமாகிவிடும்
நெடியபுவியினுள்ளே நீதிநடவாது
அந்ததுவாபரத்தி லநேகதயவுதன்மை
இந்தக்கலியுகத்தி லெய்தாதுதானதவம்
நன்றிசெய்வோமென்றால் நமக்கறிவுவேறாகும்
குன்றிவிடுமெபுத்தி குறுகுங்கலிகாலம
ஆனதினாற்றாயே அடியேன்பயந்துவந்தேன்
தானதவமிழந்து தங்கமென்றமேபோகும்
பேருந்தவமும பெருமையுந்தான்போகாமல்
காருமெமந்தன்மாதாவே கற்புநிலைபோகாமல்
உன்றனக்குநல்ல உதவிசெய்யபாலகன்றான்
என்றனக்குப்போன் இலங்குபரிசித்துடனே
வேந்தர்மகுடமன்னர் வீரபரிவாரமுடன்
சேர்ந்ததுரைமக்கள் சேனைதளத்துடனே
இருக்கிறான்றனக்கு ஏவல்செய்யவேண்டியபேர்
உருக்கமாயெங்களை நீ ரொன்றுந்தடைபண்ணமல்
வாக்குத்ததும்பாமல் மனமுந்தடுமாறமல்
நோக்குமொருநினைவாய் நோகாமல்நல்வசனம்

சொல்லியனுப்புந் துரோபதையுமெங்களையும்
செல்லவிடைதாருமம்மா திருவாக்காலென்றுரைத்தார்
அய்வருந்தான்கேட்க ஆனதொருகாந்தாரி
மெய்வருந்திநல்வசனம் விரும்பிவிடைகொடுத்தாள்
விடைவாங்கிஐவருந்தான் விழுந்துநமஸ்கரித்து
அடைவோங்காண்வைகுந்தம் அச்சுதனார்தம்மிடத்தில்
வென்றுகலியுகத்தை விட்டுவெளியில்வந்தோம்
இன்றுபிழைத்தோம் இனிமேற்கிலேசமில்லை
நமக்குப்பயமில்லையினி நடப்போமெனத்துணிந்தார்
சுமக்குஞ்சுமையிறக்கித் துன்பமெல்லாங்கழித்தோம்
கேட்டவரங்கொடுக்குங் கிருஷ்ணருவாக் பயம்
நாட்டமுடன்நாங்கள் நல்லவழியறிந் [illegible]
வ ட்டமறவாதற்கு மாயவனே நீதுணையாய்
தேட்டமுடன்வந்து திருவுளமே[illegible]கருள்வாய்
வழித்துணையாய்நில்லும் மாலேசரணமென்று
கழித்துமனமகிழ்ந்து கண்ணர்தனைநோக்கி
நாற்றிசையும்பார்த்து நமஸ்கரித்துநன்றாகத்
தோத்திரமுஞ்சொல்லித் துணிந்துநடக்கலுற்றார்

விருத்தம்

மாத்திரைப்போதானாலும் மாயனைமறந்துபாரில்
கோத்திரத்துடனேகூடிக் குலாவுதல்செய்யோம்நாங்கள்
பாத்திரமறிந்துமேதை பாதந்செல்லவொரு[illegible]
சூத்திரத்துடனேவந்து துணைசெய்வாய்பரியமாலே. ()

இதுவுமது

நாடிநடந்துதான்வாபோம் நாருபாதிபுர்விட்டேகிக்
கூடிநடந்துவழி யதான்குறித்துத்தலைசாயத்தானேக்கி
வாடியிடைந்துமரு மால் மனமேகானையுட்புகுந்து [லே
தேடித்திகைத்துத் திரியாமல் செவ்வேநடக்குந் திருமா

இதுவுமது

சித்தன்போக்குஞ் சிவன்போக்குஞ் சீவன்போக்கும்
போலாகி, மத்தன்போக்குமதப்போக்கும் வானத்திருந்த
ளைப்போக்கும், கத்தன்போக்குமாரியந்தான்கணடார்

விண்டார் கொண்டாரோ, சத்தம்போக்கோ மினிப்பே
சோம் சமையமினிவா கோபாலா. (௩௬)

இதுவுமது

சரணஞ்சரணங்கோபாலா சாமிசரணந்தருவாய்னீ
காணம்பொறிகள்புலன்குணங்கள் காமக்குரோதமணுகா
திரணமிதுவேசடமாகத் தீரமிதுவேபெரிதாக (மல்
மரணமறியாதுடலாகிவந்தாட்கொள்ளவருவாயே (௩எ)

இதுவுமது

வழியிற்பயங்கள் தடையிடைகள்மற்றுமுளதோர்வி க்கினங்கள், தெளியப்படுத்தியடியார்கள் திகைத்துமலைத் துநிலையாமல், பழிவினைகளணுகாமற் பால்போலுள மும் பூரணமாய், வெளியிலறிவு வெளியாகி வெளியே வருவாய் பெருமானே (௩அ)

கருத்தைப் பொருளாய்த் திரப்படுத்திக் கன்மக்காட்டை யறுத்தெரிந்து, திறுத்தயறிவை நிலைநிறுத்தி திருந்தாப்புலனேவேமறுத்துக், குருத்தைக்கொழுந்தைமுனைகூட்டிகொழுகொம்பேறவகைப்படுத்தி, இருத்திநடத்திவழி கூட்டும் எங்கள்பெரிய பெருமாளே. (௩௯)

நானோர்வசனமல்லாது நாவுமிரண்டுசொல்லறியேன், தானேதானேதானாகத் தனக்குத்தானே நினைவாகி, ஏனையெனவுந் தாண்டாய்நீ இகத்திலெவர்க்குந் தெரியவேதான், வானோரறியவழிகாட்ட வருவாய்பெரியபெருமாளே. (சய)

தேசமிழந்துஜெகமிழந்து சேனைதளங்கள்தானிழந்து
வாசமிழந்துமனையிழந்துமைந்தர் பெண்டீர்தனையிழந்து
பாசமொழிந்துபகையொழிந்துன்பாதமலரேபொருளாகி
நேசமிகுந்தநினைவதிலே நின்றேவளர்ந்தபெருமாளே ()

ஐவருந்துணிந்துவாரோம் அவடமேகெதிகளென்று
தெய்வமேபொருளென்றெண்ணித் தரிசிக்கக்காணக்கண்
கள், மெய்வளர்திருமால்பாதம்வேண்டிவைகுந்தஞ்சேரக்
கைதருமாலேபோற்றி கருணையங்கடவுளானே. (சஉ)

ராகவாமுகுந்தாபோற்றி ராஜகோபாலாபோற்றி
ஏகமாய்நின்ருய்போற்றி யெம்பெருமாளேபோற்றி
லோகநாயகனேபோற்றி நூலபலவறிந்தாய்போற்றி
நாகமேற்றுயின்ருய்போற்றி ராமனேபோற்றிபோற்றி.

மந்திரப்பொருளேவுன்னைவழுத்தினுன் துதித்துப்போற்(றி
தந்திரத்துடனேயென் றமபியர்நாலுபேரும்
ஐந்தருகுழலினுளும் ஐவரோடாறுபேரும்
சந்திரவரைவைகுந்தந்தன்னையேநோக்கிவாரோம்(௪௪)

அரிகரிராமராமா அச்சுதாநந்தகோபா
கரியமாலுந்திபூத்த கார்மூகில்மேகவண்ணு
பிரியமாயவனியீன்ற பிரமனைப்பெற்றமாயா
உரியவாபதவிசேர உகந்தைவர்வாரோமவாரோம்.(௪௫)

கதை

பஞ்சவர்களைவருடன் பத்தியுள்ள துரோபதையும்
கஞ்சமலர்வைகுந்தங் காணவென்றுதானடந்தார்
நடந்தொருபஞ்சவரை நல்லபரிசித்துவுந்தான்
தொடர்ந்துவழிவிட்டுத் தொழுதுநமஸ்கரித்து
சேனைபடைத்தலைவர் ஜெகவேந்தரெல்லோரும்
ஆனைபரிரதமும் ஐவரையுந்தான்தொழுது
வந்தார்களத்திபுரம மகுடமுடிமன்னரெல்லாம்
நொந்தாரிடைந்தார் நோக்கிவனம்போனவர்மேல்
காசினியோரெல்லாங் கலங்கிமனம்வேருகி
வாசனைசேரைவர் வனம்போகுரென்றுசொல்லி
கோவென்றபையமிட்டுக் கொற்றவரைக்காணுமல்
பாவமோவென்று பரதவித்துநிற்பாரும்
அய்யோசிவனே ஐவரையுந்தானிழந்து
மெய்யோபுவியை விரும்பியிருப்போமோ
மன்னர்மன்னரெல்லாம் மனைகள்தனிலிருந்து
தென்னவரைக்காணுமற் றேடிநினைப்போரும்
ஆராரிருந்தாலென் ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலென்
தாராருமைவரைப்போற் ருரணியிற்கிட்டாதே

போனவழிபார்த்துப் புலம்பித்தவிப்போரும்
தானவனேயென்று தலைவிரித்துநிற்போரும்
வஞ்சனைகள்செய்தோமே மாபாவியானோமே
பஞ்சவரேஉங்களுக்குப் பாவிகளுமானோமோ
உங்களையும்விட்டு உலகிலிருப்போமோ
எங்களையும்விட்டுநீ ரிருக்கமனதாமோ
ஊரிருக்கச்சேனை யுலகேழுந்தானிருக்கச்
சீரிருக்கனீரும் தேசமிழந்தீரோ
பாரிருக்கச்செல்வம் பரிகரிகள்தானிருக்க
தேரிருக்கவாழ்ந்ததேசம்விட்டுப்போனீரோ
தாரிருக்குமார்பா தனஞ்சயனேஇங்கிலுள்ள
பேரிருக்கனீரும் பிறதேசம்போனீரோ
மாடமிருக்க மனைவிமங்கள்தானிருக்க
கூடமிருக்க குடியிழந்துபோனீரோ
தாழ்வில்லாச்செல்வம் சகலபொருள்தானிருக்க
வாழ்வில்லாவாழ்விழந்து வனவாசம்போனீரோ
தன்மரேவீமரே தனஞ்சயரேதம்பியரே
நன்மைசெய்துனீங்கள் நாடிழந்துபோனீரோ
துடியிடையாள்சோரத் துரைமக்கள்தான்சோர
அடியெடுத்துவைத்து அவனிவிட்டுப்போவீரோ
குந்தியம்மாள்தானிருந்து குழந்தைகளையேநினைந்து
அந்திசந்திதேடி யழுதகுரல்கேட்கலையோ
வேதாவிதித்த விதியின்படியெனவே
மாதாவழுத்குரல் வைகுந்தங்கேட்கலையோ
சாந்ததருமருந் தன்கிளையுஞ்சுற்றமுடன்
காந்தாரிகூவென்று கதறினதுகேட்கலையோ
காலங்கலியுகத்தைக் கடந்துவழிகூடி
கோலங்கள்கொண்டு கூட்டோடேபோனீரோ
கூடுகொண்டுபோன குருகுலத்துமன்னரென்று
நாடுள்ளமட்டும் நடக்குமென்றுபோனீரோ
மெய்கண்டஐவரென்று மேதினியோர்கொண்டாட
வைகுந்தஞ்சேர மனந்துணிந்துபோனீரோ

ஆனாலினிமேல் ஐவர்செயலுண்டெனவே
மானாபிமானமுடன் வாழ்வோப்புவிமீதில்
என்றுமன்னர்கூடி யிருந்தமன்னர்மந்திரிமார்
சென்றுபரிசித்துமனந் தேற்றியுபசரித்து
பூலோகந்தாங்கும் பூந்தரனே இப்போது
ஆலோசனைகள்பண்ணி யழவேண்டாமென்றமர்த்தி
வழிவசமாய்நாளும் மனதைமிகத்தேற்றி
களிகூர்ந்திருமெனவே காவலருங்காத்திருந்தார்
காத்திருந்தமன்னரையுங் காவலர்கள்தங்களையும்
பார்த்திருந்துசொல்வான் பரிசித்துவேந்தனுந்தான்
குந்தியம்மாள்பாட்டியவள் கூவென்றழுதசத்தம
புந்திகலங்கிப் பொரிகலங்கிப்போகுதையோ
அந்தமனத்துயரம் யாவரும்போய்ஆற்றுதற்கு
எந்தனுடன்கூட வெழுந்தருளுமென்றுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டு அரசுமன்னர்தான்கூடி
வந்துகுந்தமாதேவி மனச்சலிப்புதான்தீர்த்து
காந்தாரிமாளிகையிற் கட்டுடனேதானடந்து
பூநதாரிருந்தார் பொற்கொடியாள்தன்சலிப்பும்
வேண்டாமெனத்தீர்த்து வீற்றிருந்தாரம்மானை
காண்டாவனமெரித்த கண்ணுதலோன்தன்புதல்வன்
பார்வேந்தர்போற்றப் பரிசித்துமன்னனுந்தான்
தாரவேந்தர்கொண்டாடத் தாரணியையாண்டிருந்தான்
தேசக்குறிப்புந் தெரியவெடுத்தெழுதி
வாசக்குடிதழைக்க மனுநீதிதப்பாமல்
அரசருடசீமை யடங்கலெடுத்தெழுதி
விரசுப்படிக்கு விபரமாய்க்கண்டெழுத
மன்னரமைச்சர் மற்றுமுள்ளோர்தங்களுக்கு
அன்னசொன்னமாடை யாபரணந்தானீய்ந்து
ஆனைபரிக ளடங்கலுக்குமிப்படியாய்
சேனைதளந்தனக்குஞ் செல்லும்படியெழுதி
வாசல்வழிகள் மனையாட்சியுள்ளதுக்கும்
ரோசுபடிச்சிலவு ரொக்கமாய்த்தானடத்தி

வேதியர்களந்தணர்கள் வீரசைவபூசிகர்க்கும்
ஓதியதபோதனர்க்கும் உள்ளபடிதான்கொடுத்து
னீதிவழுவாமல் நெறிமுறமைதப்பாமல்
சாதிமுறமை தவங்குலைந்துபோகாமல்
அதிதிபரதேசியரும் அவதியென்றுசொல்லாமல்
பகுதியுமேஆறிலொன்று படியேடுதப்பாமல்
தெய்வத்தலங்கள் சிறப்புடையபூசைகளும்
அய்வரிருந்ததுபோ லவனியெல்லாங்கொண்டாட
கொலுவிலிருந்தான் குவலயங்கள்போற்றிசெய்ய
வலுவானவாள்வீமன மகனுடையசிங்காரம்
மன்மதனுமென்று சாற்றுஞ்சிலபேர்கள்
தன்மராமென்று வாழ்த்துஞ்சிலபேர்கள்
வில்லியுடதன்பேரன் விஜயன்காணென்பாரும்
சொல்லரியவீமன் துரந்தரிகனென்பாரும்
நல்லசகாதேவன் ராஜனிவனென்பாரும்
வல்லபுகழ்நகுலன் மன்னன்காணென்பாரும்
ஐவர்குலந்தனக்கு அரசுநிலையென்பாரும்
சைவர்சமையந் தழைக்கவந்தானென்பாரும்
குருகுலத்தில்வந்த குலக்கொழுந்தாமென்பாரும்
பெருகுதமிழ்வளரும் பிரபலன்காணென்பாரும்
கனகநிதிகொடுக்குங் கர்னன்காணென்பாரும்
தனதனெனுங்குபேர தனபதிகாணென்பாரும்
ராஜாதிராஜனிவன் ராஜசிங்கமென்பாரும்
போஜனிவனென்று பூரித்துநிற்பாரும்
பாராளவந்த பரராஜனென்பாரும்
சீரானநால்வகைக்குஞ் சீமான்காணென்பாரும்
மீதானசெல்வம் விளங்கவந்தானென்பாரும
ஆதாரமாய்ப்புவியை யாளவந்தானென்பாரும்
வங்கிஷக்கட்டு வரப்பழிந்துபோகாமல்
அங்கிஷங்காக்கவந்த ஆண்பிள்ளைகாணென்பாரும்
எல்லோரும்வாழ்த்தியினி யெண்ணமில்லையென்பாரும்
பல்லோரும்போற்றப் பார்த்திபன்போல்வீற்றிருந்தான்

தேசமெங்குங்கொண்டாடச் சிங்காசனத்திருந்து
ராசனெனயோக நடத்தும்படிகேளீர்
நந்தவனந்தோப்பு நாலுதிக்கும்நின்றிலங்க
சந்தனச்சோலைகளுட சாலைகளுஞ்சூழ்ந்துநிற்க
செண்பகச்சோலைகளுஞ் செங்கழுநீரோடைகளும்
பண்பானதெங்கு பலதிக்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
பூமரங்களெங்கும் பூமலர்கள்தான்சொரிய
மாமரங்களெங்கும் வளமாய்ப்பழஞ்சொரிய
தேங்குபலாவிலுப்பை சிறந்தநெல்லியாரஞ்சி
கோங்குகமுகுபுன்னை கூட்டமாய்ச்சூழ்ந்துநிற்க
கன்னல்கதலி கதிர்குலைகளீன்றுநிற்க
செந்நெல்வயலுஞ் செந்தாமரைத்தடமும்
செல்வமுடன்தேசஞ் சிறப்பும்அரசிருப்பும்
வில்வவனஞ்சூழ வீற்றிருக்கலெட்சுமியும்
பூங்காவனமும் புதியமலர்ச்சோலைகளும்
பாங்கானவாவிகளும் பதியும்பதிச்சிறப்பும்
கோபாலர்தன்பேரன் கொற்றவன்போல்வீற்றிருந்தான்
பூபாலனுமிருந்து பூமியிவனுகையில்
மந்திரிமார்வந்து வாய்புதைத்துச்சேதிசொல்ல
தந்திரிமாரெல்லோருஞ் சரணமென்றுபோற்றிசெய்ய
மன்னனரசிருக்க மண்டலத்தோர்காத்திருக்க
தென்னவர்கள்வந்து திறையிட்டுக்காத்திருக்க
அரசரொடுசேனை ஆனைபரிரதமும்
முரசொலிகளார்ப்ப முடிமன்னர்சூழ்ந்திருக்க
கொடிபிடிகளார்ப்பக் கொடிமன்னர்காத்திருக்க
துடியதிரப்பேரிகைகள் துரைமக்கள்காத்திருக்க
காளமொடுபேரிகையுங் கனகதப்புத்தான்முழங்க
தாளமொடுமெல்லாரி சங்குத்தொனிமுழங்க
கைத்தாளமேளங் கடல்போலவேமுழங்க
மத்தளம்பம்பை மணிகள்மிகமுழங்க
சேகண்டிநாகசின்னம் ஜெகமெல்லாந்தான்முழங்க
ஆகண்டலன்போலே அரசன்கொலுவிருக்க

ஆலாத்திப்பெண்கள் அலங்காரமாகநிற்க
தாலத்திருவிளக்கு சமூகத்தைச்சூழ்ந்துநிற்க
மெல்லிநல்லார்கையால் விசிறிசுழற்றிநிற்க
வல்லிமருங்கிடையார் மதுரகவிபாடிநிற்க
மின்னனையபெண்கொடியார் வெண்கவரிதான்வீச
பொன்னணிசேர்மாதரெல்லாம் பூமலர்கள்தான்சொரிய
பாவாடைவீசப் பாவாணர்கொண்டாட
நாவாணர்பாட நாட்டியப்பெண்ணுடிவர
கொற்றக்குடை நிழற்றக் குப்பக்குழலுடனே
மத்தகெஜமீதேறி மன்னன்பவனிவர
ஆலவட்டஞ்சூழ்ந்துவர அதிவீரர்முன்னடக்க
பீலிவட்டஞ்சூழ்ந்துவாப் பேரணிகள்பின்னடக்க
சந்திரகாவியிடால் தளத்துடனேசேர்ந்துவர
இந்திரவிமானமது இணையாய்நெருங்கிவர
சாந்துசவாதுடனே சாம்பிராணிதான்வீச
ஏந்துமுலைமாதர் இருபுரமுமாடிவர
கட்டியங்கள்கூறக் கனவிருதுமுன்னடக்க
பட்டணமுங்கோட்டைகளும பவனிவலமாக
பார்த்துமிகக்கொண்டாடி பரிசித்துமன்னனுந்தான்
தூர்த்தர்களும்போற்றிசெய்ய துரைமகனும்பவனிவந்தா
வந்துகொலுவில் மகராஜன்போலிருந்தான் [ன்
சந்துபயில்சாஸ்திரங்கள் தான்கேட்கவேணுமென்று
வேதியரைத்தானழைத்து விரையவரவேணுமென்று
ஓதினன்தூதுவன்பால் ஓடினன்தூதுவனும்
அந்தணர்கள்தன்தெருவில் அன்னேரந்தானேடி
கொந்தலரும்வேதியனா குடிலிலிருந்தவரை
கண்டுநமஸ்கரித்து காவலரேவேதியரே
அண்டர்பெருமாள் அழைத்துவரச்சொன்னர்காண்
என்றுசொல்லவேதியரு மேதென்றெழுந்திருந்து
நின்றுமனையாளை நிமிஷத்தில்வாருமென்று [ருர்
புத்தகத்தைத்தானெடுத்துப் பொற்கொடியேவாருமென்
வித்தகப்பெண்புத்தகத்தை விரையவேகொண்டுவந்தாள்

வந்ததொருபுத்தகத்தை மாமறையோன்தான்வாங்கி
ஆந்தமுடன்அத்திபுரம் அரண்மனையில்வந்துபுக்கி
பரிசித்துவேந்தனையும் பாங்குடனேவந்துகண்டு
தெரிசித்துஅட்சதையுஞ் செப்பமுடன்தான்கொடுத்து
அரசற்கரசே அரசபெருமாளே
முரசக்கொடியுடைய முடிபொருத்தமன்னவனே
என்னவரச்சொன்ன இயல்பேதெனக்கேட்டான்
முன்னைப்பயனும் முடிந்தரகசியமும்
நாளும்பலனும் ராசியுடலக்கினமும்
கோளும்பலையும் குணமுள்ள ராசினியும்
ஆளும்புவியும் அரசியற்கைசெங்கோலும்
வாழும்பதியும் மனைப்பொருத்தமுள்ளதுவும்
பார்த்துரையுமென்று பரிசித்துமன்னனுந்தான்
வார்த்தைசொல்லக்கேட்டு மாமறையோர் நூலெடுத்து
ஆராய்ந்துபார்த்து அளவிட்டுச்சாஸ்திரத்தை
நேராய்மனைகீறி நிலையறிந்துகோளெழுதி
ஓரைகள்பார்த்து உச்சநிலைதான்பார்த்து
பேரைவிளங்கிப் பெரியஅரசுநிலை
ராசிபிரித்து நட்சேத்திரம்பிரித்து
ஆகுபலன்தாரகைகள் அடவுடனேதான்பார்த்து
பலகறைகள்வைத்துப் பலசாஸ்திரம்பிரித்து
அலகுநிலைநிறுத்தி அட்டதிக்குந்தானிரைத்து
திசைகள்பதிஞறுந் தெரிந்துவகைப்படுத்தி
இசையாகலக்கினங்கள் இதமாகத்தான்பார்த்து
சொல்லுகிறுன்வேதியனுந் தோற்றமுடன்சாஸ்திரத்தை
செல்லுமொருகாலமதில் தீவினைகளுண்டாச்சு
கேளுங்காண்மன்னவனே கிருபையுடன்சாஸ்திரத்தை
வாழுங்குருகுலத்து மன்னவனேவுன்னுடைய
ராசிபொருத்தம் நவக்கிரகந்தான்பார்க்க
தேசிகுதிரை திரவியங்கள்தானுமில்லை
உடமைகடமை உற்பத்திதானுமல்ல
திடமுடையசெம்பொன்முதற் றேடும்புதையலல்ல

மாடமொடுகூட்டம் மனையாட்டிமைந்தரல்ல
ஆண்டவனேஉம்முடைய ஆத்துமத்திலோர்வினைகள்
சென்மச்சனியுந் தேகத்தில்வல்வினையும்
கன்மச்சிறுவினையுங் காலபிலயபோதாது
செவ்வாயின்தோஷம் தென்னவனேபோதாது
சவ்வார்வியாழன் கருதிபனிரண்டில்வந்தான்
மாதமொருநாளில் வருகுதுகாணித்தோஷம்
போதாதுனக்குப் புத்திசொல்லத்தான்கேளும்
தத்துவருகுதுகாண தந்திரமாய்நீயிருந்து
எத்துடனே நீயும் இதமாகத்தானொளித்து
தப்பியிருக்கச் சமர்த்துண்டேயாமாகில்
ஒப்புடனேசொல்லுகிறே னுண்மைதனை நீர்கேளும்
விடவரவுதீண்ட வருகுதுகாண்மித்திரமாய்
அடவுடனிம்மாதத் தந்தியக்கழிவுதனில்
சர்ப்பத்திஞலே சாவுனக்குத்தப்பாது
உற்பத்தியாக வுரைத்தேன்காண்சாஸ்திரமும்
என்றுமறைவேதியனும் எழுந்திருந்துதான்போனன்
ஒன்றுமனம்விள்ளாம லுள்ளுடைந்துபுண்ணுகி
என்செய்வோம்நாமும் இதுக்குவகையேதெனவே
முன்செய்ததீவினைதான் முடிந்ததோநம்மளவில்
பெரியோர்கள்சாபம் பின்னேதொடர்ந்ததையோ
தெரியாமல்நாம்செய்த தீவினையால்வந்தகுற்றம்
போகநினைவு பெருத்தமுடன்பார்க்கவென்று
வாகானமந்திரிமார் மன்னவரைத்தானழைத்து
நமக்குவருங்கருமம் நாட்டமுடன்போதாது
உமக்குதெரிய உரைக்கிறேன்மன்னவரே
சனிபகவான்போதாது சர்ப்பமுந்தீண்டுமென்னை
இனிமேலுபாயம இருக்குப்படிகேளீர்
கார்க்கடலுக்குள்ளே கம்பமதுதானூன்றி
நீர்மேல்சவுக்கை நிறுத்தியேகால்நாட்டி
சுத்திவரக்காவல் சூழ்ந்துநிறைநிறையாய்
வைத்தாலிருந்து வகையாகத்தப்பிவித்து

வரலாமறைநொடியில் மாளிகையுண்டாக்குமென்றார்
பரமரகசியமாய் பாரிலுள்ளோர்காணுமல்
அந்தப்படியே அலைகடல்மேல்மாளிகையும்
மந்திரிமார்தான்முடித்து வந்துசொன்னாரம்மானை

பாம்புக்குப்பயந்துபரிசித்து கடலிற்போயிருந்தது.

மன்னன்பரிசித்துவுந்தான் மைந்தன்ஜெனமேஜெயனை
தென்னவரமைச்சரையும் சேரவரவழைத்து
நான்போயிருந்து வருமளவும்ராச்சியத்தைத்
தான்போயிருந்து சட்டஞ்செலுத்துமென்று
மைந்தன்ஜெனமேஜெயற்கும்மன்னருக்குந்தானுரைத்து
இந்தப்பயணமென்று ஏகினர்காணம்மானை
கடலின்நடுவே கப்பலெல்லாஞ்சூழ்ந்துநிற்க
அடவுடனேகாற்கடலில் ஆகாயப்பந்தலிட்டு
படவுசுரிப்பு பலதிசையுங்காவலுமாய்
இடைவிடாக்காவல் எச்சரிக்கைஉச்சிதமாய்
வைத்துநடுவே வகையாகவீற்றிருந்தான்
கைத்தவிடவரவு கார்க்கோடனைவனும்
முந்நாட்பழிவாங்க முகூர்த்தபவந்ததென்றுசொல்லி
இந்நாட்பயணம் இவனெங்கேயென்றெழுந்து
நாடுநகர்தேடி நன்னகரிதான்தேடி
காடுகரைதேடி காவலனுமெங்கேயென்று
உலாவித்திரிந்து ஊரெங்குந்தான்தேடி
கலாபத்துக்காகக் கடல்மேலிருப்பனென்று
ஊரிற்குடியிருக்கும் உற்றஜனங்களெல்லாம்
பாரிற்பலகூடிப் பையரகசியமாய்
பட்டணத்திலுள்ள பலஜெனங்களெல்லோரும்
திட்டமாய்த்தனித்தனியே செப்புகிறாரிவ்வசனம்
உரைக்கும்வசனம் உலகத்திற்கேட்டபின்பு
திரைகடலைநோக்கிச் சீராகத்தானடந்து
வருகுதுகாண்கோபமுடன் வலுவேகந்தன்னுடனே
பெருகுகடலருகே பெருநாகம்வந்துநின்று

நீடியதூரப் நிலையாச்சமுத்திரத்தில்
ஓடியொளித்தானிவனை ஒருநொடியிற்றீண்டுதற்கு
உபாயமென்னசெய்வோம் ஒருவழியுங்காணேமே
கபாயமிட்டகப்பலுறுக் கொள்ளுவமாகார்க்கடலில்
தோணிபடவு சொரூபமெடுப்போமா
வாணிபங்கள்செய்யும் வளப்போலெடுப்போமா
சம்பரன்சொரூபம் சாதித்தெடுப்போமா
கம்பமாய்மிதந்து கடல்தனிலேபோவோமா
பட்சியாய்ச்சென்று பறந்துவிழுவோமா
கட்சிக்கரிய காகம்போற்செல்வோமா
பாம்பாய்மிதந்து பழுதைபோற்செல்வோமா
நாய்போகவேநினைவு நால்வகையிலேதெனவே

பரிசித்துவை பாம்புதீண்டினது.

* * *

பார்த்துழன்றுநாகம் பரிசித்தைக்கொல்வதற்கு
வேற்றுருவங்கொள்ள விதமொன்றுங்காணுமல்
என்னவடிவெடுப்போம் இணக்கமொன்றுங்காணேமே
மன்னவனைக்கொல்ல வாய்ப்பொன்றுங்காணேமே
தனதுபோல்நாமும் சற்பனைகள்செய்வதற்கு
மனதுபிரியமுடன் வாரியெடுத்தணைத்து
முகந்துமணங்கொண்டு முகத்தோடுறவணைக்க
மிகுந்தகனியென்று விசாரித்துப்பார்ப்பளவில்
தின்ருல்புளித்திருக்குந் தின்னவென்ருர்பற்கூசும்
கண்டார்களிகூறுங் கண்மலரிற்ருனணையும்
திவ்வியமானதொரு தெய்வக்கனிதானுகும்
அவ்விதமானவுருவாக நினைவுகொண்டு
எலுமிச்சநற்கனிதா னின்பமுடன்தோன்றுகையால்
வலுமிச்சமென்ன வடிவெடுத்தான்கார்க்கோடன்
கனிரூபங்கொண்டு கடலிற்குதித்திறங்கி
தனியேமிதந்து தடையாவேபோகலுற்ருன்
கப்பல்விட்டுச்சுத்திக் காத்திருந்தகாவலர்கள்
தெப்பமெனவோர்கனிதான் தெரியுதுகாணென்பாரும்

அந்தாவருகுதுபா ரதிசயங்காணென்பாரும்
வந்தாலெனக்கென்று மற்கட்டிநிற்பாரும்
எனக்கென்றுசொல்லி இச்சித்துநிற்பாரும்
உனக்கேன்கிடைக்குமென்று உபாயமிட்டுநிற்பாரும்
தான்கண்டேனென்று தாண்டிவிழநிற்பாரும்
நான்கண்டேனென்று நகைத்துச்சிரிப்பாரும்
ஆர்கண்டாலென்ன அமையாதொருவருக்கும்
பார்கொண்டராஜன் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
தக்குமேயல்லாது தர்க்கமிட்டுக்கொண்டாலும்
சிக்குமோஉங்களுக்குத் தெய்வகனியென்பாரும்
இப்படிச்சொல்லி இசலிவெகுஜனங்கள்
நிற்பளவிற்சம்பீரம் நிலையாச்சமுத்திரத்தில்
அலையிலடிபட்டு அசைந்தசைந்துதான்குதித்து
கொலைசெய்யவாரதொரு குருசம்பீரங்கனிதான்
ஒதுங்கிவழிவிலகி ஒருஇடமும்போகாமல
பிதுங்கிநெகிழாமற் பிடித்தார்பழந்தனையும்
எடுத்தகனிதன்னை இன்புற்றுஎல்லோரும்
அடுத்தகனிதன்னை அனைவோருந்தான்பார்த்து
யோசனைகள்பண்ணி ஒருமித்துஎல்லோரும்
ராஜனுக்காகுமென்று நடந்தார்சமுகமதில்
மன்னன்பரிசித்து மகராஜன்றன்கொலுவில்
தென்னவர்கள்காரியப்பேர் சென்றுதொழுதேற்றி
ஆண்டவனேஎங்கள் அரசர்பெருமாளே
நீண்டவனேநாங்கள் நீணிலத்திற்கண்டதில்லை
கண்டறியாக்காட்சியெங்கள் கையில்வந்துசிக்கியதே
புண்டரிகமார்பா புவியரசேஉன்யோகம்
அதிசயமாய்க்கண்டெடுத்தோம் அய்யாபுதுமையிது
விதிசேருட்யோகம் வெகுயோகமாமுனக்கு
வந்ததுகாணென்று வாழ்த்தியேயெல்லோரும்
சந்துபயில்மன்னன் தார்வேந்தன்றன்னிடத்தில்
கொண்டாடிக்கையிற் கொடுத்தார்கனிதனையும்
தண்டான்துரையுங் கனபிரியமாய்மகிழ்ந்து

நல்லகனியென்று நகைத்துமுகமலர்ந்து
செல்லமகன்வாங்கிச் செந்தாமரைமுகத்தில்
ஒத்தினன்கண்ணில் ஊடுருவக்கார்கோடன்
கொத்தினன்சீறிக் குதித்தான்கடலதனிலே
பழிநமக்குவந்துதென்று படவரவுதானினைந்து
வழிகூடியேநடந்து மறைந்ததுகாணம்மானை
விதியின்பயனை விலக்கலாமென்றுசொல்லி
மதியுடனேவந்தொளித்த மன்னவனும்பட்டுருண்டான்.

விருத்தம்.

விதியின்பயனைவிலக்கவென்று விரும்பியொருத்தன் மூந்நாளில், அதியதலையைத் தான்சிரைத்து அகன்றுபிழைத்துவருவமென்று, சதியேவருவதறியாமல்தாழநிழலிற்போயிருக்க, விதிதான்மொட்டைத்தலைதனிலேவிழுமாம்பனையின் கனிதானே. (சசு)

இதுவுமது.

தலையில்விதித்த விதிதனக்குத் தலையைச்சிரைத்தோன்பட்டதுபோல், அலையிலொளித்த பரிசித்தும் அமந்தானரவுவிஷத்தாலே, கொலையேசெய்தபழிபாவங்கொலையாய்முடிந்து தெனவேங்கி, மலையாதிருந்த மன்னரெல்லாம் மலைந்தேயுலைந்து குலைந்தாரே. (சஎ)

இதுவுமது-வேறு.

ஏங்கினர்முகங்கள்வாடி யென்செய்வோமென்றுசொல்லி
தாங்கினாரரசுதன்னை தளமெல்லாமபயமென்று
தூங்கினர்தலைகவிழ்ந்து துயரமும்வேறுவேறாய்
ஓங்கினர்குமரன்கேட்க உத்தரமெழுதுமென்றார். (சஅ)

கதை.

பட்டுக்கிடக்கின்ற பரிசித்துவேந்தனையும்
கட்டுக்குள்வைத்துக் காவலிட்டுத்தான்போற்றி
சாந்துசவாது சந்தணமூந்தான் திமிர்ந்து
பூந்துகிலுமாபரணம் பூமலருமவாசனையும்
கமகமவென்றிருக்க களபமெல்லாந்தான் திமிர்ந்து
சமமானபொட்டகத்திற் சயனமாய்த்தானிருத்தி

முன்னேஎழுதிவிட்டார் முடிபொருத்தவேந்தனுக்கு
பின்னேபயணம் பெருங்கடலைவிட்டகன்றார்
ஓலைதனைக்கொண்டு ஒருதூதனோடியங்கே
சேலைதலைதலைய ஜெனமேஜெயன்சமுகம்
தெண்டனிட்டுத்தூதன் சென்னிதனைக்கவிழ்ந்து
தொண்டனுக்குவாய்தான் துணியுமோஎன்கோவே
என்றோலைதன்னை யெடுத்துமுன்னேவைக்கலுற்றான்
நின்றோலைவாசித்து நிலத்திலேதான்விழுந்து
மண்ணதிரவிண்ணதிர வயிற்றிலறைந்தழுது
கண்ணீர்களாறோடக் கதறியழுகலுற்றார்
வந்ததொருதூதுவனை வகையேதெனக்கேட்டான்
அந்தமொழியெல்லா மவன்வகையாய்ச்சொல்லலுற்றான்
கேட்டுஜெனமேஜெயற்குக் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டுப்புகழ்மன்னனையும் நாழிகையிலிங்கேதான்
கொண்டுவரவேணுமென்றுகொற்றவனுந்தானுரைத்தா (ன்
பண்டுசிவிகையின்மேற் பார்த்திவனைத்தானெடுத்து
வந்தார்களத்திபுரம் மன்னவனைக்கொண்டேகி
சந்தானமான ஜனங்கள்விழுந்தலறி
அனலின்மெழுகதுபோல் அங்கமெல்லாந்தானுருகி
மனவியக்கள்சுற்றம் வந்துவிழுந்தலறி
கோவென்றசத்தங் கூக்குரலுந்தானாக
ஆவென்றழுக அனைவோரைத்தானமர்த்தி
நில்லென்றமர்த்தி நினையாதெல்லாம்நினைந்து
வெல்லும்பரிசித்துமகன் வேந்தன்ஜெனமேஜெயனும்
அழுதுபரதவித்திங் காவதினொன்றுமில்லை
பழுதுசெய்துபோனதொரு பாம்புதனைவதைத்து
எந்தன்பிதாவை எழுப்புவனேயல்லாது
அந்தவகைவிஷத்துக் கானதெல்லாஞ்சேகரித்து
எழுப்பினாற்பிள்ளை யில்லாட்டாலென்னபிள்ளை
மழுபபியழுதால் வருமோஉயிர்தானும்
தந்தையரைவைத்துச் சமர்த்தாகத்தானிருத்தி
விந்தையுடன்வேள்வி விதமாய்வளர்க்கலுற்றான்

ஜெனமேஜெயமகாராசன் சர்ப்பயாகஞ்செய்தது.

சாஸ்திரத்திலுள்ள தளபாடமத்தனையும்
சூஸ்திரமாய்ச்சேகரித்துச் சூழத்திரைவளைந்து
வேதியரைத்தானழைத்து வேணதெல்லாந்தான்கொடுத் (து
ஓதியவேதமது ஒன்றுங்குறையாமல்
சொல்லுமுயிர்திருப்பச் சூட்டுமென்றான்வேதாந்தம்
கல்லுமுருகிவிழக் கதித்ததொருமந்திரத்தால்
உற்பத்தியானதொரு ஓமஅனல்தான்மூட்டி
சர்ப்பத்தைவெந்துவிழத் தாக்குமென்றார்மந்திரத்தை
ஆமென்றுசொல்லி அந்தணருந்தான்கூடி
ஓமென்றுவேள்விசெய்ய ஓமத்தீமூட்டினரே
யாகத்தீமூண்டதுகாண் அண்டமூகமெட்டும்
சாகத்தான்சர்ப்பந் தவிடுபொடியாக
நீராகிவெந்து நெருப்புத்தணலாகி
வேறாகிச்சர்ப்பந் வெந்து நீராவதற்கு
எங்கேயெனத்தேடி யெழுந்ததேஅக்கினியும்
அங்கேஅரவமது அக்கினிக்குஆற்றாமல்
ஈரேழுலோகமெங்கெங்குந்தானோடி
பாரேழுந்தானலைந்து படவரவுஆற்றாமல்
மேலசந்துநாகம் வெருவிப்பயந்தேகி
காலசந்துவோடிக் கனலில்விழப்பட்டிடைந்து
பார்த்தவிடமெல்லாம் பரந்தெழுந்துஅக்கினியால்
ஆத்தமுடியாமல் அயிராவதத்தனிடம்
ஓடிச்சிங்காசனத்தி னூடேநுழைந்துகொண்டு
நாடிச்சீர்பாதம் நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
அபயமுனக்கபய மடைக்கலங்காணென்றுசொல்லி
உபயமுனக்காரும் உத்தமனேயென்றலறி
தெய்வேந்திரன்சபையிற் சென்றுபுகுந்தவர்முன்
அய்வருடபேரா ஞனபரிசித்துவைத்தான்
முற்பழிசெய்தானெனவே முயன்றவனைநான்தேடி
பிற்பழிதான்கேட்டுப் பிராணனையேவாங்கிவிட்டேன்

அந்தப்பழிகேட்க அடியேனையேதொடர்ந்து
இந்தஜெனமேஜெயனும் என்பேரிலக்கினியை
விவிட்டான்தாங்க என்னால்முடியாமல்
ாவிவிட்டுவந்தடைந்தேன் சரணமெனைக்காரும்
ன்றரவஞ்சொல்ல இந்திரனுமப்போது
ன்றலருந்திண்புயத்தான் மன்னன்ஜெனமேசயனுக்கு
இந்திரனுஞ்சீட்டெழுதியேவினான் தூதுவனே
புந்தரத்துத்தூதுவனும் அரைநொடியிலோடிவந்து
ட்டைக்கொடுத்துச் செய்திசொன்னான் தூதுவனும்
ட்டதனைப்பார்த்து ஜெனமேஜெயன்பயந்து
நம்மிடத்தில்வந்தவரை நாமேவதைகள்செய்தால்
நம்மிடத்தில்வந்தவரைத் தான்கொல்வரோபுவியில்
முன்னாட்டவமிருந்த முனிவன்மேல்நாகமதை
மன்னனஉன் தகப்பன் மாலையாய்த்தானணிந்தான்
கோபம்பொறுமல்முனி கூறினார்சாபமதை
பூபனேவுனக்குப் போமென்றுசொன்னார்காண்
அந்தமுனிசாபம் அருகேகுடியிருந்து
வந்தவிதிவசந்தான் வருமளவும்பார்த்திருந்து
எழுத்துமுடிவும் இறுதியிம்மட்டெனவே
கொழுத்தமறலிவந்து கூட்டுகின்றகாலமென்ன
சமையமிதுவென்று சர்ப்பமுந்தான் தீண்டினது
அமையுமோஉன்னால் அமையாதுமன்னவனே
யாகத்தைதானமத்தி யாற்றுமென்றார்கோபமதை
வாகுற்றயாகம் வளர்த்தாயேயாமாகில்
ரகமாய்ப்பற்றி எரியும்புவனமெல்லாம்
நாகமட்டும்வகுமென நடவாதுஇச்செய்தி
அண்டமடுக்கும் அகண்டமுதலட்டதிக்கும்
விண்டலமும்வெந்து வெளியாய்முடிந்துவிடும்
உனக்குநிலையில்லை உலகத்திலெவ்வளவும்
எனக்குநிலையில்லை இந்திரனென்பேருமில்லை
செத்தாற்பிழைப்பதுண்டோ தேசத்திலுள்ளோர்கள்
மற்றுருஞ்சொல்லார் மயக்கத்தைவிட்டுவிடு

தந்தைதனையடக்கிச் சாஸ்திரங்கள்தான்முடித்து
விந்தையாய் நீயிருந்து மேதினியையாளுமென்ருர்
வாசவன்கைச்சீட்டு வாசகத்தைமீருமல்
ராஜன்ஜெனமேஜெயனும் நல்லதென்றுசம்மதித்து
ஆறியமர்ந்து அனைவோருந்தான்கூடி
தேறித்தெளிந்து தெய்வமேயென்றுசொல்லி
மந்திரிமாரும் மகுடமுடிவேந்தருடன்
தந்திரமாய்த்தானிருந்து சடங்குதனை முடித்து
மாதானம்பூதானம் வஸ்திரதான முதல்
கோதானமீய்ந்து கொற்றவன்றன்கையாலே
சடங்குமுடித்தார்காண் சாஸ்திரத்திலுள்ளபடி
அடங்காக்கிலேசமெல்லாம் ஆறித்தெளிந்தபின்பு
மன்னரமச்சர் மகுடமுடிவேந்தருடன்
தென்னவர்களெல்லோரும் ஜெனமேஜெயன்றனக்கு
பட்டந்தரித்துப் பாராளுமென்றுசொல்லி
இட்டப்படுத்தி ஜெகவேந்தர்காத்திருந்தார்
இருக்குந்தருவாயில் ஏலவேசாபமிட்ட
வருக்கமுள்ளமாமுனிவன் மன்னன்பரிசித்துவைத்தான்
நாகமதுதீண்டுகையால் ராஜன்மடிந்திடுவான்
சாகுமுன்னேசென்று சர்ப்பத்தின்றன்விஷத்தை
திருப்பிவிஷமீட்டித் தென்னவனைத்தானெழுப்பி
விருப்பமுடன்வைப்போம்நாம் மேதினியையாளுமென் [று
தம்சாபந்தீர்க்கத் தவசிவருகையிலே
வம்பானசர்ப்பம் வழியிலெதிர்வந்ததுவாம்
சதிராகவந்ததொரு ஏற்றதவசிதன்னை
சதிராகவாழுந் தலைமங்கையென்றுசொல்லி
நாகமதுகேட்க நற்றவசியேதுசொல்வான்
லோகமுழுதாளும் ரூபமதன்றன்னையொப்பாய்
இருக்குபரிசித்துவுக்கு எனதுடையசாபமதால்
பெருக்கவிஷந்தீண்டிப் பிடிக்கவருகுதென்று
தீர்த்துவிஷந்தன்னைத் திருப்பிவிடவேணுமென்று
ஏற்றதிசைநோக்கி யேகிவந்தோமகண்டீரே

என்றுமுனிசொல்ல இடைந்திருந்துகார்க்கோடன்
நின்றுமயங்கி நெடுமூச்சுக்கொண்டுமூன்று
படவரவுதீண்டிப் பரிசித்துராஜனுந்தான்
சடமழிந்துபாரிற் றணர்கொளுத்திச்சுட்டுவிட்டார்
சாம்பல்குவித்துச் சடங்குமுதற்செய்துவிட்டார்
ஏன்போரீரென்றரவம் எதிராகச்சொல்லியபின்
மெய்யோஎன்சாபம் வினையாய்முடிந்ததுவோ
அய்யோஅரசிழக்க லாமோபுவிமீதில்
நம்மாலரசனுக்கு நாசம்வந்ததாகையினல்
சும்மாவிடலாமோ தோஷமநமக்குவரும்
அத்தியடக்கி யதுசாம்பலானாலும்
சுத்தமாய்நாமெழுப்பித் துரைமகனையுண்டுபண்ணி
திக்கெல்லாம்போற்றத் தேசத்தையாளுதற்கு
வைக்கலாமென்று மனந்துணிந்துவந்தேன்காண்
இல்லாததாலெனக்கு ஈடேற்றம்வாராது
பொல்லாதசாபம் பொருந்தவுரைத்துவிட்டேன்

விருத்தம்.

வாக்கினுற்கண்ணுற்கையால் மனதினுற்செய்தபாவம்
வாக்கினுற்கண்ணுற்கையால் மனதினுற்றீரவேணும்
வாக்கினுற்கண்ணுற்கையால் மனதினுற்றீராவிட்டால்
வாக்கினுற்கண்ணுற்கையால் மனதினலழிந்துபோமே. ()

கதை.

வாக்கினுற்கண்கையால் மனதினுற்செய்தபாவம்
வாக்கினுற்கண்கையால் மனதினுற்றீரவேணும்
தீராதேபோனுற் றிருவுளத்துக்கேருது
வாராதசிவனையும் வரவழைத்துச்சாம்பலையும்
உருவாய்வகுத்தே உயிரைஉடல்பொருத்தி
குருவினுடமந்திரத்தாற் கொள்ளலாங்காரியமும்
என்றுமுனிசொல்ல ஏற்றதொருநாகமது
ஒன்றுமறியாம லுரைத்தீரேமாமுனியே
நாமொன்றுசொல்லுகிறேம் நமக்கிசைய நீர்தாமும்
ஆமென்றுசெய்தா லிசையமாமென்றறிவோம்

மாமரந்தான்பூத்து வடுவுடனேகாய்கனியாய்ப்
பூமரந்தான் நிற்கிறதைப் புகைந்தெரியத்தீண்டுகிறேன்
பற்பமாய்ப்போகும் பச்சைமரமானதுவும்
உற்பத்தியாக உயிர்மரம்போலாக்கிவித்தால்
செத்தார்பிழைப்பார்கள் செகத்துள்ளோர்கொண்டாட
வித்தகரேமாமுனியே மெய்யென்றுநானறிவேன்
சற்பமிவைசொல்லச் சன்யாசி ஆமெனவே
கற்பகப்பூமாமரத்தைக் கடியுமென்றுதானுரைத்தார்
உரைத்தமொழிகேட்டு ஒருமித்துநாகமிது
இரைத்தரவஞ்சீறி எயிருடையதந்தமதால்
வாய்பிளந்துகவ்வி மாமரத்தைத்தீண்டியதே
காய்கனிகளுள்ள கப்புக்கவர்களெல்லாம்
வெந்துநீரானதொரு விருட்சமெனுமாமரத்தை
சந்துபயில்மாமுனிவன் தளிர்மரம்போலாக்கிவிட்டான்
அப்போதுமாமுனியை அரவமதுகொண்டாடி
இப்போதுநம்பழிக்கு ஈடாகப்பண்ணிவித்தோம்
அஷ்டமாநாகமதில் யாளொருத்தன்தானுகும்
இஷ்டமுடன் நீரும் எழுப்பிடுவீர்மாமுனியே
எங்களதிகாரம் எண்ணமெல்லாம்போய்விடுங்காண்
திங்களொளிரத்னமணி சிரத்திலிருந்தெடுத்து
பெரியவராமென்று பேரரவந்தான்கொடுக்க
அரியமணிவாங்கி யருந்தவசியேகியபின்
நாகமகிழ்ந்து நடந்ததுகாணம்மானை
ஏககயிலாசமதில் ஈசருடசன்னதிக்கு
சென்றரவம்போனதற்பின் ஜெனமேஜெயன்றானும்
அன்றலருந்தாமரைபோ லாதித்தன்றன்வடிவாய்
இருந்துசிலகாலம் இந்திரனைப்போலாகி
திருந்துபுகழ்கொண்ட ஜெயவிஜயன்றன்பேரன்
தேசமொருகுடைக்கீழ் செங்கோல்மனுநீதி
வாசமிகுபூவுலகில் மன்னவர்கள்போற்றிசெய்ய
யோகமுடன்பாரி லுகந்துஜெனமேஜெயனும்
ஏகசிம்மாசனத்தி லிருந்தான்காணம்மானை

விருத்தம்.

பஞ்சவாள்போரனென்னும் பரிசித்தைவிஷங்கள் தீண்டித்
துஞ்சினதாலையாலே சுதன்ஜெனமேசன்றன்னை
மிஞ்சுமாசனத்தில்வைத்து வேந்தருமமைச்சர்தாமும்
அஞ்சலென்றடிகள்போற்றி அவனியிலிருந்தானன்றே.

இதுவுமது

இப்படியநேககால மிருந்தரசியற்கைசெய்து
சொற்படிதவருவாய்மை சோர்வதாநடத்துங்காலை
முற்படிஞாயம்போல முன்னவனிவனுமென்ன
அப்படியிருந்துபாரி லவனியையாளும்நாளில். (ருக)

இதுவுமது

ஆகமவேதஞானம அருந்தமிழ்கவிதைநூல்கள்
பாகமாயுணர்ந்துகேட்டுப்பத்தியாய்ப்பெரியோர்தன்பால்
போகவும்வரவுந்தன்மை புகழதுமதுரமோங்க
ஏகசிம்மாசனத்தி லிருந்துடன்வாழும்நாளில். (ருஉ)

கலைத.

பார்த்தன்மகன்வாள்வீமன் பாலன்பரிசித்துவுடன்
ஏற்றதொருபால னிராஜன்ஜெனமேஜெயன்முன்
சீற்றமுடன்பாரிற் செங்கோலதிகாரம
தோறறமுள்ள நீதி துலங்குமரவிமதிபோல்
கத்துகடல்சூழுங் காசினியெல்லாமவிளங்குங்
முத்து நவமணிபோல் முளைத்தெழுந்தரத்னமென
வந்தான்மகராஜன் மன்னன்ஜெனமேஜெயனும்
விந்தமலர்போல விகசிதமாய்ச்சிங்காரம்
தங்கியிருக்குந் தவளமணிமார்பன்
பொங்குபுகழ்பூரணமாய்ப் பூலோகநாயகமாய்
இறைமுறமையாறிலொன்று எள்ளளவுமீறுமல்
புறையுடையதன்மரெனப் பூலோகமாளுகிறுன
அத்திபுரமபோற்ற அரசாளும்நாளையிலே
சத்தியவாய்மை தவருதவேதமுனி
நாற்றிசையுங்கொண்டாட நன்னகரிதன்னில்வந்தார்
வாழ்த்தியனேவோரும் மலரடியைப்போற்றிசெய்து

இருக்குந்தருவாயில் இளவரசுதான்கேட்டு
உருக்கமுடன்கண்டு ஒழுக்கமாய்வார்த்தைசொல்லி
போற்றிஜெனமேஜெயனும் பூரித்தகமகிழ்ந்து
ஏற்றிசிங்காசனத்தி லிருத்தியேதான்வணங்கி
கனிவகைகள்சீனிமுதற் கற்கண்டுசக்கரைதேன்
இனியபலாக்கனியு மின்பமுள்ளமாங்கனியும்
வாழைக்கனியும் மாதளையின்றன்கனியும்
தாழைக்கனியுஞ் சகலகனியுள்ளதெல்லாம்
கொண்டுவந்துவைத்துக் குருவேசரணமென்று
தொண்டுபண்ணிநின்றுள் தொழுதுமிகவணங்கி
நல்லதொருவேதமுனி ராஜனையுங்கொண்டாடி
வல்லதொருமாங்கனிதேன் வாரியமுதுசெய்து
தாகமதுதீர்ந்து தபோதனருடவீற்றிருந்தார்
நாகரிகமானதொரு ராஜன்ஜெனமேஜெயனும்
தாகமுடன்வேதமுனி தாளிணையைப்போற்றிசெய்து
பாகமுடன்வந்துநின்று பகருவானோர்வசனம்

விருத்தம்.

பாரதமுடியுமுன்னுள் பயின்றதோர்வேதமெல்லாம்
மேருவிலாதயாக விநாயகன்கோடுகொண்டு
சீரதுசிறக்கக்கீறி ஜெகத்திலுதித்தவேந்தர்
போரதுமுடியவென்று புகன்றதுதேவர்தாமே. (௩௩)

இதுவுமது.

குருகுலத்தரசற்கெல்லாங் குருவெனவந்துதோன்றிக்
கருவுருவகுத்துக்காட்டிக் காசினியாளுமென்று
அருகினிலிருந்தநீதி அறிவுடன்தெளிவுஞ்சொல்லி (றி
பெருகுசீர்புவனந்தன்னிற் பெரும்பகைமுடித்தாய்போற்

இதுவுமது

பஞ்சவாள்நூற்றுவற்கு பகையதுவருவதுண்டோ
அஞ்சலென்றமத்திநீரும் அறிவினால்விபரஞ்சொல்லில்
மிஞ்சவும்பகைகொள்வாரோ வேதமாமுனியேவுன்றன
வஞ்சமேவஞ்சமல்லால் மற்றொன்றுமுடியுமோதான்.

எத்திசையுங்கொண்டாடும் எந்தன்குலத்தரசே
சத்தியவாய்மை தவருதமாமுனியே
சீரானஐவருடன் சிறந்ததுரியோதனனும்
பாராளும்நாளிற் பகைகளொன்றும்வாராமல்
தாராளமாகத் தன்மையுடன்சேரமாய்
பேரானபூதலத்திற் பேதமொன்றும்வாருமல்
மார்க்கப்படுத்திவைக்க வாராதோஉன்றனக்கு
தீர்க்கமுடன் முன்னாள் திரிகாலமுள்ளபலன்
இன்னபடியென்று ஈஷ்டபாரர் முன்ருனுரைத்தீர்
சொன்னபடிதப்பாமற் ரேற்றமுடன்மேருவினில்
எழுதும்விநாயகமே யென்றிறையோன்தான்கூற
தொழுதுவிநாயகனூர் சொன்னதொன்றுந்தப்பாமல்
ஒருகொம்பொடித்தெழுதி ஊணிவித்தாரும்முடசொல்
பெருகுபுகழ்வேத வியாசரென்றுபேருமிட்டு
நிகரில்லாவேதாந்தம் நிலைகண்டுநின்ருனே
பகருமொழிகேளாத பேருண்டோபாருலகில்
குருகுலத்துக்கெல்லாங் குலக்கொழுந்தாய் நீயிருந்து
அருகிருந்துபுத்திசொல்லு மாசானுமாயிருந்து
வின்னம்வராதபடி வேதியரே நீர்மொழிந்தால்
மன்னவரும்வாழாமல் மாளுவரோபூவுலகில்
எந்தவிதமோகிருபை எதென்றறிவேனே
உந்தன்விநோதமொருவருக்குந்தோற்ருமல்
வஞ்சவினைசெய்தீரே மாமுனியேயிப்படித்தான்
உன்செயலேயல்லாது உலகத்தில்வேறுமுண்டோ
தோராத்துரோணர்மதி சொல்லுங்கிருபருடன்
தாரார்துரியோதனனுந் தம்பிமார் நூற்றுவரும்
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவர்த்தனரும்
சுற்றமுள்ளராஜர் துரைமக்களெல்லோரும்
எண்ணுதேழக்ரோணி எண்ணவொண்ணுச்சேனைதளம்
மண்ணுசையற்று மாண்டிறந்துபோனதெல்லாம்
உன்னுலேயல்லோ ஒருவர்மேற்குற்றமில்லை
அன்னளிலேயவர்க்கு ஆமென்றகாரியந்தான்

தெரியவகைசொல்லி செப்பினீராமாகில்
பிரியாதிருந்து பேதமற்றுவாழாரோ
இறந்தாரே நூற்றுவர்க ளிருந்தாரேபஞ்சவர்கள்
சிறந்திருந்தபஞ்சவர்கள் செடத்தோடேயிப்போது
விந்தைகிரிவைகுந்தம் விரும்பியவர்சேர்ந்ததென்ன
அந்தவகையெனக்கு அரியவேசொல்லுமையா
சொல்லுமென்றுகேட்ட துரையேஜெனமேஜெயனே
சொல்லுகிறேன்கேளும் தோற்றமுடனிப்போது
மூண்டதவரவர்கள் முன்னுளினூழ்வினைகள்
மீண்டொருவராலும் விலக்கவல்லாருண்டோதான்
ஆகையினாலே அவரவர்கள் தீவினையும்
மாயையாய்வந்து வளைந்ததுகாண் கன்மவினை
என்றுமுனிதானுமெடுத்துரைத்தசெய்தியெல்லாம்
நின்றுஜெனமேஜெயனும் நினைவாகத்தான்கேட்டு
நினையாதெல்லாம்நினைந்து நெடுமூச்சுவிட்டேங்கி
தினையைப்பனையாக்கித் திரணமதைமேராக்கி
கைக்குக்கையில்லாமல் கால்வேறுதலைவேறாய்
மெய்க்குமெய்யில்லாத விதனமதைத்தான்மூட்டி
ஆட்டிவிட்டுப்பாவைதனை யாடவிட்டுப்பார்த்திருந்து
கோட்டிமிகப்பண்ணி குலத்திலுள்ளோர்தனையும்
கூட்டிக்கனலைக் கொளுத்திவிட்டசூஸ்திரம்போல்
மூட்டிவினைசெய்த முனியேஇனிக்கேளும்
தன்மமொன்றுமேபெடுத்துத் தாரணியிலில்லாத
கன்மமேசெய்தவரைக் காசினியிற்றன்மமென்றால்
என்னவென்றுசொல்லி யெடுத்துரைப்பேனுமிடத்தில்
தன்மையுமற்று ஜனமுமினமுமற்று
இம்மைதனிற்றான்வாழ எல்லோருமாண்டிறக்க
வன்மம்பிடித்து வதைசெய்தமாபாவி
இருந்தாபோபாரில என்றுஞ்சதமெனவே
வருந்தாமல்வைகுந்தம வானேறிப்போனதென்ன
சொல்லுங்காண்மாமுனியே தோற்றமெல்லாம்நீயாக
ஓவெல்லுமவிதியும் விதிப்பயனுந்தானுக

தோற்றதுகாணென்றனக்குத் தோஷமெல்லாம் நீரென
ஏற்றமொருவிபரம் இறையோனே தான்காணேன் [வே
பொறையுடையதன்மர் பொய்சொல்லாமெய்யரென்று
நிறையுடையாரானல் நீருரைத்தபூருவத்தை
கேளாரோசற்றுங் கிருபையென்றுபாராரோ
வாழாரோபாரில் மைந்தரொடுசெல்வமுமாய்
வண்மையாய்த்தீமைசெய்தார் மாண்டுபுவியிழந்தார்
நன்மைசெய்தார்பாராண்டு நாளுமிருக்காமல்
ஏன்காணும்பாரிழந்து ஏகினார்வைகுந்தம்
நான்தான்புவியாள ஞாயமோஎன்றனக்கு
பாரதப்போருண்டுபண்ணிப் பகைமுடியுமுன்னாளில்
மேருதனிற்றானெழுதி வித்தவரும்நீரலவோ
நினைத்தபடிமுடிக்க நீர்துணிந்தீரல்லாது
மனந்தனையே நீர்திருத்தி வாழவைக்கமாட்டாமல்
புத்திமதிசொல்லிப் பொருந்தவுரையாமல்
சத்துருவாய்மாமுனியே சற்பனைகள்செய்தீரே
தாராரும்வேந்தா சமரில்மடிந்ததெல்லாம்
பாராய்முனியேதான பழிபாவமுன்றனக்கு
சாராமற்சார்ந்ததுகாண் தப்பாதுசொன்னேன்யான்
தீராதபாவமிது செய்தீர்காண்மாமுனியே
என்றுஜெனமேஜெயனு மிவ்வார்த்தைதானுரைக்க
நன்றுகாணென்று நகைத்துமுனியேதுசொல்வார்
தம்பியரேஇப்படி நீ சமர்த்தாகப்பேசினதால்
நம்பிடவேசொல்வேன் நலமாய்க்கேளென்வார்த்தை
வெம்பியெனையுரைத்தாய் விட்டகுறையாராமல்
நம்பியுயிர்கொல்லும் நமன்றனையுந்நோசாமல்
தலையிலெழுதிவைத்த சதுர்முகனைச்சொல்லாமல்
கொலைசெய்யும்ருத்திரனைக் கூர்ந்துநீ சொல்லாமல்
மாயைபலசெய்யும் மாயனையுஞ்சொல்லாமல்
தாயகமாய்நன்மைச் சலித்துமிகச்சொன்னீரே
ஊழிவிதியெனவே ஒருமித்துச்சொல்லாமல்
காளிபலிகொண்ட கதையையுற்றுப்பாராமல்

பத்தியாய்முற்றும் பருஞ்சுமையாய்த்தானேற்றி
முற்றுஞ்சுமைதலையாய் மொழிந்தீர்வகை கேளும்
சுற்றும்வினைவந்து சூழ்ந்தசெயல்சொல்லுகிறேன்
கொற்றவனேகேளுமென்று கூறலுற்றான்மாமுனியும்
மன்னுகேள் நூற்றுவர்க்கும் வாய்த்ததன்மரைவருக்கும்
முன்னுளிற்புத்தி மொழிந்திடேயென்றுரைத்தாய்
தொயர்ந்தவர்க்குப்புத்தி சொன்னேனோசொல்லலையோ
நயந்தவருங்கேளாமல் நம்மையவர்தான்மீறி
சூதுங்களவுந் துற்புத்திவஞ்சனையும்
வாதும்மயிர்பிடியும் மற்கட்டுங்கற்பனையும்
தாயாதிபாராட்டிச் சற்பனையேகான்விளைத்து
வாயாதனுபாயம் வாய்க்கவுபாயமிட்டு
உள்வஞ்சனைகளுபாயமிகநினைந்து
கள்வரொருநூற்றுவரும் காருடமேபெரிதாய்
உபகாரஞ்செய்வதுபோ லுடந்தையாய்த்தானிருந்து
அபகாரஞ்செய்யும் அனியாயநிஷ்டூரன்
வஞ்சனைமுற்றும் மாபாவிதானினைக்க
பஞ்சவர்கள்சற்றும் பதையாதொடுங்கிநிற்க
அஞ்சினபேர்நின்று ரகந்தைசெய்தோர்தான்போனர்
நெஞ்சமதில்வஞ்சமதை நினைத்தோமொழிந்திடுவார்
நடக்குமரியாதைபுத்தி நாமவர்க்குச்சொல்லலையோ
அடக்கமவர்க்கில்லைவெகு அகந்தையேஉண்டாகும்
சொன்னபடிகேட்பார்கள் தூயதொருபஞ்சவர்கள்
என்னதான்சொன்னாலு மிவன்கேளான்மாபாவி
வாதுசொல்லிப்பஞ்சவரை வகையாய்வரவழைத்து
சூதுவிளையாடித் துரத்திவிட்டான்கானகத்தில்
கானகமேதான்திரிந்து கண்ணுக்குக்காணாமல்
தானதவமேலாய்த் தன்மப்பெரிதாகி
ஞானமதுகல்வி நற்கேள்விநல்வசனம்
மானமபிமானமுடன் வனவாசமேதிரிய
அங்குஞ்சிலதுன்பம் அநியாயமேநினைந்து
எங்குந்திருமால் இவர்வசமாய்த்தானிருந்து

காத்தார்வினைதீர்த்தார் காயாம்புமேனியனார்
எத்தார்முழுது மீடேறப்பஞ்சவரை
காட்டிலிருக்கக் கசடனுக்குவேளைவரில்
கட்டிகமாய்வில்லி தற்காத்திவன்றனையும்
மட்டிவனைக்கொண்டு வெளியேறவிட்டாலும்
நாட்டில்வாராதேயென்று நடுங்கமொழிந்திடுவான்
தீதுசெய்தான்மாபாவி திரியோதனனன்றுனும்
ஏதுமறியா திருப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
பொறுத்தாரரசாண்டார் பொங்கினார்காடுறைந்தார்
பொறுத்தார்கள்பஞ்சவர்கள் போனார்கள் நூற்றுவர்கள்
அகந்தையழிந்ததுகா ணவர்மேற்குற்றமில்லை
சகந்தனிலேசூதுபண்ணி யெல்லோருமாண்டார்கள்
அப்படியாய்வந்ததற்கு என்னை நிபஞ்செய்தீரே
சாற்படியேகூட்டிருந்துந் துற்புத்திவிட்டாரோ
அபிஜெனமேஜெயனே தார்வேந்தே நீர்தாமும்
வம்பிமனம்வெகுண்டு வெடுவெடன்றுசொன்னாயே
கட்டீரோஞாயம் கேடுகெட்டான்றன்செய்தி
போட்டீரோபுத்தி புலையாட்டேன்பேசுகிறீர்
இவ்வசனம்மாமுனிதா னெடுத்துரைத்தஞாயமதை
அவ்வளவுங்கேட்டு அரசன்ஜெனமேஜெயனும்
வாரீர்முனியேயுன் மந்திரமுந்தந்திரமும்
பாரீர்புவிதனிலே பஞ்சவர்க்கும்நூற்றுவற்கும்
பின்னம்வாராதபடி விற்பனமாயுட்புகுந்து
தன்மைபாராட்டித் தாங்கியேசொன்னாக்கால்
இத்தனைக்குமித்திரங் களேதும்வருகிறதில்லை
கத்தனேதோற்றுமற் கண்காட்சிபார்த்துவிட்டீர்
சுற்றமுந்தன்கோத்திரத்தைத் துன்பம்வந்துசூழாமல்
சித்தமதிற்சற்றிரக்கந் திரணமுமக்கில்லாமல்
இருந்ததவசியுனக் கின்பமில்லைதுன்பமில்லை
அருந்தவசியாயிருந்தும் ஆத்மதயவில்லாமல்
அவர்களுக்குக்காலபல னடவுடன் நீர்சொல்லாமல்
இவர்களுக்குகாலபல னிதமுடன் நீர்சொல்லாமல்

இருந்ததினால்மாண்டார்க ளேதொன்றுந்தோற்ருமல்
வருந்ததினாலேதும் வாராக்கருமமுண்டோ
வேந்தனிவைசொல்ல வேதமுனியேதுசொல்வார்
பூந்தேருடைய போர்வேந்தேயிப்போது
யாகம்வளர்க்கவென்று அரசேநினைந்தாயே
பாகமுடன்யாகமதிற் பலிக்கிதுகாணுன்றனக்கு
ஏற்றபிரமஹத்தி யியல்பாய்ப்பிடிக்கிதுகாண்
மாற்றவுனக்கு வகையுண்டோ ஆமாகில்
என்னைச்சலித்தநுதா னெள்ளவுங்குற்றமில்லை
பின்னையுனக்குத் தெரியும்பிரமையினல்
உள்ளபடிசொன்னோம்நாம் உற்பனமாயுளமகிழ்ந்து
வள்ளலறிய வழுத்துகின்ருேமிவ்வசனம்
போரோம்புவிவேந்தே பொன்னுலகந்தான்சேர
வாரோமினிமேலும் மன்றவுன்றன்னிடத்தில்
என்றுமுனிசொல்லி யேகினர்காணம்மானை
அன்றுஜெனமேஜெயனும் அவரைநமஸ்கரித்து
அனுப்பிச்சிலகாலம் ஆண்டிருந்தான்பூலோகம்
தனுப்பிடித்தகையுடைய தார்வேந்தனப்போது
யாகம்வளர்க்கவென்று அவனியெல்லாந்தானறிய
சேகரமாயுள்ள செல்லுந்தளபாடமுதல்
வரவேணுமென்று மந்திரிமார்தன்னுடனே
துரைவேந்தர்தாமுஞ் சொல்லலுற்ருரம்மானை
திரமுடையமந்திரிமார் தேசத்திலுள்ளோரை
பரவசமாகவேதான் பாரவேந்தன்றன்னிடத்தில்
அந்தப்படியே அவனிதனிலேயிருந்து
வந்ததளபாடம் மற்றுமுள்ளதானதெல்லாம்
சீராகச்சேகரித்துத் தெய்வப்பிராமணரை
நேராகஆயிரம்பேர் நிருபாகமுள்ளோரை
வாகுடனேதானழைத்து வளர்ப்பதற்குயாகமதை
ஆகுதிகள்செய்ய ஆவினுடநெய்யாலே
நூறுகுடம்நெய்யும் நொடிக்குமுன்னேதானழைத்து
வீறுடனேயாகம் வேதியரேசெய்யுமென்ன

சாலையதுமுடித்துச் சதுரமொக்கப்பந்தலிட்டு
ஆலையமாய்ச்சூதானம் அந்தணருந்தானிருக்க
விலாசமாயுண்டுபண்ணி வித்தாரொருநொடியில்
பலாசுமரம்பிளந்து பலகைவெகுசோடினையாய்
அரசுபலாமாவிலுப்பை ஆலவிறகுதெற்பையுடன்
புரசுமுதலுள்ள புங்குசங்குவேணதெல்லாம்
சேகரித்துவைத்து ஜெனமேஜெயன்முன்முழ்கி
யாகத்தடியில்வந்து அந்தணரைத்தெண்டனிட்டு
வேதியர்க்கெல்லாமிசைய வேணுமென்றவஸ்திரமும
நீதியுடன்தான்கொடுத்து நிருபாகமபண்ணுமென்ன
அக்கினியையுண்டுபண்ணி யாகுதிகள்தான்கொடுத்து
மெய்க்கினியமந்திரங்கள் வேதியர்கள்தான்துதிக்க
சூழவேதானிருந்து சொல்லுமந்தவேதியர்கள்
வாழ்வீமன்பேரனையும் வாருமென்றுதானழைத்து
பலகைதனைப்பரப்பிப் பரிசித்துமைந்தனுக்கு
இலகுமணிரத்ன சனமுமிதமுடனே
பூசைசெபமபண்ணுமென்று புகழ்ந்தார்கள்வேதியர்கள்
நேசமுடனிருந்து நேமமுடனெல்லோரும்
வாசனையாய்ச்செய்யுமென்று வகுத்துரைத்தாரம்மானை
ஆசனத்தின்மீதிருந்து அட்சதையுந்தான்வாங்கி
யாகத்தைநோக்கி அன்புற்றுத்தான்வாங்கி
வாகொற்றதெற்பையது வாங்கியிருக்கலுற்றான்
அழகுமதியாகம் அக்கினியுந்தானெழுந்து
புளகமாய்த்தான்வளரும் பூவானயெக்கியமும்
முக்கியமாய்ச்செய்து முடித்துவரும்யாகமதில்

விருத்தம்.

முன்னாள்முனிவன்சொற்படிக்குமுடிக்குட்யாகந்தன்னிலேதான், இன்னாள்மயக்கம்வருவதற்கு ஏதோமறையோன்போலிருந்து, சொன்னான்வேதயாகமதிற் றாக்கமதனுற்றுயின்றசந்து, தன்றாலமயங்கிவீழாமற் சன்னைசெய்தான்தார்வேந்தன். (ருகூ)

இதுவுமது.

ஐயோமறையோனக்கினியிலசந்துவிழுவானென்றெண்ணிக், கையாற்றெற்னை தனைக்கொண்டு கழுத்திற்பிடரியதிற்ருேடவே, மெய்யாய்ப்புலிதான் பாய்ந்துதென்று வெருவிப்பயந்துமறையோனும், நெய்யிலெரியுஞ் சுடரதனில் நோய்விழுந்துநிமிர்ந்தானே. (நஎ)

கதை.

அருகிருந்துசாஸ்திரங்கள் அநுஷ்டிக்கும்வேதியரில்
உருண்டுவிழுந்து ஓமத்தீமுன்னிலையாய்
அசதிவந்துபார்ப்பானசந்துகண்ணைத்தான்மூடி
பிசகுவருமென்று பேயனுந்தானெண்ணமல்
நித்திரைகொண்டு நிலத்தில்விழுவார்போல்
மித்திரமாய்ப்பார்ப்பான் மெய்பறதிகொண்டலைந்து
உறங்கித்தலைகவிழ்ந்து ஓனசைந்ததுபோல்
திறங்களுயமற்றலைந்து தேகம்விழுவதுபோல்
அந்தஉறக்கமதிலானதொருசொற்பனமும்
வந்தவழிதன்னில் வதியகடுவாய்ப்புலியும்
எதுக்கமறித்து இவனைவதைசெய்வதற்கு
அதக்கிலளித்தி அதட்டப்பயமுறுத்தி
பிடிக்கின்றதுபோலப் பிராமணனுந்தான்பயந்து
நடுங்கியுடற்பதறி நஞ்சுண்டமீனதுபோல்
இருக்குந்திறமதனை இளவரசுதானறிந்து
வருக்கமுளளயாகம் வளர்க்கவென்றுவந்திருந்தோம்
அதுக்குவிகாதம் அந்தணனலிப்போது
எதுக்கஇருந்தும இசைகேடுதான்முடிய
பாாதிருக்கப்போகாது பாவம்வருமென்றுசொல்லி
ஏத்திருக்குந்தெற்பையினு லிவனைசனனைபண்ணவென்று
நட்டிஞனதெறபைதனை நினைவுவருமென்றுசொல்லி
காட்டிடபுலிபாய்ந்துதென்று கலங்கியுடல்பதறி
யாடடிஞன்தியில் மடிந்தானபிாமணனும
ஆட்டிகுத்தது அந்தணனுந்தியில்விழ

பரிசித்துக்குப் பிரமஹத்திதோஷம் பற்றியது.

கண்டுஜெனமேஜெயனுங் கலங்கியுடல்பதறி
பண்டுவியாசர் பகர்ந்தமொழிப்படிக்கு
வந்ததுகாண்பாவம மதியைவிதிவிலக்கித்
தந்ததுகாண்யாகபலன் சனியன்பிடிக்கவென்று
வெந்துமனமிடைந்து வெருட்சியதுதான்பிடித்து
இந்திரவியில்லாத இருளதுபோற்றான்மூடி
மாயைபிடித்து மனுநீதியைமறந்து
பேய்கள்பிடித்ததுபோற் பிரமைகொண்டானம்மானை
மன்னன்ஜெனமேஜெயனும் மாயைபிடித்திருக்க
தென்னவர்களெல்லாந் தீவினையோவென்றுசொல்லி
ஆறாத்துயரம் அருந்துயரவந்ததென்று
நீறாகிவெந்து நெஞ்சமெல்லாம்புண்ணாகி
என்செய்வோமென்று ஏங்கிப்பரிதவித்து
முன்செய்ததீவினையோ முனியினுடசொற்படியோ
எந்தவிதம்போதா னிடையூறுதான்முடித்து
வந்தவிதியறியோம் மகாதேவாவென்றயர்ந்து
செய்யுமருந்துகள்தான் தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
வையுமென்றுபண்டிதங்கள் வைத்தமருந்தாலும்
சற்குணமில்லாமற் றலைசுத்தியாடுகையால்
பித்துக்கலங்கிப் பிதற்றுகிறானென்றுசொல்லி
கலிக்கமுரைத்துக் கண்ணிலிட்டுமொன்றுமில்லை
பலிக்கும்நசியமிட்டுப் பார்த்தாலுமொன்றுமில்லை
தலையிற்குடோரியிட்டுத் தயிலந்தனைத்தேய்த்து
கலையுதிலலைபித்தங் காலவினையென்பாரும்
மருள்பிடித்ததென்று மந்திரங்கள்செய்வாரும்
இருள்பிடித்ததென்று எந்திரங்கள்கட்டுவாரும்
செய்யவினைதெமெல்லாஞ் செய்தலுத்துள்ளோரும்
அய்யோசிவனேயென்று அபயமிட்டுச்செல்வோரும்
மெய்யன்மகேஸ்பரபூசை வேதியர்க்குப்போசனமும
வெய்யோனுக்குள்ள விளங்குபொங்கல்தான்முடித்து

அருதிபரதேசியர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
நிருதியுடன்தானதவம நேமமுடன்கோயில்குளம்
சத்திரமடங்களன்ன சாலைகளுமந்தணர்க்குச்
சித்திரமாய்ப்பூசைபல செய்வாரனுதினமும்
நால்வேதசாஸ்திரமும் நாளும்விளங்கிவர
பால்தயிர்கள்நெய்கள் பருப்புமுதலரிசி
வாகாய்மறையோர்க்கு மாருமல்நித்தியமும்
பாகாய்முறைப்படியே படியளந்துவேதியற்கு
தானதவஞ்செய்து தவிர்ப்பார்பரதவிப்பார்
ஞானசிவபூசை நடத்துவார்தாழ்ச்சியர
தேசத்திலுள்ள ஜெனமும்ஜெனமேஜெயனும்
வேசத்திருந்து மெய்மறந்துகைசோர்ந்து
பாருலகைத்தாங்கும் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
காருலவுமுனியரே கண்ணரேஇப்போது
தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
வாதுசெய்தமாமுனியும் வாராதோஇப்போது
ஏதுசெய்வோமென்று இருக்குந்தருவாயில்
சாதுவெனும்வேதமுனி தன்னினைவிலேதோன்றி
பராராஜமாமுனிவன் பயின்றதொருபுத்திரனும்
சரராசவேத சகலகலைவல்லவனூர்
வேதவியாசமுனி மேதினியிலேநடந்து
போதகமாயத்தின புரந்தனிலேவந்தார்காண்
வந்தரிஷிபாதம் மன்னரெல்லாந்தான்வாங்கி
இந்தவிசாரம இவற்குவந்தகர்மவினை
தீர்த்தருளவேணும் ஜெனமேஜெயன்றனக்கு
காத்தருளவேணுங் கடவுளேகாரணரே
சிறியோனறியாதே செய்தகுறையைப்பொறுத்து
வெறிபோகப்பாருமையா வேதவியாசரே நீர்
என்றுமன்னர்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமறியாம லுரைத்தீரமன்னவரே
நாமேதுசெய்வோம நாடுயவிதிதனக்கு
போமேதுசெய்தாலும் போமோபிரமையிது

அல்லவேசொல்லுகிறே னந்தப்படியிவன்முன்
சொல்லவேகேட்டாற் றெடர்பிரமைதீர்ந்துவிடும்
முன்னளிற்பஞ்சவர்கள் மூண்டுசமர் பொருது
மின்னனபாரதப்போர் வென்றுமுடிந்தகதை
சொல்லென்றுகேட்டான் சுருதியனுவேதாந்தம்
மல்லென்றபோர்வீமன் வாகாய்ச்சமர்தனிலே
மத்தகசந்தன்னை வாரிப்பிடித்தெரிய
சத்தமுகில்கடந்து தாண்டிவெகுவானுயரம்
போய்ச்சுழன்றுதென்று பூரித்தான்பாரதத்தில்
வாய்வுச்சுழியில் வளைபட்டமத்தகெசம்
வாராமலங்கே மரித்ததுகாணந்தரத்தில்
சீராய்ஜெனமேஜெயனுஞ் செவியுற்றுத்தான்கேட்டு
பொய்யென்றுசொன்னன் புந்திசற்றுமில்லாதான்
பொய்யென்றளவிற் பொரிவெளுப்புவெள்ளையதாய்
மெய்யெங்குந்தூவி வெண்பொரியாய்க்கண்டதின்பின்
ஐயமுடனெல்லோரும் அழுதுபாதவித்து
இதுக்குவகையேது என்னவென்றுபார்ப்பளவில்
அதுக்குவகைதா னறிந்தோரெடுத்துரைக்க
புத்தியென்றுகேட்கப் பொருந்திமதியுடனே
பத்தியாய்ப்பாரதத்தைப் படிப்படியாயின்னெருக்கால்
கேட்டீரேயானுற் கிலேசமறத்தீர்ந்துவிடும்
நாட்டீர்மனதையதில் நடுவேநிதானமதாய்
என்றுரைக்கவேபெரியோ ரின்பமாய்வந்திருந்து
அன்றுஜெனமேஜெயனும் ஆமென்றுபாரதத்தை
அடியைப்பிடியடா பாரதப்பட்டாவெனவே
முடியமட்டுந்தான்கேட்டு முற்றிலுமேஆராய்ந்து
வெள்ளையுந்தீர்ந்திலையே வேந்தனிவன்றனக்கு
கொள்ளைபிரமையது கூட்டோடேபோவதற்கு
ஐவரரசாண்ட அவனிவிட்டுத்தானேகி
செய்யபுகழ்வைகுந்தம் சேர்ந்தகதைதான்கேட்டால்
தீரும்பிரமையிது தென்னவரேயென்றுரைத்தார்
பாரும்புதுமையிது பலிக்குஞ்சலிப்பறவே

கரும்பட்டுப்போத்திக் கருத்துடனேதான்கேட்டால்
அரு பட்டும்வெண்பட்டா யாகுமதுநப்பாது
அப்போபிரமை யகன்றுவிடுங்கண்டீரே
இப்போது கேளும் இன்புற்றுத்தானிருந்து
என்றுசொல்லிமாமுனியு மேகினர்மாணமமானே
நன்றுநன்றென்று நமஸ்கரித்தாரெல்லோரும்
ஆமென்றுசம்மதித்து ஹரிஓமெனவேதான்
ஓமென்றுராஜ னுற்றஜெனமேஜெயனும்
வைகுந்த அம்மானே வாகுடனேதான்கேட்க
செய்கின்றசாஸ்திரங்கள் செய்வித்துவேநதனுந்தான்
அம்மானைபாடுகின்ற அரியகதைதனையும்
சொமமன்தரித்த சிவனருளேஉண்டெனவே
கதைதுவக்கங்கேட்கக் கருத்திலுற்றுமன்னவனும்
பதையாதுகேட்கப பலநினைவுமில்லாமல்
நெஞ்சமயராமல் நினைவுதடுமாறாமல்
அஞ்சுபஞ்சபூத மடக்கிப்பொறிபுலனை
வேரறுத்துக்காம வெநளிதனைவிட்டேகி
காரறித்துமாயக் கசடதனையூடறுத்து
ஏகமனதாய் இருதயத்தைச்சொப்பனிட்டு
ஆகமுடன்கேட்க அரசன்கொலுவிருந்தான்

விருத்தம்

வேதவியாசர்முன்னுளில் விளம்புவசனமுள்ளபடி, சேதிமுழுதுஞ்சிறப்புளதுந்தெரிந்துபார்க்கச்சமனிதமாய்ப், பூதமளேந்ததயிர்போலப்புவனமிருந்தவகைமோசம், நீதமிருந்தும்நெறியிருந்தும் நிலையாவண்ணமெளிதாச்சே.

இதுவுமது

விதித்தவிதியைப்பாராமல் வேதவியாசர்தனைநோக்கி, எதுத்துச்செய்திகேட்டபலனிப்பநமக்குப்பலித்துதென்று, மதித்துமனதில்ஜனமேஜயன்மனதுகலங்கிதெளிந்தறிவாய், துதித்துமுனிவாடிபணிந்துதாயமகிழ்ந்துசொன்னனே

வேறு.

சொல்லியகதையைகேட்கச் சுத்தமாமனதைத்தேற்றி
பல்லியவசனமெல்லாம் பரிவுடன்தெரியநன்றாய்த்
துல்லியமாகக்கேட்டுத் துயரறப்பிரமைபோக
மெல்லியபட்டுப்போத்தி வீற்றிருந்தரசன்கேட்டான்.
கருதிறப்பட்டுப்போத்திக் கதைதனையுற்றுக்கேட்டால்
கருதிறவாங்கிவெள்ளை கதித்தவெண்பட்டதாகும்
வருமொருபிரமைநீங்கி மனத்துயர்தீருமென்று
குருமுனியுரைத்ததேசங்குணமெனக்கேட்டான்மன்னன்

கதை

வாகுடையபஞ்சவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை
பாகுடையசொல்லான் பரிசித்துராஜன்மகன்
சீரார்ஜெனமேஜெயனும் சித்தமகிழந்தன்பாக
நேராககேட்க நீலவண்ணர்காப்பாமே
ஓதும்புகழ்கதையை உரைக்கவேதான்கேளீர்
மாதுசரஸ்பதியாள் வழுத்துகின்றசொற்படியாய்
மேருவிலேகந்தர் விரித்தெழுதும்வேதாந்தம்
பாரிலுள்ளோர்கேட்கப் பரிக்கிறேனம்மானை
ஐவர்சகாய னரிகேசவன்முகுந்தன்
சைவர்சகாயன் தாமோதரனிருக்கும்
அரியவைகுந்த மடைவோமெனவேதான்
உரியதொருதன்ம மொருமித்துஓமெனவே
நடக்கிறார்தேசம்விட்டு நன்னகரிதான்கடந்து
வடக்குமுகமாய் வடமேற்கொருபுரமாய்
தன்மருடதம்பியருந் தாரார்துரோபதையும்
கன்மமெல்லாம்விட்டுக் கங்கைக்கரையில்வந்தார்
கங்கைநதிகண்டு கையாற்புனலேந்தி
மங்கைதுரோபதையும் வாகானஐவருமாய்
தலையிற்புனல்தெளித்துத் தாயேசரணமென்று
அலையிலேதான்மூழ்கி அனுஷ்டானமேமுடித்து
ஆதித்தனைவணங்கி ஐவருந்தானங்கிருந்து
சாதித்தார்வேற்றுருவாஞ் சன்னசிவேடமுமாய்

சாந்தமரவுரியுஞ் சடைமுடியுந்தான்தரித்து
பாந்தமாய்வேடம் பருவமாய்த்தான்முடித்து
ஊராசைதானுமற்று உற்றமன்னராசைவிட்டு
பாராசைதானுமற்றுப் பைங்கொடியார்தன்னைவிட்டு
மாதாவினுசையற்று மந்திரிமார்தன்னைவிட்டு
மீதானகானகத்தில் விரையவேசென்றனர்காண்
அப்போதுமாய னவர்மனதைத்தேற்றுதற்கு
இப்போதெதிரே இவர்காணவேகலியன்
தன்னுடையமாதாவின் தலைமேற்சுமையேற்றி
மன்னுமனைவிதன்னை வார்புயத்திலேயேற்றி
வந்தவனைக்கண்டு மன்னர்தன்மார்தானகைத்து
இந்தவகைதம்பியரே ஏதோசகாதேவா
கண்டோம்புதுமை அய்யா கலியுகமே ஆகையினல்
அண்டாபெருஞ்சுமையை அன்னைதலைமீதேற்றி
பெண்டார்தனைத்தோளிற் பிரியமுடன்வைத்துவந்தான்
பண்டுமொழிதவறிப் பழுதுவருமேநமக்கு
மாநகரைவிட்டுவந்து வகையாய்பிழைத்தோமே
ஆனதம்பிமாரே அரிகேசவன்பதத்தை
நன்ருகஉச்சரித்து நம்பியேயென்பிறகே
குன்ருமனத்துடனே கோபாலருடனவே
தார்மருவுந்தம்பியற்கு தமிரியமாய்வார்த்தைசொல்லி
சீர்மருவுங்கானகத்திற் சென்றுபுக்காரம்மானை
கல்லுமுருகிவிடுங் கடுவிஷமும்வெந்துவிடும்
புல்லுமபுகைபாலநிலம் போய்ப்புகுந்தாரம்மானை
மேவலர்கள்தன்பதமும் மின்னனையாள்தன்பதமும்
பூவிலும்மெல்லியதாள் பொருமலுந்தானேதுரைப்பாள்

விருத்தம்.

தேகமிழந்துவராமற் செடத்தைமிகவேதான்சுமந்து
ஆகமகிழ்ந்துவருவோர்தம் அடிகள்சுடுமேகோபாலா
தாகமிகுந்தகவிப்பிளைபடுஞ் சாராதுடலிற்றயவுசெய்து
மேகஞ்சிறந்தமேனியனேவிடைதாநந்தகோபாலா. (கூஉ)

ஒன்றுமறியோம் பொருளறியோம் உலகேழளந்தமாய வரே, நன்றுமறியோம்தீதறியோம்நந்தாமுகுந்தாநரசிங்கா, அன்றுசகாயமுடனிருந்து அடியார்தங்களிடர்தீர்த்தாய், குன்றுமனங்கள்குன்றுமற் குடிகாநந்தகோபாலா. ()

அடியார்க்கிடறுவாராமல் அருகேவருவாய்பிரியாமல்
வடிவேற்காத்தான்மாமனென்று மயாநேயாமுடனேதா
கடிவாய்மிருகமகன்றோடக் கடியசுராங்களணுகாமல் (ன்
நெடியோனெனவேவந்தருள்செய் நீயேநந்தகோபாலா

வருவாயுருவிலேருருவா யுடலிற்புகுந்துதனதாகி
வெருவாய்துளறிஉரையாமலவேறாகவனம்நினையாமல்
கருவாய்மயல்கள்பிடியாமற்காத்தாய்காத்தசிறையெதிர்முன், வருவாயடியார்வைகுந்தம் வரவேநந்தகோபாலா. ()

மனதுவெறுமைபொல்லாது மாயக்குரங்கு வலுசேட்டை, எனதுமனதுபல்பலவு மென்றேயெங்கும்பொறிபுலனைத், தனதுதனதுஎண்ணுமற்றனக்குத்தானேதனித்துமனம், உனதுபதியேகெதியாகஉதவும்நந்தகோபாலா.

கதை.

கலக்கமில்லாதெங்களையுங் கண்ணுதலேகாத்தருள்வீர்
மலக்கமதைவிலக்கி வழிகூட்டியெங்களையும்
நடத்தும்பெருமாளே நாங்களொன்றுந்தானறியோம்
சடத்துக்குள்வாழும் தத்துவமேபோறறியென்று
நடந்தாவழியில்நமோ நாராயணவெனவே
மடந்தையுடனேவருமாய் மலர்ப்பாதந்தானோக்கி
சோலைநிழலில்லாத சுடுவனங்களானதொரு
பாலைவனங்கடந்து பஞ்சவர்களப்பாலும்
அருள்முனிவர்வாழு மாச்சிரமந்தான்பார்த்து
இருளிரணடுவோதிறு லிரவியுமேபோய்மறைந்தான்
கார்மேவும்வல்லிருளிற் காவலர்கள்மூவருமாய்
பார்மீதிலேபளிங்குப பாறையின்மேலேடைந்தார்
கொள்ளிக்குவிள்ளாத கூரிருளிலேமலைந்து
தள்ளிவழிநடக்கச் சற்றுந்தெரியாமல்

மனந்திகைத்துப்புண்ணாகி மாயோனைத்தானினைந்து
கனலின்மெழுகதுபோற் கானகத்திலேயுழன்று
தம்பிமார்தன்துயரந் தானறிந்துதன்மருந்தான்
எம்பிமார்தன்மனது இனியறிவோமென்றுதன்மர்
பார்த்தனுடன்நால்வரையும் பாஞ்சாலிதன்னையுந்தான்
ஏத்ததொருஉற்பனந்தா னினிக்கூறக்கேளுமென்று
தம்பியரைநோக்கித் தன்மருந்தானேதுசொல்வார்
வெம்பிக்கலியால் வெருண்டுபயந்தைவருந்தான்
எதிர்த்துப்போராடாமல் இளைத்தோடிப்போயினதால்
துதித்துலகோர்தானுந் தூஷணிப்பார்கண்டீரே
இருந்துஜெயங்கொண்டு எதிர்த்துவிரட்டாமல்
அருண்டுமிகப்பயந்து ஆரணியம்போய்புகுந்தார்
என்றுலகஞ்சொல்லி ஏசாமலிப்போது
மன்றுலகந்தன்னில் வாள்வீமன்மைந்தனுக்கு
சென்றுதவியாகத் திரும்பியேநால்வோரும்
ஒன்றுபோற்கூடி யுலகாளத்தம்பியரே
சேர்ந்துகலந்து சேய்க்குதவியாயிருந்து
ஏந்துபரிசித்துவுக்கு எதிர்த்தோரைவாதுசெய்து
கலியனுடவந்து கைகலந்துதானெருங்கி
வலியச்சருவி வளைந்துபோர்செய்தாக்கால்
சிறுவன்வினையறியான் செருக்களத்திற்சென்றறியான்
உற்றுப்பூசல்செய்தறியா னுற்றதொருபேருமில்லை
தானேதனியாய்த் தயங்கியலையாமல்
தேனேயென்தம்பியரே சேர்ந்துகலந்துகொண்டு
உற்றபரிசித்துதனக் குதவியாய்ப்போயிருந்து
வெற்றிசெய்யவந்தோரை விரட்டிவினையூடறுத்து
செங்கோல்தழைத்தோங்கத் தேசமெங்குந்தான்வாழ
அங்கேயிருந்து அவனிதனையாளுமென்று
சீராருந்தருமர் தெரிந்துரைத்தாரம்மானை
நேராயிருந்த நேரிளையோர்நால்வருந்தான்
மன்னுநெங்களையும் மாநகரிற்போயிரென்றால்
அண்ணலேநாங்களபசாரஞ்செய்தனுண்டோ

கத்தனுடசித்தங் கலங்கின தானந்தவிதம்
பெற்றபிதாவறியோம் பின்னையொன்றுந்தானறியோம்
இந்தமட்டுமெங்களை நீரிடுக்கிக்கொடுதிரிந்து
வந்தவினைக்கெல்லா மறுப்படாதெங்களையும்
வளர்த்தஅருமையிதோ வனந்தனிலேவந்திருந்து
அழுத்தமுடனெங்களை நீ ரகலப்போமென்றுசொன்னீர்
அய்யாகுருகுலமே அண்ணரேயென்றழுதார
மெய்யோதான் நீரும் விட்டுப்பிரிவீரோ
எங்களையும் விட்டு இருப்பீரோதான் தனியே
திங்கள்முகவதனை செப்புகின்றவாரேது
சித்தத்துக்கேறுத தீவினைகள்செய்தோமோ
கத்தரேதுரோகங் கனவினைகள்செய்தோமோ
செங்கோல்செலுத்துமென்று தேவருடவாக்கதனல்
எங்கள்முகம்பார்த்துரைக்க வெழுந்துதோசித்தமது
கணப்பொழுதுமுமைவிட்டுக் காணுதிருப்போமோ
க்ஷணப்பொழுதுதான்பிரிந்தாற் றரிக்குமோவெங்களுயிர்
அண்ணரேயெங்களைத்தா னவனிதனிற்போவெனவே
எண்ணிடனைந்துணிந்து இயபபினீபண்ணுவி
தம்பியருமீதுரைக்கத் தன்பருந்தானேதுரைப்பார்
அன்புடையதம்பியரே ஆளுகின்றதேசம்விட்டு
என்பிறகேவந்தா விளவரசுக்காருமில்லை
தாயிமுகம் பாடித் தானேபரிசித்திருப்பான்
அரசுநிலைநிறுத்தி அவனிதனிலேயிருந்து
விரசுண்டஅத்திபுரம மேதினியைத்தாளுண்டு
குருகுலத்துமன்னருட கோத்திரத்திற்றுன்கூடி
பருவியிருந்து வாழுமென்றுதானுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆலாதாபிதால்வருந்தான்
இந்தமொழியுரைநதீ ரெனகோவேஅண்ணுவி
மண்ணுசைபெண்ணுசை மற்றுமுள்ளபொன்னுசை
கண்ணுனமைந்தரொடு காசினியிற்பேராசை
எல்லாமனப்வெறுத்து இப்போதுஉடமுடனே
சொல்லாரும்வைகுந்தஞ் சேரவென்றுதானினைந்து

வந்தோம்புவியைவிட்டு வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாய்வரவே சஞ்சலங்கள்சொல்வதென்ன
ஆண்டவனேஇப்போது அடியேனுஞ்செய்தபிழை
நீண்டபுவியில் நெறிசேருமண்ணாவி
சரணஞ்சரணமென்று தாளிணையைப்பூண்டுகொண்டார்
சரணமென்றதம்பியரைத் தன்மடியெடுத்தணைத்து
அடிகள்மிகச்சுடவும் ஆவிதளன்றிடவும்
கடியமணற்சுடவுங் காலோயநின்றிடவும்
மாயையிருளில் வழிதிகைத்துநின்றிடவும்
சாயைவிட்டுவந்து தட்டழிந்துநின்றிடவும்
பதியிழந்துகானிற் பரதேசியாய்வரவும்
அதிகபவுசிழந்து அரும்பசிகொண்டேவரவும்
நீங்கள்படும்பாடுகண்டு நெஞ்சம்பொறுக்காமல்
தாங்கமுடியாமற் றானுரைத்தேன்தம்பியரே
இன்பமுடன் நீங்களென்பிறகேவந்தவரை
துன்பமிகநினைந்து சொல்லுவனோயான்பாவி
நாளுந்திருமால் நமக்குத்துணையாக
ஆளுங்குருசாமி அரியோன்பதஞ்சேர
நினைந்துவந்துநெஞ்சம் நிலைதவறுதோர்மனதாய்
மனந்துணிந்துவந்தீரே வைகுந்தஞ்சேர்வோம்நாம்
என்றுதன்மாதம்பியர்க்கு ஏற்றதொருசெய்திசொல்லி
நின்றுதுரோபதைதன் நினைவறியவேணுமென்று
கால்களடிச்சுவடுங் கண்கள்பொறியெழவும்
மேல்களதுபுண்ணாகி மெய்மறந்துகைசோர்ந்து
அருமைதலைகுலைய ஐவருடபின்னேதான்
பெருமைசிறுமைபதாய்ப் பெண்ணரசேயிப்போது
உருமையுடன்நீவருவ துத்தமமோமங்களுக்கு
தருமமென்றபேரோது தயவுசற்றுமில்லாவிட்டால்
ஆனதினாற்பெண்ணேயென வன்னையர்தானுன்மாமி
தானவளும்மாளிகையிற் றனியேயிருப்பாள்கேள்
மானனையீர்நீபோயுன மாமியுடன்சேர்ந்திருந்து
ஞானசிவபூசைகள்தான் நடத்தியனுதினமும

குந்தியம்மாள்தன்னிடத்திற் கோதையரேசேர்ந்திரென்
அந்தமொழிகேட்டு அருந்ததியுமேதுசொல்வாள் [ரூர்
மெய்யரேயெந்தனையுர் வித்தகரேஇப்போது
பொய்யுரையாவேந்தே போவென்றுசொன்னதென்ன
நான்பாவியானேனோ நாயகமேயென்றழுதார்
தேன்பயிலுங்கோவே சித்தத்திற்கண்டதென்ன
வாகாகவென்னை வாவேண்டாமென்றதென்ன
ஆகாப்புலைச்சி யழிபுலைச்சியானேனோ
சற்பனைகளான சதிகேடுசெய்தேனோ
கற்பழிந்துவேறு கண்டாசைகொண்டேனோ
அய்வர் துணையென்று அன்றுமுதலின்றளவும்
மெய்வருந்திநானும் விட்டுப்பிரியாமல்
சித்தம்வரநடந்து சேவடியைப்பூண்டிருந்தேன்
கத்தனுக்குக்குற்றமென்றாற் கண்டீரோவென்கோவே
இனிமேலடியேற்கு ஈடேறப்புத்தியென்ன
பணியானபொய்புடலைப் பாரமென்றுகொள்வேனோ
வையகத்தோர்சொல்லி மழுப்பிநகையாரோ
மெய்யகத்திற்சென்று மேலும்பிரியாமல்
காத்தருளவேணுங் கண்ணருடதன்னருளால்
ஏற்றசிறைதன்னை யீடேறமுற்றிலுமே
சீர்பாதந்தன்னிற் றினமும்பணிந்துதொழ
ஓர்மனதாயிங்கிறென்று உத்தாரம்பண்ணுமென்றாள்
தன்மர்மனமகிழ்ந்து தையலையுங்கொண்டாடி
கன்மமெல்லாம்விட்டுக் கரையேறினோமினிமேல்
சற்றுங்களங்கமில்லை தையலுடன்தம்பியர்போல்
முற்றுந்தெளிந்து மோகமலைவிட்டேகி
வந்தோமினிமேல் மலைவுகள்சற்றுமில்லை
சந்தோஷமாச்சுதென்று தன்மர்மனமகிழ்ந்து
அல்லிருளுந்தானீங்கி யாதித்தன்வந்துதித்தான்
வல்லிருளும்போனதற்பின் வாய்த்ததன்மரைவருந்தான்
எழுந்துதந்தசுத்திசெய்து இன்பமுடன்சூரியனை
விழுந்துநமஸ்கரித்து மென்மலர்கள்தானெடுத்து

தானமதுசந்திபண்ணித் தற்பணமுந்தான்முடித்து
ஞானமதுசிவமும் நறுமலருந்தான்தூவி
வெய்யோனைத்தெண்டனிட்டு மிக்கானஐவருந்தான்
மையிருண்டகான வனத்தில்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம பொல்லாதயானையன்றி
நலிவுகண்டுதானதட்டி நடந்தார்வனங்கடந்தார்
பார்த்திபருங்காடுவிட்டுப் பரிவாய்வெளியில்வந்தார்
ஆற்றோரம்வந்து ஆத்துமத்தைச்சுத்திபண்ணி
சீரானகாட்டிலுள்ள தீர்த்தமதுதாடை
தாராருமாமுனிவர் தன்னையடிபணிந்து
மாமுனியேநாங்கள் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
பூமேவும்மேனியரே பொருந்திவிடைதாருமென்றார்
நேமமுடனிப்போது நெடியோன்பதஞ்சேர்வீர்
ஆமென்றுமாமுனியும் அருளினார்நல்வசனம்
நல்லதென்றுபாலைநிலம நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
வல்லதொருகானல் வழிந்தொழுகிநீர்துபோல்
காடுதனிலோடுங் கானலைநீரென்றுசொல்லி
ஓடுவாரள்ளியுண்ண ஒண்டொடியுமைவருமாய்
பாலைவனக்கொடுமை பாரபிளந்துவேருகி
சாலையெனுமூங்கில்வனந் தானெருங்கித்தாளாகி
விண்ணளவுத்தீவளர்ந்து மேகமும்நீர்வற்றிடுமாம்
கண்ணும்விழிக்கரிதாய்க் கனலுமேகோதரமாய்
கண்டுபயந்து கடவுளேதஞ்சமென்று
விண்டுவின்றன்பாதம் மென்மேலுமுண்டெனவே
நடந்தார்மலையாமல் நாரணரேதஞ்சமென்று
அடர்ந்துமருதவன மடுத்துமெள்ளவந்ததுவாம்
இருந்துதவிப்பாரி எழுந்திருந்தரம்மானே
வருந்துமைவரந்த வனமுங்கடந்தேகி
ஓடியொருபதினேழு யோசனையுந்தான்கடந்து
நாடித்திசைநோக்கி நடந்துவழிகூடி
பத்தியாய்த்தேங்கும் பரிந்துநிழலாடும்
வெத்தியுள்ளவெள்ளை வெளியகத்தால்தோன்றும்

அடுத்தோரைக்காட்டுகின்ற அளவற்றசோதியது
தொடுத்துவெகுதூரஞ் சுத்தவெளியானதொரு
பளிங்குநல்லபாரையிலே பாங்குடனேதானடந்து
பொழிந்துபனிமழைபோற் புயல்பெய்யக்கண்டனராம்
கண்டபுதுமைதனைக் கண்ணுடையதம்பியர்க்கும்
ஒண்டொடிக்குங்காட்டி உயர்கானகங்கடந்து
மேனிமிகக்குழைய மெல்லடிகள்கொப்பளிக்கச்
சோனைமழைபெய்யுந் தொல்கானகங்கடந்து
வெகுதூரந்தான்கடந்து விசாரமெல்லாந்தான்களைந்து
ரகுராமாவென்று நடந்தார்காணம்மானை
அங்கேநெடுந்தூரம் ஆறும்அருவிகளும்
தங்காமலேநடந்து தாண்டிக்கரையேறி
ஓடும்நதிகடந்து உப்பாறுதான்கடந்து
சாடும்புனல்கடந்து தகையாரிநின்றளவில்
நெடுங்கானகந்தனிலே நெறுப்பாறுதான்வரவே
கடுங்கனல்தானுரவாரங் கண்டுஇவர்கள்மனம்
கலங்கிமனமிடைந்து காவலர்களந்நேரம்
மலங்கியேதன்மர் மாயோனைத்தானினைந்தார்

நெருப்பாற்றைவழியிற்கண்டு விருப்பாயைவர்
விஷ்ணுவைத் துதித்தல்.

விருத்தம்

ஆயனேநந்தகோபா அச்சுதாபச்சைமாலே
மாயனேசமையமிப்போ வந்துநீர்காக்கவேணும் [ன்
தூயனேநெருப்புவெள்ளஞ் சுழியெரிந்தோடக்கண்டே
நேயனேஆறுதாண்ட நெடியவாதுணைசெய்வாயே(கூ௭)

நெருப்பாறுடையவலுவேகம் நீயேயறிவாய்நானறியேன்
கருப்பாவெனவேகனலதனைக் கையாலணைத்துக்கையார
திருப்பாய்கனலைபுனலாக்கி செவ்வேவழியுந்திறந்துநல்ல
தருப்போலுதவுங்கோபாலாசரணம்சரணம்சரணுமக்கே

அனலாயெழுந்து வருந்தீயை அடியேன்கண்டு பயந்துநொந்து, புனலேகண்ணி லிருந்தொழுகப் புண்ணாய் நொந்து புலம்புகிறேன், கனலேபுனலாய்க்கொண்ட ருளிக் கற்பித்தருள்வாய் கண்ணுதலே, எனலாயிரங்கி யடியார்முன் இனியவா நந்தகோபாலா. (௬௧)

கதை.

மாயனறனை நினைந்து மனதிற்றியானமதாய்
நேயமுடனவர் நின்றுதொழுமவ்வசனம்
அரிகரிமாதவனே ஆபத்துக்காத்தவனே
விரிகடற்பள்ளிகொண்ட வித்தகனே வந்தருளும்
வடமலைக்கோபாலா வந்து நீகாக்கவேணும்
கடலையடைத்தவையா காவலனே காவலையா
மதகரிதனைக்காத்த மாதவாகோவிந்தா
இதுநற்சமையமையா எங்களைக்காப்பாற்றவாரும்
பச்சைமாலென்றுசொல்லப் பாவமகன்றுவிடும்
அச்சுதாநந்தகோபா ஆயனேயென்றுசொன்னார்
விக்கினங்களெல்லாம் விலகுமேயென்றுசொல்ல
அக்கினிபகவானும் அன்பாய்மனதிரங்கி
மற்றுமந்த அக்கினிதான் வழிவிலகியப்பாலே
உற்றமருமகற்கு ஒதுங்கிநின்றமாமியைப்போல்
விலகிவழிவிடவும் விரைந்தைவர்தானடந்தார்
இலகுபுகழக்கினிவிட் டேகினர்காணம்மானை
அவ்வனத்தைவிட்டு அநேகநெடுந்தூரம்
எவ்வனமுமாயுதமு மிக்கோலமாய்நடந்தால்
பாவமகலாது பார்த்தவற்குமோராது
தேவகிநன்பாலன் திருமாலுதவிசெய்வார்
வரும்நமக்குஞானம் வழியேபுதுமையெனத்
தருமருந்தானினைந்து தம்பியைத்தானோக்கி
தாரார்புயவீமா தம்பியருச்சுனனே
சீராகநாமொருசொல் செப்புகிறோங்கேளுமென்றார்
தம்பியரென்றெண்ணாது தமையனுமென்றெண்ணாது
நம்பியதோரன்னைசுற்றம் நால்வகையுமெண்ணாது
பெற்றபிள்ளையீதெனவே பிரியமுடனெண்ணாது
சுற்றமென்றுசற்றே துணையுமிதென்றெண்ணாது

மன்னர்மகுடமுடி வர்த்தனரென்றெண்ணாது
தென்னர்குருவாசாரி தேவரையுமெண்ணாது
தானவனுமென்னுந் தவசியென்றுமெண்ணாது
ஞானசிவயோகியொரு நாதரென்றுமெண்ணாது
வாதுசமர்பொருத வந்துவிடுமிந்தமதம்
தீதுவருமல்லாது தெளிவுவரமாட்டாது
மூர்க்கமேஉண்டாகும் முனையேமிகுவாகுநீ
தீர்க்கமுடனுண்மையிது செய்யுந்தொழிலாகும்
ஆசாரந்தோற்ருது அன்புசற்றும்வாராது
ராசாதிராஜனென்று லாகிரியேஉண்டாகும்
வித்தைமதம்புத்திமதம் வேகமேஉண்டாகும்
இத்தையெல்லாங்கொண்டு ஏகுவதுஞாயமல்ல
ஆயுதமுமாகாது அருந்தவசில்வந்தவற்கு
வேருதவிதம்பியரே வில்லுமெடுப்பர்களோ
வல்லதொருநீள்சிலையை வாருதியிற்போடுமென்ருர்
அல்லலறநாமும் அவனேதுணையெனவே
போவதுவேஞாயம் புத்திசொல்லக்கேட்டருளும்
தேவரீர்சொன்னமொழி சிறியோர்கள்கேளோமோ
அண்ணரேயெங்கள்சிலை ஆழ்கடலிலேயெறிந்து
திண்ணமாய்வாரோமென் தேவேநாமென்றுசொல்லி
தருமருரைத்தமொழி தம்பியருந்தட்டாமல்
பொருதசிலைகொடுபோய்ப் போட்டாரக்கடலில்
நடந்தார்நிராயுதமாய் நல்லதன்மர்தம்பியரும்
கடந்தார்வெகுதூரங் காதமிருகாதவழி
அப்பால்வெகுதூர மானபிரமகிரி
மெய்ப்பாகவேநடந்து விரையவேகாதவழி
வந்துதவிப்பாரி வாணுதலுமைவருமாய்
சிந்துலவுங்கண்ணுறங்காத தேவியுறைநாகமலை
தங்காமல்வந்து சங்கரியைத்தான்தொழுது
பூங்காவனம்புகுந்து போனார்களைவருமாய்
அந்தவனந்தனிலே அனுகாவனமாகி
நொந்துவழிகாணுமல் நொந்திடைந்துஐவருமாய்

மறுகித்திகைத்து மாயோனைத்தஞ்சமென்று
முறையிடவே அந்தரத்தில் மொழிபிறந்ததம்மானை
வேழமுகத்தானுடைய விக்கினங்காணென்றுசொல்லி
காளமுகில்மேனியனுர் கற்பித்தாரந்தரத்தில்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆனதன்மருளமகிழ்ந்து
எவ்வசனஞ்சொல்லி யேற்றித்தொழுவோமென்று
விக்கினங்கள்தீர்க்கும் விநாயகனேதஞ்சமென்று
மை:க்கினியமாங்கனிதேன் கடலைபயறுடனே
எட்பொரியுநெற்பொரியு மியல்பானசர்க்கரையும்
செப்பமுடன்முப்பொழுதுந் தெவிட்டாதுணவுசெய்ய
வைப்பேன்பலாச்சுளையும் வாழைப்பழந்திருத்தி
அப்பமுடன்தேங்காய் அலங்காரஎள்ளுருண்டை
சீனியதிரசமுஞ் சிறந்தவவல்பச்சரிசி
நானீவேன்தப்பாது நாதா துணைசெய்வாய்

சந்தவிருத்தம்.

மூலப்பொருளே முதற்பொருளே முத்தேவித்தாய் மூலைத்தெழுந்த, ஞாலப்பொருளேஎவ்வுயிர்க்கும் நடுவாய்நின்றநாயகமே, கோலத்துடனேஉள்ளிருந்து குருவாய்மூலக்கிழங்காகி, சாலத்திருத்தியெனையாளுந் தந்திமுகவாயிதுசமையம். (எ௰)

வேறு.

வல்லபைதனக்குநேசம் வைத்தவுன்சித்தம்போல
நில்லையாவென்றுநெஞ்சம் நினைவுடன்கலந்துபாரில்
மெல்லவேமயக்கிவிட்ட வெறுமையையகற்றியப்பாற்
செல்லவேநடத்துமையா திருவடிசரணந்தானே. (எக)

சந்தவிருத்தம். [ணுந்

ஐந்துகரமுமொருமருப்பும் அகண்டசெவியுஞ் சிறுகண்
தொந்திவயிறுமபுகர்முகமுந் தூலவுடலுமிருபதமும்
தந்திவடிவுமிருமணியுஞ் சத்தமொலிப்பமத்தாரை
சிந்தியொழுகஅடியார்முன் தெரியவருவாய்கணபதியே

கதை.

என்றுதன்மர்தானினைந்து ஏற்றகணபதிக்கு
நன்றாகச்சொல்லி நாடித்திசைநோக்கி

நெஞ்சுதனில்வைத்து நேசத்தையுள்ளிருத்தி
பஞ்சமலம்நீக்கிப் பாசத்தையுள்ளறுத்து
அடுக்காறும்பார்த்து அகண்டவெளிதான்பார்த்து
நடுக்கமதுதவிர்த்து நமன்விதியைத்தள்ளிவைத்து
நேசித்துக்குப்பகத்தில் நினைவானபூரகத்தில்
நாசித்துவாரம் நடுவணையைத்தான் திறந்து
சித்தன்பரிசித்துந் தெரிந்துவகையறிந்து
சத்துமசத்துந் தடுத்துவிடையமற
ஆராய்ந்துதேடி ஐம்புலனையொன்றாக்கி
சீராய்ந்துபூத்த திறக்கைமுறுக்கெடுத்து
காலால்கனலெழுப்பிக் கணபதியைப்பார்ப்பளவில்
மூலக்கிழங்காகி முத்திக்குவித்தாகி
மும்மண்டலமு முடியடியுந்தானாகி
எம்மண்டலந்தனக்கு ஏகமுதலாகாசம்
அம்மண்டலந்தனக்கு ஆதியனாதியுமாய்
கம்மென்றநாதமணி கலகலென்னத்தான்முழங்க

பஞ்சவர் ஏகதந்தனி அஞ்சலிசெய்தல்.

வந்தார்மரம்பிடுங்கி மலைகள்தகத்தெரிந்து
பந்தாடியேமலையைப் பாய்ந்துபிளந்தெரிந்து
கண்கள்சிவந்து கனலாய்ப்பொறிபறக்க
விண்களதிர விநாயகனார்வந்துதித்தார்.

சந்தவிருத்தம்.

கடதடவிகடித நடனாசரணம்
கரிமுகிலரிதிரு மருகாசரணம்
வடவரையதிரிட வந்தாய்சரணம்
மதகளிறெனவுரு கொண்டாய்சரணம்
அடவியில்வழிதடு மாறியுமடியேன்
அன்புடன்மனதினி லுனையேநினைய
நடமிடுசிவசுத னெனவந்தாய்
நாதாகணபதி சரணஞ்சரணம்

இடைந்தேமனதுபுண்ணுகி யெங்கேயெவிடமென்றச ந்து, குடைந்தே நினைவுகுடல்குப்பி கோழையீரல்வலு வுளதும், கடைந்தேதொடர்ந்துபின்சென்று கத்தாவகத ந்தனென, அடைந்தேன்சரணம்வைகுந்த மறியும்படிவ ழிகாட்டுமே. (எச)

கதை.

தன்மர் துதித்துச் சரணமென்றுபோற்றிசெய்ய
மும்மதவேளானை முகனும்மனமகிழ்ந்து
என்பிள்ளாய்தம்பியரே இத்தூரம் நீங்களுந்தான்
தான்பிறந்தநாடுந் தலமும நிலமுமவிட்டு
பெற்றபிள்ளைபோன்றுதற் பெண்களும்ஆளடிமை
உற்றசனந்தாயும் உறைமுறையுந்தன்னைவிட்டு
கானகத்தில்வந்தமையாற் கஸ்திநமக்குண்டாகி
வானகத்தோர்தாமறிய மனதுமிகப்பதற
தடுத்தோம்நாமுங்களையுந தன்மரேயென்றுசொன்னர்
அடுத்துமிகத்தன்மர் ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டு
நடந்தவிபரிதமும் நாரணனர்கற்பனையும்
முடிந்தரகசியமும் முழுதுமெடுத்துரைத்து
தொடர்ந்துகலிவருமுன் தொல்லுலகைவிட்டகன்று
அடர்ந்தவனத்தூடே அடியார்வருகையிலே
வழிமயக்கித்தேவர் வாட்டப்படுத்தினதால்
தெளியவழிகாட்டவென்று தேவர்தமை நினைந்தோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல ஏற்றவிநாயகனும்
நன்றுகாண்தன்மரே நீர் நாரணனர்தம்மிடத்தில்
சென்றுவைகுந்தஞ் சேர்வதற்குநாம்தானும்
இன்றுவழிகாட்ட எழுந்தருளுமென்றுசொல்ல

பஞ்சவர்க்குவிநாயகர் பாதைகாட்டியது.

கானகத்தினூடே கணபதியுந்தானடந்தார்
வானகத்துக்கேற்ற வழிதானிதுவெனவே
நல்லவழிகாட்டி நடந்தார்விநாயகரும்
வெல்லரியதன்மர் விநாயகனைத்தான்தொழுது

தம்பியரும் தன்மருமாய்த் தானடந்தாரம்மானை
நம்பிவெகுதூரம் நடுக்காடுந்தான்கடந்து
காடும்மலைசெடிகள் கல்லடர்ந்தபூமியுமாய்
இடருபவழிமுழுதும் இக்கட்டாய்க்காதவழி
அலுத்துநடந்து அப்பாலும்போகையிலே
வலுத்துவெகுவுன்னிதமாய் மலைதெரியக்கண்டார்கள்
கண்டவுடன்தன்மர் கருத்துடையதம்பியரே
கொண்டலசொரியுங் குழலாள்துரோபதையும்
அசந்தாள்நடைதளர்ந்தாள் ஐயோவெனவேதான்
ஒசந்தமலைதன்னில் ஒண்டொடியும்நாமுமிப்போ
தங்கியிருந்து தவிப்பாரிப்போமென்று
மங்கியிருள்வருமுன் மலையடிப்பமென்றுசொல்லி
மலையைத்திசைநோக்கி வந்தார்காணம்மானை
நிலையைத்தொடுத்து நெடுகவளர்ந்தமலை
மேகம்படியும விலாசமுள்ளதந்தமலை
மாகமுகடளவும வளர்ந்தமலைதனிலே

சீருற்றபஞ்சவரைக்காந்தருவன் போருக்கழைத்தல்.

காந்தருவனென்றொருவன் கண்டெதிரேவந்துநின்று
ஊர்ந்துவருமானிடரே உயிர்வெறுத்துவந்ததென்ன
ஏகவிடுவதில்லை யென்பெயரும்மேகநாதன்
தாகமுடன்பேருருஞ் சாற்றுமென்றானம்மானை
அப்போதுதன்மர் அவனைமுகம்நோக்கி
இப்போதுநாங்களுந்தான் ஏற்றகுருகுலத்தில்
சந்தனமகாராஜன் றன்னுடையவங்கிஷத்தில்
வந்துதித்தோமபஞ்சவராய் வளைவிபரம் நீர்கேளும்
எந்தன்பெயர்தருமர் எனக்கிளையோன்நால்வரிவர்
வந்தோங்கலியாலே வைகுந்தஞ்சேரவென்று
இந்தவழியாக ஏகிவந்தோமிப்போது
அந்தமொழிகேட்டு அவனேதுசெப்பலுற்றான்
விந்தையுடனென்குலத்து வேந்தரையுங்கொன்றழுக்கி
வந்தீர்களிப்போது வாய்த்தபழிதனக்குச்

சந்தோஷமாய்த்தருமர் தம்பிமார்நால்வரையும்
தந்துவிட்டுப்போமெனவே தானுரைத்தானம்மானே
முன்னாளில்வானவர்க்காய் மூர்க்கமுள்ள அருச்சுனனும்
அன்னாளில்வந்தான் அந்தரத்தோர்தங்களுக்காய்
மன்னுபொறுத்த விட்டேன் வலியவந்தீரிப்போது
இன்னாளிலென்பழிக்கு எதிராகவந்துவிட்டீர்
கொன்றுசினந்தீர்ப்பேன் கொற்றவரேஉங்களையும்
இன்றுசமர்வாருமென்று எதிர்த்தான்வனந்தனிலே
காந்தருவன்சொல்லக் காவலர்கள் தான்கேட்டு
சாந்தமாய்த்தன்மர் தானுரைப்பாரோர்வசனம்
கலியைவிட்டுத்தப்பிக் காசினியைத்தானிழந்து
வலியவனந்தனிலே வைகுந்தந்தானேக்கி [ய்
போகையிலேநீமறித்துப் போர்வாடாவென்றுசொன்ன
ஆகையினாலுன்னுடனே அடர்ந்துபோர்செய்வதில்லை
என்றுதன்மர்சொல்ல ஏற்றதொருகாந்தருவன்
நன்றுதான்தன்மரே நீர் நம்மோடெதிர்க்காமல்
திரும்பியுங்களத்திபுரம் சேருமென்றுனிவ்வழியே
கரும்புநிகர்மொழியான் காந்தருவனைப்பார்த்து
ஏனேடுவாய்நீ இவ்வசனந்தானுரைத்தாய்
நானேஉன்சொற்கேட்டு நடப்பதுபோலேயுரைத்தாய்
பேய்கொண்டகாந்தருவா பேசாதிருபோடா
வாய்கொண்டதட்டாதே வழிவிலகிநீபோடா
மன்னாநீர்போர்புரிய மாட்டாயேயாமாகில்
என்னுணையுன்றனிளையோரேயென்மேலே
கடுக அனுப்புமென்று காந்தருவன்றானுரைக்க
முடுகிப்பொருதவென்று மூர்க்கனவன்சொல்லுகையால்
தருமர்மனம்வெகுண்டு தம்பியரைத்தானேக்கி
பொருமலுடன்மனது பொறுமைமிலவாகி
வார்த்தைசொல்லத்தம்பியர்கள் வணங்கிப்பதருமல்
கீர்த்தியல்லசாமி கேடுகெட்டான்சொல்வதுதான்
என்றுசொல்லியப்பா லிருக்கின்றநால்வரையும்
இன்றுபடைபொருத என்னேடுவாருமென்றான்

சாற்றுபுகழ்பார்த்தனையுஞ் சகாதேவன்வீமனையும்
ஏற்றபரிநகுலன் இவர்களையும்வாருமென்ன
போருக்கழைத்தான் புத்திசற்றுமில்லாதான்
பாருக்குள்ளாவி பதைக்கவுடல்பதற
இக்கணமேஉங்களையும் எமலோகமேற்றுதற்கு
தக்கமுடன்வாருமென்று தாவிக்குதிபோட்டான்
இப்போதுநாஙகளுன்மே லெதிர்ப்பதில்லையானாலும்
தப்பாதசொல்லுடையார் தனவார்த்தைகேளாமல்
உன்மேலேயுத்தம் ஒருநாளுஞ்செய்வதில்லை
தன்மர்மொழிதப்பத் தருமமோ மாங்களுக்கு
என்றுரிளையோர்கள் என்சொல்வான்காந்தருவன்
நன்றாகக்கேட்டிலையோ நம்செய்திவிண்ணுலகில்
முன்னாளிலிந்திரன்மேல் முடுகிச்சமர்பொருத
மன்னவன்போர்புரிய மாட்டாமலப்பொழுது
சொன்னான்காணவர் தோற்றமுடனிந்தவழி
இன்னாள்வருவா ரெதிர்த்துப்போர்செய்யுமென்றார்
அப்படியேநீங்க ளவர்சொல்லைமீறாமல் (ம்
சொற்படியேவந்தீர்காண் சூழ்ந்துகொண்டேனுங்களையு
மாண்டார்போல்காந்தருவா வைகுந்தப்போறவரை
ஏண்டாதடைகள்பண்ணி ஈடழிந்துபோகாதே
சொல்லக்கேள்வம்பா துடுக்கதனைவிட்டுவிடு
அல்லகாண் நீங்கள் அடர்ந்துபோராடாமல்
போவதறிவமென்று புத்திகெட்டகாந்தருவன்
தாவித்துரோபதையைத்தானெடுத்துத்தோளில்வைத்து

துரோபதையைக்காந்தருவன் தோளில்வைத்தேகக்
குரோதமாய்வீமன் குத்திச்செயித்தது

கொண்டுசெல்லமங்கையுந்தான் கோவிந்தாவென்றழுதா
கண்டுபுகழ்வீமன் கண்கள்பொறிபறக்க (ள்
ஆகாசப்பூமி யதிரவேசத்தமிட்டுப்
போகாதேயென்று புறப்பட்டான்போர்வீமன்

காந்தருவன்றன்னைக் கட்டிமிகப்பிடித்து
சேர்ந்துபொருதிச் சினந்திரண்டுபேர்தானும்
காற்றுமழையும் கலந்துபோர்செய்வதுபோல்
ஏற்றமலையிரண்டு மெதிர்த்துப்போர்செய்வதுபோல்
சிங்கமிரண்டுஞ் சேர்ந்துபோர்செய்வதுபோல்
பொங்குங்கடலிரண்டும் பூசல்விளைத்ததுபோல்
வாலியுடன்சுக்ரீபன் வளைந்துபோர்செய்ததுபோல்
கோலியேமுன்னாளிற் கோபாலர்சிங்கமதாய்
இரணியனைக்கொன்றதுபோ லெதிர்த்தான்வலுவீமன்
தரணிதனிலவனைச் சங்கரிக்கவே நினைந்தான்
தன்மருந்தானறிந்து த பேறிலாணையிட்டு
மின்மருவும்வீமா விட்டுவிடுதம்பியென்றார்
அண்ணல்மொழிகேட்டு அவன்மயிரைவிட்டறுத்து
மண்ணதிரவிண்ணதிர வாரியெடுத்தெரிந்து
குத்தினான்வீமன் கூவென்றான்காந்தருவன்
புத்திவந்துதென்று போற்றியேவீமனையும்
தெண்டனிட்டோடலுற்றான் திரும்பியேபாராமல்
சண்டையிட்டகாந்தருவன் தப்பிப்பிழைத்தானெனவே
மின்னாள்துரோபதைதான் வேந்தரைவர்தங்களுடன்
சொன்னாள்துயரமிகத் துன்பமென்னால் நீங்களுந்தான்
பாடுபட்டதெல்லாம் பாவியென்றன்னாலே
கேடுகெட்டேன்யானுங் கிலேசமெல்லாம்விட்டுவிடும்
என்றுசொல்லத்தன்ம ரேந்திழைக்குப்புத்திசொல்லி
நன்றுநன்றென்று நடந்தாரவடம்விட்டு
மலைகள்சிறுகுன்று வனமுமபலகடந்து
கொலைசெய்யும்யாளிசிங்கம் கொடியபுலிக்குஞ்சரமும்
வலுமிருகவாழும் மலையும்வனந்திரமும்
பலமிருகந்தானும் பஞ்சவர் ளென்றறிந்து
விலகு மிருகமதை விந்தையென்றுபார்த்திருந்து
கலகமிடுமிருகங் கண்டோடாதங்கிப்போகுமென்று
தங்களிலேதான்பேசிச் சந்தோஷமாய்நடந்து
பொங்குநதியாறுகளும் பூபாலர்தான்கடந்து

செங்கழு நீர்த்தாமரையுஞ் சேர்ந்த நீராம்பலுடன்
திங்கள் முகங் காணுத சிறந்தவனச்சோலைகளும்
வைகை நதிபாயும் வாவிதடாகமுமாய்
பொய்கையது கண்டு புனலருந்தியங்கிருந்து
செய்யுபபுகழ்ராஜரிஷி செய்யுந்தவந்தனையே
வெய்யபுகழ்தர்மர் விசேஷமிதுவென்றறிந்து
கண்டுபணிந்தைவர் கனிகூர்ந்துதெண்டனிட்டார்
தொண்டுபண்ணி நின்றார்காண் துரைராஜமாமுனியை
பார்த்திபர்கள் மாமுனியைப பணிந்தேதுகேட்கலுற்றார்
பெற்றம்புலிததோலுடையீர் பொய்கைதானேதெனவே
நாடுபுகழ்வேந்தே நாகமடைந்தையர்கள்
ஆடுகின்றதீர்த்தமிது ஆமென்றாரம்மானை
அப்போதுமாமுனியை ஐவருமேதானோக்கி
செப்புமுலைமடவார் தீர்த்தமிகவாடுதற்கு
எப்போவருவா ரெனக்கேட்டாரம்மானை
தப்பாதமாமுனியுந் தானவர்க்குஎதுசொல்வார்
ஓதுகின்ற நீள்பரிதி உதயமெனும்வேளையிலே
காதலாலங்கவரைக் காணலாமென்றுரைத்தார்
கோலமடந்தையுடன் கொற்றவருமங்கிருக்க
வாலவுதயமதில் வந்தார்மடந்தையர்கள்
மீதானபொய்கைதனில் மெல்லிநல்லாள்தான்மூழ்கி
கோதானமாதரெல்லாங் குழலாத்தித்தான்முடித்து
வந்தவரைக்கண்டு மங்கையருந்தான்கூடி
இந்தவனத்தி லிவராரெனவேதான்
துங்கமுடிமன்னவரே துடியிடையாள்தன்னுடனே
இங்குவந்த நீங்க ளெவ்வூரெவடமென்றார்
பாரோர்புகழுகின்ற பாண்டுமன்னன்றன்புதல்வன்
தாரார்தருமனென்பேர் தம்பிமார்நால்வரிவர்
வாய்ந்தகலியுகமும மண்ணுலகில்வந்ததினால்
ஆய்ந்தபுகழ்வைகுந்தம் அடையவென்றுவந்தோங்காண்
தருமரேமங்கையுடன் தம்பியர்கள்நால்வருந்தான்
அருமையுடனிப்போது ஐவரையுங்கண்டோமே

எங்களுக்குநற்காலம் இப்போது நீங்களுந்தான்
உங்களுக்குநாங்க ளுகந்தடிமைதானுகி
புரந்தரனுர்தம்மிடத்திற் போவோமெனமகிழ்ந்து
வரந்தருவாரங்கே மகுடமுடிசூட்டிவைப்பார்
நாளைமுடிசூடி நாகலோகமானதெல்லாம்
ஆளும்படிக்கு அரசாளவைத்திடுவார்
நன்ருகஉங்களுக்கு நாங்களெல்லாமிப்போது
மன்னர்சபையறிய மனையாட்டியாகிடுவோம்
சேருவோம்வானவர்முன் செல்வியுடனேவருமாய்
வாருமையாவென்று மடந்தையர்கள்தானழைக்க
பாசமுள்ளபெண்கள்நாம் பார்மீதிலாசைவிட்டு
வாசமுடன்நாங்கள் வைகுந்தஞ்சேரவென்று
போகையிலே நீங்கள்சொல்லப் புத்தியல்லமங்கையரே
தாகமுடன்சொலலத் தகுமோதானுங்களுக்கு
என்றுதன்மர்சொல்ல ஏந்திழைமார்தான்கேட்டு
ஒன்றுமில்லைநாமிவர்க்கு உள்ளாசைகொண்டதெல்லாம்
சற்ருசையில்லாமற் ருனுரைத்தார்தன்மருமே
சித்தாசைகொண்டபெண்கள் திரும்புமென்றுதான்போ
மன்னவரைவிட்டு மடந்தையர்கள்போனதன்பின் (னுர்
தென்னவர்களைவருமாய்ச் சேர்ந்ததுரோபதையும்
மாமுனியைத்தான்வணங்கி வாழ்த்திவிடைதாருமென்று
பூமுனிவன்வாக்கருளிப் போமென்றுசொல்லுகையில்
தன்மரே நீங்கள் தாவும்வழிதனிலே
தென்மலைபோற்பாம்பு சீரியேதான்விழுங்கும்
எப்படிநீர்போவீ ரென்றுரைத்தான்ராஜரிஷி
மெய்ப்புடையதனமர் விளைந்தேதுசெப்பலுற்ருர்
விதிவசத்தையார்தானும் விலக்கவல்லாருண்டோதான்
சதிரானமாமுனியைத் தானனுப்பியேநடந்தார்
மின்கொடியுந்தன்மருமாய் வீமனுடன்தம்பியரும்
வன்குமுதமாமலையில் வந்தனர்காணம்மானே
அந்தமலைச்சாரபி னருகேஒருபுரமாய்
சந்துசிறுதாரைவழி தான்கடந்துபோகையிலே

சிற்றடியும்பாதையுமாய்ச் சிறியமலையதுபோல்
புற்றரவமானதுவும் புரளாதிருந்ததினால்

பாம்புபஞ்சவரைவிழுங்கப்பாவவிமோசனமானது.

ஓங்கிவளர்ந்த உயர்மலையாமென்றுசொல்லி
தாங்கிநடவாமற் றராளமாய்நடந்து
வந்தவர்களைவரையும் வனிதைதுரோபதையும்
சந்தோஷமாயரவந் தான்விழுங்கிற்றம்மானை
அப்போதுவீம னரையிற்சிறுவாளதுவும்
தப்போதுநாகமதைத் தான்பிளந்துகீறியதாம்
மெய்ப்பானதன்மருந்தான் விதிவசமோவென்றுசொல்லி
இப்பால்வெளியில்வந்து எச்சல்பட்டோமென்றவரும்
மாதீர்த்தமாடி மடுக்கரையில்நிற்கையிலே
கோதிவிழுங்குகின்ற கொடியரவம்பார்ப்பானாய்
வந்துபணிந்தான் மன்னவர்களைவரையும்
இந்தமகிமையிது ஏதென்றுதன்மருந்தான்
கேட்கும்பொழுது கிருபையுடன்பார்ப்பானும்
தாக்குமுதல்முந்நாள் சபித்தாரேமாமுனிவர்
பாங்கானபுஷ்பம் பறித்துவரச்சொன்னவுடன்
பூங்காவனந்தேடிப் போனேனவடமதில்
மாமுனிவர்சொற்படிக்கு மலரெடுக்கப்போகையிலே
காமுறவேரம்பையரைக் கண்டுமயங்கிவிட்டேன்
பூசைசெபந்தனக்குப் புஷ்பம்வரவில்லையென்று
ராஜரிஷிகோபமதாய் நாட்டமுடனெந்தனையும்
பாம்பாகவேசபித்தார் பாரமுனிகோபமதாய்
ஆம்போயிச்சாபம் அகலுவதெக்காலமென்றேன்
ஜவர்வைகுந்தம் அடையவென்றுதான்வருவார்
மெய்வாய்பிளந்து விழுங்கிடுவாய்ஜவரையும்
தாமதமேதென்சாபந் தன்னைவிட்டு நீவிலக
வீமனுடசிற்றிடைவாள் மெய்யுடலைத்தான்பிளக்கும்
அப்போதுசாப மகன்றுவிடுமென்றுரைத்தார்
இப்போதுநானும் ஈடேறஇங்குவந்தீர்

தன்மரையும்நால்வரையுந் தாரகண்டபோதெனக்கு
ஜென்மவிமோசனமாய்த் தேவர்சபைநான்சேர
நீரேகொடுத்தருளும் நிமலர்தனை நினைந்து
போறேனெனப்பார்ப்பான் போயினன்காணம்மானை
மார்க்கமுடனந்த மலைகடந்துஅப்பாலும்
தீர்க்கமுடனேவர் திருமால்தனை நினைந்து
வாரவழியில் மலைகளோராயிரமும்
ஏறியிரங்கியப்பாலெல்லாதந்தானடந்தார்
நடந்துவரும்வழியில் நல்லதொரு அஸ்தகிரி
அடர்ந்தோங்குமாகாச மந்தமட்டுந்தான்வளர்ந்து
நீண்டமலைகண்டு நினைவயர்ந்துதன்மருந்தான்
ஆண்டவனேஇந்த அதிசயந்தானேதெனவே

சயிலமாயிருந்த மறையோற்குச் சாபம் நீங்குதல்.

தெண்டாயுதமெடுத்துத் திறல்வீமனப்போது
அண்டமதிர அடித்தான்மலைதகர
தகர்ந்தமலைவேதியனுய்த் தானின்ருனம்மானை
பகர்ந்துதன்மரேதென்று பார்ப்பானைத்தானேக்கி
இந்தவிசேஷமேதென்றுதான்கேட்கச்
சிந்தைமகிழ்ந்து செப்பலுற்ருன்வேதியனும்
முன்னுளசுரருடன் மூர்க்கமாய்நான்தானும்
எனனேடவர்கள் இகல்செய்யமாட்டாமல்
உதைபட்டசுரருயிர்மடிந்துமண்மீதில்
வதைபட்டுயிர்போக வைகுந்தந்தாருமென்ருர்
வகைநான்தெரியாமல் வைகுந்தந்தோமென்றேன்
பகைவருவதரியாமல் பாவியேனுனுகி (து
சொல்லிவிட்டேன்வாய்வீணுய்ச் சொன்னதையுமாலறிந்
கல்லாயெனேச்சபித்தார் கார்வண்ணரப்போது
பண்டையுருமாறிப் பாரமலைதானுகி
விண்ணுயரந்தான்வளர்ந்து மேதினியிற்ருனிரொன்ருர்
ஆயரேஅச்சுதரே அடியேற்குச்சாபமுந்தான்
தூயரேஎப்போது தொலையுமென்றுயான்கேட்டேன்

நேயமுடனைவர் நினைந்துநம்மைத்தானேக்கி
மாயவரோதஞ்சமென்று வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
வருவாரிதுவழியாய் மானனையார்தன்னுடனே
தருமருடதம்பியெனுந் தார்வீமன்தண்டாலே
உருமாறவுன்னை உடைபடவேதானடிப்பான்
வருவாய்போவென்று மாயன்சபித்துவிட்டார்
ஆனதினலென்சாபம் ஐவரேனீர்தீர்த்தீர்
நானதினலேபிழைத்தேன் நல்லவரேஉங்கள்தன்மம்
நான்போறேன்நீங்கள் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
தான்போங்களென்று சதுர்மறையோன்ருனடந்தான்
ஆமாவென்றைவர் அனேகநெடுந்தூரம்
தாமோதரனே சரணஞ்சரணமென்று
தன்மருந்தம்பியருந் தாரார்துரோபதையும்
இமைதனிலெல்லாம்நா மிங்கேகழித்தமென்று
ஆதித்தனூடாடா தருங்கானகம்புகுந்து
பேதித்தவல்மிருகம் பெருமபூதநாதகணம்
சாரும்பலவிருக்ஷம் தழைத்தநிழற்சோலைகளும்
ஊரும்பலசாதி உயர்பறவைவெவிலங்கும்
மன்னுயிருந்தன்னுயிர்போல் வாழும்புகழ்தன்மரென்று
பன்னுயிரெல்லாம்வணங்கும் பஞ்சவர்கள்தங்களையே
எண்பத்துநான்குயிரு மிவர்களுடன்ருன்பேசப்
பண்பொத்துப்பஞ்சவர்கள் பலசலிப்புமில்லாமல்
நாற்றிசையுங்கானகமும நல்லசுயஜனமும்
வேற்றுமைகளற்று விலாசமுடனவ்வனத்தில்

அசுவமுகப்பெண் அருச்சுனனால் விமோசனமானது.

வாரார்களைவருடன் வனிதையொருபெண்ணுமென
போரகக்கண்டெதிரே பெண்கொடியாளென்ருெருத்தி
அசுவமுகமாக ஐவர்முன்னேவந்துநின்ருள்
விசுவசொரூபமுடன் மேவலரையேவவென்று
தருமருடதம்பி தார்வீமனுக்கிளைய
வரும்விசயன்புயத்தில் வந்துதழுவலுற்ருள்

புரவிமுகமானதுவும் புண்டரீகமாமலர்போல்
இரவிமதிபோலே ஏந்திழையாள் திற்பளவில்
தாதலருந்தன்மர் தானே அதிசயமாய்
காதலரேயிந்தக் காரணமேதென்றுரைத்தார்
கானில்முனிதேவி காளியென்பேர்முன்னுளில்
வானிலொருமுனிவன் வந்தென்னைச்சேருகையில்
அரிந்தெந்தன்பத்தாவும அசுவமுகமாவையென்முர்
பிரிந்தேனைமுனியைவிட்டுப் பேச்சொன்றுமில்லாமல்
அய்யாயிச்சாபம் அகலுமவகையென்னவென்றேன்
மெய்யாகநீயும் விசயனுடதன்தோளை
சென்றுதழுவத் தீரும்அசுவமுகம்
என்றுமுனிசொன்னபடி யிப்போதுதீர்ந்துதென்முள்
பூவுலகில்வாழும் போர்வேந்தரைவருந்தான்
தேவுலகுவைகுந்தஞ் சேர்வீரெனமொழிந்து
போனளென்சாபம் போச்சுதென்றுதான்மகிழ்ந்து
மானுளும்போனதற்பின் மன்னவர்களைவருந்தான்
கானர்வனம்நோக்கிக் கடுகநடக்கலுற்றுர்
சேனுபதிவேந்தர் திருவுளமேஉண்டெனவே
நடந்தார்வெகுதூரம் நாலாறுகாதவழி
கடந்தப்பால்வந்துநின்று கண்டார்விமலமலை
அந்தமலைகடந்து அனேகநெடுந்தூரம்
சந்தனச்சோலை தடாகமதுகடந்து
ஆலிலைமேற்றுயின்ற அச்சுதனைத்தானினைந்து
மாலியாறென்னும் மாநதியும்வந்துகண்டார்

ஆருயிருந்தபெண்ணை நேராகச்செய்தது.

ஆறுதனைக்கண்டு ஐவருந்தானக்கரைக்கு
ஏறவொண்ணுதென்று இயல்தருமர்தானுரைக்க
வீரிட்டுவீமன் விசயனையுந்தன்மரையும்
பூரித்திரண்டு புயமீதில்வைத்துமிக
ஒருகைசகாதேவன் ஒருகைநகுலனையும்
மருவுமலர்முதுகில் மங்கையரைத்தானேற்றி

பிறவிப்பெருங்கடலைப் பெரியோர்கள் நீந்துவதுபோல்
திறவிக்கரிய திறல்முனிவர்போலாகி
ஆறுதனை நீந்தி அந்தவைகுந்தமதில்
ஏறுதல்போலக்கரையி லேறினர்காணம்மானை
அந்தமுள்ளபேராறு ஆரணங்குபோலாகி
வந்தவளும்நிற்க மன்னுபுகழ்தன்மருந்தான்
ஏதுகாண்பெண்கொடியே இவ்வேடமுன்றனக்கு
ஓதுவீரென்றுதன்ம நுண்மையாய்த்தான்கேட்க
நீதமுனியின்தேவி நித்யகன்னியென்பெயரும்
சாதகமாய்நித்திரையிற் றுனைநந்தல்செய்துவிட்டேன்
ஆகையினாலென்னை ஆறுவாயென்றுரைத்தார்
மாயையிதுசாபம் வாங்குவதெக்காலமென்றேன்
அரியபுகழ்தன்மருடன் ஐவர்துரோபதையும்
பெரியவர்களிந்தவழி பெண்ணேவருவார்கள்
ஆறென்றுசொல்லி யவர்கள்மயங்கிநிற்பார்
ஏறென்றுவீமன் இவர்கள்தனையிடுக்கி
நீந்திவருகையிலே நீங்குமுந்தன்சாபமென்றார்
சாந்தமுனிசொற்படியே தான்வந்தீரிப்போதென்
சாபமுந்தீர்ந்ததுகாண் தன்மரே உங்கள்தனமம்
பாபமகன்றதுகாண் பதிதனக்குநான்போறேன்
தேவரீர் நீங்கள் சேரும்வைகுந்தமென்று
காவலிளங்குயிலாள் கணவன்பதிபோய்ச்சேர்ந்தாள்
அந்தமொழிகேட்டு அதிசயமாயுளமகிழ்ந்து
வந்தார்வெகுதூரம் வனமும்மலைகடந்து

பாஞ்சாலி வைகுந்தப்பதவியடைந்தது.

வரும்வழியிலேநிமித்தம் மதிமயக்கமாயுரைக்க
தருமாதுகேட்டுத் தானேவிசாரமுற்று
கன்னிதுரோபதைக்குக் காலம்பொல்லாதெனவே
இன்னிமித்தஞ்சொல்லுதென்று இடைந்துமனமுழன்று
வருகையிலேநடந்துபின்னால் வந்ததுரோபதையும்
இருகைவிரிந்தலறி யெடுத்தடியும்வையாமல்

மெய்சோர்ந்தசந்து மேல்மூச்சுவேர்வையுமாய்
கைகால்சந்து களைதாங்கிநின்றளவில்
ஐவர்திரும்பி ஆரணைங்கேவந்தணைத்து
கைதாங்கிமெள்ளக் கருத்தேதெனக்கேட்க
தனக்குவருமயக்கந் தானுரைத்தாளம்மானை
உனக்குவருமயக்க முள்ளபடியின்னதென்று
சொல்லென்றுகேட்கத் துரோபதையும்வாய்வெருவி
நில்லென்றுதாது நெடுநாடியுள்ளடந்து
தத்துவங்களற்றுத் தன்நினைவுதாங்மாறி
பித்துங்கலங்கிப் பேரறிவுஞ்சிற்றறிவாய்
கண்டத்திற்சேத்துமமாய்க் காலனெனுமாபாவி
அண்டத்தில்நின்று ஆறடுக்குதானசைத்து
பிண்டத்தடுகலைந்து பிராணனெனும்வாயுவைத்தான்
விண்டகத்தைநோக்கி விடையமிப்பதறி
பொறிகலங்கியந்தப் புலனும்மதியயங்கி
நெறிகலங்கியெந்தன் நினைவுதடுமாறி
வாதமொடுங்கி வன்பித்தமேகுளிர்ந்து
சீதம்பறந்து சேத்துமமுமேலாகி
மண்ணுந்தண்ணீரதனில் வந்துமிகவொடுங்கி
தண்ணீருந்தீயிற் றுமொடுங்கிமேலாகி
வாயுவிலேதீயும் வந்தெட்டிப்பார்க்குதிப்போ
காயுமுடம்பு கடுப்புடனே ஆக்கைவிட்டு
அசதிகொடுக்குதுகா ணைவரேயென்றுரைத்தாள்
அசதியென்றசத்தம் ஐவருமேதான்கேட்டு
வீமன்நகுலன் விசயன்சகாதேவன்
தாமுமயங்கித் தயங்குவதைத்தன்மருந்தான்
நால்வருக்குநெஞ்சு நடுங்காமற்புத்திசொல்லி
வேல்விழியாள்துரோபதைக்கு மெய்யேபதறுமல்
சொல்லுகிறார்தன்மர் துரோபதைக்குநேசமுடன்
வில்லுக்குநல்ல விஜயன்மனையாளே
மின்னேதுரோபதையே விட்டுப்பிரியாத
பொன்னேநவமணியே புத்திசொலைக்கேட்டருளும்

நெடியோனேதஞ்சமென நெஞ்சிற்றியானமதாய்
பிடியேநிலையாகப் பிடியென்றுதன்மர்சொல்ல
துடியிடையாள்நல்ல துரோபதையுந்தான்மகிழ்ந்து
படியளந்தமாலே பச்சைவண்ணதஞ்சமென்று
மகிழ்ந்துதுரோபதையும் வழுத்துகின்றதோத்திரந்தான்
புகழ்ந்துபுவியிலுள்ளோர் புத்தியென்றுகேட்டருள்வீர்

விருத்தம்.

பஞ்சவர்தமக்குநானும் பாஞ்சாலியாகத்தோன்றி
பஞ்சவரைந்துபேர்க்கும் பாரியாயிருந்துபாரில்
துஞ்சவேசூதுவென்று துற்சனன்துகிலேக்கொய்து
அஞ்சலென்றருளிச்செய்த அச்சுதாசரணமென்றேன் ()

இதுவுமது.

மேருவிற்பொரித்தவுண்மை வியாசர்சொற்படியாயிந்தப்
பாரினிற்பகையுமற்றுப் பார்தனையாண்டுமிப்பால்
ஊரினிற்கலியன்வாரா னெனறைவர்ஒதுங்கிவந்த
சீரினிலடியாளுக்குச் சேரவைகுந்தந்தாரும்

இதுவுமது.

ஐவர்க்குந்தேவியாகி அழியாதகன்னிதானும்
ஐவரைப்பிரியாதிந்த அவனியிலிருந்துவாழ்ந்து
ஐவருமடியாள்தானும் அருந்தவஞ்சேரவந்தோம
ஐவர்க்குமுன்னேவாறேன் அரியவைகுந்தந்தாரும் (எஎ

இதுவுமது.

வந்தவிடத்திலிடைவழியில் மாணமெனக்குச்சரியெனவே, இந்தவனத்திலுடலிழந்தஎளியேனுந்தன்பதஞ்சேர, வந்தகிரிக்குவழிகாட்டி வேறோர்துன்ப மணுகாமல், நந்தாமுகுந்தாவைகுந்தா நாதாமலர்த்தாள்தருவாயே.

இதுவுமது.

என்னைநமனுமணுகாமலெதிரேபுட்பாதத்வருக (ம்
உன்னைமனதில்மறவாம லுறைவேன்வருவேன்வைகுந்த
பின்னைமனதுபதருமற் பிடித்தபிடியும்தவறுமல் [கே
முன்னேவருவாய்கோபாலா முகுந்தாசரணஞ்சரணமத்

என்றுதுரோபதையும் இறையோனைப்போற்றிசெய்து
ஒன்றுமறியேன்சிவனே உன்பாதமேயெனக்கு
தந்தருளவேணுந் தாணுவேபோற்றியென்று
நந்தாமுகுந்தா நடுக்காட்டிலென்னுடல்விட்
டிந்தாபிரிந்துயர்தா னென்கோவேஉம்மிடத்தில்
வந்தாலிடைவழியில் மறுக்காமலும்முடைய
வைகுந்தந்தந்தருளும் மாயோனேபோற்றியென்று
மெய்கண்டுபோற்றி விமானமதிலேறி
தோத்திரங்கள்பண்ணித் துதித்துமறவாமல்
மாத்திரைப்போதாறுலும் மனதுமயராமல்
தில்லைநகர்காளத்தி திருவருணைகாஞ்சிபுரம்
நெல்லைநகர்மதுரை நீரானைக்காவலொடு
அவந்திஅயோத்திதிரு வாய்ப்பாடிமாயூரம்
தவந்திதுவாரகையும் நாகைதிருக்குடந்தை
காசிசிந்துகாவேரி கங்கையமுனையவ
நாசிசரச்சுவதி நருமதைகோதாவிரியும்
திருப்பதிபொன்னரங்கம் ஜெகநாதஞ்சோலைமலை
விருப்பமிகவுள்ள விசேடதலமத்தனையும்
சிந்தைதனில்நினைந்து தியானித்திருப்பளவில்
அந்தரத்திலுள்ள அரம்பையர்களெல்லோரும்
துய்யமலர்சொரிந்து துந்துமிகள்தான்முழங்க
வெய்யமணிபதித்த விமானமதிலேதான்
ஆயாள்துரோபதையை அரம்பையர்கள்தான்சூழ
நேயாள்வைகுந்தம் நிறைந்திருந்தாளம்மானை
மைக்கண்துரோபதையும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தபின்பு
மிக்கதொருபஞ்சவர்கள் மெய்மயங்கியுள்ளசந்து
வாடிமனமிடைந்து மழைகாணாப்பயிரதுபோல்
கூடிப்பிரியாதிருளிற் கொம்பிழந்தவானரம்போல்
சோடுபிரிந்துடனத் துயருறுமன்றிலைப்போல்
காடுதனில்நின்று கவலைபெரிதாகி
தெய்வமேஉண்டெனவே தேறிமனதோர்மையதாய்
ஐவருங்கூடி அடக்கிறுருத்தமியை

மெய்யும்தவருமல் மேனிசற்றயராமல்
செய்புஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லபுகழைவருந்தான்
கடந்தார்வெகுதூரங் கானமு மும்ஆறு ளும்
அப்பாலும்போகையிலே ஆனதொருவீமனுந்தான்
தப்பாதசொல்லுடைய தார்வேந்தே அண்ணாவி
கற்புடையமாது கானகத்திலேமடிந்த
உற்பனமேதென்ன உயர்வீமன்முன்கேட்க
வாசமுள்ளதன்மர் மகிழ்ந்தேதுசெப்பலுற்றார்
ஈசர்பதிவாழ மிமையோர்மடந்தையிவள்
மாபாரதமுடிய வந்திருந்தாளேவருக்குள்
தீபாவியான திரியோதனன்மடிந்து
பாரதப்போரும் பகையறவேதான்முடித்து
பாரதனையாண்டு பரலோகஞ்சேரவென்று
கலியுகத்தைத்தாண்டிக் காடுறைந்துநாம்வரவே
சலியாமல்நம்பிறகே தானடந்தாளித்தூரம்
தேவர்சபையறியச் செய்திபோகாததினால்
பாவசரீரமிதைப் பார்மீதிலேகிடத்தி
முன்னேநடந்துவிட்டாள் முகுந்தனுடன்சன்னதிக்கி
பின்னேநடந்து பிறகேவழிகூடி
நாமும்நடக்கவென்று நடந்தார்வெகுதூரம்
தாமுமபினதம்பியருந் தையலையுந்தான்பிரிந்து
கானகத்தினூடே கடுகிவருகையிலே
வானகத்துச்சிங்கம் மலைமுழைக்குள்ளேயிருந்து

மடங்கலாய்வந்த மறையோற்கு திடங்கொண்ட வீமனுற் சாபந்தீருதல்.

வந்துபதுங்கி வருவோரைத்தான்பார்த்து
எந்தன்பசிதீர எடுத்துண்பேனேவரையும்
என்றுமகிழ்ந்து எதிராகஆர்ப்பரித்து
கொன்றுபுசிக்கக் கூர்நகமுங்கைகளுமாய்

கண்ணுமுகமுங் கனற்போலெரியெழவே
விண்ணுநவப்பாய்ந்து விழுங்கவென்றுஐவரையும்
சேர்ந்துபிடிக்கவென்று சிங்கமதுதான்சீறி
பாய்ந்துபிடித்தது காண் பருவீமன்றன்னையுந்தான்
கண்டானேவீமன் கணடோவந்தன்னையும்
அண்டாதடித்தொதுக்கி யப்பால்வெகுண்டெழுந்து
சிங்கத்துவாயலகைத் திறல்வீமன்முன்பிடித்து
பங்கப்படுத்திப பகுந்திரண்டுகூறாக்கி
உதைத்தானடிவயிற்றி லுருண்டோடிச்சிங்கமது
பகைத்துதிகைத்துப் பதறியுடலநடுங்கி
வேதியர்போல்வந்துநின்றுன் மெய்த்தருமர்முன்பாக
நீதிமறையோனும் நிற்பளவிற்றன்மருந்தான்
ஏதுகாண்வேதியரே இப்படிநீவந்ததென்ன
சாதுவிசுவமுனி தன்பூசைக்கேமலர்கள்
நானெடுக்கப்போனேன் நடுக்கானகந்தனிலே
தானெருங்குஞ்சோலையிலே தனித்திரண்டுசிங்கமது
ஆர்ப்பரித்துவாற்கிளப்பி யங்கிரண்டுஞ்சண்டைசெய்ய
தாப்பிரியமாய்ப்பார்த்துத் தாமதமாய்நின்றுவிட்டேன்
வருகாமலங்கிருக்க மாமுனியுமோடிவந்து
தருகாமலென்னைச் சபித்துவிட்டார்சிங்கமதாய்
ஏற்றியசாபமெனக் கெப்போதுதீருமென்று
போற்றியேயான் துதிக்கப் புகழ்முனியுமப்போது
மைமருவுங்கானகத்தில் மாலிபாதந்தான்தேடி
ஐவருந்தான்வருவா ரவர்களாலுன்றனக்கு
தீருமென்றுசொன்னார் தீர்ந்ததுகாணிச்சமயம்
போருமென்றுதான்மகிழ்ந்து போனான்மறையோனும்
மறையோனும்போனதற்பின் மன்னவர்களைவருந்தான்
இறையோனேதஞ்சமென்று ஏகினர்காணமானே
மலைகள்பலகடந்து மாயோனைத்தானினைந்து
கலைகள்மரைகள் காடிபுலியாளிசிங்கம்
பெரியமதவாரணங்கள் பிடியுமுட்பன்றிகளும்
அரியவனக்காட்சி அதிசயமாய்த்தான்பார்த்து

மஞ்சுலவுஞ்செண்பகிரி வட்டமலையோர்புரமாய்
மிஞ்சுபுகழ்பஞ்சவர்கள் விரைந்துவருகையிலே
தானதவம்பூசைசெபந் தன்னுடனே அம்மலையில்
ஏனமுனிவ ரிருந்தாரவர்தனையும்
கண்டுவணங்கிக் கையால்மலர்சொரிந்து
தொண்டுபண்ணி நிற்கையிலே தோற்றமுடைய முனியும்
மனனவரேஎங்கிருந்து வாரீரெனக்கேட்டார்
தென்னவர்கள்போற்றுஞ் சீரானதன்மருந்தான்
பாண்டுமைந்தர் நாங்கள் பாராசைவிட்டகன்று
வேண்டுங்கலியனிங்கு மேவுமுனே நீண்டோனை
தேடிவந்தோம் வைகுந்தஞ் சேரவென்று நாங்களுந்தான்
நாடிவந்தோமும்முடைய நற்பாதந்தெண்டனிட்டோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல இயல்முனிவரேதுரைப்பார்
நன்றுகாண்பஞ்சவரே நான்சொல்ல நீர்கேளும்
வேகமுடனித்தூரம் விரைந்தோடிவந்ததினால்
தாகம்பசியிளைப்புத் தகையாறவேணுமென்று
ஐவரையுந்தானிருத்தி யன்புடனேவார்த்தைசொல்லி
மெய்வருந்திகந்தமூலம் வேணுமென்றுதானினைத்து
போசனமும்பால்தயிரும் போதவுண்டாகவென்றார்
வாசமுடன்முனிவன் மகிழ்ந்துரைத்துஐவரையும்
பார்த்திபரேஎன்முகத்தைப் பாருமென்றுதானுரைக்க
போற்றிமுனிமுகத்தைப் பூரணமாய்த்தான்பார்த்தார்
தேனுங்கனியுந் தெவிட்டாதபால்பழமும்
தானுஞ்சிலமுனிவர் தன்னிடத்திற்றோன்றியதால்
அந்தக்கனிதேன்பழமும் அருந்துமெனறார்மாமுனியும்
இந்தக்கனிபால்பழமும் இப்போதழைத்தவிதம்
அதிசயமாமென்று ஐவருமேதானருந்தி
நதியிற்புனலருந்தி நமஸ்கரித்தார்மாமுனியை
இருந்துதகையாறுமென்று இன்பமுனிதானுரைத்தார்
விருந்துண்டிளைப்பாறி வீற்றிருந்தாரைவருந்தான்
கதிரோனுமபோய்மறைந்தான் கங்குல்வந்துமூடியதே
சதிரானமாமுனியுந் தன்மர்கதைதான்கேட்டு

வேதவிதிசாஸ்திரமும் விளக்கமாயவருக்கும்
போதகமாய்ச்சொல்லிப் போதித்தார்மாமுனியும்
கங்குல்விடிந்து கதிரோனுமவந்துதித்தான்
பொங்குபுகழைவருந்தான் பூரித்தெழுந்திருந்து
கதித்தபரிதியுட காலக்கடன்கழித்து
மதித்துமகிழ்ந்தைவர் மாமுனிவர்தபமிடத்தில்
வந்துவணங்கி வைகுந்தனுசேர்வதற்கு
தந்துவழிவசமாய்த் தான்வழியுஞ்சொல்லுமென்றார்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமச்சுதனைத் தேடியின்னங்காணார்கள்
நீங்கள்போய்காணரிது நிட்சயங்காணிப்போது
ஓங்குபுகழ்முனிவருகந்துரைக்கப்பஞ்சவர்கள்
பன்னகமேற்றுயிலும் பச்சைமாலநாரணரை
என்னாளுமெங்க ளிருதயத்தில்வாழ்வோனை
அடியார்க்கெளியானை ஐவருக்குநாயகனை
படியேழளந்தானைப் பராபரமாய்நின்றானை
தஞ்சமென்றபஞ்சவர்க்குச் சகாயமாய்நின்றானை
அஞ்சலென்றுவந்ததுவும் ஆதிமுதலானை
கற்பாய்நினைந்தோர்க்குக் கண்ணெதிரேநின்றானை
இப்பாரிலெங்க ளிடர்தீர்க்கவந்தோனை
தப்பாதசொல்லுடைய சருவதயாபரனை
ஒப்பாருமில்லாத உயர்ந்தபராபரனை
காணலாமையா கருத்திலனுதினமும்
பூணலாஞ்சீர்பாதம் போற்றலாங்கண்ணரை
ஏதுவினைவந்தாலு மெங்கள்மேற்சாராமல்
தீதுவினைதீர்த்த திருமால்காண்மாமுனியே
ஆதலாற்கண்டிடலா மச்சுதனார்தன்பதியை
காதலாற்காணவழி காட்டுமென்றாரம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு அருள்முனியுமேதுரைப்பார்
எந்தவகையாலு மிப்போதே நீர்காண்பீர்
கேசவனைக்காணக் கிட்டாதென்றேயுரைத்தேன்
பேசுநெறியால்மனது பேதியாதேயிருந்தீர்

நேசமதுகண்டேன் நிச்சயமாய்நீர்காண்பீர்
வாசமுள்ளபாதை வடதிசையில்நீர்நடவும்
காடுமலையுங் கடந்துகேதாரமட்டும்
நாடிநடவுங்காண் நல்லவைகுந்தபதி
காணலாமென்று கட்டுரைத்தார்மாமுனியும்
தோணவேமாமுனியைத் தொழுதுமிகவணங்கி
நடந்தார்களைவர் நாரணரேதஞ்சமென்று
கடந்தார்வெகுதூரங் கடியவனுந்திரமும்
திரண்டமலையுஞ் சிறுமலையுங்காடுகளும்
இருண்டவனங்கடந்து இப்பால்வருகையிலே

ராட்சதையாயிருந்த நங்கைக்கு மீட்சியாயைவர்
விமோசனஞ்செய்தல்.

கரியமுகில்நிறத்தாள் கடலருந்தும்நீர்வாயாள்
பெரியபிறைவயிற்றாள் பிரிந்தநெற்றிக்கண்ணுடையாள்
விரிந்தகன்றவாயாள் விண்ணுமண்ணுமொன்றாகி
பரிந்துமிகப்பாரிற் படுத்திருந்தாள்வல்லிடும்பி
பார்த்துமனமிடைந்து பாதையொன்றுங்காணமல்
மாற்றுவழிபார்க்க வல்லரக்கிவாய்வழியாய்த்
தோற்றுதுகாணங்கே சுற்றிவரப்பாதையில்லை
கூற்றுவன்போலேயிருந்தாள் கொடும்பாவிநெட்டூரி
வேறுவழிகாணோம் விடங்கர்சற்றுமில்லையிங்கே
மாறுபடாநாமும வாய்வழியிலேநுழைந்து
பிடரிவழியாகப் புறப்பட்டுவந்திவளை
இடரிவள்தான்செய்ய எடுத்தநினைவின்னதென்று
அறிவோமெனவே அரக்கியுடவாய்தனிலே
பிறிவோமெனவே பிடரிவழியேகிவந்தார்
வாகுடனேஐவர் வந்துவெளியேகியபின்
வேகமுடனரக்கி வேற்றுமுகமாயெழுந்து
சாதுவெனும்லட்சுமிபோல் தன்வடிவுமாரியந்த
மாதுதுரோபதைபோல் வந்துநின்றாளம்மானை

இந்தவனந்தனிலே எங்களையும்விட்டகன்று
அந்தவைகுந்த மடைந்தனையேயென்றுசொல்லி
தேகமெடுத்தடக்கிச் செய்கருமந்தான்முடித்து
வேகத்துடன்நாங்கள் விள்ளாமலித்தூரம்
வாறதுகண்டு வழியிலெதிராகவந்து
கூறதுரூபங் குறையாமற்றுணவள்போல்
நின்றுமலேவுபண்ணி நெடுந்தவங்கள்தானுலேக்க
குன்றுமலேபோற்கிடந்த கொடும்பாவிநெட்டூரி
சொல்லுநீயெந்தன் துரோபதையாய்வந்தகதை
நில்லுமையாசொல்லுகிறேன் நிலவரமாயிப்போது
யோகமுனியென்றகப்பன் உற்றசிவகன்னியென்பேர்
வாகனையரூப மடவாருடன்கூடி
கற்பகச்சோலையிலே கண்துயின்றுபெண்களுடன்
உற்பனமாய்நானும உறங்கிவிழித்தெழுந்து
நிற்பளவிற்கோமுனிவன் நீண்டபூங்காவனத்தில்
பற்பமலர்வேள்வி பரிவாய்ச்சிறப்புடனே
வேதக்கடலொளிபோல் வேதாந்தவாக்கியத்தில்
நாதமுனிவேள்வியதை நாலுதிக்குமநான்பார்த்தேன்
கோபித்துக்கோமுனியுங் கொடுஞ்சாபந்தான்கூற
சாபித்துராட்சதையாய்த் தானிருபோவென்றுரைத்தார்
இச்சாபமென்றனக்கு எப்போதெளியுமென்றேன்
அச்சாபந்தீர்வதற்கு ஐவர்தானிந்தவழி
வருவாரவர்கள்தன்னை வாகுடனேனீகாணில்
மருவார்குழலணங்கே மாறுமிச்சாபமென்றார்
சாபமுந்தீர்ந்ததுகாண் தன்மரேஉங்கள்தன்மம்
பூபரேநான்போறேன் போவென்றவள்போனாள்
நல்லதென்றுபஞ்சவர்கள் நாட்டமுடனேநடந்தார்
வல்லதொருகாடும் வனமும்பலகடந்து
தப்பாதசொல்லுடைய தன்மருந்தப்பியரும்
அப்பால்வெகுதூரம் அறுபத்துநாற்காதம்
வேகமுடனடந்து விள்ளாமலுள்ளயர்ந்து
வாகுடையதுர்வாச மாமுனிவர்தன்னகரில்

வந்துநின்றுபார்த்து வழியேதெனக்கேட்க
ஐந்துகரத்தொந்தி யவன்காவல்வாசலென்றார்
அப்போதுதன்மர் ஐங்கரனைநெஞ்சில்வைத்து
எப்போதுமெங்க ளிருதயத்தில்வாழ்வோனே
அடியார்க்கெளியோனே ஐவருக்குநாயகனே
படியேழளந்தானைப் பராபரமாயுள்நினைந்து
தஞ்சமென்றபஞ்சவர்க்குச் சாங்கமாய்நின்றவனே
அஞ்சலென்றெங்கள்முன்னே ஆதரிக்கவந்தருளும்
அடியார்க்கெளியோனே ஐங்கரனேஎங்கள்குலக்
குடிகாக்கவந்ததொரு குஞ்சரமேவந்தருள்வாய்

விருத்தம்

வருந்துமடியார்தனக்குதவும் மத்தகஜமேவழிதிறவும், இருந்தபதியு மிடமும்விட்டு இங்கேவந்தோம் வைகுந்தம், பொருந்தும்படியாய் வழிகூட்டிப் போவென்றருளும்புகர்முகனே, திருந்துமுனிவர் தனைக்காணத் திறவுங்கதவை சிவக்கொழுந்தே. (அ0)

இதுவுமது

வாசமுனிவர் துருவாசர் மலர்த்தாள்பணிந்துவரங்கேட்க
நேசமுடனேவழிதிறவும் நெடியோன்மருகா அடியார்கள்
தாசருனதுசரணடைந்து தயங்குநினைவுதந்தருளும்
ஈசன்மகனேகணபதியே எளியாற்குனதுகதவுதிற (அக)

வேறு

உற்பனநகரந்தன்னி லுயர்முனிபாதங்காண
நிற்பதுமழகுதானோ நின்னுளமறியாதேனோ
கற்பகக்களிறேயுன்றன் காவலாம்வாசல்தன்னை
விற்பனுவிரைவில்வந்து வெளிதிறந்தழையுமையா.

வேறு

அய்யாகதவுதிறந்தருளுமடியார்தன்னைவாவென்று, மெய்யாசரண முதவிசெய்யும் வேழமுகனே கணபதியே, செய்யாவினைதஞ் செய்தருளும் சித்தேவித்தேசிவக்கொழுந்தே, ஐயாற்கதவுதிறந்தருளுங் கண்டேமுனியைத் தெண்டனிட. (அ௩)

முக்கணனார்மைந்தா மூஷிகவாகனனே
விக்கினங்கள்தீர்க்கும் விநாயகனேஉம்முடைய
வாசல்தனில்வந்து மருகியேஜவருந்தான்
நேசமுடன்மேல்வாசல் நின்றுமனம்புண்ணுகி
குஞ்சரனேஎங்கள் குருபரனேஇப்போது
அஞ்சலென்றுவந்ததுவும் ஆனைமுகத்தோனே
காமனுக்குமைத்துனனே கணபதியேகற்பகமே
சோமன்கதிர்காமனுக்குத் தோற்றமுடன்மூத்தோனே
வள்ளலேபார்வதியாள் மைந்தனேஎங்களைத்தான்
தள்ளுவதுஞாயமல்ல சரணஞ்சரணமையா
வேழமுகத்தோனே விக்கினங்கள்தீர்த்தருளும்
காளமுகில்மேனியனார் கண்ணர்மருகோனே
கதவுதிறவுமையா கணபதியேசரணமென்று
இதவுடனேதன்மாருதாள்வணங்கிநிற்க
மத்தகெசமுகனும் வாசல்வழிதிறந்தார்
வித்தைவிநாயகனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
வட்டமதிக்குடையோன் மாநகரில்வந்துபுக்கி
பட்டணங்களெங்கும் பளிங்குநிறம்போலெனவே
எங்குஞ்சிவாலயமும் எப்பெருமாளாலயமும்
பொங்குந்தவமுடையோர் பொருந்தியநல்வீதிகளும்
தவமும்ஜெபமுஞ் சன்யாசிவேடமல்லால்
அவமும்பவமும் அஞ்ஞானமூடமற
தெளியும்பெரியோர் தெருவும்பவுரிகளும்
வழியும்வழிவசமும் மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
மகிழ்ந்துகளிகூர்ந்து வந்தார்களைவருமாய்
புகழ்ந்துமுனிபாதம போற்றியடிபணிந்து
அப்பனேஎங்கள் ஆதிகுருபரனே
செப்பமுடனெங்கள்குலத் தெய்வசிகாமணியே
என்றுதன்மர்தெண்டனிட்டு இன்பமுடன்ருன்பணிய
நன்றுநன்றுபஞ்சவர்கள் நாடிழந்துவந்தகதை
பாண்டுவுடமைந்தர் பதியிழந்துஇத்தூரம்
வேண்டியேயிங்குவந்த விசாரமேதென்றுரைத்தார்

அய்யாமுனியேகேளடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
பொய்யான்தோர்கலியன் பூமிதனில்வந்ததினுல்
வந்தோம்புவியிழந்து வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயனுப்புந் தவமுனியேயென்றுரைத்தார்
தன்மரிதுசொல்லத் தான்கேட்டுமாமுனியும்
இம்மைதனில்வைகுந்தம வர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
வேதரிஷிமாதவர்கள் விண்ணவர்கள்காணுத
சீதமால்விந்தபதந் தேடிநீர்காண்பீரோ
ஆனுலுமாயன் ஐவருக்குயன்புடையோன்
தானானகோபாலர் தன்னிடத்தில் நீங்களுந்தான்
போனாலு முங்களுக்குப் புத்திநான்சொல்லுகிறேன்
மானாபிமானம் மதியாமலோர்மனதாய்
வேகம்வெகுளி வெகுண்டதொருகோபம்
தாகம்பசியிளைப்புச் சஞ்சலங்களில்லாமல்
இடும்புகொலைகளவு ஏதொன்றுமில்லாமல்
கடுங்காமவாசை கருத்துற்றுப்பாராமல்
ஐம்புலனையுள்ளடக்கி ஆத்துமத்தைச்சுத்திப்பண்ணி
எப்பெருமாள்தன்னை யிருதயத்திலேநினைந்து
மன்னுயிருந்தன்னுயிர்போல் மனதிலேதானினைந்து
பன்னுமறைகாணுத பழம்பொருளைத்தானேக்கி
நடந்தாற்றெரியுமப்பா நந்தகோபாலருட
இடந்தான்தெரியுமிப்போ தென்னுணைதப்பாது
தாரார்துளபமணி தானணியும்மூர்த்திதன்னை
ஆராய்ந்துதேடி யருள்பெருவீர்கண்டீரோ
செல்லும்வழிதனிலே தீதொன்றும்வாராமல்
சொல்லுகிறேன்கேளுமை துன்பமற்றபாதையிது
தீதானபேர்களங்கு செல்லாவழிகேளீர்
கேதாரம்போய்ப்புகுந்தாற் கிட்டவதுதூரமல்ல
பக்கவிலங்குமில்லை பலபாதைதானுமில்லை
சொக்கமதுசேரச் சொல்லுகிறேன் நீர்கேளும்
கதித்ததொருவாசல் காவல்பத்ரகாளியம்மை
துதித்தவளைப்போற்றித் துன்பமறவேநடவும்

என்று துருவாய ரிவ்வசனந்தான்கூற
நன்றென்றுபஞ்சவர்கள் நமஸ்கரித்துமாமுனியை
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
அடர்ந்தவழிகூடி அம்மையுடகோவில்சென்று
பணிந்தார்நமஸ்கரித்தார் பத்திரகாளிதன்னை
துணிந்தார்துதிக்கத் தோத்திரமுஞ்சொல்லலுற்றூர்

பாண்டவாள் பத்திரகாளியைப் பணிந்துதுதித்தல்.

சந்த-விருத்தம்

சக்கரமொருகை தண்டொருகை தனுசுமொருகை யம்பொருகை, உக்கிரவாளாயுதமொருகை உடுக்கையேந் துமெண்டோளி, அக்கரமைம்பத் தொன்றதனி லமர்ந் துநின்ற வரும்பொருளே, வக்கிரதந்தமுகமிலங்க வருவாய்வரங்கடருவாயே (அச)

காளிகவுரி சங்காளி கன்னிகுமரியெண்டோளி, ஆளியூர்தியந்தரியே அடியார்க்கிரங்கிவழிகாட்ட, வேளையிது வேமாதாவே விரும்பிவிடைதாவென்றடுத்தோம், ஆளே எந்தனுயாளே அம்மாஇம்மா நிலந்தனிலே. (அரு)

வேறு.

துந்துமிபிடாரிசெல்வி தோதகிமயானருத்ரி
இந்துமாவதனவீரி யிடாகினிமயிடதாரி
சிந்துரத்திலதமிட்ட தேவியேபத்ரகாளி
வந்துமுன்தோன்றவேணும் மரகதவடிவினளே. (அசு)

சந்தவிருத்தம.

தாதுமலர்ந்தகுழலணங்கே சமையமிதுகாண்வழிகாட்ட
மாதுதனதுகேதார மட்டுஞ்சோமலைவன்றி
ஏதுவினைகள்வந்தாலு மெளியோரிடமேநீயிருந்து
தீதுவினைகளணுகாமற் செய்வேநடத்துந்திரிபுரையே.
நடக்குந்துயரமறிந்துனது நாட்டமதினற்கண்டிரங்கி
அக்கமுடையபொருளறிய அம்மாவுன்துசெயலாலே
கடக்கவேணும்வழிதொலையக் காணவேணும்வைகுந்தம்
வடக்குவாசல்மடக்கொடியே வருவாய்வரங்கடருவாயே

மாதுகவுரி மகமாயிராஜகன்னி
சாதுவேகங்காளி தயாபரியேமாகாளி
அங்கயற்கண்மீனாட்சி யம்மைசடாட்சரியே
கங்காளற்கன்பான கண்மணியேநாரணியே
பஞ்சாக்ஷரத்தி பரிமளத்திபாம்பணைத்தி
அஞ்சலென்றுாக்கு மஷ்டாக்ஷரப்பொருளே
பஞ்சவர்கள்நாங்களம்மா பாரவனந்தனிலே
அஞ்சலென்றுவந்திருந்தோம் அரியோன்பதஞ்சேர
மாதாவேதாயே வழிகாட்டவந்தருளும்
ஆதாரமில்லையம்மா அடியேற்குவந்துதவும்

மாகாளி ஐவர்க்கும் வழிகாட்டியது

என்றுதன்மர்தான் துதிக்க இரங்கிவந்துமாகாளி
நன்றுதன்மரேவுமக்கு நல்லவழியீதெனவே
வழிகாட்டிமாகாளி மறைந்தனள்காணம்மானை
தெளிவாகப்பஞ்சவர்கள் சென்றார்வழிகூடி
தாராளமாய்நடந்தார் சத்திபத்ரகாளிதன்னை
நேராயிருதயத்தில் நிருத்தித்துதித்தேற்றி
எண்பத்துநாற்காத மீளைப்புறவேதானடந்தார்
நண்புற்றகானகத்தில் நடக்கும்வழிதனிலே
அப்பாலுமோர்மலைதா னளவற்றவுன்னிதமாய்
ஒப்பாருமில்லாத உயர்ந்தமலைமீதேகி
அந்தமலைப்பெருமை ஐவருந்தான்பார்ப்பளவில்
கந்தமலையரக்கன் கயிலாசனென்றன்பேர்
ஆகாசம்பூமி யளவாகவாய்பிளந்து
வாகாயவனுடைய வயிறுதனைபெக்கிநின்று

கதாயுதன் கயிலாசராக்ஷதனை அதாயுதஞ்செய்தல்

தீயெரிந்தகண்ணுஞ் சிவந்தவிழிநாசியுமாய்
பேயிருந்தவீடதுபோற் பேருடலும் நீள்வயிறும்
காட்டானைசிங்கங் கரடிபுலியாளிபன்றி
நாட்டமுடன்காதவழி நடந்துதிரிவதுவும்

நாசிவழிசென்று நடமாடப்பட்டதெல்லாம்
யோசனைகாதவழி யுழன்றலைந்துமேதிரும்பி
சேட்டுமத்திலீயதுபோற் சிக்கியலைந்திடவும்
வாட்டுகின்றகாத்து யல்லரக்கன்றன்மூச்சு
எல்லையில்லாபேருடல்தானெந்தமட்டோநாமறியோம்
தொல்லையுடல்கிடக்குந் தூரம்வெகுதூரம்
கடக்கமுடியாது கார்மேகந்தன்னையொப்பாய்
கிடக்குகின்றராக்ஷதனைக் கிட்டியேசென்றாலும்
அடக்கமுடியாது ஆர்தனக்குமெட்டாது
நடக்கவழிகாணேம் ராக்ஷதனைத்தாண்டியப்பால்
எதிர்த்துப்பொருதாலும் ஈடல்லநான்தானும்
மதித்தவனுமுண்ணவென்றால் வாய்க்குநாம்பத்தோமே
கைகளுலாவிவரும் கால்கள் துளாவிவரும்
ஐவரும்பத்தாது அவன்வயிற்றுக்கிப்போது
என்றுமயங்கி யிருந்துவழிபார்த்தார்கள்
நின்றுமலைந்து நெடுமூச்சுத்தானெரிந்து
ஆவலாய்ச்சுத்திசுத்தி யங்கேவழிபார்த்தும்
காவலர்கள்போகவழி காணமலேதிகைத்து
உத்ததொருராட்சதனை உசிப்பினர்கிட்டவந்து
சத்தமிட்டுகுத்தியிவர் தட்டியெழுப்பவுமே
என்னவென்றுசத்தமது எள்ளளவுந்தோற்றமல்
வின்னமன்றிச்சும்மா மெய்யசந்துகண்ணுறங்க
எதுவினைசெய்வோமென் றெண்ணிமனம்புண்ணுகி
தீதுவினைகாணிவனுந் திருவுளமேஉண்டெனவே
சுற்றுமிவராராய்ந்து சூழவழிகாணமல்
மற்றுமினிப்போவதற்கு வழிதானுமில்லையென்று
நின்றுவிசாரமிட நெடியதொருவல்லாக்கன்
குன்றுமலைபோலவனுங்கொட்டாவிகொண்டெழுந்தான்
ஐவரையுங்கண்டரக்கன் ஆவிபிடிப்பளவில்
தெய்வமேயென்று சினந்தெழுந்தான்வாள்வீமன்
மண்ணதிரநண்ணும் மனைகள்கிடுகிடென
விண்ணதிரத்தாண்டி வீமன்மிகச்சினந்து

ஆர்ப்பரித்துக்குத்த அரக்கனுமேதான்சினந்து
ஏர்ப்பரித்துவீமனெதிர்த்துப்பொருதலுற்றான்
மலையும்மலையுடனே மற்கட்டிநின்றதுபோல்
அலைகடலுங்காற்றும் அடர்ந்துகொண்டலிட்டதுபோல்
காடுசெடிநீருகிக் கற்றடுதூளாகி
ஈடுசெய்யமாட்டாம லெடுபட்டான்வல்லரக்கன்
தாக்கினான்வீமன் தலைகளுருண்டோட
நோக்கிவந்தராட்சதனும நொடிக்குமுன்னே பட்டுருண்
பட்டவரக்கன் பாரிற்பிழைத்தெழுந்து [டான்
துட்டன்நம்மைத்தேடித் துரத்திப்பிடிப்பனென்று
தாராருந்தன்மர் தம்பியரைவாருமென்று
சீராகத்தானடந்தார் திருமால்துணையெனவே
வருத்தமுடனேங்கி வளர்ந்தவனக்காடுகளும்
திருத்தமுடன்கடந்து சென்றூர்வழிகூடி
நடந்தார்வெகுதூரம் நாற்பதின்காதவழி
கடந்தார்மலைகள்பல கானகமுந்தான்பார்த்து
வருமளவிலேவீமன் வார்த்தையொன்றுதானினைந்து
தருமரடிபணிந்து தயவுடனேஏதுசொல்வார்
நடக்கும்வழிதொலைய நாயகமேஎங்களுக்கு
அடக்கமுள்ளமுற்கதைக ளருளுமென்றாரம்மானை
அருளுமென்றதம்பியர்க்கு ஆதரவாயுளமகிழ்ந்து
பொருளுமுரையும் போதமுடன்முற்கதைதான்

முற்கதையைத்தன்மர் அற்புதமாயறைதல்.

சாற்றுகிறேன்தம்பியரே தான்கேளுமென்றுரைத்தார்
போற்றுமுலகம் புவனம்பதினாலும்
வேதாவும்மாலும் மிக்கதொருருத்திரனும்
மீதானமூவர் விதித்தவிதிபாராமல்
நான்படைத்தேனென்று நான்முகனுந்தான்கூற
மான்பிடித்தருத்திரனும் வகைபலவுந்தானெனவும்
தூயதொருமாயவனுந் தோற்றமெல்லாந்தானெனவும்
நேயமுடன்மூவருந்தான் நீபெரியோன்நான்பெரியோன்

என்றுபகையாகி யெதிர்த்துவழக்காட
மன்றிலிவர்களுட வல்லபத்தைதான்பேச
படைப்பிக்கவேதாவும் படியளக்கமாயவனும்
முடிப்பிக்கருத்திரனும் மூவருமேயல்லாது
ஒன்றையொன்றுமிஞ்சாது உள்ளபடிஞாயமிது
மன்றில்விளங்க வழக்குரைக்கமூவர்களும்
பார்க்கிற்சரியெனவே பரமரகசியத்தை
ஏர்க்கனவேமுந்நா ளெழுதிவைத்தார்மேருவினில்
ஆர்க்கும்பெரியோ னவனல்லால்வேறுளதோ
தீர்க்கமாய்மூவர் செய்தொழிலில்மிச்சமில்லை
அவனைமறந்துரைத்த அபசாரந்தீரவென்று
சிவனுமயனுந் திருமாலுந்தான்கூடி
ஒருவற்கொருவ ருயர்வுசொல்வதல்லவென்று
மருவித்தழுவி மகிழ்ந்திருந்தார்மூவர்களும்
அண்டபுவன மண்டமெல்லாந்தான்படைத்து
அண்டங்கடந்து நின்றோ னுடைந்திருக்கூத்தை
கண்டறியமாட்டார்கள் கருதியுரைத்ததெல்லாம்
கொண்டவிதிப்பயனாற் கூறினோமிவ்வார்த்தை
அவனேபெரியோ னங்குமிங்குமொன்றாகி
எவனோ அவன்கா ணெல்லையில்லாப்பேரொளியை
மறந்துரைத்தகுற்றம் வாராமலேயிருக்க
இரந்துமனமிடைந்து இருந்தார்காணம்மானை
ஈதலாற்றப்பியரே இன்னமொருநற்கதைதான்

தேவர்களமுதங்கடைந்தகதை செப்புதல்.

வானவருந்தானவரும் மாதவரும்இந்திரரும்
தானவர்களொன்றாய்ச் சபைகூடியேபேசி
அன்னாளிற்றேவ ரமுதங்கடையவென்று
பொன்னாருமந்தரமாம் பூதரத்தைத்தூணாக்கி
நாகமதுகயிறாய் நாட்டியதோர்தூண்தனக்கு
வாகனையமாமதியும் மத்தாகத்தான்சேர்த்து

வானவர்களோர்புறமும் மத்தாகத்தான்சேர்த்து
ஆனவர்கள்பாற்கடலி லமுதங்கடையுமந்நாள்
மலைதான்சுழன்றிடவும் வாசுகியுமப்போது
நிலைதாங்கமாட்டாமல் நீள்விஷத்தைக்கக்கிடவே
மீறியதோராலவிடம் வெகுண்டுமிகவேயெழுந்து
சீறியுலகெங்குஞ் சென்றுபறந்தப்பாலும்
அண்டமடுக்கு மண்டமுதற்றான்பறந்து
விண்டலமுமூடுருவி விரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கிவிஷம்பெருகிப் புகையெழுந்தகோரமுடன்
தங்கியமூவுலகுந் தானுண்டுமிழ்வதுபோல்
வாரவிடந்தன்னை வானவருங்கண்டேங்கி
போரவழிபார்த்துப் போகவழிகாணாமல்
கண்டுவிடந்தன்னைக் கலங்கியமரரெல்லாம்
அண்டவிடமில்லாமல் அரன்கயிலைசென்றுபுக்கி
தெண்டனிட்டுக்கண்டு சிவனையடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்ததொரு தோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
பரனேபராபரனே பார்வதிமனோகரனே
அரனேஅரவணியு மண்ணலேநீர்கேளும்
கடைந்தவமுதமதிற் காலவிடந்தான்பிறந்து
அடர்ந்ததிரிலோகமெங்கு மந்தகாரமாமெனவே
தொடர்ந்துவருநஞ்சைத் துடைக்கவகைகாணாமல்
கடந்துபயந்தோடிவந்தோங் கயிலைமலைவாசா
கண்கலங்காதெங்களை நீர் காத்தருளவேணுமையா
பெண்கலந்தமேனி பிறைகலந்தசெஞ்சடில
பெம்மானொருமான் பிடித்தபெருமான்கயிலை
அம்மான்பொன்மான்முன்னருள்மானுக்கேற்றவம்மான்
கஞ்சமுகமஞ்சுடையான் கைமலரிரஞ்சுடையான் [யான்
விஞ்சுமெழுத்தஞ்சுடையான்மெய்த்தொழிலோரஞ்சுடை
மன்மதனையன்றெரித்தோன்வன்கரியைநின்றுரித்தோன்
முன்மலைவில்லாய்த்தரித்தோன்முப்புரமவேவச்சரித்தோ
தெண்டிரைசூழ்வையமெலாஞ்சிவனேசிவனேயென (ன்
எண்டிசையுந்தான்படைத்தாய் எங்கடியரந்துடைத்தாய்

என்றமரர்கூறி யிறைஞ்சியபையமிட
நின்றமரர்தன்னை நீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபரந்துவந்த தீதானநஞ்சுதனை
ஒன்றுபோற்றுன்திரட்டி யுட்கொண்டாரீஸ்பரரும்
நஞ்சுண்டாரென்று நல்லதொருபார்வதியும்
அஞ்சுவிரல்தன்னு லழுத்தினுள்கண்டமதில்
எவ்வுயிருங்காக்கவென்று ஈஸ்வரனுருண்டநஞ்சு
அவ்வுயிரெல்லாம்பிழைக்க அரன்மடிந்துபோவரென்று
கோலிவிடம்பாயாமற் குறுக்கேமிடாடியில்
தாலிபிழைக்கவென்று தடுத்தாள்கரத்தாலே
கண்டத்தில்நின்று கறுத்தஅகோரவிஷம்
அண்டத்துக்கப்பா லாலவிடந்தானடங்கி
நின்றதுகாணந்த நெற்றிமேலுச்சிதனில்
அன்றுபிழைத்ததுகா ணண்டபிண்டமாமனைத்தும்
துறவிமுனிவர்முதல் சுவர்க்கத்தோரெல்லோரும்
இறவாமலேயுலகை யிரட்சித்தாரம்மானை

சிவன் திரிபுரமெரித்ததைச் செப்புதல்.

ஈதலால்வேறுகதை யின்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்
ஆதலால்முன்னு ளசுரரெனுமுப்புரத்தார்
இவ்வுலகிலுள்ள எண்பத்துநான்குயிரும்
அவ்வுலகுமிவ்வுலகு மடங்கலுமேகொள்ளைகொண்டு
இடுக்கங்கள்பண்ணி யிருந்தநிசாசரமும்
துடுக்குமுபத்திரமுந் துன்பமதுக்காற்றுமல்
தேவருமிந்திரனுந் திசைநான்முகத்தோனும்
மூவருமொன்றுய் முழுமுதலாமீஸ்பரனை
சென்றுவணங்கிச் சிவனே அபயமென்று
இன்றுவரைமுப்புரத்தா ரிடுக்கமதுக்காற்றுமல்
வந்தோம்பராபரனே வல்லவனேகாருமென்றுர்
அந்தமொழிகேட்டு அரனுருமேதுசொல்வார்
செங்கணசுரரெல்லாஞ் சிவபத்தராயிருப்பார்
அங்கவரைநம்மா லழிக்கவேபோகாது

சிறந்தவர்கள்செய்யுஞ் சிவபூசைதன்னையிப்போ
மறந்துவிடப்பண்ணில் வாகாயழித்திடலாம்
என்றுசிவன்சொல்ல எம்பெருமாள்தன்பதிக்குச்
சென்றுதிசைமுகனுந் தேவர்களும்போய்ப்பணிந்து
கண்ணுமுகுந்தா கவுரிகாத்தியானிக்கும்
அண்ணு துளபமணி ஆயனே அச்சுதனே
முப்புரத்தேரெந்நாளும் மூவுலகுங்கொள்ளைகொண்டு
இப்போதழிந்ததுகா ணென்செய்வோமென்றுசொல்லி
வண்ணரேயீஸ்வரர்முன் வாகாகப்போயுரைத்தோம்
திண்ணமுள்ளமுப்புரத்தார் சிவபத்தராகையினால்
அவனவன்சிவபூசை யகற்றினாலிப்போது
சிவனவர்கள்முபபுரத்தை ஜெயிக்கிறோமென்றுசொன்னு
நம்மாலேயீதாமோ நடவாதொருக்காலும் (ர்
உம்மாலே ஆகுமென்று யோசித்தார்தேவர்களும்
ஆகையினாலும்மை யடுத்திங்குதேடிவந்தோம
மாயைபலசெய்து வகையாய்ச்சிவபதத்தை
மறந்திருக்கப்பண்ணுமையா மாபாவிமுப்புரத்தை
இறந்துநெருப்பெரிய எம்பெருமாள்பண்ணுமையா
வானவருமிந்தவிதம் மயங்கிநின்றுவார்த்தைசொல்ல
ஆனபெருமாளும் அவர்களுக்குந்தானிரங்கி
விண்ணவரே நீங்களஞ்ச வேண்டாமினிமேலே
தண்ணமரும்முப்புரத்தோர் தங்களுடனேகலந்து
எண்ணமறநாமும் இருந்தவர்கள்வாய்தனிலே
மண்ணையடிப்பதற்கு மார்க்கமாய்தானிருந்து
தழுவியவர்களையுஞ் சற்பனையேசெய்துபுக்கி
வழுவறவேதான்பார்க்க வருகிறோம்போங்களென்றார்
அகமகிழ்ந்துவானவர்கள் அமராபதிசேர்ந்தார்
ஜெகநாதரப்போது திரிபுரத்தைத்தீயெரிக்க
வந்தார்காண்முப்புரத்தில் மாயோனுபாயமதாய்
விந்தையாய்ப்பூசை விழுத்தாட்டவேணுமென்று
புத்தர்சமையமென்று புத்தர்வடிவுகொண்டு
வித்தகனார்போயிருந்தார் வீரானமுப்புரத்தில்

போயிருந்தபுத்தர்தமை பொல்லாதமுப்புரத்தார்
தீயவினை நினைந்து சென்றுபுத்தர்தனைநோக்கி
சிறந்துசிவபூசையிங்கே செய்யுந்தலந்தனிலே
மறந்துமொருபுத்தன் வருவானோவென்றுசொல்லி
புத்தனுடனெதிர்த்துப் புரத்திலுள்ளோரெல்லோரும்
தத்துவங்கள்பேசியவர் தர்க்கித்தாரம்மானை
தற்கித்ததத்துவத்தாற் சமயமொருபன்னிரண்டும்
நிற்கநிறுத்தி நிலைநிற்கவாதுசெய்து
சமையமொருநால்வேத சாஸ்திரமும்புத்தனென
அமையும்படிக்கு அறிவித்தார்புத்தரென்று
வாதாடிமுப்புரத்தார் மலைத்திருந்துதான்தெளிந்து
சூதானபுத்தனுட சூட்சமறியோமெனவே
புத்தரே நீரிருக்கும் பூமரத்தைநாங்களுமே
அறுத்தெரிந்துநீறு யதுசாம்பலாகவேதான்
பார்க்கிறோம்நாங்கள் பசுமரம்போலாக்குவிரோ
ஆக்கினீராளு லாளுரும்நீரெனவே
பாதம்பணிந்து பலகாலும்பூசைபண்ணி
வேதமெல்லாமுமுடைய வேதமேதான்படித்து
ஈசனிங்குவந்தாரென் றேற்றுவோமென்றுரைத்தார்
வாசமுடன்முப்புரத்தார் வகுத்துரைத்தசெய்தியினல்
புத்தர்சினந்து பூமரத்தைப்பாருமென்றார்
பத்தறவேமுப்புரத்தார் பார்த்தார்மரந்தனையும்
பூமரமும்வெந்து பொடியாகிநீறான
பூமரத்தைப்புத்தனுந்தான் பூமரம்போலாக்கிவித்தார்
கண்டுதான்முப்புரத்தார் கண்காட்சியென்றுசொல்லி
தெண்டனிட்டுப்போற்றிச் சிறந்திருந்தாரம்மானை
ஆயனுடமாயை அறியாமல்முப்புரத்தோர்
நேயமுடன்தங்கள் நினைவுமிகமறந்து
ஒருத்தரான்றித்தங்க ளுபதேசமும்மறந்து
வருத்தமுடனீசனுட வாசனையுந்தான்மறந்து

பெத்தவரமிழந்தார் பெரியதவந்தான்மறந்தார்
எத்தவந்தபுத்தனையு மீசரெனத்தான்மறந்தார்
பூமரத்தால்முப்புரத்தார் புத்தனையேதெய்வமென்று
நேமமறந்திருந்தார் நெடுமோலுமிப்போது
ஈசன்றனை நினைந்து இப்போதுமுப்புரத்தார்
பூசைதவங்குலைந்து போர்புரியமாட்டார்கள்
வேளையிதுவாருமென்று மேகவண்ணர்தானழைக்க
காளைதனிலேறுங் கடவுளருந்தானறிந்து
முந்திமனதில் மூஷிகனைத்தானினைந்து
விந்தமகாமேருவையும் வில்லாகத்தான்வளைத்து
வாசுகியேநாணாக மால்தானுமம்பாக
நேசமுள்ளநால்வேதம் நெடும்பரியுந்தேராக
சதுர்முகனேசாரதியாய்ச் சங்கரனார்தானடந்தார்
முதுபகழிதானெடுத்து மூரிச்சிலையேந்தி
வருமளவில்மாயனுட மாயைதனையறிந்து
திருமருவும்முப்புரத்திற் சென்றுநின்றுதான்சிவனும்
காயாம்புமேனிக் கண்ணரு சூட்சமதை
வாயாரச்சொல்லி வழுத்தமுடியாதெனவே
சித்தத்திற்கொண்டருளிச் சினந்துசிறுநாணேத்தி
சத்தவொலிநாணசைத்தார் தராதலங்கள்தானடுங்க
கத்தனார்முப்புரத்தைக் கண்டுநகைசெய்தளவில்
பத்தறவேமுப்புரமும் பஸ்பமாய்த்தானெரிந்து
மாபாவிமுப்புரத்தார் மாண்டார்காணம்மானை
பூபாலனான புண்ணியனார்தன்மருமே
இக்கதையைநன்றா யிளையோர்க்குத்தானுரைக்க
அக்கதையைக்கேட்டு அடவிகளுமாமலையும்
கடந்துமொருநூறு யோசனைகாதவழி
நடந்துகதைகேட்டு நல்லதென்றுபோகையிலே
வென்றியுள்ளவீமன விரையவேயப்போது
அன்றியுமோர்கதைதா னருளுமென்றுதானுரைத்தான்
மன்னவரேதம்பியரே மற்றுமொருகதைதான்
இன்னமொன்றுசொல்லுகிறே னியல்பாகநீர்கேளும்

தரணியிற் றம்பிமார்நடக்க இரணியன் கதையை தருமரெடுத்தோதல்.

ஆடகனென்றேஒருவன் அவனிதனிற்றோன்றி
நாடதனிற்றன்பேர் நலமாய்விளங்கிடவே
முரணியந்தபாதேவர் மூவர்கள்தம்மாலும்
மரணமன்றிவாழ்ந்திருப்பார் வல்லசுரனம்மானே
தேவர்களுமிந்திரனும் திசைநான்முகத்தோனும்
ஏவல்செய்துநாளும் இரணியனையேபோற்றி
ஆற்றுமலேயவர்களச்சுதனூர் தம்மிடத்தில்
கூற்றானமாபாவி கொடுமையெல்லாந்தானுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயனுமங்கேதுரைப்பார்
சிந்தைவருந்தாதீர் தேவர்களே அஞ்சாதீர்
முரணியந்தநாரசிங்க மூர்த்திவடிவமதாய்
இரணியனைக்கொல்ல எடுப்போமவதாரம்
மாண்டானெனக்கருதி வானவரேதான்மகிழ்வீர்
வேண்டாமினித்துயரம் விட்டுவிடும்சட்டெனவே
என்றுசொல்லமாய னிமயவருமிந்திரரும்
சென்றார்கள்பொன் னுலகம் சேர்ந்திருந்தாரம்மானே
தரணிமுதல்மூவுலகுந் தானேகடவுளென்று
இரணியநமாவெனவே எல்லோருஞ்சொல்லிடவே
உலகமெல்லாந்தன்குடைக்கீழ் முகந்தாண்டிருக்கையிலே
சலசலோசனன்கிருபை தன்னுலிரணியற்கு
ஆமேபிறகல்ல அரியொருவனென்றுசொல்ல
கோமேதகம்போலக் குழந்தைநிறந்தோன்ற
வந்துபிறந்தார்காண் மகிழ்ந்தானிரணியனுந்
தந்தையரும்தாயாரும் தானேபிரியமதாய்
காலுக்குத்தண்டையிட்டு கனத்தசதங்கையிட்டு
மேலுக்குஆபரணம் விதம்விதமாய்த்தான்பூண்டு
ஐந்துவயதளவும் அருமையாய்த்தான்வளர்த்து
முந்துமறைவேதம் மொழிவதற்குவேதியரை

மைந்தனுக்குவித்தை வருத்துமென்றுதானுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு அந்தணனுஞ்சயமதித்து
தம்பியற்குநல்ல சாஸ்திரங்களோதிவிக்க
தும்பிமுகனைத் துணையெனவேஉச்சரித்து
ஏடுபிடித்து இரணியநமாவெனவே
தேடுதமிழ்வேதியருஞ் செப்பினர்புத்திரற்கு
பேசாமலேயிருந்தான் பிரகலாதேவனவன்
ஆசானைத்தான்பார்த்து ஐயரேவேதியரே
உலகில்வளப்ப முறையாமலிப்போது
தலைகீழாய்ச்சொன்னுற் சம்மதியோ ஆர்தனக்கும்
வளப்பமென்னவென்று மறையோனுந்தான்கேட்க
அளப்பொன்றுமில்லை அரிநமோவென்றுசொன்னல்
வேதமழிந்தாலும் விண்ணோழிந்தாலும்
ஆதவனும்அப்புவியு மண்டமழிந்தாலும்
ஒருநாளுமழியாத உண்மைப்பொருளொக்குமிது
திருமாலும்நான்முகனுஞ் செப்புமொழிவேதாந்தம்
ஓம்நமோநாராயணு வென்னுமுபதேசம்
ஆம்ஊமுயிர்தனக்கும் அத்துணையாமுத்ததுவே
என்றுசிறுவனெடுத்துரைக்கவேமறையோன்
ஒன்றுமுரையாமலோவியம்போற்றுனிருந்து
மன்னனிரணியன்முன் வந்திருந்துவேதியனும்
தென்னவனேஉன்மதலை செப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
கேட்டிலையோவென்று கிருபையுடன்சொல்லலுற்றுன்
தாட்டிகமாமென்மொழியைத் தப்பியவன்சொன்னதுதான், இரணியநமாவென்று இன்பமுடன்சொல்லுமென்றேன், முரணியனைமூதுரையாய் பொழியவேமுற்றுமதோ
அரிநமாவென்றசத்தம் அகண்டமெல்லாங்கொண்டிருக்க
சரியாயிரணியனைத் தானெதிராய்ச்சொல்லுவரோ
என்றுனுன்மைந்தன் இரணியனேயென்றுரைத்தார்
நன்றுச்செனவே அன் ஞழிகையில்மைந்தனையும்
கூட்டிவரச்சொல்லி குழந்தைதனைப்பார்த்து
பூட்டிவைத்தசொல்லதனைப் பொருந்தாமலிப்போது

ஏறுமாறுயுரைத்த தேன்பிள்ளாய்தப்பியரே
கூறுமிரணிய நமாவென்றுகூறுமென்றார்
அரிவோம்நமாவென்று அருளினன்பாலகனும்
எரியெழவேகோபமதாய் இரணியனுந்தான்சினந்து
சொன்னபடிசொல்லென்று சுடரையவன்மேற்கொளுத்த
முன்னமேசொன்ன மொழியல்லால்வேறுமுண்டோ
என்னவதைசெய்தாலு மெடுத்துரையேனிந்தமொழி
மன்னவனேஎட்டெழுத்தை மறப்பதுவும்ஞாயமல்ல
ஆகாதுசொல்லதனை ஆமென்றுசொல்லுவரோ
சாகாவரமுனக்குத் தந்ததினலிந்தமதம்
வந்ததுகாணென்று மைந்தனிவையுரைக்க
விந்தைவிந்தையிந்தமொழிவேண்டாமெனவேதான்
சென்னியசைத்துச் சினமாயிரணியனும்
என்னிலுந்தான்பெரியோ னின்னமொருவனுண்டோ
சொல்லடாவென்று சுதனைப்பிடித்தடிக்க
நில்லடாசொல்லுகிறேன் நிரந்தரவஸ்தொருவன்
இருக்கிறான்கண்டாய் எள்ளுக்குளெண்ணையைப்போல்
உறுக்கியேகாட்டென் றுதைத்தானடிவயிற்றில்
திருடபிமதலையவன் திருமால்தனை நினைந்து
துரும்பிலிருப்பான்காண் தூணிலுந்தானிருப்பான்
என்றுபிரகலாதேவன் இவையுரைக்கஅப்போது
மன்றுபுகழ்ரத்னமணி வயிரத்தூண்தன்னிலேதான்
இருப்பானோவென்று இரணியனுங்கோபமதாய்
நெருப்பாயெழுந்து நிலவரமோவென்றுரைக்க
அப்போதுபாலன் அச்சுதனையுள்நினைந்து
இப்போதத்தூணி லிருக்கிறானென்றுரைக்க
எண்ணமன்றியிங்கே எனசெய்திதானறிந்தும்
வண்ணமணித்தூணில் வந்திருப்பானென்றுசொன்னய்
எங்கையடாவென்று எழுந்தறைந்தானதூண்தனையே
நங்கைபங்கன்தூணில் நரசிங்கமாயெழுந்தார்
கண்டவுடன்மைந்தன் கடவுளிவர்தாமெனவே
தெண்டனிடவேணுமென்று செப்பினன்தந்தையிடம்

அந்தமொழிகேட்டு ஆகாதிரணியனும்
வந்தநரசிங்கமுடன் வாகாய்ப்பொருதலுற்றான்
வாய்த்ததென்றுசொல்லி மாயன்மிகச்சினந்து
சாய்த்தவனைப்பற்றி தன்மடியிலேகிடத்தி
வாசற்படிதனிலே வந்திருந்துகூர்நகத்தால்
பாசக்குடல்மார்பதனைப் பகுந்திரண்டுகூறாக்கி
குடல்பிடுங்கிமாலையிட்டுக் குடித்துதிரம்வீழாமல்
அடல்கதிரோன்பாதி அஸ்தமிக்குமவேளையிலே
கொன்றாக்காணிரணியனைக் கோபாலர்கைநகத்தால்
சென்றானிரணியனும் தீநரகிலம்மானை
மாயோனைவந்து வானவர்கள்தெண்டனிட்டு
நாயேன்களுக்காக நரசிங்கமாயெழுந்து
நடுக்கந்தவிர்க்கவந்த நாரணரேதஞ்சமென்று
இடுக்கந்தவிர்க்கவநத இறையோனைப்போற்றிசெய்து
போனார்கள்வானவர்கள் பொன்னுலகந்தானேக்கி
ஆனாலும்பஞ்சவர்கள் அநேகநெடுந்தூரம்

மாவெலிவாணன் வரலாறுகூறுதல்.

பாதைதொலையவென்று பழங்கதைகள்தான்பேசி
வாதைகளன்றி மனத்துயரந்தான்தீர
கதையால்வழிதொலையக் காரணரேதஞ்சமென்று
பதையாமல்வீமன் பணிந்துதன்மார்சேவடியை
பூண்டுகொண்டுசொல்லுமெனப் புகழானதனமருந்தான்
மீண்டுமொருகதைதான விளம்புகிறேங்கேளுமென்றார்
கூறுமொருசிவனார் கோவிற்றிருவிளக்கு
ஆருஞ்சுடரொளிபோய் அமருகின்றவேளையிலே
நீண்டவிளக்கதனில் நெய்பருகவேநினைந்து
மூண்டோரெலிவிளக்கை மூஞ்சியினாற்றூண்டிடவே
அவியாமலேவிளக்கு அழகாகநின்றெரிய
உவியாமற்றூண்டுகிற உற்றஎலிதனையும்
பரமசிவனும் பார்வதியுந்தான்மகிழ்ந்து
வரமருளவேணுமென்று வாவென்றெலிதனையும்

அண்ணலார்தாமு மரசாட்சியாளுமென்றார்
மண்ணுலகையாளுமென்று வரங்கொடுத்தார்மாவெலியு
பூவுலகிலேபிறந்து புரந்தான்போலோகமெல்லாம் [ம்
தேவரடிபணியத் தேசமெல்லாமோர்குடைக்கீழ்
ஆளுகின்றான்லோகம் அயிராவதத்தனைப்போல்
வாழுகின்றான்மாவெலியும் வையகமெல்லாந்தழைக்க
ஆயிரம்லிஙகம் அடவுடனேபூசைபண்ணி
கோயிற்குளமும் குடிபடையுமேசெழிக்க
தானதவமுந் தன்மபரிபாலினமாய்
வானவர்க்குமெட்டாத மாபூசைகுருபூசை
ஞானசிவயோகியென்ன நற்குணமும்விற்பனமும்
ஈனமிரக்க மிரப்போர்கலிதீர்த்து
நிரப்பொன்றுமில்லாமல் நெறிதவறிநில்லாமல்
இரப்போர்க்கொருநாளும் இல்லையென்றுசொல்லாமல்
ஆல்போல்தழைத்து அருகதுபோல்வேரூன்றிப்
பால்போல்பெருகப் பாருலகோரெல்லோரும்
பசியாமலுண்ணப் பாக்கியமுந்தானருளி
ரிஷிகள்தபோதனர்கள் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
பாராளுமந்நாளிற் பச்சைமால்சோதனைக்குத்
தாராளமாயிதனைத் தானறிவோமென்றுசொல்லி
வந்தார்புவியில் மாவெலிதன்செய்திகண்டு
சந்தோஷமாயிருந்தார் தவத்தின்பெருமையென்று
ஒருவிளக்குத்தூண்டி யுலகமெல்லாந்தாளுண்டான்
திருவிளக்குலோகமெல்லாஞ் சிறப்பாயிருக்குதென்று
இவனுடையமாதரும மீரேழுலோகமெல்லாம
சிவனுடையரூபமதாய்த் தீபச்சுடரொளியாய்
எங்குய்விளக்கொளியா யிருக்குதுகாண்தானதவம்
பொங்குதுகாண்வையகங்கள் பெய்யாதபுண்ணியங்கள்
இவன்செய்யுந்தானதவம் எள்ளளவுங்குற்றமில்லை
அவஞ்செய்தழிக்கவென்று லோகாதெவராலும்
வள்ளல்கொடுத்தவரம் வளருதுகாண்மாவெலிக்கு
உள்ளமதனி லுபாயமென்னசெய்வமென்று

கள்ளத்திருடன் காயாம்புமேகவண்ணன்
மெள்ளமனதில் வேறேநினைவுகொண்டு
மாயோனுந்தானிருக்க மாவெலியுமன்னேரம்
நேயோனுந்தானதவம் நீணிலத்திற்செய்வதற்கு
உகந்துநதிமூழ்கி யுற்றநதிக்கரையில்
புகழ்ந்துசிவபூசை பூரணமாய்த்தான்முடித்து
மாதானம்பூமி வஸ்திரதானமுதல்
கோதானம்மாநிதியுங் கொடுத்தருளவேபலவும்
கன்னிகைதானங் காவலனுந்தான்கொடுக்க
உன்னிமனதி லொருமித்திருகரத்தாற்
கொடுக்கிறனென்று கோபாலன்தான்கேட்டு
அடுக்கவந்துநின்று அத்தணன்போல்தானிருந்து
நரைதிரையும்மூப்பும் நடுக்கமுடல்வாதமுமாய்
புரையிருமலாகப் புகைந்திருண்டகண்களுமாய்
நாசியொழுகவொரு நாடிதழன்றிடவும்
பாசிபற்றும்பல்லும் பழுவாயொழுக்கலுமாய்
போற்றும்பரிவட்டமது பொள்ளலாய்க்காற்றோட
பீத்தப்புடவையுடன் பிராமணன்போல்வந்துநின்று
அன்னந்தருமாவெலியே அட்சதையிந்தாவெனவே
மன்னவனேஉன்னிடத்தில் வந்தேனெனவேதான்
அட்சதையுந்தான்கொடுத்து அந்தணனுந்தேகியென்று
பட்சமுடன்தேகியென்ற பார்ப்பானைவாருமென்று [ன்
ஏதுனக்குவேணுமென்று இன்பமுடன்மாவெலியும்
சாதுவுடன்கேட்கத் தள்ளாடிமாமறையோன்
இடறிவிழுவார்போல் எய்ப்புமிளைப்புடனே
வடதேசமேயிருந்து வந்தேனுனும்மிடத்தில்
உன்னிடத்தில்வந்தேன்கா ணுத்தமனேஎந்தனுக்கு
நன்னிலத்தில்நானிருக்க நாட்டமுடனிப்போது
இருக்கஇடந்தாரும் என்னுடையகாலாலே
சுருக்கமாய்மூவடிமண் சொல்லியேதத்தம்பண்ணும்
போருமெனக்குப் புண்ணியமேசெய்யுமென்றான்
வாருமையாநீர்தாமும் மற்றொன்றுங்கேளாமல்

இவ்வளவுகேட்டதென்ன இப்பேதேதாரோம்நாம்
குவ்வுபுயமாவெலியுங் கொடுக்வொருமனதாய்
கெண்டிதனையெடுத்துக் கெங்கசலம்விடுத்து
தெண்டிரைசூழ்வையமதில் தெத்தம்பண்ணும்வேளையி
தக்கதொருசுக்கிரனுந் தன்னுடையசிஷனென்று (லே
மிக்கதொருவண்டெனவே வீழ்ந்துகெண்டித்தாரையிலே
பக்குவமாய்த்தானிருந்து பானீயம்வீழாமற்
சுக்கெனவேதானடைக்கத் தெரிந்தந்தமாமறையோன்
தருப்பையினுற்குத்திடவே தாரையொன்றுகேட்டிடவே
இருப்பையறிந்தேகவியை எல்லோருமேசிடவே
ஈவோர்தனைவிலக்கில் இப்படியேகுற்றம்வரும்
தீவினையாய்த்தான்முடியுஞ் செய்வோர்தனைவிலக்கில்
என்றுசபைசொல்ல இருந்தான்தலைகவிழ்ந்து
ஒன்றுமுரையாம லூமைபோலேயிருந்தான்
தாரைவழியாற்றண்ணீர் தாராளமாய்விழவே
பூரியென்னமாவெலியும் புகழ்ந்துதத்தம்பண்ணினனே
தெத்தமதுவாங்கித் திருமாலுமபூவுலகில்
வைத்தாரொருபாதம் வானுலகிலோர்பாதம்
ஈரடிமண்தானு மிவ்வுலகுமவ்வுலகும்
ஓரடிமண்ணெந்தனுக்கு உன்மேல்நிலையையென்று
மாவெலியையவன்சிறையில் வைத்தார்காண்வானகத்தில்
தேவலோகஞ்சேர்ந்து சிறையிருந்தான்மாவெலியும்
வானவருந்தேவர்களும் மாயோனையேவணங்கி
தானவரும்வேதியருஞ் சதுர்வேதநான்முகனும்
மாயனைவாழ்த்தி வாழ்ந்திருந்தாரம்மானை
தூயதொருபஞ்சவர்கள் தொலைதூரமேகடந்து
வேகமுடன்நடந்தார் விந்தமதுகாணவென்று
தாகமுடன்வீமன் தன்மர்தனைத்தொழுது
வைகுந்தஞ்சேர வழிதொலையவேணுமென்று
மெய்கண்டமூர்த்தியே நீர் விளம்புமொருகதைதான்
நடக்கமுடியுதில்லை நல்லகதைசொல்லுமென்றுன்
அடக்கமுள்ளதம்பியரே அருமையுடனோர்கதைதான்

பெரியவன் நான்நீயென்று அரியுமயனும் அடித்துக்கொள்ளல்

சொல்லுகிறேன்முன்னாட் சுருதிமுதல்முற்கதைதான்
புல்லும்புவியும் புவனமுதலாகாசம்
கல்லுங்காடுங் கடலுந்திசைகளெட்டும்
அல்லும்பகலும் அம்புலியுஞ்செய்யோனும்
இல்லாதகாலம் இறையோனொருத்தனுமாய்
அல்லாம்அதுமயமாய் அகண்டமெல்லாந்தானாகி
வெளியாகியெங்கும் விளங்குமொளியாகி
அழியாதவஸ்தொருவன் ஆதியாய்நின்றமுதல்
ஏகவெளியாகி யெல்லாம் நிரந்தரமாய்
ஆகமவேதமன்றி அசைவுபலநாதமன்றி
தானாகிநின்ற சருவதயாபரனார்
ஊனுயுடலா யுயிருக்குயிருயிராய்
வானாய்நிலைநீராய் வாயுவாய்ச்செஞ்சுடராய்
பானுமதியாய்ப் பலவகைகள்தோற்றமுமாய்
அண்டமடுக்கா யண்டபகிரண்டமுமாய்
பிண்டமுதல்ண்டமுமாய்ப் பிரமாண்டகோளகையாய்
தட்டுநிலைதாபரமாய்த் நராதலமுமூர்வனமாய்
எட்டுத்திசையும் எழுவான்படுவானும்
ஆகட்டுமென்று அருளிநினைவுகொண்டு
வாகிட்டரூபியென்றார் வந்துமுன்னேதிற்கலுற்றார்
எல்லாமுண்டாக்குமென்று இறையோன்பரையிடத்திற்
சொல்லமுடிந்ததுகாண் தோற்றமொடுக்கமெல்லாம்
தற்பரமாய்த்தோன்றி தற்பரத்திலேயிருந்து
சிற்பரமுந்தோன்றி சிற்பரத்திலேயிருந்து
பரந்தோன்றிநின்று பரத்திற்சிவந்தோன்றி
உரந்தோன்றவேசிவத்தி லுற்றசத்திதான்தோன்றி
சத்திதனிற்பூதபலன் தத்துவத்தில்நாதமுமாய்
முத்திநெளிபோலே மூலவிந்துதான்தோன்றி

விந்துதனில்நால்வேதம் வியறுறுசாஸ்திரமும்
பந்தமுறும்சாஸ்திரத்திற் பதினெண்புராணமுமாய்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற் றாறுடனே தானமைந்து
நத்துமறுபத்து நாலுகலைக்கியானமுமாய்
ஆறுதாரங்களுடன் ஐம்பத்தோரட்சரமும்
வீறுஞ்சதகோடி வேதமுதல்மந்திரமும்
மந்திரத்தில்விந்துவதாய் வந்தசதாசிவமும்
அந்தசதாசிவத்தி லரியமகேஸ்பரனும்
இந்தமகேஸ்பரனி லீன்றதொருருத்திரனும்
வந்ததொருருத்திரனில் வாசமுள்ளவிட்டுணுவும்
விஷ்ணுவினிலேயிருந்து விதிப்பிக்கும்வேதாவும்
உஷ்ணமிகுவேதாவி லுதித்ததொருஆத்மாவும்
ஆத்மாவிலேயிருந்து ஆகாசந்தான்தோன்றி
சாத்துமிவ்வாகாசந் தன்னிலேவாயுவுந்தான்
வாயுவிலேதேயுவதாய் வந்துதித்துஇப்போது
தேயுவிலேஅப்புவுந்தான் சிறப்பாகத்தான்தோன்றி
சிறப்பானஅப்புவிலே சேர்ந்ததொருமண்தோன்றி
அறப்பெரியமண்ணதனில் அருபவித்தாயுண்டாகி
ஒன்றுபத்துநாறு யொருகோடி ஆயிரமாய்
அன்றுவிதிகையா லனந்தநூறுயிரமாய்
வானுடபுவியும் வகைபலவுந்தானகி
ஊனுமுயிரும் ஊர்வனவும்பட்சிகளும்
திக்குதிசையுந் தெண்டிரைசூழ்வையகமும்
நிற்குமொருஅஷ்டகிரி நேரானஅஷ்டகெஜம்
ஈரேழுலகமுமாய் எண்பத்துநான்குயிராய்
பாரேழுந்தாங்கப் பணமுடிகளாயிரமாய்
யோனிபலவாகி உருவமதுவெவ்வேறாய்
மானிலமேற்புற்பூடாய் மரங்கள்விருட்சமதாய்
நால்வகைசாதியுமாய் நால்வேதசாஸ்திரமாய்
நூல்வகைகளாகமுமாய் நோன்புவிரதமுமாய்
ஆண்பெண்ணிருவகையாய் ஆதாரமாமுதலாய்
காண்பதுவுங்கண்காமங் கலைக்கியானமும்பெரிதாய்

ஆசையெல்லாங்கூட்டி யடக்குகின்றபொக்கிஷமாய்
ஓசைபஞ்சபூதம் உருவஞ்சுவைநாற்றம்
வாசலோரொன்பதுமாய் மலபாண்டம்வீடாக
பாசமெனுமைம்புலனும் பருப்பூதமைம்பொறியும
தத்துவங்கள்தொண்ணூற் ருறுசமையமுதல்
சுத்தண்டகூடச் சுவருமடங்கலுமாய்
மற்றுஞ்சராசரமும் மண்டலங்கள்மூன்றுடனே
உற்றதிதிராசி யோகங்கரணமுடன்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தாரகைநட்சேத்திரமும்
இந்திரனுந்தானவர்க ளிமையோர்முனிவர்களும்
தந்திரமாய்தான்வகுத்துச் சகலவஸ்துமுண்டாக்கி
அந்தரத்திற்பேச்சு ஆர்பெரியோனென்றறியில்
நாமேபுவியில் நால்வகையுந்தான்படைத்து
தாமேநமக்குச் சரியில்லையென்றிருந்தோம்
மாலவன்தானெல்லாம் வாப்பித்தோமென்றுசொல்லி
ஆலமர்த்தேறி அவன்றுயின்றூனுமாகில்
ஆரறியப்போரார்கள் அரியெனவும் அயனெனவும்
பேரறியவேதான் பெரியோனெனவுரைத்தான்
சென்றவனைநாமுஞ் சிலுகிட்டுப்போர்முடித்து
வென்றவனைநாமும் மிகுபெரியோன்வேதனென்று
நினைந்துமனதிலெண்ணி நெருப்பிருகண் தீயெரிய
மனைந்ததெல்லாம்பொய்யோ வகுத்ததெல்லாம் வீண்தா
நன்றாச்செனவே நடந்தான்வைகுந்தமதில் [னோ
அன்றச்சிகையா லடியுண்டமாலிடத்தில்
சென்றானிருந்தான் சீராட்டுவார்த்தையதாய்
கன்றாற்கனியெரிந்த காயாம்புமேனியனே
உன்பேச்சுமென்பேச்சும் உலகறியவேணுமின்று
தன்பேச்சுமேலாகத் தானெண்ணிநீயிருந்தால்
என்பேச்சுக்கீழா யிருப்பதுவும்ஞாயமல்ல
முன்பேச்சுமூவுலகும் முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களும்மற்ற சீவபலராசிகளும்
மூவர்களுந்தாமறிய முழுமோசமோயிதுவும்

உன்படைப்புக்குள்ளா யிருந்துபிழையாமல்
உன்படைப்புமேலென் றுலகமதிற்சொல்லுகிருய்
வம்பாகநீதான் வாயிடும்புபேசினதேன்
எம்பிரான்தானறிய இனிமேற்பொறுக்கேன்காண்
ஈரேழுலோகம் இகபரமுந்தானறிய
பாரேழும்நானே பச்சைமால்நீயேது
இப்பாலென்கையா லீரேழுலோகமெல்லாம்
மெய்ப்பானசத்த மேகமுதலேழ்கடலும்
அஷ்டதிக்குஅஷ்டகிரி அஷ்டமாநாகமுதல்
அஷ்டகெஜமெட்டு மடங்கலுமேதானுக
அஷ்டவசுக்கள்பல அசுரரொடுராட்சதரும்
திட்டமுறுகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரரும்
கிம்புருடர்கெணநாதர் கின்னரர்கள்தன்னுடனே
தும்புருநாரதருந் தோற்றமெல்லாமென்னிடத்தில்
இந்திரனுமக்கினியும் ஏமன்நிருதியுமாய்
வந்ததொருவாயு வருணன்குபேரனுடன்
இட்டநந்தியட்டதிக்குப் பாலகருமென்னுலே
திட்டமுடனேசகல சீவன்முதலென்னுலே
உண்டானதென்று உன்மனதிலெண்ணுமல்
விண்டோமிவனையென்று மேதினியிலுன்னுடைய
உந்திக்கமலமதி லுதித்தானிவனெனவும்
சிந்தித்திருந்ததெல்லாந் தீர்க்கமுடன்விட்டுவிடும்
ஏதினுலென்ருலென்னுடையகைநினைவாய்
வாதினுலெவ்வகையும வகுத்துவிடாதிருந்தால்
ஆரை நீரக்ஷிப்பாய் அவனியொன்றுமில்லாவிட்டால்
பேரையறியாத பேச்சேதுப்பேசுவரோ
சுவரில்லாச்சித்திரந்தான் தொட்டெழுதவல்லாயோ
எவரைமயக்குகிருய் இத்தொழிலைவிட்டுவிடும்
நால்வகையும்நீதான் ரட்சிப்போமென்றதெல்லாம்
மால்பெருமைசெய்யாதே மறந்துவிடுமிப்போது
உன்னைவிடவேறே உன்போலொருவனைநாம்
பின்னையுண்டாக்கிப் பிரியமுடன்ரக்ஷியென்பேன்

ஆக்கமுடன்பாற்கடலில் அங்கேநீபள்ளிகொண்டால்
தீர்க்கமுடனசுரர் சென்றுவந்துகொல்வார்கள்
பாற்கடலைவிட்டுப் பக்கமேசென்றுபுக்கி
ஏற்கவேஓடி யிப்போதொளித்திருபோ
என்னுடையபேரன் இயல்பிருகுமாரிஷியும்
உன்னுடையசெய்வினையா லுன்னையேதான்சபித்தான்
பத்துஜெனனம் பாரிற்பிறந்திறந்து
மூத்துமந்தச்சாபம் முழுதுந்துடைத்துவர
விட்டதறியாயோ விதித்தெழுதுமென்கையினல்
இட்டவெழுத்தின்படியே இருக்குமேயல்லாது
எல்லாவுயிர்க்கும் இன்னபடியென்றெழுதி
கல்லாயென்கையுங் கறுத்ததுவுங்காணீரோ
உன்னுடையஉந்திதனிலுதித்துவந்தேனென்றுசொல்லி
என்னுடையபேரை இகழ்ச்சியாய்ச்சொன்னீரே
முந்தவொருதூணில் முளைத்தெழுந்துசிங்கமதாய்
வந்துஇரணியனை மார்பைப்பிளந்தாயே
அந்தத்தூணுந்தனுக்கு முன்னையோதந்தையோதான்
தந்தையேதூணுனல் தகப்பனும்நீயெந்தனுக்கு
அக்கினிதான்மூங்கிலுக்குள் ளவதரித்துவந்துபின்னும்
முக்கியமாமூங்கில்களை முழுதும்வெந்துநீறாக்கிப்
போட்டதுபோல்நானுமுந்திப் பூவதனிலேயுதித்து
வாட்டியுனைக்கொல்ல மாற்றானுய்வந்துதித்தேன்
என்றுமலரோ னிவையுரைக்கமாயவனும்
நின்றுமனதில் நினையாதெல்லாம்நினைந்து
காதிலேநாராசம் காய்ச்சியேவிட்டதுபோல்
ஈதிவனுஞ்சொல்ல ஏற்குமோமாயனுக்கு
அகோரம்பிறந்து அனலாய்ப்புனலெழும்ப
விகாதமுடன்நகைத்து வேதனுக்குஇந்தமதம்
வந்ததென்னவென்று வருத்தம்மனதிலெண்ணி
இந்தமகிமை இனியறிவோமென்றுசொல்லி
வேதாவைத்தான்பார்த்து விஷ்ணுவுங்கோபமதாய்
மாதாவுனக்கென் வயிறென்றறியாமல்

நீதாயுரைத்தாய் சிறுபிள்ளையாகையினால்
மீதாய்ச்சிறுபிள்ளை வெகுளியாய்த்தானுரைத்தால்
தந்தையதுகுற்றமென்று தான்சினக்கலாகாதே
எந்தவிதம்நம்மை யிகழ்ச்சியாய்த்தானுரைத்தாய்
இப்படிச்சொல்ல எவர்பொறுப்பார்கண்டீரே
அப்படிக்கொற்றபிள்ளை யகந்தையதுசெய்திடத்தே
உன்னைப்போலெந்தனுக்கு உற்றபிள்ளைதானிருவர்
பன்னற்கரிய பராக்கிரமமுள்ளவர்கள்
மதுகயிடவாளெனப்பேர் வாய்ந்தாரிருவோரும்
எதிராடிப்பேசி யென்னுடனேபோர்க்குவர
தந்தையென்றுபாராமல் தாஷ்டீகன்தன்னுடனே
வந்தெதிர்த்துநம்முடனே மற்பொருதும்நாளையிலே
கொல்லமனமில்லாதாற் குழந்தைவெகுநாட்பொருத
வெல்லவுபாயம் வேறே நினைவுகொண்டு
சற்பனையாய்க்கொன்றவரைத்தாரணியிற்போட்டுவிட்டே
அப்படியேஉந்தனுக்கு அறிவுவரப்பண்ணுட்டால் [ன்
உற்பனயென்றெண்ணுது உன்னதந்தைநில்லாது
நட்புடையதேகமதில் நல்வினைகளாலெழுந்த
புண்தனையுங்கிறிப் புரையறவேதானுற்றப்
பண்புடனேதானிருந்தாற் பகையாது ஆறிவிடும்
அத்தன்மைபோலே அகந்தைசெய்தபிள்ளைகளை
பெத்தபிள்ளையென்று பிரியமுடன்பாரார்கள்
உந்தன்சிரசிலொருசிரசையீஸ்பரனுர்
முந்தவேகிள்ளுகையில் மூளைத்துதோஉன்சிரசை
அந்தமட்டுமுன்றனக்கு ஆண்மையொன்றுமில்லாதால்
எந்தமட்டுமு செயல்தானெவர்தனக்குநீதலைவன்
அனந்தன்பணுமுடிகளாயிரந்தன்னிலொரு
கனந்தானபுவனங் கதித்தசிரசொன்றினுக்கு
பத்தாதலோகம் படைத்தோமெனும்பெருமை
கத்தாவாய்ப்பேசுவது காரியமோஉன்றனக்கு
சொல்லுமுந்தன்வேதமெல்லாஞ்சோமுகாசூரனுந்தான்
நில்லுமெனவேபரித்து நெடுகவேகொண்டேக

மீன்வடிவுதானெடுத்து வேதமதையேபரித்து
நான்மிகவுந்தந்த நன்றிமறந்தீரோ
நச்சுமராமானாலும் நட்டமரந்தன்னையிப்போ
அச்சமறநாமும் அழிப்பதுவுமாகாதே
என்பதினால்நாமும் இந்தமட்டுந்தான்பொறித்தோம்
உன்பலத்துக்காற்றேமென் றுள்ளமதிலெண்ணாதே
பொல்லாதபிள்ளையென்று தள்ளாதிதுவரையில்
கொல்லாதுவைத்திருந்த குற்றமதோமீறிவந்தாய்
இனிமேலுங்குற்றமில்லை யென்றேநெடுமாலும்
கனிசிவந்தவாயான் கண்கள்நெருப்பெழவே
உரத்தெழுந்துவார்த்தைசொல்ல உன்னிமலரோனும்
திரத்தில்மிகுந்தவர்போல் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
ஒருவற்கொருவர் ஒருபூசலாய்விளைந்து
இருவர்க்குமற்போ ரெதிர்த்துப்பொருதவென்று
மட்டுமிஞ்சிவார்த்தை வாதுபலதான்கூறி
கட்டுவிடப்பேசி காவலர்கள்பூவுலகில்
குதித்தாரிருபேருங் கொடிமுடிகள்தானதிர
துதித்தார்பெருமாளுந் தொடைதட்டியேதுசொல்வார்
முன்னாளில்ராக்கதரால் முறையிட்டாய்நம்மிடத்தில்
மன்னுவுனக்காக வந்துநாமிராக்கதரை
கொன்றுங்கள்தெய்வப் பதவியதுசேர்ந்திருந்து
சென்றுங்கள்தெய்வப் பதவியதுசேர்ந்திருந்து
நன்றிமறந்தென்னை நையாண்டிபண்ணியிப்போ
மன்றிற்பொருத வாதாடிவந்தெதிர்த்தாய்
இனியறிவோமென்று எதிர்த்தாரிருபேரும்
பனிவரைகள்ரெண்டும் பகைத்தெதிர்த்துநின்றாப்போல்

மாலுமயனும் மற்போர்புரிதல்

மற்கட்டிச்சேர்ந்து மண்ணதிரவிண்ணதிர
திக்கெட்டுந்தானதிரத் திசைகள்கிடுகிடென
இடசாரிமாய னெடுத்தடியுமவைக்கவுந்தான்
அடவுடனேவேத னடுத்துவலசாரி

கால்களோடுகால்மாறிக் கைகளோடுகைசோர்ந்து
மேல்களோடுமேலுறைந்து வேகமுடன்தானிருவர்
உரத்துமிகுத்துவெகு ஓங்காரங்கொண்டெழுந்து
அரத்துகிறசத்தம் அண்டகடாகமட்டும்
நடுங்கிமலைகலங்கி நட்சேத்திரமுதிர
கடுங்கோபங்கொண்டு கதிரோனுந்தான்மறைய
பூமியதிரப் புவனம்பதினாலும்
சாமிதிருமாலயனார் தர்க்கமதுக்காற்றாமல்
அரவுதலைமாற அடுக்கண்டந்தானசைய
இரவுபகலெனவு மெண்ணாதுமாலயனும்
இருவரும்போர்புரிந்தா ரிமையோர்நடுங்கிடவே
ஒருவற்கொருவர் உரத்துச்சினந்துகையால்
குத்துகின்றசத்தமது கொண்டலிடியதுபோல்
எத்துகின்றகால்களினா லெடுபட்டமாமலைகள்
தூளாய்நெருங்கியது தூளாய்ப்பறந்துவிழ
ஆளாயிருபேரும் அடவாய்லகுவுகொண்டு
வலசாரியாக மாயோனடிபேர்ந்து
மலரோனிடசாரி வருவதுவும்பூவுலகில்
இரவுவந்துமூடுதல்போ லெம்பெருமாள்தன்மேனி
இரவிவந்துதோன்றுதல்போ லெழிலவேதன்றன்மேனி
இப்படியாயோர்நொடிக்குள் ளிரவு பகலாயிரமாய்
மற்பிடித்துச்சக்கரம்போல் வட்டமிட்டுச்சுற்றுகையில்
பூவுலகிலுள்ள புற்பூடுசீவஜெந்து
தாவுமிடமில்லாமல் தயங்குமாமந்திரத்தில்
ஆகையினால்வானவர்க ளயிராவதத்தனிடம்
மாயைமருட்கொண்டு வந்துமுறையிடவே
அவர்கள்முறையிடுமுன் அயிராவதத்தோனும்
இவர்களுக்குமுன்னே இயம்பினான்றன்கலக்கம்
ஆனாற்சிவனிடத்தி லபயமிடவாருமென்று
போனார்காண்தேவரெல்லாம் பொன்கயிலைதானோக்கி
ஆரனேவுனக்கபயம் அத்தனேமுக்கணனே
பரனேவுனக்கபயம் பாருலகிலிப்போது

மாலோனும்வேதாவும் மல்யுத்தம்பண்ணுகிறார்
நாலாவகைச்சீவன் நாங்கள்முதலெவ்வகையும்
நிற்கநிலையில்லாமல் நீந்திவநதோமுன்பாதம்
தக்கதுணையீதெனவே தானுமேவநம்பிவந்தோம்
சூறுவளிகாற்றுச் சுழல்காற்றுப்போலாகி
நீறுகிலோகம் நெருப்பாயெறியுதையா
அந்தரமாய்வானம் அச்சழிந்துபோகுதையா
இந்திரனோடட்டதிக்கு மெல்லாஞ்சுழலுதையா
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தானொளிந்துபோனார்கள்
மந்திரங்கள்வேதமெல்லாம் வறமபழிந்துபோகுதையா
அடுக்குநிலைபேர்ந்து அலைகடலுந்தான்சுவரி
உடுக்களுதிர்ந்தே உயர்முகடுதான்கிழிந்து
எல்லாந்தடுமாறி ஏங்குதுகாண்மூவுலகும்
நில்லாநிலையில நிற்குமபராபரமே
நாதனேஎங்கள் நடுக்கந்தவிர்த்தருளும்
வேதனுடபோரும விஷ்ணுவுடதன்போரும்
பார்க்கமுடியாது பரனேபராபரனே
காக்கவிதுசமயம் கடைக்கண்கிருபையினால்
ஏறிட்டுப்பாருமையா இருவருடதன்போரை
கூறிட்டுலோகம் குலுங்குதுநாணண்டமெல்லாம்
இறையோனேஎங்களுட இடுக்கந்தனைத்தீர்க்க
முறையோமுறையோகாண் முக்கணனேதஞ்சமென்று
இமையோர்முறையிடவே ஈஸ்பரனுந்தானிரங்கி
அமையுமமையுமுங்கள் ஆபத்தைத்தீர்ப்போம்நாம்
என்றுபரமசிவன் இருவருடபோர்விலக்க
குன்றுவடிவாய்க்கொழுங்கனலாய்த்தான்வளர்ந்து
நின்றானனல்வடிவாய் நெடியதொருகம்பமென
ஒன்றாகலோகம் ஊடுருவத்தான்வளர்ந்தார்
இருவர்தனக்குமுன்னே எழுந்தார்நடுவாக
உருவன்றியக்கினியாய் ஓங்காரக்கம்பமதாய்
ஒருருவாய்நின்றார் உருகித்தணல்மலையாய்
ஆருமறியாத அகண்டபரவெளியாய்

அந்தமலேகண்டு அரியுமயன்றானும்
சிந்தைகலங்கித் திகைத்துநெடுமூச்செறிந்து
அக்கினியைக்கண்டு அகன்றிருவர்தான்விலகி
நிற்கிறார்கண்கள் நீலமதுதான்பூத்து
பக்கமெல்லாமக்கினியாய்ப்பரந்ததுகாணண்டமெல்லாம்
திக்கெல்லாமக்கினியாய்ச்சிவந்ததுகாண்லோகமெல்லாம்
எந்தவிதமென்று இருவோருந்தான் விலகி
வந்தசிவசோதிதனே வகுத்தரியமாட்டாமல்
நொந்திடைந்துநின்றளவில் நோக்கமுடனேசிவனும்
இந்தமகிமை இவரறியாரென்றுசொல்லி
ஞானக்கண்கொண்டறிவோர் நல்லோர்பெரியோர்கள்
ஊனக்கண்கொண்டறிய ஒவ்வாதெவராலும்
பார்க்கமுடியாது பாவியேயென்றுசொல்லி
தீர்க்கமுனிவர் தெளிந்துவகைபேசி

அரியுமயனும் அரனின் அடிமுடி தேடுதல்.

இந்தமலேப்பெருமை இன்றறியவேணுமென்று
அந்தமலேயின் அடிமுடியுந்தான்காணத்
தங்களிலேசம்மதித்துத் தானேஇருபேரும்
அங்கெழுந்தார்வேதாவும் அன்னவடிவாகச்
சீலமுடன்பறந்து தேடினன்விண்ணண்டந்து
சாலமேலேழுலகுந் தமனியனும்போயறிய
முடிதேடியேபறந்தான் முகடுவெளியூடுருவ
அடிதேடியேமாயன் ஆதிவராகமதாய்
கீளலெனும்கொம்பதனால் கிளைத்துகீழ்லோகமெல்லாம்
நீளநுழைந்து நிமலனடிவரையைத்
தேடியுங்காணமற் றிரும்பியேமாயோனும்
வாடிமனதிடைந்து வந்திருந்தாரம்மானே
வந்திருந்துமாயன் மனதிற்பலநினைவாய்
இந்தமகிமைதனே ஏழுகீழ்லோகமெல்லாம்
ஆராய்ந்துதேடி யரைக்கணத்திலாயிரமாம்
பாராய்ந்துகாதவழி பாய்ந்துதாம்கண்டறியோம்

ஆதிவராகமென்று அதிரூபங்கொண்டுசென்று
சோதிதனைத்தேடி தொல்லுலகமூடுருவி
கொம்புகளுந்தேய்ந்து குளம்புகளுந்தான்தேய்ந்து
சம்புசிவன்பாதந் தான்காணமாட்டாமல்
வருஷமொருநூறு மண்ணுலகமோரேழு
விரசுகொண்டபாதாள மெங்கெங்கும்நாம்பார்த்தோம்
இன்னவிடமென்றறியோ மீசருடதன்பாதம்
அன்னவாகனத்தோ னவன்காண்பதேதெனவே
எண்ணிமனதி லிறையோன்றனைநினைந்து
மண்ணிலிருந்து மனதிற்றியானமதாய்
ஞானக்கண்கொண்டு நாட்டத்தில்நோக்கமதாய்
மானக்கருத்தில் மவுனமாய்த்தானிருந்தார்
பட்சிவடிவுகொண்டு பறந்ததொருவேதாவும்
கட்சியொருகாதங் கணப்பொழுதிலாயிரமாய்
வெளிகடந்துசென்று மேலேழுலோகமுமாய்
தெளிவுசற்றுங்காணமற் றிளைத்துமனமிடைந்து
அப்பாலும்நூறுநா ருயிரங்காதமுமாய்
மெய்ப்பாய்வெளிதாண்டி மெய்யசந்துவேதாவும்
சிறகிரண்டுந்தேய்ந்து செயல்முழுதுந்தான்குறைந்து
இறகசைக்கமாட்டாம லிருந்துமனதுநொந்து
அண்டகடாகமட்டும் ஆராய்ந்துஇன்னமுந்தான்
கண்டதில்லை அக்கினியாங் கர்ப்பத்தின்றன்முடியை
இத்தூரம்வந்தும் இப்படியேயல்லாது
சத்துருமதுகிட்டச் சமீபமதுகாணேமே
அளவற்றசோதிதனை ஆராய்ந்துமுற்றுமல்
களபமணிமாயன் கண்டானோயெப்படியோ
ஆரறியப்போறார்கள் அளவளவாய்நின்றானை
பேரறியாச்சோதியிது பேச்சுக்குமெட்டாது
அங்குமிங்குமொன்றாய் அடிமுடியுந்தானாகி
எங்கும்நிறைந்திருக்கு மீஸ்பரனேயல்லாது
வேறேவுபாயம் விடயமிங்கேசற்றுமில்லை
கூறேமென்றுவசனம் கொண்டல்வண்ணன்தன்னுடனே

பகைமுடித்துகொண்டதொரு பாவந்தொலையாதெனவே
வகையாயுறவுசெய்து வனமாலிதன்னுடனே
இணக்கமுடன்கூடி யிருந்துவிடாமலிப்போ
பிணக்குவரப்பண்ணி பிழைமோசமானேமே
என்றுமலரோ னெண்ணிமனம்புண்ணாகி
ஒன்றுமுரையாம லுள்ளமெல்லாந்தானடுங்கி
இருக்குந்தருவாயி லீசர்முடிமீதிருந்து
மருக்கமழுந்தாழை மலர்தான்வருகிறதை
கண்டுமலரோன் கற்பனையாய்த்தானினைந்து
உண்டுபண்ணிப்பொய்யை உரைக்கமனதிலெண்ணி
பொய்சொன்னமொனற் பொருந்தவேசொல்லவென்று
மெய்யாகச்சாட்சி விளம்புதற்குக்கேதகையை
வசப்படுத்திக்கொள்ள மனதில்நினைந்துகொண்டு
நிசப்படுத்தவேதான் நேராகவாரதொரு
கேதகையேநீர்தான் கிருபையுடனெங்கிருந்து
மாதகையாய்வாரீர் வருத்தமென்னசொல்லுமென்றார்
அப்போதுகேதகையு மையனேநீர்கேளும்
இப்போதுஈஸ்பரனா ரேற்றமுடிமீதிருந்து
இருந்துதவறிவிழுந் திழுபட்டுநான்வாரேன்
பொருந்துவனேபாவி பொல்லாதகாலமதாய்
தவறிவிழுந்து தங்குமிடமில்லாமல்
அவதிமிகப்பட்டு அந்தரத்திலேயலைந்து
வாடியிடைந்து வருகிறோமித்தூரம்
நாடிதளர்ந்து நடையசந்துகாலோய்ந்து
வருகிறோமப்பா மகாகோடிகாலயுகம்
ஒருவரையுங்காணோ னுன்னையெதிர்கண்டேனிப்போ
இன்னம்நிலத்தில்விழ எத்தனைநாட்செல்லுமதோ
தன்னமில்லாதங்குசென்று தகையாறிநாமிருக்க
எத்தனைநாட்செல்லுமதோ இன்னபடியென்றறியேன்
கத்தனுடசெயலைக் கணக்கிடவும்போகாது
எப்படியோவென்று இவ்வசனங்கேதகைதான்
செப்பமுடன்சொல்லத் தீர்க்கமுடன்நான்முகனும்

நல்லதொருகேதகையே நான்சொல்ல நீர்கேளும்
வல்லதொருமாயனுக்கும் மாநிலத்திலெந்தனுக்கும்
வாதுவந்துசண்டையிட்டு மற்போருந்தான்பொருதி
தீதுவந்துமூண்டிருவர் செலுத்தமுடியாமல்
நீபெரியோன் நான்பெரியோ னென்றுசிலகாலம்
வாய்பேசிக்கொண்டு வழக்குரைத்துப்போராடி
மற்பிடித்துக்குத்துண்டு மண்டிச்சினம்வெகுண்டு
வெற்பிடியலோக மேலேழுந்தானதிர
அடுக்குநிலைகுலைய அண்டபகிரண்டமெல்லாம்
உடுக்கணங்கள்தானதிர உவர்திரையுந்தான்சுவற
பரிதிமதிசுழல பகிரண்டந்தான்சுழல
நிருதிமுதலட்டதிக்கும் நெடியரவுந்தான்சுழல
தேவர்கள்தானவர்கள் திக்குத்திசைசுழல
மூவர்கள்முப்பத்து முக்கோடிசுரர்முனிவர்
யாவர்களுமேபெரிய அந்தரமுந்தான்சுழல
சீவசராசரங்கள் திரிலோகமுஞ்சுழல
போராடிநின்றேம் புவனந்தனிலிரங்கி
சீராடியிப்படியாய்ச் சென்றுசிலகாலம்
ஒன்றையொன்றுமீறுமல் ஒருபூசல்தான்விளைத்து
நின்றேய்நெடுநாள் நீணிலத்திற்போவெனவே
அந்தமொழிகேட்டு அரனேபராபரனே
வந்துவிலகவென்று மாயையாய்த்தான்தோன்றி
இருவருக்குமேநடுவா யெழுந்ததுகாணக்கினியும்
ஒருவருக்குந்தோற்றும லூடேசுடர்வடிவாய்
வளர்ந்ததுகாண்சோதி மலையாய்ப்பருவதமாய்
அளந்துதுகைகாணுத ஆகாசமூடுருவி
நின்றநெருப்பேதெனவே நெறியறியமாட்டாமல்
ஒன்றையொன்றுபார்த்தே உழன்றுமனயபுண்ணுகி
நின்றுமயங்கி நிமைகள்தெரியாமல்
நன்றுபுதுமையிது நாமறியவேணுமென்று
தங்களிலேதாங்கள் சம்மதித்துக்கொண்டேதான்
இங்குவந்தேனன்னமென விச்செய்திநீரறிவீர்

பண்டோரறியாப் பழம்பொருளடிமுடியைக்
கண்டோன்பெரியோன் காணுதான்தான்சிறியோன்
என்றுவகைபேசி யிருவருமேசயமதித்து
அன்றுபுவியூடுருவ ஆதிவராகமதாய்
பாதாளஞ்சென்ருர் பச்சைமால்கண்டீரோ
மீதானவிண்ணகத்தில் வேகமுடன் நான்தானும்
வந்தேனிளைப்பாய் வலுவும்மிகக்குறைந்தேன்
உந்தனையேகண்டேன்உள்ளமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தேன்
கண்டபொழுதெந்தன் கவலையெல்லாந்தான் தீர்ந்தேன்
அண்டினேனுன்னையிப்போ ஆபத்தைக்காத்தருள்வாய்
நாரணனுந்தான்மெலிய நமக்கோருதவியென்று
ஆரணனுந்தான்கேட்க அடவுடனேகேதகையும்
ஏதுகாண்சொல்லுமென்று இன்பமுடன்கேட்க
சாதுவாய்நான்முகனுஞ் சாட்சி நீசாற்றுமென்ருர்
அந்தமொழிகேட்டு அரகராவென்றுசொல்லி
விந்தைமலர்க்கேதகையும் மெய்யசைந்தங்கேதுசொல்லு (ம்
என்னவிதிப்பயனே யீசர்முடிமீதிருந்து
அன்னமேகேளும் அவதிவந்தாலித்தூரம்
தவறினேன்கண்டீர் தரிக்கவிடமில்லாமல்
குவலயத்திற்சொல்லக் கொம்பிழந்தமந்தியைப்போல்
ஆகாதபாவி அடியேனொருபொருட்டாய்
வாகாகவும்முடைய வருத்தமதைச்சொன்னீரே
எங்கும்நிரந்தரமாய் எள்ளுக்குளெண்ணெயைப்போல்
அங்குமிங்குமொன்று யடங்கலுமாஎவ்வுயிர்க்கும்
நிற்குமபராபரனே நீக்கியென்னசொன்னாலும்
தர்க்கமுடன்கேதகையுந் தருமென்ன நான்முகனும்
ஆனலமுன்னாளி லமரமுதற்றனைவரும்
வானோரமுதம வாரியதனிற்கடைய
ஆலவிடம்பிறந்து அகிலமெல்லாந்தான்பறந்து
காலவிஷஞ்சீறிவரக் கண்டமார்தானோடி
பரனேபராபரனே பார்வதிமனோகரனே
அரனேஅபயமென அமரருக்காயவ்விஷத்தை

கொள்ளலையோயீசர் குவலயத்தோர்தான்பிழைக்க
தள்ளலையோயீசர் சர்ப்பவிஷமீதெனவே
பெரியோரிதெல்லாம் பேதமென்றுதள்ளார்கள்
தெரியாதார்க்கெல்லாந் தெரிந்துமனந்தேற
என்னபிழைவந்தாலு மேற்பார்பெரியோர்கள்
வின்னமென்றுகொள்ளார்கள் மேலானநல்லோர்கள்
அடுத்தாரைக்காப்பா ரடைக்கலமாய்வந்தோரை
விடுத்தேதுஞ்சொல்லார்கள் மெய்யிதுகாண்கேதகையே
நமக்குமொருசெய்தி நாம்சொல்ல நீர்கேளும்
உமக்குச்சுகிர்தமுண்டு ஒருபேச்சுரைப்பீரே
ஈசர்முடிகண்டேனென் றியம்புவேன்மாலிடத்தில்
ஆசையுடன் நீர்தாமும் ஆமென்றுரையுமென்றார்
ஆபத்துவேளையிலே அஞ்சாதேயென்றொருபொய்
பாபத்தைபாராமற் பகர்ந்துயிரைக்காக்கலையோ
ஆர்க்குமொருசமையம் யாவருக்குமிப்படியே
பார்க்கவல்லோவேணும் பாவியோநான்தானும்
உங்களுக்குநானு முதவேனொருபாருலகில்
தங்களுக்குத்தானே தாங்கள்சளப்படவும்
பார்ப்பீரோவேணுமென்று பாருங்காண்கேதகையே
ஏர்ப்போமுமக்காக இசைவோங்காண்வேதாவே
பொய்சொல்லக்கேதகையும் பொருந்தியேசம்மதித்து
மெய்சொல்லவேமறுத்து விதியோனுக்காகவேதான்
பொய்சொல்லவேதுணிந்து பூமிதனில்வந்திரங்கி
அய்யமறக்கேதகையும அன்னமுந்தானென்றாகி
மேதினியில்வந்து விட்டுணுவைத்தான்பார்த்து
ஓதிமப்போல்யானும் உதிர்வானகம்புகுந்து
அரைநிமிஷந்தன்னி லாயிரங்காதவழி
விரையவேஇப்படியாய் வெட்டவெளியூடேபோய்
கண்டேன்முடிதனை நீர் கண்டீரோசேவடியும்
கொண்டல்வண்ணரப்போ கோதித்துமனமிடைந்து
பன்றிவடிவெடுத்துப் பாதாளலோகமெல்லாம்
வென்றியுடன்தேடி மெலிந்துவந்தேனல்லாது

காணேன்சிவபாதங் காணவுந்தான்கிட்டாமல்
வீணேதிரிந்து வெளியேறிவந்தேன்காண்
முடிகண்டோமென்று மொழிந்தாயேநீபெரியோன்
அடிகண்டோமென்றால் அனலாயெறிந்திடுவேன்
கண்ணாரக்கண்டமென்ற காட்சிதனக்கொப்பனையாய்
விண்ணோறிய விளம்புவையோவென்றுரைத்தார்
அப்போதுவேதன் அசத்தியமோஎன்வார்த்தை
இப்போதுகேதகையும் ஈசர்முடிமீதிருந்து
நாமகண்டபோது நமக்கவர்தான்காட்சியென்றார்
ஆம்காணும்விட்டுணுவே அப்போதுநான்கூட
என்றிந்தக்கேதகையும் இவ்வார்த்தைதான்கூற
அன்றிந்தப்பொய்யை அரனறிந்துகோபமதாய்
நெடுகவளர்ந்ததொரு நெருப்புமலைதான்கொதித்து
திடுதிடெனவேமுழங்கிச் செந்தீயகோரமதாய்
நெறுநெறெனவேகுமுறி நேரேபடீரெனவே
கிறுகிறெனச்சக்கரம்போற் கீழேழுமேலேழு
லோகமெல்லாந்தான்சுழல நொடிக்குமிடியேரெனவே
சாகரமுந்தான்சுவறிச் சகலவுயிருந்துப்பொன்றிடவே
வெடித்ததுகாணங்கு வெந்தணல்போல்நின்றமலை
பிடித்ததுகாணெங்கும் பெருந்தீயனல்பரந்து
மண்ணுலகிலுள்ளோரும் மதிமயங்கிமூர்ச்சையுற
விண்ணுலகிலுள்ளோரும் மெய்கலங்கியுள்நடுங்கி
இறையோனேஎங்கள் ஈஸ்பரனேஎதுகுற்றம்
முறையோஉனக்கபயம் மூர்த்தியேகாருமென்று
சகலாண்டசீவ சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
அகலாதசோதியரனேஉனக்கபயம்
பராபரமாய்நின்றோனே பரனேஉனக்கபயம்
தராதரமாய்நின்றிலங்குஞ் சருவதயாபரனே
காருமிதுசமயங் காரணமாய்நின்றோனே
வாருமிதுசமயம் வள்ளலேயிப்போது
தீராவினைதீரச் சித்தம்பொறுத்தருளும்
வாராதகுற்றம் வந்தாலுமெங்களுக்காய்

வந்திப்போகாத்தருளும் மழுவேந்துங்கையோனே
தந்திப்போவாக்குத் தரவேணுமீஸ்பரனே
தாங்கமுடியாமற் றராதலங்களுள்ளதெல்லாம்
ஏங்கியிடைந்து இடுக்கப்படுந்துயரம்
ஆங்காரமான அகோரமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
ஓங்காரந்தாளுெடுங்கி உத்தமமாய்நற்குணமாய்
செஞ்சுடர்போல்நின்ற சிவனும்அபயஸ்தம்
அஞ்சலென்றேதந்து அரனுருமேதுசொல்வார்
ஏதுகாண்நான்முகனே என்முடி நீகண்டதென்று
வாதுசொல்லிமாயனிடம் வழக்குரைத்துநின்றுயே
காணுதநம்முடியைக் கண்டோமெனச்சாட்சி
வீணுனவார்த்தை விளப்பினையேஇப்போது
காதாரக்கேளாமல் கண்ணுரக்காணுமல்
கேதாய்நீசொன்ன கெருவமென்னவென்றுசொல்லி
சற்றேநகைபுரிந்தார் சங்கரநாராயணரும்
முத்தொழில்போற்சற்றே முறுவலதுசெய்தளவில்
அண்டகடாகமண்டவெளிக்கப்புரமும்
கொண்டலிடிமின்போற் கொழுங்கனலுஞ்சோதியுமாய்
விண்டலங்களெங்கும் வேனல்வந்துதான்மூடி
கண்டஅசுரரெல்லாங் காலகளொடுகொல்கள்பின்னி
வீழ்ந்துகிடப்பாரும் மெய்சோர்ந்துநிற்பாரும
தாழ்ந்துபணிவாருந் தஞ்சமமோவென்பாரும
சந்திரனுஞ்சூரியனும் நிலைகெட்டநாலதுபோல்
இந்திரனுங்கெந்தருவ ரிமையோர்முனிவர்களும்
அந்தரமுபவானும் அடுக்குநிலைகுலைந்து
நந்திமுதற்றேவர் நடுநடுங்கிமெய்மறந்து
போனதுவுங்கண்டோங்கிப் பூமேல்மலரோனும்
ஆனசவுரியமும ஆங்காரமுள்ளதெல்லாம்
நீங்கிவலுக்குறைந்து நிலத்திற்றலைகவிழ்ந்து
தூங்கிமிகவேங்கித் துக்கித்தான்நான்முகனும்
அப்போதுமுக்கணனும் அயனைமுகம்நோக்கி
இப்போதுபொய்யுரைத்தாய் இவ்வுலகிலுந்தனுக்கு

கோயில்குளம்பூசை குவலயத்திலில்லையென்று
சேயில்வருமீசர் செப்பினாரம்மானை
செப்பியசொல்மாயன் திருச்செவியிற்கேட்டவுடன்
மெய்ப்புடையாஈஸ்பரனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
ஆடினார்மாயன் அரனைமிகக்கொண்டாடி
பாடினார்மெய்மகிழ்ந்து பணிந்துபணிந்தன்புருகி
ஆனந்தக்கூத்தாடி அருட்கண்ணால் நீர்சொரிய
தானந்தமாகிநின்ற சதாசிவமேவுன்மகிமை
ஆரறிவாருங்கோலம் அகண்டமெல்லாந்தானுன
பேரறியாருரறியார் பெருமைதனையறியார்
வேரறியார்தூரறியார் மேலறியார்கீழறியார்
ஓரறிவாயெங்கும் ஊடுருவிநின்றோனே
சீரறியாதுந்தன் செயலறியார்யாவர்களும்
கூரறியார்வீறுசெய்வார் குணமறியமாட்டார்கள்
நாயேனறியத் தகுமோ நடனபதம்
பேயேன்சிறியேன் பிழையேதுசெய்தாலும்
பொருத்தருளவேணும் புரமூன்றெரித்தோனே
சிறுத்தொண்டன்றன்மனையிற் சென்றமுதுகொண்டோ
அய்யாபொறுத்தருளும் அடியேன்றனைக்காரும் [னே
மெய்யாபரணமென விளம்பித்திருமாலும்
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுததெல்லாங்கண்டுசிவன்
நேத்திரத்திலுலறிந்து நெடுமாலைத்தானழைத்து
ஏதுவரமுள்ளதெல்லா மிப்போதேஉன்றனக்கு
சாதுவாய்த்தந்தோம் சந்தோஷமாச்சுதென்று
ஈசர்புகழ்ந்துரைக்க எம்பெருமாள்தான்மகிழ்ந்து
நேசமுடனிருந்தார் நீணிலத்திலயமானை
பொய்ச்சாட்சிசொன்னதொரு பூவே நீகேதகையே
இச்சாட்சிசொன்னமையா லிங்கே நீநம்மிடத்தில்
வேண்டாமினிமேல் விடுதியென்றுசாபமிட்டார்
தீண்டாமற்கேதகையுஞ் சிந்தைமிகவருந்தி
ஈசன்மேற்குற்றமில்லை இதுநம்மால்வந்தகுற்றம்
பேசவாயில்லையென்று பேசாமற்போனதுவே

வேதன்மனமிடைந்து வேகாமல்வெந்துருகி
நாதனேநானடியேன் நடந்ததெல்லாங்குற்றமைய்யா
பொல்லாதான்செய்தபிழை பொறுத்தருளுமீஸ்பரனே
கொல்லாமலென்னைவிடக் கோபந்தணிந்தமையால்
இனிமேலும்நானடியே னீடேறவேண்டியதால்
தனியேதனிப்பொருளே தற்காக்கவேணுமைய்யா
பாவிக்குச்சாபம் பலித்துவிட்டாற்பூவுலகில்
சேவிக்கநானடியேன் சிந்தைசெய்வதெக்காலம்
சத்தசமுத்திரமுந் தான்கொதித்துப்பொங்கிவந்தால்
சுத்தஜலம்விட்டுத் துளாவியே ஆற்றுதற்கு
மற்றுமொருதண்ணீர் மானிலத்திலுண்டோதான்
கற்றுங்கருணைக் கடலேவெளியொளியே
முப்புரத்தைத்தானெரித்து மூவரையுங்காப்பாற்றி
அப்புரத்தைக்காக்கிலையோ அரனேஅவர்க்கிரங்கி
காமனையுந்தானெரித்தீர் கடவுளேஇப்போது
பூமனையேதிரும்பிப் போதமுடன்காக்கிலையோ
மார்க்கண்டனுக்காக மறலிதனையுதைத்தீர்
தீர்க்கமுடனேமனையுந் திரும்பவும்நீகாக்கிலையோ
மூன்றுமதமுள்ள மும்மதத்துயானைதன்னை
தோன்றுதாருகாவனத்துச் சூரர்களுமேவிவிட்ட
ஆனைதனையுரித்து அடவுடனேதோலைப்போர்த்தீர்
ஏனைரிஷிவெகுண்டு எக்கியத்தாலக்கினியை
கோபமுந்தாபமுமாய்க் கூட்டியேமூச்சுடராய்
தீபமுள்ள அக்கினியைச் சிவனென்றுயபாராமல்
ஏவினனைப்போ தெடுத்தீர்பாமுவாக
பாவினன்செய்த பரைதானறியாதே
முடலுக்குள்தீயிருக்கும் மூங்கிலைநெரியாமல்
காடவரும்பொல்லாக் கசுமாலவேஞ்ஞானம்
போலிருந்துநாயேன் பொசுங்கியேவெந்துவிட்டேன்
கோலியெந்தன்மீதிருந்தகுற்றமெல்லாந்தான்பொருத்து
காத்தருளவேணுங் கஞ்சன்படுந்துயரம்
பார்த்திருந்துயீசர் பண்புடனேவேதனுக்கு

அஞ்சலென்றுசொல்லி யருளினர்காணம்மானை
வஞ்சமெனும்பூவுலகில் மாமறையோர்வீடுகளில்
செய்யுந்தவபூசையெல்லாஞ் சித்தித்தோமுன்றனக்கு
உய்யும்பலபடைப்பும் உலகமுதலெவ்வகையும்
எப்போதும்போலே இருந்துபடையுமென்று
முப்போதுமீசர் மொழிந்தார்காண்வேதனுக்கு
ஆகையினல்வேதனுக்கும் அச்சுதற்கும்வந்தபகை
மாயையாயீசர் மலைபோலவேதோன்றி
இருவருடபகையும் ஈஸ்பரனார்தான்தீர்த்து
ஒருவருடனொருவ ருறவாயிருக்கவென்று
சேகரித்துநல்ல சிவபதமுந்தான்கொடுத்து
லோகத்திலெப்போதும் லோகத்திலுள்ளபடி
மாயனுக்கும்வேதனுக்கும் வஞ்சமினிவாராமல்
நேயமாய்ஞானம் நீதியுடன்தான்தீர்த்து
அவரவர்கள்செய்தொழிலை அவரவரேதான்முடித்து
விவரமுடன்தானிமென்று வித்தகனார்தாமுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயனும்அந்தணனும்
வித்தைமலர்ப்பாதம் விழுந்துநமஸ்கரித்து
எங்கள்தனக்காக இவ்வடிவுதானெடுத்து
தங்கமயமாய்க் தணல்வடிவாய்த்தான்தோன்றி
ரட்சித்துக்காக்கவந்த நாதாபராபரனே
பட்சிவடிவெடுத்தும் பன்றிவடிவெடுத்தும்
தேடியுங்காணுத சிவமேசிவதவமே
நாடியேநாங்கள் நாட்டமதிற்கண்டிருக்க
வேணும்பராபரனே மேதினியிலெப்போதும்
ஆணுவங்கள்தானீங்கி அடியேன்கள்தான்பிழைக்க
பூசையனுதினமும் புஷ்பமலர்தான்சாத்தி
ஆசையறுத்து அரனடியைச்சேர்வதற்கு
சிற்சொரூபமாகத் தெரிசனைக்குநேராக
தற்சொரூபங்காட்டித் தயவருளுமீஸ்பரனே
இந்தச்சொரூபம் இப்படியாய்த்தானிருந்தால்
அந்தச்சொரூபம் அறிந்தேதுபூசைசெய்வோம்

மேகஜாலமுமக்கு மேனியெல்லாம்நீர்சொரிய
தேகமெல்லாம்மீன்குலங்கள் சிரசுமேற்புஷ்பமழை
பூசிக்கவீற்றிருக்கும் புண்ணியரே உம்முடைய
காசிக்கிதுநிகராய்க் கற்பிக்கவேணுமிப்போ
வேதனும்மாலும் விருப்பியிவையுரைக்க
போதமுனியீசர் பூரித்தகமகிழ்ந்து
அக்கினியாய்நின்ற அனலைமிகநிறுத்தி
மெய்க்கினியசாந்தகமாய் மேதினியிலென்னாளும்
நிற்கவொருமலையாய் நேமித்தாரம்மானை
தக்கதொருமலைக்குச் சாற்றினார்நாமமது
அருணகிரிவானதினா லருணாசலமெனவே
கருணைகடாக்ஷமதாய்க் கற்பித்தார்பொன்மலையை
அயமலையிலீசர் அதிக்கமதாய்த்தானிருக்க
செயமலையிலிங்கமதாய்ச் சிவரூபமாயிருந்தார்
அந்தமலையி லயனுந்திருமாலும்
கந்தமலர்ச்சோலைகளுங் கற்பகமுமுண்டுபண்ணி
தெய்வகம்மாளனையுஞ் சீக்கிரமாய்வாவெனவே
சைவர்க்குகந்த ஸ்தலமாமஅருணையிது
கோவில்திருப்பணியுங் கோபுரமுந்தான்சமைத்து
ஆவலுடன்பட்டணமு மலங்காரமாய்முடித்து
சிறப்பியுமென்று திருமாலும்நான்முகனும்
அறப்பெரியதச்சனுக்கு அருளினாரிவ்வசனம்
அந்தட்சணமே அரைநொடியிற்பட்டணமாய்
இந்தட்சணமுடித்து ஏகினான்விஸ்வகர்மா
வானுலகிலுள்ள மறையோர்முனிவர்களும்
தானுலகிலந்தத் தலத்திற்குடியேற்றி
அரம்பையரைத்தானழைத்து ஆடல்செய்யக்கோவிலுக்
உறம்பெறவேதானிருத்தி யுகந்துசிவபூசைசெய்ய [கு
மாலுமயனு மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
கோலாகலமாகக் குன்றவில்லிசொற்படிக்கு
அருணாசலந்தனிலே அயனுந்திருமாலும்
ஒருநாளுமபேதமற வுகந்திருந்தார்கண்டீரே

என்றுதன்மர்தம்பியர்க்கு எடுத்துரைத்தாரிக்கதையை
சென்றுவெகுதூரம் செலுத்திவழிதொலைய
நடத்தார்கள்பஞ்சவர்கள் நன்மலையுங்காடுகளும் (தான்
தொடர்ந்தவர்கள் போகையிலே சொல்லுவார் தன்மருந்

வீமன்விஜயற்கு ராமன்கதையுரைத்தல்.

ஏற்கவேமுன்னாளில் இராமருந்தான்பார்த்து
பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்டு பச்சைமால்தானிருக்க
அரக்கருபத்திரவம் ஆற்றாமலேயிமையோர்
புரக்கு நெடுமால்பதத்தைப் போற்றியென்றாரம்மானை
தேவர்களுமப்படியே தெண்டனிட்டுநிற்கையிலே
ஆவலதாக அவர்கள்தனைப்பார்த்து
ஆயனார்தாமும் அருளேவார்போல்வசனம்
நேயமுடன்தேவர்களே நிலத்திருக்குவானரமாய்
நீங்களெல்லோரும் நீணிலத்திலேபிறக்கப்
போங்களனைவோரும் புறப்படுங்களென்றுரைத்தார்
பாதிமதியணியும் பரமசிவன்றன்னருளால்
ஆதிபதிகோசலநாட் டயோத்திக்கரசெனவே
நாடுடையாராக நான்பிறப்பேனென்றுசொல்லி
பீடுடையார்வந்து பிறந்தனர்காணம்மானை
செந்திருவுமந்த ஜெனகனார்தன்மகளாய்
வந்துமிதிலையிலே வளர்ந்தனரேஅப்போது
மண்ணதில்ராமன் வளருகின்றநாளையிலே
திண்ணமுடன்கோசிகனார் தெசரதனைவந்துகண்டு
காவலனேஎன்வேள்வி காக்கவுன்மைந்தனையும்
ஏவுவாயென்று எடுத்துரைத்தாரப்போது
சின்னஞ்சிறியனல்லோ சிலையெடுக்கமாட்டானே
என்செய்வேனென்று எடுத்துரைக்கமன்னவனும்
மாமுனிவன்றானுமந்த வசிஷ்டர்தனக்காகப்
பூமன்னாயிப்போ பொறுத்தேனெனவுரைத்தார்
பேசாதமாமுனிவன் பேசுமொழியாற்பயந்து
கூசாமல்ராமனையுங் கூட்டிவிட்டாரம்மானை

உற்றதொருவேள்வி யுகந்துமுனிநடந்த
அற்றையழிக்கவென்று ஆங்காரங்கொண்டெழுந்து
நடுங்கிவந்ததாடகைமேல் நாரணனூர்தான்விடுத்த
கொடுங்கணைதான்பட்டுருவிக் கூறுகத்தான்விழுந்தாள்
தையலெனுமகலி சாபந்தனைத்தொலைத்தான்
ஐயன்மிதுலை யடைந்தனர்காணன்னேரம்
பொன்னின்சிலையைப் போற்றியேதானெடுத்து
உன்னிவளைத்து ஒடித்தார்சிலையதனை
சீதையற்குமாமருக்குஞ் செய்யமணமுடித்தார்
கோதையரைக்கைபிடித்துக் கோதண்டராமனுந்தான்
மின்னனையார்தன்னுடனே மேகவண்ணரப்போது
மன்னயோத்தியிலே வந்தமர்ந்தாரம்மானை
தந்தையும்ராமனுக்குத் தனிமகுடஞ்சூட்டவென்று
சிந்தைதனில்நினைந்து சிறப்பித்தார்பட்டணத்தை
சீருங்கைகேசி சென்றுதசரதனை
பாரளப்பட்டம் பரதனுக்குச்சூட்டுமென்றாள்
கேட்டவுடன்மெத்தச் சஞ்சலமாய்மன்னவனும்
வாட்டமுடன்வீழ்ந்து மயங்கினாரப்போது
மாயவனுமந்த மடந்தையுடன்தம்பியரும்
தாயவள்சொல்மீறுமற் றக்கவனம்புகுந்தார்
சித்திரக்கூடமதிற் சென்றான்பரதனப்போ
புத்தியுள்ளதம்பியற்குப் பாதுகையைத்தான்கொடுத்து
தாண்டுபுகழ்ராமன் தம்பிநீயேகெனவே
வேண்டியயோத்திதனில் வீற்றிருந்தாரம்மானை
சாற்றரியராவணனூர் தங்கையெனும்சூர்ப்பநகை
போற்றரியராமனையும் புணர்ச்சிசெய்யவேநினைத்தாள்
ஆனசெவிமூக்கை யறுத்துவிட்டான்லெட்சுமணன்
கானுரையுமந்தக் கரதூஷணர்க்குரைத்தாள்
பாசமுடன்வந்தெதிர்த்துப் படைபொருதியெல்லோரும்
வாசமுள்ளராமன்கையால் மாண்டான்காணெல்லவரும்
பட்டபின்புராவணற்குப் பரிந்துரைத்தாரப்போது [ம்
திட்டெனவேபொய்மானைச் செல்லவிட்டான்ராவணனு

சீர்மால்சிலையெடுத்துச் சென்றுகணைதொடுத்து
பார்மீதிற்பொய்மானை பட்டுவிழவெய்துவிட்டார்
இங்கணிளைய பெருமாளெழுந்திருந்து
செங்கண்நெடுமாலைத் தேடலுற்றான்வனத்தில்
ஐயமென்றுராவணன்வந் தாரணங்கைத்தான்தூக்கி
உய்வதறியாமல் உலகளந்தோன்தேவிதனை
வண்டாடுஞ்சோலைதனில் வைத்தான்சிறையாக
கொண்டசிலைராமர் கூடவந்துதேடலுற்றார்
வைத்திடத்திற்காணுமல் மாயவருந்தம்பியரும்
சித்தங்கலங்கித் திகைத்துமிகத்தேடலுற்றார்
கண்டசடாயுவுந்தான் கன்னினிலைதானுரைக்க
கொண்டுவைகுந்தபதங் கொடுத்தார்காணயமானை
தாரார்சவுரி தனக்குநல்லமோட்சபதம்
சீராகவேயளித்துத் தேடலுற்றாரப்போது
அண்ணலனுமானை அருமையாயாண்டுகொண்டு
கண்ணுற்சுக்ரீபனையுங் காண்பித்துக்கொண்டருளி
அங்கவர்கள்சொல்லுமொழி யத்தனையுந்தான்கேட்டு
இங்குநாமும்முடைய இடர்தீர்ப்போமென்றுரைத்தார்
வாலிதனைக்கொல்லவென்று மராமரங்களோரேழும்
கோலியேயூடுருவக் கோதண்டந்தான்கொடுத்தார்
தக்கசபதமிகத் தான்கூறிசுக்ரீபன்
திக்கெனவேவாலிமுன்னே சென்றானேமன்னவனும்
தாகமுடன்வாலிதனைத் தாரையுந்தான்விலக்க
மோகமுடனிவர்க்கு மூண்டதுகாண்சண்டையுமே
தூளிமிகவேவரவே சுக்ரீபனைப்பிடித்து
மூளையவர்வாயில்வர மோதினர்காணப்போது
சீரானஸ்ரீராமன் சிலைவளைத்துஅம்புவிட
மாரானவாலியுட மார்புதனைப்பட்டுருவ
வாலியதைத்தான்பிடித்து வாசித்தான்ராமனென
கோலியாயெய்துவிட்டீர் கொண்டல்வண்ணநீதியிதோ
காட்டில்மறைந்துவில்லைக் காணுமற்றான்வளைத்து
போட்டியாயூடுருவப் போட்டாயேபாணமதை

மானிடர்க்கும்வானவர்க்கும் வழக்குண்டோசொல்லுமை
பானுகுலத்துதித்த பராக்கிரமமீதெனவே (பா
மிக்கதிரவாலி விண்ணுலகம்போய்ப்புகுந்தான்
சுக்ரீபனுக்குமுடி சூட்டினர்காணம்மானை
வாரிதனைக்கடந்து மாதாவைக்கொண்டனுமான்
ஆரியனார்தான்கொடுத்த ஆழிதனையேயீந்தான்
மங்கையரைக்கண்டு வாட்டமறத்தானுறைத்தான்
அங்கெங்குஞ்சென்று அரக்கன்பதியழித்தான்
தங்காமல்ராவணனைத் தான்போய்க்கண்டானனுமான்
எங்குவந்தாய்நீகுரங்கே என்றுனிராவணனும்
உங்களரசழிக்க வொருமானைத்தூதுவிட்டு
எங்கள்மான்றன்னை யெடுத்துவந்தாயிப்போது
உத்தமியைக்கற்புடைய உலகீன்றமாதாவை
வைத்திருக்கவொண்ணாது வல்லரக்காவிட்டுவிடு
வல்லரக்கன்றான்சினந்து வாலிற்றணல்கொளுத்த
கொல்லெனப்பட்டணத்தைக் கொண்டேகிச்சுட்டனுமா
வாரிதனைக்கடந்து மாதாவைத்தான்தொழுது (ன்
சீரியமால்பதத்தைத் தெண்டனிட்டாரம்மானை
அன்றேஸ்ரீராமர் அனுமான்முகம்நோக்கி
இன்றேபடையெடுப்பீ ரெனவானரவீரர்
திட்டாங்கடற்கரைக்கே சென்றார்களன்னேரம்
விட்டானிராவணனை விபீஷணனுந்தான்பகைத்து
திட்டமுடன்வந்து திருமால்பதம்பணிந்தான்
பட்டமுனக்கேயிலங்கைப் பட்டணமும்ராச்சியமும்
என்றுவிபீஷணற்கு ஈந்தார்சிரஞ்சீவி
என்றுவருணனைத்தான் அழைத்துக்கடலடைத்து
பத்துத்தலையுடையான் பட்டணத்தைக்கண்டாரே
கொத்துமுடியானுங் குறிப்பாகப்பார்த்துநின்றான்
அண்ணல்மகிழ்ச்சியுட னங்கதனைத்தூதுவிட்டு
வண்ணமிகுநாலு வாசலையுந்தான்வளைந்தார்
முதல்நாள்சமர்பொருத முரியலுற்றான்ராவணனும்
மதமுடையகும்பகர்னன் மாண்டானரைநொடியில்

என்றுகேட்டிராவணனும் இற்றமரம்போல்விழுந்து
கன்றலறும்பாவனைபோற் கண்டானதிகாயன்
எடுத்துச்சிலைவளைத்து இலட்சுமணன்றன்னுடனே
அடுத்துமகாசேனையுடன் அதிகாயன்வந்தெதிர்த்தான்
அச்சுதனார்தம்பிவிட்ட அஸ்திரத்தாலப்போது
மெச்சுமதிகாயன் விண்ணுலகபோய்ச்சேர்ந்தான்
செருக்களத்தில்மாண்டவர்கள் சேனைபலகோடி
வெருட்சியுடன் நூறு வெள்ளம்படைபோனபின்
வைதுமகாராட்சதர்கள் வந்தெதிர்த்தாரந்திரவில்
கொய்துமுடிதானறுத்தார் கோதண்டராமனப்போ
இளையபெருமாளுடனே இந்த்ரசித்துவந்தெதிர்க்க
வளையவில்வாங்கி வதைத்துவிட்டாரம்மானை
மோகரித்துவந்துநின்ற மூலபலமத்தனையும் (ட
வேகமுடன்கொன்றுவிட்டார்விண்ணுலகோர்கொண்டா
மூண்டெழுந்தசேனையெல்லாம் மாண்டுவிழுந்தனவே
தூண்டுஞ்சிலைராமர்தனைத் துதித்தார்கள்தேவரெல்லாம்
ஆனபசுவுடனே அரக்கனையுந்தானறுத்தார்
சேனைதளத்துடனே சென்றுமனே ராவணனும்
அற்றுவிழுந்தாக்கன் அரைக்கோடிகன்வயதும்
பெற்றவரந்தானிழந்து பிராணனும்போனதுவே
வாடிமனமிடைந்து வஞ்சிறையிற்போய்ப்புகுந்து
தேடியந்தச்சீதையுந்தான் தீயில்முழுகிவர
இலங்கைநகரி விருந்தவிபீஷணற்கு
துலங்குமுடிமகுடஞ் சூட்டினர்காணம்மானை
அண்ணல்மிகுசேனையுடன் அயோத்திநகர்க்கேக
வண்ணமணிப்பரதன் வந்தனலில்வீழாமுன்
தம்பியர்கள்தன்னுடனுஞ் சானகியாள்தன்னுடனும்
அம்பொன்முடிசூட்டி அயோத்திநகராண்டிருந்தார்
இத்தனைமாயைகளும் இவர்செய்தமாயையிது
கத்தனார்நம்மைக் கடைபோகக்காப்பரென்று
சொல்லியதோர்தன்யர் துயரமுடன்போம்வழியில்
வில்லியதோர்தப்பியர்க்கு விபரமுடன்தானுரைப்பார்

கஞ்சமலராடிபேற் கஞ்சன்வரவிடுத்த
வஞ்சமெனுஞ்சகட்டை வாகாயுதைத்ததையும்
அலகைமுலையுண்டு அவ்வுயிரைக்கொன்றதுவும்
உலகுதனில்மாய னுகந்துவிளாமரத்திற்
கன்றாலெறிந்து கனிகள்மிகத்தின்றதுவும்
அன்றுதெருமண்ணை யள்ளிமிகவுண்டதுவும்
மரத்தையுதைத்ததுவும் வன்கட்டுரலுடனே
ஒருத்தாறியாம லுபாயங்கள்செய்ததுவும்
நச்சிரவிலுச்சிதனில் நடித்தகதைதனையும்
அச்சமறத்தம்பியர்க்கு அன்பாகவேயுரைத்து
வாசமுடன்தர்மர் வருகிறாரென்றுசொல்லி
நேசமுடன்மாயன் நினைவறியவேணுமென்று
ஆதிகெருடனையும் அருகேவரவழைத்து
நீதியுடன்தன்மர் நினைவறிந்துவாருமென்று
அன்னமெனும்வடிவாய் ஐயரெதிரேபோய்
தன்னமையாய்நின்று தர்க்கித்துவார்த்தைசொல்லி
உண்மையென்னவென்று உட்புலனையாராய்ந்து
வண்மையுறநன்றாய் வழுத்திநீசோதியென்றார்
ஆமென்றுதான்கெருடன் அன்னவடிவாகி
ஓமென்றுசம்மதித்தே உயர்ந்தாலவிருக்கமதில்
வந்திருந்துதன்மர் வரும்வழியிலன்பாக
இந்தக்கதைப்பயனை யேதென்றுகேட்கவென்று
பேசாமலேயிருந்தார் பெரியாலவிருக்கமதில்
ஆசாரமுள்ளதர்மர் ஆலமரத்தடியில்
இருந்துகதைபலவும் இளையோர்க்குத்தானுரைக்க
திருந்துபுகல்தம்பியர்கள் செவியுற்றுத்தான்கேட்டு
விசாரமெல்லாந்தீர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துதானிருந்தார்
உசாராயிருந்ததொரு உற்றபுகழன்னமுந்தான்

பாண்டவரை அன்னம் பரிசோதித்தது.

மன்னவரே நீங்கள் வருந்தியுரைத்தகதை
இன்னவகையென்று மனக்குறையுமென்றுசொல்ல

சீரானதர்மர் சிறப்புடனே அன்னமதை
நேராகநோக்கி நிறைந்தகதைதனையும்
சொல்லுகிறேன்புள்ளினமே சுகமாக நீர்கேளும்
செல்லுங்குலதெய்வஞ் செங்கண்மாலெங்களுக்கு
எம்பெருமாள்தன்பெருமை எல்லாமென்றன்னுடைய
தம்பியர்க்குநானுரைத்தேன் தாரணியிலேநடந்த
சாரணங்களெல்லாங் கதையாகத்தான்முடித்து
பூரணமாய்நானுரைத்தேன் புண்ணியரைத்தானினைந்து
எங்கள்தெய்வந்தன்னையுமே எப்போதும்யான்மறவேன்
உங்கள்தெய்வமென்று உரைத்தீரேமன்னவரே
தங்கள்தெய்வமேது தானேது நீரேது
திங்களொளிகானகத்திற் றேடும்வகையேது
என்னவென்று அன்னம் இதமாகத்தான்கேட்க
அன்னமதுதனக்கு ஆனதர்மரேதுசொல்வார்
அண்டபுவன மளந்துநிறைந்தமுதல்
தண்டமிழ்நூல்வேத சராசரமாய்நின்றமுதல்
எவ்வுயிர்க்குந்தானு யிருந்துகலந்தமுதல்
அவ்வுயிர்க்குமீய்ந்து அறஞ்செலுத்திநின்றமுதல்
பாரதப்போர்செய்யப் படையெடுத்தநாள்முதலாய்
சாரதியாயெங்களையுந் தற்காத்துநின்றமுதல்
மாயனுபாயன் வாசன்புவிராஜன்
ஆயன்சகாயன் ஐவர்க்கனுகூலன்
அச்சுதற்குநாங்க ளடிமைவிலையாகி
மெச்சுபுவியாண்டு விஷ்ணுபதந்தான்தேடி
நாயனெங்கேயென்று நாடித்திசைநோக்கி
நேயமுடன்தேரு நெடுகவந்தோமித்தூரம்
செய்யதொருவைகுந்தஞ் சேர்வோமெனவேதான்
அய்யமில்லாதேநாங்கள் அண்ணல்தனைத்தேடி
வாரோம்வழிதொலைய வாய்த்தகதைதம்பியர்க்கு
பேராகச்சொல்லி பெரியதவந்தேடிவந்தோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல இன்பமுடனன்னமுநதான்
ஒன்றுமறியாம லுரைத்தீரேமன்னவரே

மண்ணுலகிற்காணுது மலைதனிலுங்காணுது
விண்ணுலகிற்காணுது வெளிதனிலுங்காணுது
மெய்யுநந்துநீங்கள் விரைந்துதான்தேடுகிலும்
வைகுந்தங்காண வசமோதாணுங்களுக்கு
சிந்தைகலங்காமற் றிரும்பியுங்களூர்தனிலே
விந்தையுடன்போயிருந்தால் வேண்டுந்தவமுண்டாகும்
மாயனையுங்கண்டிடலாம்வைகுந்தங்கைக்கொண்டிடலாம்
போயிருங்காணும்பதியிற் புண்ணியரேநீர்தாமும்
உஙகள்தெய்வமம்மாயென்றீர் யோனித்தழும்புபட்டு
இங்கவனிதன்னி லிறந்துபிறந்தேதிரியும்
மானிடவன்றன்னை மாயோனெனநினைந்து
தேனடருஞ்சோலையெல்லாந் தேடிவந்தீரித்தூரம்
தேவனேயாமாகிற் சிறந்தவைகுந்தமதில்
போவதினுலென்ன போயிருந்தாலென்னபலன்
மண்ணிலுள்ளோர்தன்மரென்றுவாழ்த்துவதும்பார்த்தி
எண்ணரியவேந்தே இருந்துபதியாமல் (ருந்து
வந்தீரேசும்மா மறந்தீரேநற்றவங்கள்
தந்தீரேதன்மமெல்லாஞ் சகலமுங்கைவிட்டீரே
நாடுதனையாண்டிருந்தால் நல்லதவஞ்செய்திடலாம்
வீடுபெறலாமெனவே விளம்பியேபுள்ளுரைக்க
கேளாய்நீபுள்ளினமே கிருபையுடனோர்வசனம்
நாளாய்நெடுநாளாய் நாடிழந்துவந்தகதை
மண்ணுசைபொன்னுசை மற்றுமுள்ளபேராசை
பெண்ணுசையற்றுப் பிள்ளைமேலாசைவிட்டு
தேடுந்திரவியமுஞ் சேனைமன்னர்தன்னைவிட்டு
வீடுவிட்டுக்காடுறைந்து வித்தகனைத்தானினைந்து
வந்தவர்க்குஇன்னம் வடுவுண்டோபுள்ளனமே
இந்தமட்டுமில்லை இனிமேலுமெப்படியோ
உடலிலுயிரிருந்து உணவுசெய்யுமோராசை
அடரும்பிணிதீர்க்க அவுஷதமுமோராசை
நடத்தலிருத்தல் நகைசுகியுமோராசை
கிடத்தலுறக்கங் கேள்விசெய்யுமோராசை

காலில்முள்ளுதையாமல் கடப்பதுவுமோராசை
மேலிலெறும்பூருதெனறு விள்ளுவதுமோராசை
குளிருக்கனல்தேடிக் கொள்ளுவதுமோராசை
துளிருமலரெடுத்துத் தொண்டுபண்ணுமோராசை
மேடுபள்ளங்கண்டு விலகுவதுமோராசை
காடுசெடிவேறெனவே கருதுவதுமோராசை
வெயிலுக்கொருநிழலை விரும்புவதுமோராசை
துயிலுதற்குஒற்றநிலஞ் சூதானமோராசை
தாகத்துக்குண்ணுந் தண்ணீருமோராசை
நாகத்துக்கஞ்சி நடப்பதுவுமோராசை
அரித்தவிடஞ்சொரித லறப்பதுவுமோராசை
விரித்தபலவசனம் விளம்புவதுமோராசை
கரடிபுலிசிங்கமதைக் கண்டஞ்சுமோராசை
இடருவருமீதென்று எண்ணுவதுமோராசை
எப்போதுமண்ணி லிருக்கவேபேராசை
ஒப்பாதபெண்களையும் உறவுசெய்யுமோராசை
கன்னல்சென்னலென்று கருதுவதுமோராசை
பொன்னும்வெள்ளிதேடிப் புதைப்பதுவுமோராசை
நாடாளுஞ்செங்கோல் நடத்துவதுமோராசை
மாடாடுதேடி மகிழ்வதுவுமோராசை
புலைகொலைகள்செய்யப் பொருந்துவதுமோராசை
மலைகடல்களேறி வருந்துவதுமோராசை
மெய்மறந்துபொய்யுரைக்க விரும்புவதுமோராசை
நெய்பால்தயிரென்று நினைப்பதுவுமோராசை
வெளிதாண்டியேகவனம் விளையாடுமோராசை
அழியாமற்கற்பம் அருந்துவதுமோராசை
மனைதோறும்பிச்சை வாங்குவதுமோராசை
புனலாடவென்று போவதுவுமோராசை
ஒடுக்கம்மலைக்குகையி லொடுங்குவதுமோராசை
எடுக்கும்பலகோலம் எடுப்பதுவுமோராசை
இந்தமட்டுமாசை இருக்குதுகாணிவ்வுடலில்
அந்தாசைதன்னி லதிலுமொருபேராசை

தம்பியர்க்குமெந்தனுக்குந் தானேதெவிட்டாது
எம்பெருமாளாசையென்று லெங்கள்தலைக்குளது
அளவற்றஆசையது அன்னமேயெங்களுக்கு
களபமணிமாயவனைக் கண்டாற்றுயர்தீரும்
ஆசையதுதீரும் அச்சுதனைக்கண்டாக்கால்
ஓசைபெறநேச மூந்திருப்போங்கண்டாயே
என்றுதன்மர்சொல்ல இன்பமுற்று அன்னமுந்தான்
சென்றுதிருமால்பதத்திற்றெண்ட நிட்டங்கேதுசொல்லு
மாத்தரியபஞ்சவர்கள் மனதையெல்லாமாராய்ந்தேன் [ம்
பார்த்திபர்கள்வேறொருசொல் பகரவுந்தான்நான்காணே
எத்துயரம்வந்தாலும ஏதிடர்கள்வந்தாலும் (ன்
அத்துயரந்தன்னை யணுவளவுமெண்ணார்கள்
மாலேதுணையெனவே வருகிறோரோர்மனதாய்
ஆலேதுயிலுகின்ற அச்சுதனேதஞ்சமென்று
வாக்குமனதுமொன்றாய் வருகிறார்பஞ்சவர்கள்
தீர்க்கமுடன்காக்கச் சித்தமிரங்குமையா
காத்தசிறைதன்னைக் கடைபோகநீர்காரும்
ஏத்தவரைமுற்று மீடேறஉம்மிடத்தில்
இங்கிருக்கப்பண்ணுமையா யெங்கள்பெருமாளே
செங்கருடன்சொல்ல ஸ்ரீமன்நாராயணரும்
அங்கங்குளிர்ந்து ஐவர்மேலன்புவைத்து
செங்கண்நெடுமாலுந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
தன்மருந்தம்பியருந் தடையறவேநம்மிடத்தில்
சென்மமதுகொண்டுவாத் தேவுலகுக்கேறுது
இம்மைதனிற்சென்மம் இகத்திலேதான்போட்டு
நன்மைசெய்ததாலே நம்மருகிற்றானிருக்க
நால்வருங்கூடிவிட்டு நல்வைகுந்தமதில்
பால்போலும்நம்மிடத்திற் பட்சமுடனேயிருப்பார்
சடத்துடனேதன்மர் தருகாமல்நம்முடைய
இடத்திலேவந்து இருப்பாரினிதாக
என்றுகார்மேகவண்ண ரிவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அன்றலர்ந்தபுஷ்பமென ஆழ்வார்மகிழ்ந்திருந்தார்

சக்கரத்தைவாருமென்று தானழைத்துக்கோபாலர்
இக்கணமேசென்று எம்முடையபஞ்சவரை
காணமல்நீகலந்து காவலாய்வாருமென்று
ஊணுதஎட்டெழுத்தை உபதேசமேபுரிந்து
பஞ்சவர்களவர்தனிற் பகருகின்றநால்வருந்தான்
துஞ்சுமுடல்போட்டுத் தோற்றமுடன்நம்மிடத்தில்
வருவார்சுகம்பெறுவார் வைகுந்தந்தான்சேர்வார்
மருவாருந்தன்மார் வருவார்தனியாக
வாரவழிதனிலே மற்றுமொருவிக்கினங்கள்
சீரரவுயானைபுலி தீண்டாமல்நீதானும்
பக்கமேவாருமென்று பண்பானவார்த்தைசொல்லி
சக்கரத்தைப்போமெனவே சாற்றலுற்றாரம்மானை
அந்தப்படியே அச்சுதனர்சொற்கேட்டு
இந்தப்பெருவனத்தி லெய்தியதேசக்கரமும்
சக்கரந்தான்வந்த சகாயமிவரறியார்
மிக்கானகாடே வெகுமலையுந்தான்கடந்து
வண்டுளபமேனியனை வாகாகவேநினைந்து
கண்டுதொழவேணுமென்று கடுகிநடந்துசென்று
சூத்தளவுநூறு யோசனைதூரவழி
வித்தாரமான வடபால்விருட்சமதில்
போயிருந்தார்பஞ்சவர்கள் புகழானதன்மருடன்
மாயனைதஞ்சமென்று மகிழ்ந்தாலின்கீழிருந்தார்
இருக்கும்பொழுதே இயலார்சகாதேவன்
நெருக்கும்விதிவசத்தை நேயமறிந்துக்கொண்டு
தனக்குவருங்கருமந் தானேதெரிந்துபின்னும்
எனக்குவருமயக்கம் இப்படியாமென்றுசொல்லி
தர்மர்தனக்குந் தமையன்மார்மூவருக்கும்
வன்மமுள்ளதெல்லாம் வகையாயின்னதென்று
சற்றுநானுராய்ந்தேன் சக்கரந்தானிந்தமட்டும்
முற்றிலுமேயென்றனக்கு முடிவுசரியாச்செனவே

மகாதேவன்வாழும் வைகுந்தபதவிக்குச்
சகாதேவனீங்கு சடத்தைவிட்டுச் சாருதல்.

தன்னையறிந்த சகாதேவனீதுரைக்க
என்னைத்துணையிழந்தோ மென்றுமயங்காமல்
நமக்குள்ளசாத்திரங்கள் நன்றாய்நடத்திவித்து
சுமக்குஞ்சுமையொன்று துன்பமற்றோமென்றுசொல்லி
நாராயணர்பாதம் நாளும்மறவாமல்
சீரானவைகுந்தஞ் சேருமென்றுதானுரைத்து
அண்ணன்மார்நால்வரையும் அருகேஇருமெனவே
எண்ணமறநிட்டை தனி லிருந்தான்சகாதேவன்
மாலேசரணமென்று மனதிற்றியானமதாய்
சாலோகசாமீப சாரூபமுந்தெரிந்து
மூலத்தெழுந்தீயை மூட்டிச்சுழிமுனையில்
ஞாலத்தி லிருந்து நாரணனைப்போற்றிசெய்து

சந்தவிருத்தம்.

ஏதுமறியேன்னையறியேன் எல்லாவுயிர்க்குங்கடையாகி
வாதுசிறியவழக்கோரம் பன்றிலிருந்துவலுவுரைத்து
தீதுபகராநாயடியேன் ஜென்மமிழந்துவருகவென்று
தூதுவரவுமிருப்பேனோ சுகந்தாமுகுந்தா துணை நீயே. ()

இதுவுமது.

வீமன்விஜயன் நகுலனுடன் வேதஞானதன்மருமாய்
நேமமுடனேவைகுந்தம் நெடியோனடியைத்துணையாக
ராமதாசனென்னவேதான் நடந்தாருமதுநாள்தேடி
ஏமதூதனணுகாமல் இதமாயுதவிசெய்வாயே (கூ௰)

இதுவுமது.

நாடிதளன்றுமதிமறந்து நடுக்கமிகுந்துபிராணனுயிர்
ஓடியுழன்றுதசவாயு வுள்ளே அடங்கிமெய்பதறி
வாடிமனதுதடுமாறி மயக்கமிருமலிளைப்புடனே
கூடிவாவும்பண்ணுமற்கொண்டாட்கொள்வாய்கோபாலா

இதுவுமது.

காயமிழந்துநடுவழியிற் கருத்துமயங்கிநில்லாமல்
தூயபதமேதுணையாகத் தொல்லைப்பிறப்பிலினிமேலும்
மாயவிருளிலலையாமல் வந்தாள்நந்தகோபாலா
ஆயமானவைகுந்த மருள்வாயெனதுபெருமாளே. (கூஉ)

இதுவுமது.

ஜனனமரணமிரண்டுமினி ஜெகத்திலுழன்றுதிரியாம
லுனதுமலர்த்தாளனுதினமுமுதவிமிகவுமுண்மையதில்
எனதுமுடிமேலிருபாத மிருக்கும்படியாயருள்புரிந்து
தனதுஅடிமைசாதேவன் சாமிநந்தகோபாலா (கூங)

இதுவுமது

அட்டாக்ஷரமுமரியெழுத்தும் ஐம்பத்தொன்ருய் நி ன்றெழுத்தும், எட்டாய்இரண்டாய்வட்டமதாய் ஈரேழு லகுமோரெழுத்தாய், நட்டாய்முட்டமுடிபோக நடுவாய் நின்றநாரணரே, விட்டாய்விட்டகுறைமுடித்தேன் விந் தமலர்த்தாள் பெற்றேனே.

இதுவுமது - வேறு.

அரியெனுமெழுத்தினலே அவனியிலுதித்தேன்யா னும், அரியெனு மெழுத்தினலே அறிந்துன்னைத்தெரி ந்துகொண்டேன், அரியெனு மெழுத்தினலேஅருளது பெற்றேன்மூர்த்தி, அரியெனுமெழுத்தினலே அடைவ துமுந்தன்பாதம். (கூ௫)

இதுவுமது.

அய்வர்க்குமுன்னேவந்து அடைந்துவைகுந்தஞ்சேர்ந்
மெய்நிற்குமுனதுபாதம விருப்பியேபணிந்துபூசை (து
செய்விக்குமனதுகூர்ந்து சீக்கிரமென்னையிங்கே
உய்வதுன்பொருட்டாய்நல்கும் உண்மையேராமராமா.()

இதுவுமது-சந்தவிருத்தம்.

மரணமெனது சடமழிந்துன் மலர்த்தாள்துணையா ய்வந்துமெந்தன், கரணமெனதுபொரிபுலனுற் கலங்கிம யங்கிநில்லாமற், கிரணவெளிபோல்மாசகற்றிக் கிருபை புடையவைகுந்தம், சரணபதவிதந்தருள்வாய் சாமிநந்த கோபாலா (கூஎ)

உந்தன்மலர்த்தாளென்றனக்கு உற்றதுணையாயிப்போது
வந்தேன்வந்தேனென்றருளி வருவாயடியேன்மலையாமற்
கந்தனுடனேகணபதியுங் கட்சியுமையாளாயர்குலம்
நந்தாமுகுந்தாநரசிங்காநாராயணனேநமஸ்காரம்(கூஅ)

கதை.

நாட்டமதிலிருந்து நாரணரைநெஞ்சில்வைத்து
வாட்டமறச்சிந்தை மயங்காமல்வாயுவதை
மூட்டியனலெழுப்பி மூச்சுடரையொன்றுக்கி
கூட்டித்திரட்டிக் கொழுந்தைமுனைகூட்டி
நான்முகனைக்கண்டு நமஸ்கரித்துஅப்பாலும
மால்பதவியந்த மணிபூரகந்தனிலே
நின்றுவணங்கி நெடியோனைப்போற்றிசெய்து
அன்றுபுரமெரித்த அரனாகதத்தில்
வந்துசிவனை வணங்கியடிபணிந்து
முந்துமகேஸ்பரனுர் மூதுர்விசுத்தியதில்
கண்டுமகேஸ்பரனைக் கருத்தில்மிகவணங்கித்
தொண்டுபண்ணியப்பால் சோதிசதாசிவன்றன்
அக்கினியிற்சென்று அடங்கியொடுங்குகையில்
தக்கியதோர்சீவன் சத்தயர்ந்துமூலம்விட்டு
பிருதிவிலேவந்தொடுங்கிப் பேசாதேமேல்நோக்கி
அருதியெனவேபிருதி அப்புவிலேவந்தொடுங்கி
அப்புவினிலேயிருந்து அக்கினியில்வந்தொடுங்கி
வைப்புடையஅக்கினிதான் வாயுவிலேவந்தொடுங்கி
வாயுசதாசிவத்தில் வந்தொடுங்கிமாயோனைப்
போயப்பாற்சென்று பூரணமாயுள்ளடங்கி
தேட வைகுந்தஞ் சேர்ந்ததுவே ஆத்மாவும்
ஓடியொடுங்கியபின் உடலுயமிகக்குழைந்து
கழுத்துவிழுந்துமூன்று கனத்ததலேசாய்ந்து
அழுத்தமன்றிமண்ணி லடித்துவிழுகுமுன்னே
எடுத்துச்சமமா யிருத்தியேநால்வருந்தான்
அடுத்திருந்துசாஸ்திரங்க ளாகமமெல்லாம்முடித்து
நிலத்திலடக்கியபின் நீலவண்ணுதஞ்சமென்று

அலத்தினூர்நால்வ ரச்சுதற்குத்தான்கேட்க
வந்தான்சகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
நந்தாமுகுந்தா நாரணரே நீர்காரும்
மாயாயென்தம்பி வந்தடைந்தானுன்பாதம்
ஆயாயுனக்கபயம் அச்சுதரேகாத்தருளும்
தந்தைதாய்போலாகித் தற்காத்தீரெய்பெருமாள்
என்தம்பிவந்தான்கா ணினிக்காருனக்கபயம்
கண்ணரேகாத்தருளுங் சாயாம்புமேனியரே
வண்ணரேநாங்கள் வருகிறோங்கண்டீரே
நன்றுசகாதேவன் நடந்தான்நமக்குமுன்னே
என்றுதன்மர்தானு மியல்பானதம்பியரும்
வாழ்த்திமனந்தேற்றி மாயோனைத்தான்போற்றி
ஏத்தித்தொழுது இருகையாற்றான்குவித்து
அஞ்செழுத்துவஞ்சமெல்லாம் அஞ்சுபஞ்சபூதமுமாய்
அஞ்சுமுகமாய் அகண்டமெல்லாந்தானாகி
அஞ்சுபஞ்சலோகமுமாய் அஞ்சுபஞ்சவர்னமுமாய்
அஞ்சுதலமாகி ஐம்பொன்மகாமேருவதாய்
அஞ்சுபுலனாகியெங்கும் அஞ்சுபொறியாகி
அஞ்சுமலர்வேள்தனக்கு அஞ்சுபூதபாணமுமாய்
எங்கும்நிறந்தாமாய் இப்படியாய்த்தானிருக்க
பொங்குமெங்குமிந்தப் பூவுலகிற்பேராகி
அய்வரொன்றுபேரா யன்றளவுமின்றளவும்
தெய்வமென்றுநாங்கள் சேர்ந்திருந்தோமிப்போது
அய்வர்தனிலேஒருவன் அங்குவந்தான்கண்டீரே
மெய்வருந்திநால்வர் விட்டகுறைதீர
எத்தனைநாளோ இப்போதோஇக்கணமோ
அத்தனேஉன்பெருமை யாரறியப்போறூர்கள்
சித்தமுடனெங்களையுஞ் சீக்கிரத்திற்சேருமையா
வித்தகரேவாரோம் விண்ணப்பமென்றுதன்மர்

விருத்தம்.

கேசவாமுகுந்தாவாரோம் கிருஷ்ணமாதவனேவாரோம்
ராசகோபாலாவாரோம் நரசிங்கரூபாவாரோம்

தாசர்தான்நால்வர்வாரோம் தடையிடையில்லாவண்ணம்
நேசமாயுனதுபாதம் நெடியவாதாருங்காரும். (கூகூ)

இதுவுமது.

நாரணர்பாதந்தேடி நால்வரும்நயபிவாரோம்
வாரணம்யாளிசிங்கம் வல்லியங்கரடிபன்றி
கோரணகோஷ்டியன்றிக் கோவிந்தாவுந்தன்காவல்
தாரணயாகவந்து காத்தருள்செய்குவாயே. (ள)

கதை.

தோத்திரங்கள்சொல்லத் தொழுதுநமஸ்கரித்து
சாத்திரஞ்சொல்வேத சகாதேவனை நிறுத்தி
வழிதேடிசெவ்வே மாயன்றனைத்தேடி
தெளிவாகியேநால்வர் திசைநோக்கியேநடந்தார்
நடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதன்மர்தம்பியரும்
கடந்தார்மலைபலவுங் காடும்வனாந்திரமும்
ஊடேநடந்து உகந்துவரும்வழியில்
கோடேறிவீமன் கும்பிட்டுவாய்புதைத்து
அண்ணாவியிப்போ அடியேன்சொல்விண்ணப்பந்தான்
கண்ணனைதம்பி கருத்துடையசகாதேவன்
விட்டுப்பிரிந்ததென்ன மேதினியில்நம்மையிவன்
கட்டுடனேஎன்றனக்கு காவலனேசொல்லுமென்று
வீமனுந்தான்கேட்க விளம்புகின்றார்தன்மருந்தான்
பூமனேமுன்னாட் பொருதுகின்றபாரதத்தில்
பேரிட்டுநாள்முகுர்த்தம் பேசினான்சாஸ்திரத்தில்
சீரிட்டுப்போர்முடியத் திருத்தமுடனரவானை
களப்பொலியென்றேயிவனைக் கணக்கிட்டாதாகையினால்
அளப்பொன்றுமில்லை யதுக்காயிவன்சடத்தை
பழிதொடருமென்று பார்மீதிலேசடத்தை
வழிநடையிற்போட்டார் வகைவேறுமில்லையென்று
அந்தமொழிகேட்டவுட னுமெனறுவீமனுந்தான்
சிநதையதுதெளிந்து சேசமாய்நால்வோரும்
வைகுந்தம்நோக்கி வனத்தூடேசெல்லுகையில்
மெய்கண்டதீர்த்தமென்று விளம்புவாரோர்வசனம்

சந்திரகாந்தமென்னுஞ் சாந்தமாயோர்மலைதான்
இந்திரன்வந்தென்னாளும் இருந்துசிவபூசைசெய்யும்
அந்தமலைமீதில் அந்தமுள்ளதீர்த்தமதை
விந்தயலரெங்கும் விகசிதமாய்ப்பூத்துநிற்கும்
கண்டார்கள்கங்கையது காசிநதிபோலே
கொண்டார்கள்தீர்த்தமள்ளிக் கோபாலர்தன்னருளால்
அப்பெரியபொய்கைதனி லரம்பையருந்தேவர்களும்
செப்பமுடன்வந்து தீர்த்தங்களாடுகையில்
கன்னியருந்தேவர்களுங் கண்டார்கள்நால்வரையும்
மன்னியசீர்கன்னியர்கள் வந்துகறையேறிநின்று
பார்த்தார்கள்நால்வரையும் பாதாதிகேசமுதல்
வாய்த்தார்களென்று மனமகிழ்ந்துகன்னியர்கள்

தெய்வகன்னியர்கள் ஐவரைக்காணுதல்.

மாலுமயனும் மன்மதனும்போலாகி
மேலுமிருந்து விளையாடும்பாவனைபோல்
மெத்தமயலாகி மெல்லிநல்லாள்நால்வரிடம்
உத்தவர்போல்நேராயுகந்துதான்வந்திருந்து
மன்னவரேநீங்கள் வந்தீரேஇத்தூரம்
தென்னவரேஉங்கள் தேசமெங்கேநீங்களெங்கே
எந்தநாடெத்தேசம் எங்குவந்தீர்சொல்லுமென்று
விந்தமுறுகன்னியர்கள் விளம்புமென்றுகேட்டார்கள்
அப்போதுதன்மரன்புடனேதானிருந்து
இப்போதுசொல்லுகிறோ மேந்திழையேகேளுமென்றார்
சீரார்குருநாடு தேசமெங்கள்தேசமது
தாராருமபாண்டுமன்னன் தன்புதல்வர்நாங்களுந்தான்
ஏராளமாய்க்கலிய னிவ்வுலகில்வந்ததினால்
நேராகநாங்கள் நிலைமைவிட்டுத்தானின்றோம்
மாதுதிருலட்சுமிதன் வைகுந்தஞ்சேரவந்தோம்
சாதுவாயுங்களையுந் தான்கண்டோமிப்போது
ஏதுவாய்த்தன்மரிவ்வசனந்தானுரைக்க
ஓதுவார்கன்னியர்களுற்றதன்மர்தன்னிடத்தில்

வாரீர்முன்னுளில் மாதாக்கள்சொற்கேட்டு
பாரீர்புருஷா மிருகமதின்பால்வாங்க
வீமன்றனை யனுப்ப மெய்யுடையவீமனுந்தான்
நேமமுடன்கானகத்தில் நிமிஷத்திற்சென்றுபுக்கி
தந்திரத்தினுலே சபதமாய்ப்பால்வாங்கி
மந்திரத்தினுலே வலுவீமன்முன்வரவும்
தொடர்ந்துவரும்மிருகமிது சொன்னபடிதப்பாமல்
அடர்ந்துவலுமிருகம் ஆவிபிடிக்கையிலே
சதிரிலொருகாலுந் தனிவனத்திலோர்காலும்
எதிரில்வந்துபற்றி யிழுக்கவேவீமனுந்தான்
தக்கமிட்டுக்கொண்டு சமராடிநின்றிருவர்
மிக்கபுகழ்தன்மரிடம் விளம்புவோம்ஞாயமென்று
சென்றுமிருகமது தீர்க்கமாய்வீமனுடன்
அன்றுதன்மர்முன்போய் ஆகமுடன்ஞாயமதை
கேளுமென்றுவல்மிருகங் கிருபையுடன்முனுரைக்க
வாளுடையவீமா வகையாகச்சொல்லுமென்ன
இருவருடஞாயம் இயலபாகத்தான்கேட்டு
ஒருவருக்குஞ்சாங்க முண்மைசற்றுமில்லாமல்
தம்பியென்றுசற்றுந் தயவுவைத்துப்பாராமல்
அம்பியுடமேனியிலே ஆளிலேயேர்பாதி
நிறையாகஉன்னுடலை நேராகத்தான்பிளந்து
குறையாமலேமுமற் கொடுத்துவிடுவீமா நீ
தச்சன்றனையழைத்துச் சதுரான நூலபோட்டு
மெச்சவேதான்பிளக்க விரைந்துதச்சன்வந்தமையால்
மிருகமதுகண்டு வெகுவாய்மனமகிழ்ந்து
தருகாமல்நான்போறேன் தன்மரேஉந்தனுக்காய்
பொருத்தேனிதுஞாயம் பூவுலகிற்கண்டதில்லை
ஓறுதமேதனெனமிருகம் உயர்கானகந்தனிலே (று
போனதுவுங்கண்டிருப்போம்புண்ணியவான்தன்மரென்
ஆனதினுலுங்களைப்போல் அவனிதனிலில்லையென்று
பின்னையுமோர்வீமன் பிரபலமுங்கேட்டிருப்போம்
முன்னேயேபாரதப்போர் முன்னடசயர்க்களத்தில்

வல்லிடும்பன்றன்னுடனே வலிபகாசூரனையும்
சொல்லரியகீசகனுந் திரியோதனுதியரும
வல்லவிராடன்முன்னே வந்தமல்லர்தங்களையும்
நல்லசராசந்தனையும் நாட்டிலுள்ளவேந்தரையும்
வீரமுடன்காலனுக்கு விருந்துதனையளித்த
பாரமுள்ளவீமனுட பராக்கிரமங்கேட்டிருப்போம்
ஈதல்லாற்பார்த்தனுந்தான் ஈஸ்பரனைத்தானேக்கி
பேதமில்லாப்பாசுபதம் பெற்றதுவுமில்லாமல்
அசுரர்தனைவென்றதுவும்அமரர்சிறைமீட்டதுவும்
பசியுடைய அக்கினிக்குப் பரிந்தமுதமீய்ந்ததுவும்
பாலனபீமனையும் பாராமற்றேற்றரசன்
சூலமதாற்கொன்ற துயரமதுவைத்திருந்து
தேத்தரசன்றன்னுடனுஞ் சேரும்பதாதிகளை
மாத்தாரசர்சேனையையும் மன்னரையுங்கொன்றவென்ற
அருச்சுனனுமென்று அப்போதேகேட்டிருப்போம்
பரிக்குநகுலனென்று பாங்குடனேகேட்டிருப்போம்
மற்றுநிகழ்காலம் வருங்காலஞ்செல்காலம்
முற்றுஞ்சகாதேவன் மொழிவனெனக்கேட்டிருப்போம்
அப்படியேதாங்களவருடசெய்தியெல்லாம்
இப்படியாய்க்கேட்டிருப்போமின்னமுருக்கண்டறியோம்
அவரவரைக்காண ஆச்சரியமெங்களுக்கு
இவரிவர்தானென்று எங்களுக்குச்சொல்லுமென்று
மங்கையர்கள்தானுகேட்க மகிழ்ந்துதன்மராஜனுந்தான்
சங்கையுள்ளபெண்காள் தன்மனென்பேர்கண்டீரே
மெல்லியரேநல்ல வீமன்விஜயனவன்
சொல்லுமநகுலனிவன் தோகையரேஇன்னமுந்தான்
வேதசகாதேவனுடன் மின்னுள்துரோபதையும்
போதமுடன்வைகுந்தம் போய்ப்புகுந்தாரென்றுரைத்தா (ர
திருந்துமதிக்கன்னியருந் தேவேந்திரன்மகளும
இருந்துதன்மர்சொல்லு மியல்புதனைக்கேட்டிருந்து
வாருமையா எங்களுடன் வானவர்கோன்றனனிடத்தில்
சேருமையா உங்களுக்குத் தேவலோகந்தானளித்து

மன்னரே நாங்கள் மருவிமனையாளாய்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொண்டுசெய்வோம்நாங்களுந்தா
எங்கள்பொருட்டா லினிக்கேளும் மன்னவரே ன்
தங்களிலேவேள்விசெய்து தவம்பண்ணிநிற்போரும்
அக்கினியி லூசியின்மே லணிவிரலைத்தா னூன்றிச்
சிக்கெனவேதவசு செய்துமுடிப்போரும்
கால்மேலுந்தலைகீழாய்க் கடுந்தவசு நிற்போரும்
பால்போலுமெக்கியங்கள் பண்ணிமுடிப்போரும்
தெய்வப்பெண்தாங்களென்றும் தெய்வப்பதவியென்றும்
மெய்வருடியாகம் விருப்பிவளர்ப்போரும்
வேண்டியல்லோயித்தவங்கள் வேணுமென்றுசெய்தார்க (ள்
தூண்டி நினையாமற் சொற்பனத்திற்கேளாமல்
வலியவேநாங்கள் வரவழைத்தால் நீங்களும்மே
பொலிவாகுமென்று பூரணமாயெங்களுடன்
வந்துபுரந்தன்னை வணங்கியனுதினமும்
முந்துதெய்வலோக முழுதுந்தனதாக
இருக்கலாமென்று ஏந்திழைமார்தா னுரைக்க
வருக்கமுடனின்னம் வகையுமக்குச்சொல்லுகிறோம்
தீர்க்கமுடன்வைகுந்தஞ் சேரவேணுமென்றால்
ஆர்க்குமுடியாது அருந்தவத்தோற்கெட்டாது
துறந்தார்க்குமின்னந் துவ்வாதபேர்களுக்கும்
இறந்தார்க்குமேதினியி லில்வாழ்வோனே துணைகாண்
கேளீரோபூவுலகிற் கிருபையுடன் மன்னவரே
ஆளீரோபூவுலகும் அன்பாகஎங்களுடன்
ஈசனுமேபெண்க ளிருவர்தனையருகில்
வாசமுடன்வைத்து மருவியிருக்கலையோ
பாவிற்கலைகளைப் பண்ணுமறைவேதாவும்
நாவிற்றரித்துமவர் நட்பாயிருக்கலையோ
சீதைதனைநெஞ்சிற் றிருமாலும்வைத்திருந்து
கோதையுடன்கூடிக் குலாவியிருக்கலையோ
தேவேந்திரனுஞ் சிறப்பாயிந்திராணியுடன்
கோவேந்தர்கூடிக் குலாவியிருக்கலையோ

மன்மதனும்ரதியை மருவியிருக்கலேயோ
இன்பமுடன்தவசி யிருந்தபெரியோர்கள்
கண்டாசைகொண்டு கலந்தாசைதீர்க்கலேயோ
விண்டாசையெல்லாம் வெறுத்தமுனிவோரும
நன்றாய்த்தனையறிந்த நாதாக்களெல்லோரும்
ஒன்றாய்கடவுளரை யூடுருவக்கண்டோரும
பூதமோரைந்தும் புலன்பொறிகள்தானடக்கி
நாதமொடுவிந்துசுழி நடுவணையுந்தான்திறந்து
நாடிதனையறிந்து நாட்டமுடன்வாட்டமதில்
தேடியமுதந் தெவிட்டாமலுண்டிருக்கும்
யோகிகளுமிப்போ துலகந்தனிலிரங்கி
போகமெனும்விந்துதனைப் புறம்போக்கிவீற்றிருப்பீர்
அறவேவெறுத்து அவனியின்மேலாசைவிட்டு
துறவாகிவந்ததென்ன சொல்லுமென்றார்கன்னியர்கள்
இன்பமுடன்கன்னியர்களிவ்வசனந்தான்கூற
அன்புடனேதன்ம ரவர்களுடனேதுசொல்வார்
ஈதெல்லாம்நீங்களெடுத்துரைத்தீர்ப்போது
ஆதலாலந்த அற்பசுகவாழ்வைநம்பி
ஈடழிந்துநாங்களெடுத்ததவங்குலைந்து
கூடழிந்துபொல்லாக் கொடுநரகில்வாழ்வதற்கு
சொன்னீரேபெண்காள் சோதனையோ எந்தவிதம்
முன்னீர்பொழியும முகில்வண்ணர்தன்னருளால
இப்படியுஞ்சொல்வாரோ ஏந்திழையேயுங்களுக்கு
கற்பனையுங்கேட்கக் கருமமோஇப்போது
சீரானவைகுந்தஞ் சேரவென்றுபோகையிலே
நேராகநின்று நில்லுமெனச்சொல்லுவரோ
ஒன்றுமுறையாமலேயவியமேநீங்களுந்தான்
நின்றுவிடுமென்று நெடுமால்தனைநினைந்து
வாகுடையதருமருமாய் வாய்த்ததம்பிமூவர்களும்
ஏகுவோமென்று இதமாய்வனத்தூடே
நடந்தார்வனவாசம் நால்வருந்தான்கூடி
கடந்தார்வெகுதூரம் காடுமலைதான்தாண்டி

வானோர்புகழ்புஷ்ப வாளகிரிமாமலைக்குப்
போனார்காண்நல்ல புதுமையெல்லாந்தானறிந்து
சேர்ந்தபலநதிகள் தீர்த்தமெல்லாந்தானாடி
வாய்ந்ததொருருத்ராக்ஷ மரங்களுடன்சந்தனமும்
கற்பகக்காவுகளுங் கண்டுமிகத்தெண்டனிட்டு
நட்புடையசோலையென்று நடந்தார்காணம்மானை
அந்தமலைக்கப்பால் ஆறைந்துயோசனைதான்
வந்தவர்கள்முன்னே வழியில்வெகுவானரங்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காவலரேநீர்கேளும்
புண்டரீகமாயனுட பூமிதனில்வந்தோங்காண்
அந்நாளிலுங்களையும் அவனிதனில்யாங்காணோம்
எந்நாடுஎத்தேசம் எங்கிருந்துஎங்குவந்தாய்
மன்னனீர்சொல்லுமென்று வானரங்கள்தான்கேட்க
பொன்னூருந்தன்மர் புரையுடையாரேதுசொல்வார்
பண்ணார்குருகுலத்திற் பாண்டுமைந்தர்நாங்களுந்தான்
மண்ணாசைவிட்டு வந்தோங்கலியதனால்
அத்திபுரத்திருந்து அச்சுதனைத்தான்தேடி
பத்தியுடன்கானகத்திற் பரிந்துவந்தோங்கண்டீரே
சீதமதிவானரங்கள் செய்தியெல்லாந்தான்கேட்டு
ஆதலாலெங்க ளனுமார்க்கிளையவன்றான்
வீமனல்லோவென்று விஜயனுடதேர்தனக்கு
கோமானேவெற்றிக் கொடியல்லோநாங்களுந்தான்
உம்மாணையெங்கட் குறியோர்காண் நீங்களுந்தான்
எம்மாணையிங்கே இருந்தீரேயாமாகில்
நாடுபகைவந்ததென்றால் நாங்களேவெற்றிகொண்டு
ஈடுபண்ணியுங்களுக்கு ஏவல்செய்துதானிருப்போம்
இங்கிருங்களென்று எடுத்துரைக்கவானரங்கள்
தங்குபுகழ்மன்னன் தன்மருந்தானேதுசொல்வார்
செங்கதிரோன்றன்குலத்தில் ஜெனித்துஅயோத்திவளர்
துங்கமுடிராமருக்குத் தொண்டுசெய்யநீங்களல்லோ
கடல்தனையேகல்லணையாய்க் கட்டினவர் நீங்களல்லோ
திடமுடையராவணனைச் செயித்ததுவும்நீங்களல்லோ

ஆனதினாலென்னை அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
மானமுடன்காக்க வானவர்தாம்நீரலவோ
அகமகிழ்ந்துநீங்க ளவனிதனிலெங்களையும்
உகந்தினிமேற்காக்க உங்கள்மேற்பாரமென்று
புகழ்ந்துதான்தன்மர் பூரித்துவார்த்தைசொல்ல
மகிழ்ந்துதான்வானரங்கள் வைகுந்தமாளிகைக்கு
போதமுடன்கேதாரம் போரவழியீதெனவே
நீதமுடன்காட்ட நெடுந்தூரம்கூடவந்து
வந்துதுணையாக வாகுடனேமுன்னடந்து
சந்துபயில்வானரங்கள் தாவிவழிகாட்ட
மெத்தமனமகிழ்ந்து விரைந்துவழிகூடி
நற்றவந்தான்வேண்டி நடந்தார்வனத்தூடே
இயக்கர்பதியு மிராட்சதர்கள்தன்பதியும்
மயக்கும்புலையர் வல்வேடர்தன்பதியும்
கொலைஞர்பளிங்கர் குறவருடதன்பதியும்
மலையிற்பலசாதி வாழுகின்றோர்தன்பதியும்
கடந்துவெகுதூரங் காவலர்கள்தான்மிகவும்
நடந்துமலைகடந்து நாற்பதிங்காதவழி
மீதானகானகத்தில் வேகமுடன்தான்கடந்தார்
ஈதாகமூவர்க் கிளையநகுலனுக்கு

பரிநகுலன் வைகுந்தப்பதவியடைந்தது.

மெய்கலங்கியுள்ளசந்து விகிப்பயனுந்தான்மூடி
கையசந்துகாலசந்து கண்ணும்மிகச்சுழன்று
வாக்குத்தடுமாறி மதிமயங்கிவாய்குளறி
தாக்கறவேநின்று தள்ளாடிவேளையிலே
வீமன்விஜயன் மிக்கானதன்மருமாய்
பூமன்நகுலனையும் போயணைத்தார்மார்புடனே
கார்மறலிதூதுவர்கள் கடுகவாவென்றுசொல்லி
போர்நகுலன்றன்னுடனே போராடிவார்த்தைசொன்னார்
தூதுவர்கள்வந்த துடுக்குமிவனறிந்து
ஏதுவாய்நெஞ்சில் எட்டெழுத்தைத்தானினைந்து

மாதுதிருமால்பதத்தை மனதிற்றியானமதாய்
ஓதுவான்போர்நகுலன் ஒதுங்கவேகாலனுந்தான்

விருத்தம்.

ஆண்டவரேஉந்தன்பாதம் அடைக்கலங்காருமென்றேன்
மாண்டதோரிரண்டுபேரும் வைகுந்தம்வந்துசேர்ந்தார்
பாண்டவாளவர்தன்னிற் பாய்பரிநகுலன்வாறேன்
னீண்டவாளன்முன்வந்து நீதுணைசெய்குவாயே. (௱௧)
தூயதோர்தருமன்வீமன் துலங்கியவிஜயன்மூனும்
நேயமாய்ப்பின்னேவாரார் நீண்டவைகுந்தந்தேடி
மாயவாகருணைகூர்ந்து வந்துநீதுணையதாகக்
காயமாமுடலிற்சீவன் கழறுமுன்துணைசெய்வாயே (௱௨)
பாவியேன்பூமிதன்னிற் படுத்துடல்கிடத்திப்போட்டு
ஆவியேஉந்தன்பாதம் அடையவென்றோடிவாரேன்
தாவியேமறலிவந்து தடையிடைபண்ணுவண்ணம்
கூவியேவாவாவென்று கோவிந்தா அருள்செய்வாயே ()

வேறு.

திக்குமறியேன் திசையறியேன் தேவர்செயலை நானறியேன், மெய்க்குமொருசொற் பொருளறியேன் வினையேன்வேண்டி வாவெனவே, தக்குப்பொருள் நீ தானுகிச்சகல்துணையும் நீயெனக்கு, நிற்கும்நிலையாய் வைகுந்தம் நீயேதருக நினைந்தருள்வாயே. (௱௪)

பெரியதிருமால்வைகுந்தம் பெறவேஐவர்பிரியமுடன், அரியதுணைக டனையிழந்து அரியேதுணையாய் மனதிலெண்ணி, துரியவெளியுந் தான்கடந்து தோற்றமொடுங்கும்பராபரத்துள், விரியுங்கமல பதஞ்சேர வேணுமருள்செய்கோபாலா. (௱௫)

வேறு.

அண்டரும்முனிவர்கேட்க அகிலமீரேழுஞ்சாட்சி
விண்டதோருடலிற்சீவன் மெய்மறந்துன்னைத்தேடி
உண்டெனநம்பிவாறேன் உற்றதோர்துணைவேறில்லை
மண்டலமாதுபங்கா மாயனேதுணைசெய்வாயே. (௱௬)

கொச்சகம்.

ஆதியாய்நின்றதொரு ஆதிமகாமூலஞ்
சோதியாய்நின்றதொரு சோலைமலையழகா
நாதியநாதியுமாய் நடுவாய்அடிமுடியாய்
ஓதியநால்வேதமுமாய் உள்ளாய்ப்புறம்பாகி

இதுவுமது.

ஞாலமாயெங்கும் நிரந்தரமாய்வானாகி
மூலமாயேங்கிநின்று மூவுலகுமூடுருவி
சீலமாய்நின்றதொரு சீர்பாதமென்றனக்கு
காலமிதுவேலைதனிற் கைதருவாய்கோபாலா. (௱அ)

கதை.

கூத்துவனார்வந்துயிரைக் கோட்டாலைபண்ணாமல்
ஆத்துமத்தைக்காரும் அபயமுனக்கபயம்
மென்றுநகுல னெட்டெழுத்தையுச்சரித்தான்
அன்றுஎமதூத ரகன்றனர்காணம்மானை
விண்ணோர் நகுலனையும் விமானமதிலேற்றி
விண்ணோர்வைகுந்தம் பதியில்வைத்தார்மெய்மகிழ்ந்து
நகுலனுயிர்போய் நாரணனைத்தான்சேர
பகுமானமீதெனவே பத்திமுத்திதன்னுடனே
தன்மருடைப்பியரும் தயங்காமலுள்மகிழ்ந்து
சென்மமெல்லாம்விட்டெறிந்துசீக்கிரம்போய்நாரணனை
காண்பதற்குத்தானினைந்து கருமமெல்லாந்தான்முடித்து
வீண்சடத்தையேசுமந்து விடக்கெனவேதான்களித்து
அடக்கினார்பூமிதனி லன்பாய்நகுலனையும்
துடக்கெனவேவிட்டெறிந்து துதித்தார்பெருமாளை
அரிநமோவென்று அச்சுதனைத்தானினைந்து
கரியமால்நாரணரே காத்தருளவேணுமென்று
தீர்த்தமதுதானாடிச் செய்கருமந்தான்முடித்து
நாற்றிசையும்பார்த்து நமஸ்கரித்துமூவர்களும்
போற்றிவணங்கிப் பூரணமாயுள்மகிழ்ந்து
தோத்திரமும்பண்ணித் தொழுதுதிருமால்தனையும்

மூன்றுசுமையிறக்கும் முகுந்தாவெனநோக்கி
தோன்றுமொருகான த்திற் றுன்பமறவேநடந்தார்
ஆனதொருவீமனுந்தான் அண்ணரேயிப்போது
மானமுடன்நகுலன் மடிந்ததுகாண்கானகத்தில்
ஏதுபயனென்று என்ே ாவேசொல்லுமென்றான்
சாதுவுடன்தன்பர் தம்பியரைத்தானோக்கி
இவ்வுலகிற்நற்றால்வி யாவருக்குமீய்ந்திலன்காண்
அவ்வுலகிலேநகுலன் அறிந்தவித்தைபுத்தியெல்லாம்
பிறருக்குறையில்லாமற் பேசாதிருக்கையினால்
திறமுடைய ானகத்திற் சிதைந்தனர்காணென்றுரைத்தா
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுவீமனுந்தான் (ர்
சந்தோஷமாகத் தன்மருடனேநடந்தார்
விசையனுய்வீமனுடன் மெய்யானதன்மருமாய்
அசையாவழிகூடி அஞ்ஞூறுகாதவழி
இசையநடந்தார்கள் எய்ப்புமிளைப்பில்லாமல்
திசைகடந்துநோக்கிச் சிறப்பாய்நடக்கையிலே
மற்றுமந்தக்கான கத்தில் வடவாலநிழல்தானும்
முற்றுமிகவளர்ந்து முப்பதுயோசனைதூரம்
படர்ந்துநின்றஆல்நிழலைப் பரிவாகக்கண்டார்கள்
அடர்ந்தநிழல்தன்னி லவர்கள் இளைப்பாறி
இருந்துதகைபாறி யெண்ணமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
வருந்துமனவாசை மாசறவேதீர்ந்துதென்று
அந்தமரம்பார்க்கி லச்சுதனார்பள்ளிகொள்ளும்
இந்தமரமாமென் றிறைஞ்சியேதான்பணிந்து
அங்கிருந்தமாமுனியை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
பொங்கியபூரணமாய்ப் பூரித்தகமகிழ்ந்து
அந்தவனங்கடந்து அப்பாலும்நன்றாக
இந்தநல்மூவ ரெண்பதுயோசனைதூரம்
போனார்களப்பாலும் போறவழிதனிலே
தேனாருஞ்சோலையிலே சிறந்தகருமேகமென்ன
வாரணம்போலெதிரே வந்துமுன்னேதோன்றிநின்று
காரணமாய்மூவிடமுங் கனத்தமதம்பொழிந்து

பாரைப்பிளக்கும் பருமலையைத்தான்பேர்க்கும்
காரிலிடியேறெனவே கதித்துவாய்விட்டலறும்
சினத்துமனமீறித் திடுக்கிடவேதான்வெகுண்டு
வனத்தையழித்தெதிரே வந்ததுவேவாரணமும்

வேழமாய்வந்த விப்பிரற்கு வீமனால் விமோசனமானது

வந்தமதயானையுந்தான் மன்னவர்கள்தன்மேலே
முந்தச்சினந்து முடுகிவந்துமோதிடவே
தெண்டாயுதவீமன் சினந்துமதயானைதன்னை
அண்டாதடித்து அஸ்தமதால்மஸ்தகத்தில்
குத்தியிருகையாற் கொம்பிரண்டையும்பிடித்து
வெத்திமதவீமன் மெலிவுசெய்யமாட்டாமல்
நிற்கிறான் கண்டீர் நெடியோன்மகிமையிது
எய்க்கிறான்தம்பி யிந்தமட்டுமியானைதன்னை
விட்டுநின்றபோதே விஜயனேகாரணந்தான்
கிட்டுகின்றநாளாச்சு கெம்பீரந்தான்போச்சு
சீராகநமமுடைய தேசம்விட்டுவந்தபின்பு
பாராய்வலுவீமன் பராக்கிரமந்தான்போச்சு
பாரதப்போரதனிற் பகதத்தனேறிவந்த
வீரமுள்ளயானைதன்னை வீமனிவன்கையாலே
சுக்கிரதீபமதைச் சுழற்றியேதானெறிய
சக்கிரவர்த்திமன்னர் தன்னிலும்நூறுயிரம்பேர்
அன்றெறியும்போதின்னம் அந்தரத்தில்நின்றிலையோ
இன்றெறியும்போதும்பல மெங்கேயொளிந்ததென்று
சொல்லுகின்றபோதுமத யானைத்துதிக்கைதனை
வெல்லுமதவீமன் விரைந்துசென்றுதான்பிடித்து
கடியமதயானைக் கழுத்திலேதானேறி
மடிவுதொரட்டிகொண்டு மத்தகத்திற்கொத்துகைபோல்
கையில்நகந்தன்னுற் கதறவேதானழுத்தி
நையவொருசாரி நடத்திவைத்தார்வீமனுந்தான்
விந்தையுள்ளதன்மர் மிகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
கந்தமதாங்கானங் கடக்குமளவாக

ஒப்பில்லாயானைதனை யுகந்துநடத்துமென
அப்பெரியவேழம் யானையுருத்தான்மாறி
செப்பெரியவேதியன்போற் சிறந்துநின்ருனம்மானை
இந்தமகிமையிது ஏதென்றுதன்மருந்தான்
வந்தவகையேது மறையோனேசொல்லுமென்ருர்
அந்தமறையோனுரைப்பான் அவன்வந்தசெய்திதன்னை
சிந்தைமகிழ்ந்து சிறந்ததன்மரேகேளும்
அங்குஷ்டமாயிருக்கும் அகஸதியமாமுனிவர்
தங்குசிவபூசை தானேமுடிப்பதற்கு
நந்தவனந்தன்னில் நறுமலர்கள்கொய்துவர
விந்தைமலர்வாவிதன்னில்விரைந்துநான்செல்லுகையில்
ஓதிமங்கள்ரெண்டும் ஊடுதல்செய்தேயிருக்கும்
சேதிதனைக்கண்டு சிந்தைமயலாகி
காதலுடன்மயங்கிக் கண்குளிரப்பார்த்துநின்றேன்
போதமுனிதன்னுடைய பூசைமுடியாமல்
சாதமிகுவேழமெனச் சாபமிட்டாரம்மானை
அய்யாயிச்சாபம அகல்வதெப்போவென்றுரைத்தேன்
மெய்யாகஉன்முதுகில் வீமன்வந்துஏறினக்கால்
மாருதசாபமது மாறுமென்ருர்மாமுனியும்
வீருனசாபமது வீமரேஉம்மாலே
போரானதெந்தனுக்குப் பெருமையுமேயுந்தனுக்கு
போரேன்நானென்று புகழ்மறையோன்போனதற்பின்
தேறிவழிகூடிச் சென்ருர்கள்பஞ்சவர்கள்
வேறேநினைவு விசாரமெல்லாம்விட்டொழிந்து
மாலேசரணமையா மாயோனேகாருமென்று
ஆலேதுயிலுகின்ற அச்சுதரேதஞ்சமென்று
கடுகிவனங்கடந்து காவலர்கள்மூவருமாய்
முடுகியேமூங்கில்வனம் முந்நூறுயோசனையும்
வாகாகவேகடந்து மகேந்திரமாமலையில்
ஏகாந்தமாகவந்து இருந்துசுனைநீராடி
வந்தசுகமென்னு மலைமீதிற்ருனேறி
புந்திமிகமகிழ்ந்து புயனென்னுமாமுனியை

பாதம்பணிந்து பரிவுடனேதானிருந்தார்
ஏதுநீரிங்குவந்தீ ரியம்புமென்றார்மாமுனியும்
தாங்கள்வந்தவாறு தன்மர்முனிக்குரைக்க
ஓங்குமுனிகேட்டு உகந்தேதுவார்த்தைசொல்வார்
பேருடைந்தனுக்குப் பெண்களையாயிரந்தான்
மாறுமல்நீங்கள் மணமுடித்துஇங்கிருக்க
காடுதனைக்களைந்து காவலரேஇப்போது
நாடுதனையாண்டு நம்மிடத்திற்முனிரென்று
பெரியவரைச்சேர்ந்தால் பிறைபோலேநாடோறும்
வரிசையாய்த்தான்வாழ்ந்து வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சீர்முனியைச்சேர்ந்தாற் சிறுமைபெறுமையதாய்
தார்முனிவன்தான்சொல்லத் தன்மருந்தானோவசனம்
பார்முனியேஎங்களுக்குப் பாராசையொன்றுமில்லை
கார்முனியேஎங்களைநீர் கடத்தேறவேநினைந்து
எங்களுக்குவைகுந்த மிருப்பிடமேயல்லாது
தங்குவதுமில்லை தரிப்பதுவுமிங்கிலைகாண்
கஞ்சமலர்ப்பதத்தைக் காணவிடைதாருமென்று
தஞ்சமெனவேமுனியைத் தாளில்மிகப்பணிந்து
பணிந்துவிடைவாங்கிப் பஞ்சவரிலமூவருந்தான்
துணிந்துமிகமன்னர் துயரறவேதானடந்தார்
அப்பாலுங்கானகத்திலேம்பதுயோசனைதூரம்
மெய்யபாகவேநடந்து மெல்லடிகள்கொப்பளமாய்
வருத்தமுடன்தானடந்து வடவாலின்கீழிருந்தார்
கருத்துடனே அங்கிரண்டு கன்னியர்களூசியின்மேல்
பாதமதையூன்றிப் பாரில்விழனீள்சடைகள்
நீதமுடனதவசு நின்றார்கள்கன்னியர்கள்
கன்னியரைக்கண்டு காவலர்கள்தான்பணிந்து
மன்னவரேனீர்தாமும் வந்துதானேதெனவே
கன்னியர்கள்தான்கேட்கக் கனத்தபுகழ்தன்மரவர்
பன்னியசீர்மாதே பத்தினியேஉத்தமியே
சீமார்குருநாட்டிற் சேர்ந்ததொருஅத்திபுரம்
பாமாள்புவிராஜர் பாண்டுமென்னர்தன்புதல்வன்

மருவனையதன்மரென்பார் வாய்த்ததம்பிமார்களிவர்
திருவனையேநாங்கள் செய்தவத்தாலிங்கிருந்தீர்
கண்டபோதெங்கள் கன்மமெல்லாந்தான் தீர்ந்தோம்
தொண்டர்தவம்பெறவே சொல்லுமென்றார் தன்மருமே
தன்மர்மொழியத் தயவுடந்துகன்னிகையும்
இம்மைதனில்வேணுமென்றதெல்லாமுமக்களிப்பேன்
உங்களுக்குவேண்டியதை உண்மையாய்ச்சேருமென்றார்
எங்களுக்குவேண்டியது இத்தவமேபோதுமெனறார்
சொன்னவுடன்கன்னிகையுந் தோத்திரயாய்த்தான்வாழ்த்தி
மன்னவரே நீங்கள் வைகுந்தந்தான்பெறுவீர்
என்றுவிடைகொடுத்து ஏந்திழைமார்தானிருந்தார்
அன்றவடந்தன்னி லாழியநீர்பொய்கையிலே
தீர்த்தங்களாடித் திருநாமந்தான் தரித்து
பூர்த்தியெனவே புகழ்ந்துமனமகிழ்ந்து
மேகமளவாய்வளர்ந்த வீரமயேந்த்ரமென்னும்
மாகமுயர்மலைமேல் வந்திவர்கள்தானேறி
அங்குள்ளமாமுனிவ ரடிகள்பணிந்தேற்றி
பொங்குநதியாடிப் புண்ணியர்களப்போது
அந்தமலைகடந்து அடவிகளுமேநடந்து
நந்திவளர்கோசமலை நாட்டமுடன்தானேறி
பவளமணிமேனிப் பரஞ்சுடராமாமுனியை
துவளவணங்கித் தொழுதனர்காணம்மானை
அம்மலையில்வாழு மகஸ்தியர்புலஸ்தியரை
வெம்மைவிசுவா மித்திரர்வசிட்டரையும்
ஜனகன்ஜனக்குமரன் ஜனகமுனிதனையும்
மனமருவுங்காளமுனி வாகானகோமுனியும்
சுகருடனேகாசிமுனி சொற்பெரியகீதமுனி
பகருமொருபேர்பெரிய பராசரமாமுனியும்
சென்றுவணங்கித் திருத்தாள்சரணமென்று
நின்றுபலகலையும் நேசமுடன் கண்டகன்று
நடந்தார்மலைகடந்தார் நாகமலைதான்தொடர்ந்தார்
அடர்ந்ததொருகாடும் அருவிமலைபலவும்

கடந்துவெகுதூரங் கடுகிநடக்கலுற்ருர்
தொடர்ந்துவருமாளிசிங்கத்தொழுதிவரைப்போற்றிசெ
மகிழ்ந்துகருடாள்வார் மலேயேறியேகடந்து (ய்ய
புகழ்ந்தைம்பதின்காதம் போஞர்கள்மூவருமாய்
அவ்விடத்திலுள்ள அதிசயந்தான்பார்த்து
எவ்விடத்துங்கண்டதில்லே இந்த அதிசயங்கள்
கண்காட்சியெல்லாங் கண்டோங்களிகூர்ந்தோம்
விண்காட்சிகாணவென்று விரையநடக்கலுற்ருர்
நடக்கும்வழியதனில நல்லமருத்துமலே
அடக்கமாய்நின்ற அதிசயமுந்தான்பார்த்து
தேவர்கள்வந்து திருக்கூட்டமாயிருக்கும்
பாவமெல்லாந்தீர்க்கும் பன்னகசாலேயிலே
இருந்துதவிப்பாரி யெண்ணமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
அருந்துநதிமூழ்கி யமுதமள்ளித்தாஞர்ந்து
சிறந்துவளர்ந்தோங்குந் தென்னேவளந்தன்னில்வந்து
துறந்தமுனிவர்பதந் தொண்டுபண்ணியப்பாலும்
சிந்தைமிகமிகமகிழ்ந்து திருமால்தனே நினேந்து
இந்திரகோபமென்னும் ஏகமலேமீதேறி
சொல்லுகின்றபோது சித்தாதிசித்தரெல்லாம்
நல்லவர்களென்று நயந்துமிகவார்த்தைசொல்லி
எங்கிருந்துஎங்குவந்தீ ரிம்மூவர் நீங்களுந்தான்
துங்கமுடிவேந்தர்களே சொல்லுமென்ருர்சித்தர்களும்
சித்தர்களுங்கேட்கச் சீரானதன்மருந்தான்
அத்தரே நீங்க ளத்திஞபுரநாட்டில்
பாண்டுமன்னர்தன்புதல்வர் பஞ்சவர்கள்நாங்களுந்தான்
வேண்மென்பேர்தன்மர் விஜயனிவன்வீமனிவன்
மாண்டுசகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
மீண்டுநகுலனிப்போ விழுந்தான்பதிசேர்ந்தான்
அஞ்சுபேர்தன்னில் அடியேங்கள்மூவருமாய்
மிஞ்சுமொருவைகுந்தம் வித்தகரேசேரவென்று
வந்தோம்வனத்தூடே மலேகடந்துஇத்தூரம்
சந்தோஷமாச்சுதுங்கள் சன்னதியைக்கண்டவுடன்

இனிமேற்றுயரம் எத்தனைதானானாலும்
பனிபோலே நீங்குமுங்கள் பாததெரிசனையால்
இன்பமுள்ளவைகுந்தம் எத்தனை நாள்செல்லுமையா
அன்புடனேசொல்லுமையா அடியேங்கள்போய்ச்சேர
என்றுதன்மர்கேட்க இயல்பானசித்தர்கள்தான்
நன்றுஇன்றுசொல்லுகிறோம நன்றாய்க்கேள்பஞ்சவரே
அத்தரத்திலேதிரிந்து ஆகாசமூடுருவி
தந்தரத்தினாற்குளிகை சாதகமாய் அண்டமெல்லாம்
கெவுனமாயோடியொரு கேசரிமார்க்கமதாய்
மவுனமாயான்திரிந்தும வைகுந்தங்கண்டதில்லை
வைகுந்தஞ்சுற்றி வருவோம்அடுத்தறியோம்
மெய்கொண்டுதேடி விளங்கிநாம்கண்டதில்லை
அந்தமட்டுங்கண்டறியோம் அச்சுதனைநாம்தாமும்
இந்தமட்டும்நீங்களெல்லாந்தனைவெறுத்து
நாடுவிட்டுவந்து நவனாதிசித்தரையும்
காடுதனிற்கண்டீர் கருத்துடனேயுங்களையும்
ஈடுமக்குச்சோடு எதிருண்டோமன்னவரே
நீடுபுகழ்வைகுந்தம் நீர்பெருவீர்கண்டீரே
மாயனுடசீர்பாதம் மன்னவரே நீர்சேர்வீர்
தூயதொருதன்மரென்று சொல்லுவார்கேட்டிருப்போம்
கண்டோமநாமுங்களையுங் காவலரே இப்போது
விண்டோம்நாமுங்களுடன் மெய்விட்டுவாய்திறந்து
கேதாரத்தூரமல்ல கிட்டச்சமீபமது
பாதாரவிந்தமதிற் பஞ்சவரேசேர்ந்திருப்பீர்
என்றுநவசித்தர்கள்தானேகினார்காணம்மானை
அன்றுதன்மர்வீமனருச்சுனனுமந்நேரம
செங்கமலமாது சீதைமகாலட்சுமியாள்
பங்கரேதஞ்சமென்று பார்மீதிலேநடந்து
எல்லைகடந்தப்பாலெண்பதுயோசனைதூரம்
முல்லைபிச்சிசெண்பகப்பூ முளரிவனத்தாடே
வில்வவனமும் விளங்குபூங்காவனமும்
தில்லைவனங்கடந்து செழுநதிகள்தான்மூழ்கி

குன்றுபருவதமுங் கொடுஞ்சுரமுந்தான்கடந்து
சென்றுதிருமலைபோற் றீர்த்தங்கள்தானாடி
பற்பலபூவெடுத்துப் பஞ்சவர்பூசைமுடித்து
நிற்பனவிலேவிஜயன் னீலவிழிதான்மயங்க

பார்த்தன் வைகுந்தப்பதவியடைந்தது.

நெஞ்சுலர்ந்துகண்சுழன்று நெடுமால்தனைநினைந்து
குஞ்சரமாமலையைக் குறித்தேநடந்தருகில்
வந்தார்தகைதீர்ந்தா வடவாலநிழல்தனிலே
அந்தமுள்ளபார்த்தனுக்கு அசதிவந்துதோன்றிடவே
கால்சந்துகைசந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
மேலசந்துகிறிருக்க மெய்மறந்துநாவரண்டு
அங்கங்குளிர்ந்து அக்கினியுந்தானொடுங்கி
பொங்குஞ்சுவாசம பொறிகலங்கிமேல்நோக்கி
நாடிதளன்று நரம்புமிகப்பதறி
ஓடிபொடுங்கும் உண்மைதனைத்தானறிந்து
பொறிகலங்கும்மாயம் போர்விஜயன்தானறிந்து
நெறிகலங்குநெஞ்சை நிறுத்தியசையாமல்
இருநான்கெழுத்தை இருதயத்திலேயிருத்தி
ஒருநான்கெழுத்தை உள்ளடக்கிமேல்நோக்கி
நின்றெழுத்தைப்பார்த்து நினைவெழுத்தினாலறிந்து
குன்றெடுத்தமாலே கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அத்தனேயெங்களாதிநாராயணனே
நித்தனேபோற்றியிப்போ நிலவண்ணாயான்போற்றி
மெய்யனேபோற்றியுயர் விண்ணோர்பெருமானே
ஐயனேபோற்றி அடியார்க்கெளியோனே
வேதன்றனைப்பயின்ற வித்தகரேமெய்ப்பொருளே
பாதந்தனைமறவேன் பச்சைமுகில்மேனியனே
பேய்முலைப்பாலுண்ட பிரானேஉனைமறவேன்
பொய்மறலிகையிற் பிடிபட்டுலையாமல்
கண்ணனேநந்தன் கருத்திலேதானிருந்து
அண்ணலேகாக்க அடியேன்சரணமையா

ஆயனே அச்சுதனே அடியேன்சரணமையா
நேயனே எந்தன் நெடுமால்சரணமையா
மாலையழகா வடிவழகா மார்பழகா
சோலையழகா துணையெனக்கே உன்பாதம்
நம்பினேன்காத்தருளும் நாரணரே தஞ்சமையா
வெயபியுயிர்மாளாமல் விபரமறிவுடனே
அவதாரம்பத்தும் அடியேன்பணிவிடைதான்
தவமாகஊழியஞ்செய் தாசனென்றுதானறிந்து
பத்தவதாரம் பார்மீதிலேயெடுத்தீர்
வித்தகரே உம்மையும்நான் விட்டுப்பிரிந்தேனோ
நாரணரேகேளும் நான்விருத்தபபாடுகிறேன்
காரணரேகாக்கக் கடவுளேகண்பாரீர்

விருத்தம்.

கண்ணுங்கருத்து மொன்ருகிக் கவனப்பொறியினு யிர்களைந்து, எண்ணு மெழுத்து மயராமலெட்டக்கரத் தைப் பிரியாமல், நண்ணும பாத்தி லனுதினமும் நாரா யணனே தஞ்சமென்றேன், விண்ணும் புவியு மளந்துநி ன்ற விந்தைமலர்த்தாள் தருவாயே. (ளகூ)

அந்தணர்க்காசே வேதத் தண்டமே அளவில்லாத
சுந்தரப்புயனே மாலே சுருதியின் முடிவேயிப்போ
உந்தனுக்கபயமையா உற்றதோர்வேளைதன்னில்
எந்தனைக்காருமவந்துவ ழைியேன்யயங்காவண்ணம் (ளய)

நாவிற்கமலத்தாசிருப்பில் நடுவேகுடியாயிருக்கினுமென்
ஆவிக்குணர்வுதடுமாறி அறிவேகலங்கிமதிமயங்குப்[முர்
பாவிக்குனது திருமலர்த்தாள்பதித்தாள் முத்திபெறவுமுயி
ர், சீவிக்கும்போதுன்பதவிசேர்ப்பாய்காப்பாய்கோபாலா.

தருமருடனேவீமனையுந் தனியேவிட்டுயொல்வாரேன்
பொருமல்தவிர நீவருவாய் பூதத்தயவுமுனக்கிலேயோ
அருமையறிவாய்முன்னிருந்தஐவருடைய நிலைவறியாய்
பெருமையுனதுபெருமாளே பேசாதோடிவருவாயே ()

கலங்கும்வேளைதனக்கிரங்கிகலங்காதெனவேபயந்தீர்த்தீர், மலங்குமனதைமிகத்திருத்திமயங்காவண்ணந்தனைக்காட்டி, இலங்கும்வடிவையெனக்கரிய எதிரேவந்துதிருநாமம, அலங்காளங்களாயிரத்தெட் டரியோம்நந்தகோபாலா. (ளயரு)

திருவடிசரணந்தன்னை தெரிசனையடியேற்கிப்போ
குருவடிவாகவந்து கோவிந்தாவென்றுசொல்லிற்
பருவடி நீண்டுயர்ந்த பங்கயப்பாதந்தந்தால்
ஒருவடிபோதுமெந்த னுச்சிமேற்பாதந்தானே. (ளயசு)

ஏமனுமணுகாதென்னை யிருள்களுமணுகாதிப்போ
ராமனேராமாவென்று நாமமுமறவாதாலே
வீமனுக்கிளையவீரன் விஜயனேசூரனென்பேர்
சாமிசாரதியாய்நிறை தகமையாலணுகாதென்றேன். ()

மூவரும்வந்தோம்வந்தோம் முகுந்தனேவானிலுள்ள
தேவருமறியவந்தோம் சிறந்தவைகுந்தந்தனில்
யாவருமறியவந்தோம் அரியபாஞ்சாலிவந்தாள்
நீவருமநினைவுசொன்னேன்நெடியமாலருள்செய்வாயே.

ஆதியிலுனக்குச்சீஷன் அனுதினபபிரியாநேசம்
நீதியிலுபாயமாகி நெறியறிவிவேகிமுன்னே
பாதிபுமுனதாய்நிற்கும் பார்த்தனென்றெவருமாய்தல்
சேதியுமறிந்தநந்த கோபனேதிருத்தாள்போற்றி (ளயஎ)

கடியமறலிதானே து கமலக்கண்ணனிங்கிருக்க
முடியவினைகளணுகாதுமுகுந்தாமுகுந்தாவெனத்துதிக்க
விடியவுதித்தகதிர்போலே விந்தமலராம்வைகுந்தம்
நெடியபதவியுண்டாக்கி நீயேயருள்வாய்கோபாலா. ()

கதை.

பத்துத்திருவிருத்தம் படித்துப்பணிந்தேற்றி
முத்துந்திருமால் முழுதுமனமகிழ
வாசமுள்ள தூதுவரும் வானவரும்வந்தெதிரே
நேசமுள்ளபார்த்தனையும் நேராகத்தானழைத்து
புட்பகவிமானமதிற் பூரணமாய்த்தானிருத்தி
செப்பமுடனந்தாத்தர் சிங்காரமாய்நடத்தி

பொன்னுலகமெங்கும் பூப்பந்தல்தானிரைத்து
மின்னுலவுதோரணங்கள் வீதியெல்லாந்தானமைத்து
தோரணங்கள் நீள்கமுகு சோடித்தார்வானவர்கள்
பூரணகுடபமெங்கும் பூரித்துரம்பையர்கள்
ஆலாத்திகற்பூரம் அலங்கரித்தார்கன்னியர்கள்
தாலத்திருவிளக்குத் தானெடுத்தார்மாதரெல்லாம்
கற்பூரவாசங் கமகமென்றுதான்மணக்க
பொற்புடையவானோர்கள் பூரித்துச்சூழ்ந்துவர
நாரணனார்தன்பதிக்கு நல்லவழியீதெனவே
பூரணமாய்வானோர்கள் போற்றிமிகத்தழுவி
அசுரர்தனையறுத்து அமரர்பயந்தீர்த்த
விசயரேவானவர்கோன் வேந்தனுடபுத்திரரே
காண்டீபத்தாலசுரர் கட்டறவேவெட்டிமிக
வேண்டியேதானவரை மிகமகிழவைத்தோனே
வானவரும்மாதவரும் வந்துமலர்சொரிய
தானவரும்வேதியருந் தனஞ்சயனுமென்பாரும்
அந்தணர்கள்சூழ்ந்துவர அரம்பையர்களாடிவர
கந்தருவர்கிம்புருடர் கணநாதர்பாடிவர
தேவேந்திரன்புதல்வன் தேர்மீதிலேவரவே
கோவேந்திரனே குபேரனேவென்பாரும்
திக்குவிஜயஞ் செலுத்தினனென்பாரும்
தக்கபுகழ்விஜயன் தனஞ்சயன்காணென்பாரும்
மிக்கபுகழ்பற்குணனும் வீரன்காணென்பாரும்
மைக்கணரம்பையர்கள் வந்துமலர்தூவ
அந்தரதுந்துமிக ளாலாத்தியேந்திவர
தந்திரகின்னரர்கள் சங்கீதம்பாடிவர
சோபனங்கள்சொல்லித் தோகையர்களாடிவர
பூபனருச்சுனனும் புட்பகவிமானமதில்
தேவர்கள்கொண்டாடச் செயசோபனத்துடனே
மூவர்களுங்கண்டு முத்திபெற்றானென்றுசொல்லி
தாமனருச்சுனனுஞ் சந்திரன்போலிந்திரன்போல்
ராமர்வைகுந்தமதில் நாராயணனெனவே

கொண்டுவந்துவானவர்கள் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
விண்டுவுடபதியில் வீற்றிரென்றுவைத்தார்கள்
வந்தானிருந்தான் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
விந்தகோவிந்தர்பதம் விஜயனுஞ்சேர்ந்தபின்பு
பார்த்தனுயிர்போகப் பார்த்திருந்ததன்மருந்தான்
நேத்திருந்தாரின்றிருக்க நிட்சயமில்லாதவுடல்
காத்திருந்தகாற்று கழன்றோடிப்போனவழி
பார்த்திருந்தநெஞ்சம் பதறுமலுள்ளடங்கி
வீத்திருந்தபார்த்தனுக்கு வேணுமென்றசாஸ்திரமும்
காத்திருந்துதானிருவர் கைக்கருமந்தான்முடித்து
செய்துமுடித்துத் தீர்த்தமதுதாடி
எய்துகருமமெல்லா மிருவோருந்தான்முடித்து
சிவனேசிவராமா திருமாலேசாருமென்று
அவனேஅரிராமா அருச்சுனனேக்காருமென்று
தருமருடன்வீமனுமாய்த் தானிருந்துமாயனையும்
திருமாலேஉந்தன் சீர்பாதமெப்போதும்
மறவாமலேநடத்தும் வருவோம்பதிசேர்வோம்
திறமாகஉம்முடைய சீர்பாதந்தாருமையா
இத்தரணிதன்னி லிருவோர்க்குந்தான்துணையாய்
வித்தகரேவந்து வீமனையுமெந்தனையும்
மெய்கலங்கிநில்லாமல் விந்தைமலர்த்தாள்காட்டி
ஐயனேகாத்தருளும் அச்சுதரேவாருமென்று
மெய்யுடையதன்மருமாய் வீமனுடன்றனெழுந்து
வைகுந்தஞ்சேர வழியேநடக்கலுற்றார்
ஓங்குமொருபட்சிக் கொருசிறகுவீழ்ந்தாப்போல்
தாங்குமொருசிறகு தனிவீமன்றனாகி
இருசிறகுகொண்டு எதிரில்லையென்றிருந்தோம்
ஒருசிறகுகொண்டு உன்னிவழிநடந்து
ஓதில்லாநீள்தருமர் சென்றார்வனத்தூடே
ஓதரியவீம னொருவனுமேபின்னாக
அன்னவர்கள்நால்வ ருருங்கானிலேமடிய
மன்னிமூவோரும் வாழ்கயிலைதான்சேர்ந்தார்

சேர்ந்திருந்துதங்கள் தியக்கந்தனைதீர்ந்து
வாய்ந்தபுயவீமனை மனதுமிகவுழன்று
தாராருந்தன்மரிட தாளிணையைத்தானேங்கி
சீரானவில்விஜயன் சேவித்தானிவ்வனத்தில்
ஏதையாசொல்லு மெனக்கரியஅண்ணாவே
நீதானபாரதத்தில் தேர்ப்பாகனுமாகி
மேகவண்ணன்தேர்நடத்தும் மிகையினாலிவ்வனத்தில்
தேசபதைவிட்டெரிந்து திருமாலிடஞ்சேர்ந்தான்
விசாரமினிவேண்டாம் வீமனேயென்றுசொல்லி
உசாவுதுணைநமக்கு உலகளந்தானுண்டெனவே
சோடிழந்தபட்சிகள்போற் றுயரமெல்லாமுள்ளடங்கி
கோடில்லாமன்னவர்கள் கொஞ்சுகவனந்தனிலே
கூடியேசென்று குமுதமலராறுதன்னை
நாடியேபாதை நடந்துவெகுதூரம்
தொடர்ந்துவனங்கடந்து தொண்ணூறுயோசனைதான்
நடந்துமலைமீதில் நாற்பதுயோசனைதூரம்
உத்தகருமலையு மோமகிரியென்னுமந்த
அத்தகிரிமலையு மங்கவர்கள்சென்றுகண்டு
சபாசரமாயமலையுந் தாங்களமிகக்கடந்து
வராகிமலைதன்னில் வந்தடைந்தாரய்யானை

வாராகமாய்வந்த மறையோற்கு வீமனுர்சாபந்தீரல்.

நன்றியுள்ளதன்மரின்மேல் நாடிச்சினந்தெழுந்து
பன்றியொன்றுவந்து பாய்ந்ததட்டியோதுகையில்
பரிந்துமிகவீமன் பன்றிதனைப்பிடித்து
தெரிந்துகழுத்தைத் திருகுமந்தவேளையிலே
வேதியன்போல்நின்றான் மிகமகிழ்ந்துபன்றியுந்தான்
நீதியுள்ளதன்மர் நினைவேதெனக்கேட்க
ஓதுவான்வேதியனு முள்ளபடிதப்பாமல்
சாதுவுள்ளதன்மர் தான்கேட்கவேதியனும்
கருநித்தவயபுரியுங் கார்மேகமாமுனிவன்
பருதிக்கவசம் பருவத்தின்மேலிருபபோன்

தக்கவேள்விக்குச் சமிதைமிகவெடுக்கச்
சிக்கெனவேவாவென்று செப்பினார்மாமுனிவர்
சமித்தெடுக்கப்போகத் தாமதமாய்ப்போச்சுதென்று
குமித்துமிகுகோபங் கொண்டெழுந்துமாமுனியும்
இச்சாபமிட்டார்காண் ஏனவடிவாகவேதான்
அச்சாபந்தீர்வதெப்போ தருளுமென்றுதான்கேட்க
தன்மருடன்வீமன் தனித்துவருவழியில்
மின்மருவுந்தன்மரை நீ வேகித்தெடுப்பளவில்
வலுவீமன்கையால் வாரிப்பிடித்துன்னை
தலையைதிருகவுமே தான்தீருஞ்சாபமென்றார்
ஆனதினாற்சாப மகன்றதுகாணும்மாலே
வானவர்களவைகுந்தம் மன்னவரேசேருமென்று
போனான்மறையோனும் புகழ்பெரியகானகத்தில்
தேனாருந்தன்மர் சிவனேசிவாயவென்று
இந்த்ரகிரிசந்த்ரகிரி யென்னுமொருமாமலையும்
அந்த்ரகிரிவானமலை யப்பாலுந்தான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு ஓமகிரிதான்கடந்து
மூங்கில்வனங்கடந்து முப்பதின்காதவழி
பாங்குடனேபாதாளம பட்டுருவப்பாதைவழி
தேங்குபிலத்துவாரத் திசைகடந்துஅப்பாலும்
வெளியேறிவந்தார்கள் வீமருடன்தன்மருமாய்
வழிகூடியேநடந்தார் மலைகளவனங்கடந்தார்
இப்பாலிருநூற்றெண் பதுயோசனைதூரம
மெய்ப்பானகாட்சிகளும் வேணதெல்லாந்தான்பார்த்து
சோமகிரிகண்டு தொழுதங்கடிபணிந்து
நேமமுடன்கானகத்தில் நெடியோனையுள்நினைந்து
காரணமாகவேவளர்ந்த காடுதனிலேகடந்து
பூரணமாயிருந்த புட்கரணிதானாடி
கீர்த்திபெருஞ்சக்ரகிரி கிரவுஞ்சமாமலையும்
கார்த்திகைமாமலையுங் கடப்பவனந்தான்கடந்து
இப்பாலிருவருந்தா னிருபதுயோசனைதூரம்
அப்பாலுந்தான்கடந்து அகனறனர்கானய்யானே

அவ்வனத்திலேநிமித்த மார்பரித்துததான்கூற
இவ்வனத்திலேநிமித்த மென்னவென்றுபார்ப்பளவில்
தாராரும்வீமனுக்குச் சக்கரமுமாச்சுதென்று
நேராகவேநிமித்தம் நிச்சயமாய்ச்சொல்லுதென்று
தன்மாறிந்து தனியானேமென்றுசொல்லி
இம்மைதனிலெல்லா மிழந்தோமேவென்றுதன்மர்
விந்தையுள்ளதம்பி வீமசேநந்தனுக்கு
அந்தியகாலஞ்சரியா யாச்சுதென்றுதானுரைக்க
பாரியசொல்வீமன பட்சமுடன்தன்மரையும்
ஆரியரேஅண்ணாவி அடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
உம்மைத்தனியேவிட்டு உடலிழந்துநான்போற
கன்மமதுசொல்லக் கவலைதொலையாது
இறப்பதுவுமெய்யாகும் இருப்பதுவுமபொய்யாகும்
சிறப்புடையவைகுந்தஞ் சேர்வதுவேஉண்மையென்று
எமக்குப்பயமில்லை என்னுடையஅண்ணாவி
உமக்காகவேமனது உழன்றதுவேஅல்லாமல்
வேறேதுவனம் விடைவுசற்றுமில்லையையா
கூறேனொருவார்த்தை கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
தனியென்றுசொல்லிச் சளையாமல்நீர்தாமும்
இனியவைகுந்தமது இப்போதேசேருமென்று
கண்ணார்தனை நினைந்து கருத்திற்றியானமதாய்
எண்ணமறஅண்ணாரே நீ ரிருமென்றுவீமனுந்தான்
சொல்லும்பொழுது சோதியுமவந்ததுவே
மல்லும்புயவீமனுக்கு மதிமயக்கம்வந்தவுடன்

வலுவீமன் வைகுந்த மடைந்தது.

ஐம்புலனையுள்ளடக்கி அறிவைமிகத்திருத்தி
சென்பதுமமாயன் திருத்தாள்சரணமென்று
அரிநமோவென்று அஷ்டாக்கரநதன்னை
பிரியாமல்நெஞ்சிற் பிடித்தான் திருவிருத்தம்

விருத்தம்.

அய்வர்க்குஞ்சகாயமன்றோ ளடைக்கலங்காத்தமாலே
தெய்வர்க்குந்தெய்வமாகித் தேவரையிருந்தமூர்த்தி
உய்பவர்க்கருளிநன்றே உள்ளத்திலன்புகாட்டி
மெய்யர்க்குமாகிநின்ற வேதநாரணனேபோற்றி. (௱௰௯)

அருமறைப்பொருளேவுன்னை யடைந்தவரைவரன்றோ
திருமறையுடையாய்நாலவர் திருவடிசரணஞ்சேர்ந்தோம்
தருமருயபிறகேவாரார் தனிவழித்தனியனாகி
வருபவழியயமில்லாமல மாயனேவந்துகாரும் (௱௨௰)

இன்பமும்பொருளும்நீயே இப்பரசுகமும்நீயே
அன்பருக்கன்பனநீயே அச்சுதாபச்சைமாலே
துன்பமுமிகழ்ந்துநாயேன்சுருதியேபொருளாயெண்ணி
நின்பததைதேடிவாயேன் நெடியவாபோற்றிபோற்றி. ( )

அருந்தவர்க்கெட்டாமூலம் அநாதியாநாதிமூலம்
பொருந்தவநெஞ்சந்தன்னிற் பூரணமானமூலம்
இருந்தவெட்டெழுத்தாமூலஞ் செகதலமளந்தமூலம்
வருந்தவேவந்தமூலம வைகுந்தமூலந்தானே. (௱௨௨)

மாருதப்பசண்டகோர வாயுவின்புதல்வன்வாரேன்
பாரதப்போர்முடித்த பாரியவீரன்வாரேன்
நாரதப்பிரியமான நாரணாநந்தகோபா
வாரிதிசயனத்தானே மாயனேபோற்றிபோற்றி. (௱௨௩)

கத்தனேகரியமாலே காரணசிவந்தபாதா
முத்தனேமுதல்வாபச்சை முகுத்தனேநந்தகோபா
அத்தனேஅடியேன்வீமன் அடியிணைதொழுசவாரேன்
சுத்தனேசுவாமிநாதா சுந்தராநந்தகோபா. (௱௨௪)

அளவில்லாதநந்தநாதா அரிகரிராமநாதா
களவினால்வெண்ணெயுண்ட கரியவாபெரியமாலே
துளபமேஅணியுமூர்த்தி சோதியேசுருதிவாழ்வே
தளவமேகளபவாசா ஜானகிநேயாபோற்றி. (௱௨௫)

அஞ்சினுக்கஞ்சாய்மூன்று யகண்டமாயருளிநின்ற
கஞ்சமாமலர்த்தாள் காணக் கருதியான்வருக்நேசம
துஞ்சலாய்மலையாவண்ணந் துணைப்பதமருளியெந்தன்
நெஞ்சமேபுகுந்துகாக்க நீலமாமுகிலேபோற்றி. (௱௨௬)

காணவுங்கடவதாகக் காட்டவுமிருதாள்தன்னைப்
பூணவும்பணிவதாகப் பொருளெனச்சிரமேற்கொள்ளத்
மீதணவும்வருவாய்மாயைத் துயரகற்றவாயெந்தன்
நாணமுமகற்றிச்செவ்வே நடத்துவாய்கரியமாலே ()

முன்னாள்முதல்வா முகில்வண்ணா முகுந்தா நந்தகோபாலா
உன்னாளாகியிருந்தடியே னுடலேபிரிந்துஉயிர்பிரிந்து
என்னாள்வந்தபடியாலே இப்போவநதேன்வைகுந்தம்
தன்னுளெனவேதற்காக்கச் சரணஞ்சரணங்கோபாலா. ()

அங்குசக்கரனேபோற்றி அரிநமசிவாயபோற்றி
சங்குசக்கரனேபோற்றி சாரங்கதரனேபோற்றி
எங்குமாய்நின்றாய்போற்றி ஏழைபங்காளாபோற்றி
பொங்குபூரணனேபோற்றி பூமகள்கணவாபோற்றி

கவிதை

ஆயனே அச்சுதனே அண்டாபெருமாளே
நேயனேபாண்டவர்க்கு நீதியாய்நின்றோனே
கண்ணகத்தினுள்ளே கண்மணியாய்நின்றோனே
விண்ணகத்துக்கெல்லாம் மெய்ப்பொருளாய்நின்றோனே
எனக்குவருமயக்கம இறுதிமுடிவாகி
உனக்கபயமென்று ஓதினேனநான்விருத்தம்
கடைக்கண்ணிருளாகிக் காதோசைவேறாகி
படைக்கலமுங்கையமர்ந்து பாரிலுடல்வீழ்ந்து
உடைக்கலமுந்தானிழந்து உயிர்பிரிந்துவாணுக்கு
அடைக்கலமென்றுநதனையே அடியேன்மிகநினைந்து
வந்தாலடியேற்கு வைகுந்தநதானருளி
தந்தருளம்வண்ணஞ் சரணஞ்சரணமையா
பொய்யகொண்டநெஞ்சன புலையனடியேனை
வைகுந்தஞ்சேர்த்து வைத்தருளுமையாயோனே

பஞ்சாயுதத்துடனும் பசுந்துளபமாலையுடன்
கஞ்சமலர்மாதுறையுங் கனத்ததிருமார்புடனும்
செயபொன்மணிமாலையுடன் சிறந்தபசுமேனியுமாய்
ஐம்பொன்முடியிலங்க அழகாயடியேன்முன்
ஆநிங்கெருடனரியதொருவாகனத்தில்
நீநிந்திருங்கோலமுடன் நீரிங்கெழுந்தருளி
அடியேன்றனைப்பழைய அநிமையாயாண்டுகொண்டு
படியாளுமவைகுந்தப பதிதனிலேவைப்பிரென்று
கட்டழகன்வீமன கருணைக்கடலாகி
எட்டெழுத்தையுச்சரித்து இறைஞ்சினனம்மானே
மேகவண்ணர்தனபதத்தை வீமனுந்தானுச்சரிக்க
தாகமுடனிமையோர் தங்கள்விமானமதை
கொணநிவந்துவீமனையுங் கூப்பிட்டதிலிருத்தி
விண்டுசங்குசின்னமமேளமபலமுழங்க
பைகொண்டநாகபடத்தின்மேற்பள்ளிகொண்ட
வைகுந்தன்வாழ்பதியில வைத்தனர்காணமானே
வீமனவைகுந்தம விரைந்தேகிப்போனபின்பு
தாமன்தருமன தனியாகிஉள்ளயர்ந்து
தருமர்தமபிமாரை நினைந்துப்புலம்பல்.

வெப்பிமனமிடைந்து வெந்துமனம்புண்ணாகித்
தம்பியரைக்காணுத தனிமையதுமிகுந்து
வீமாவிஜயா மிகுநதசகாதேவா
தாமாபரிநகுலா தமபியரேஎன்றழுது
கண்ணர்தனையறிந்து கவலையெல்லாந்தான்தீர்ந்து
எண்ணமென்னஎண்ணமெனறுஎம்பெருமாளுண்டெனவே, இன்றைக்கிருப்பதும்பொய் என்பிறவியென்பதும்
அன்றைக்கிருந்தபடி யல்லாதுவேறுமுண்டோ [பொய்
பூமிதனில்வந்து பிறந்தோப்புவியாண்டோம்
சாமிதிருமால சகாயமதுபெற்றிருந்தோம்
ஐவரென்றுபாரி லரசராய்த்தானிருந்தோம்
ஐவரிலேநால்வ ரகன்றார்கள்தம்மைவிட்டு

ஏதுசெய்வோமென்று இடைந்துருகிநொந்தாலும்
மாதுமலரோன் வகுத்தபடியாமிதுவும்
விட்டுப்பிரியாத வீமனருச்சுனனும்
மட்டுப்படாநகுலன் வாய்த்தசகாதேவன்
மாண்டுவிட்டாரென்று மயங்கியழுதாலும்
மீண்டுதிரும்பி விரைந்துவந்துநிற்பாரோ
இத்தமயக்கமிருந்தாற்பரலோகம்
வந்தெய்தமாட்டாதே வைகுந்தமிப்போது
என்றுதன்மதேறி யிருந்துதனைமாறி
அன்றுதம்பிவீமனுக்கு அமகாசத்தானிருந்து
செய்யுங்கருமமெல்லாஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
உய்யும்பொருள் நமக்கு உள்ளளந்தானுமெனவே
சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமாலைத்தானினைந்து
சந்தைசனக்கூட்டம் தானிருந்தவாழ்விதென்று
நடந்துவனத்தூடே நாரணரேதஞ்சமென்று
கடந்துவெகுதாரங் கைவிட்டசூத்திரம்போல்
திகைத்துமருகித் திசையறியமாட்டாமல்
வகைக்குவனையீமெனவே வனைசொல்லுந்தம்பிதனை
விட்டுப்பிரிந்து வெறிகொண்டபித்தனைப்போல்
தட்டுப்பட்டுநின்றலையுந் தாயில்லாக்குஞ்சதுபோல்
முனனேவைசெய்து முன்னேமேழிகூடி
பின்னேவல்செய்யப் பிறவிதனைக்காணமல்
வானகத்தைப்பார்த்து மயங்கிமறுதிகைதது
கானகத்தைப்பார்த்துக் கவலைபெரிதாகி
இறகுநிந்தாசலைப்போ லேங்கிமனமுழன்று
பிறவிமயக்கம் பிரமையதுதான்பிடித்து
வாசமுள்ளதன்மருக்கு மயக்கமவந்துமூடியபின்
நேசமறந்து நினைவுகடமொறிபொரு
மெய்மறந்துகாலசநது வேறுபட்டமானதுபோல்
கைமறந்துவாய்மறந்து கண்ணிரண்டுமொசடைந்து
நாடிழநதுயிந்த நடுக்கம்பிடியாமல்
சோடிழந்துநின்ற துயரமேதான்பிடித்து

நல்லறிவுகுன்றி ஞானப்பிசமறந்து
புல்லறிவுகொண்டு புலம்புவார்தன்மருமே

கொச்சகம்.

அந்தரமேயேகவெளி யம்பரமேமங்குல்களே
சந்திரனேசூரியனே தம்பிமார்நால்வருந்தான்
இந்திரனேஇறையவனே எந்தவழிவந்தார்சொல்
செந்திருமால்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாரோசேரலையோ ()

பாரோபருவரையே பனிமலர்கள்செண்பகஞ்சேர்
மேரேபரிமளமே மேதினிவிற்கானகமே
சீரோசிறந்துபொஙகுஞ் சிந்துநதியோயேறி
வீரோனக்கிளைய வீமன்வரக்காணீரோ (ஈகக)

நாகமேநீள்சாரை நற்சுணங்குமாவிரியா
பூதமேவானரமே போற்றுஞ்சிறுபுள்ளினமே
காகமேனீலநிறக் கண்ணர்வைகுந்தமதற்
கேகவலுவீம னிங்குவரக்காணீரோ (ஈகஉ)

தேக்கரசேபூவரசே தென்னைபுன்னை ஆச்சாவே
பாக்கிலுப்பைநெல்லிபலா பாதிரியேபேராலே
நோக்கரியமூங்கில்களே நூதனமோயென்னிளவற்
பாக்கியமேபார்த்தனிந்தப் பாதைவரக்காணீரோ (ஈகங)

காட்டுப்புலியே காடிபன்றியாளிகளே
கோட்டுத்திகிரிமதக் குஞ்சரமேஇப்போது
நாட்டுபரிநகுலன் நாரணரைத்தான்தேடி
மேட்டுக்கிரியேறி விரைந்துவரக்காணீரோ (ஈகச)

ஆடுமயிலினங்காள் அன்னங்காள்கிஞ்சுகங்காள்
நீடுகுயிலினங்காள் நீலவண்ணர்தாமிருக்கும்
வீடுவைகுந்தமென விரைந்துசகாதேவன்
ஓடுவதைக்காணீரோ உண்மைகண்டாற்சொல்வீரோ ()

ஏதறியேன்யானும் இடபவெழுந்தானறியேன்
தீதறியேன்பொய்யுரையேன் திருவுளமேயல்லாமல்
சூதறியேன்வஞ்சக துடுக்கறியேன் நீயறிவாய்
மாதுறையுமார்பா நின் வைகுந்தந்தாருமையா (ஈகசு)

வைகுந்தப்வைகுந்தம் வைகுந்தமெந்தனுக்கு
வைகுந்தமேசெதியாய் வரவும்வரந்தருவாய்
வைகுந்தமென்றொருக்கால் வாயினாற்றானுரைத்தால்
வைகுந்தமேபெருக மாலருளிச்செய்வாயே. (௩௩௭)

விருத்தம்.

வழியுந் திசையுந் திசையிதென்று வழிதா னறியத் தெரியாமல், விழிநீர்சொரிய மெய்சோர விட்டாய்வெட்டவெளிதனிலே, இளையோரபிரிந்த நாள்முதலா யெளியேன்மனது தெளியவே நீ, அழியா திருக்கும் பெரியோனே அடியேன்மலையா தருள்வாயே. (௩௩௮)

இதுவுமது

என்னைப்பிரியா திருந்தோர்கள் எங்கேஎங்கேவந்தார்பார், உன்னைப்பிரியா தேயிருந்தே னுலையின்மெழுகு போலுருகித், தன்னைத்தெரியா தலைவேனோ தடுத்தாட்கொண்டுவைகுந்தம், பின்னைப்பதவி யெனக்கருளிப் பிரியாதிருக்கவரந்தாரும். (௩௩௯)

இதுவுமது

தாருமெனக்குச்சீர்பாதந் தமியேன்வழியில் மலையாமல்
வாருமெனக்குத் துணையாக வந்தாலெனது துயர் தீரும்(ற்)
ஆருமெனக்குத் துணையில்லை அடியேனொருத்தனனதினா
காருமனது பதஞ்சேரக் கண்பார் நந்தகோபாலா. (௩௪௰)

கதை.

பொருள்மயக்கமில்லை பூமிமயக்கமில்லை
அருள்மயக்கமில்லை அரியதவத்தாசையில்லை
இருள்மயக்கமாகியே தூந்தெரியாமல்
மருள்மயக்கங்கொண்டு மனதுமிகவுழன்றேன்
பித்தனைப்போலாகிப் பிரமைபிடித்துழன்றேன்
முத்தன்நெடுமா லரியவைகுந்தமதை
நோக்கிவருப்போது நொந்துமனம்புண்ணாகி
தாக்கிவரும்வினைக்குத் தம்பிமாரில்லாமல்
தனியேவழிநடந்து கானங்கொருவனுமாய்
இனியார்நமக்கு எம்பெருமாளுண்டெனவே

கங்குல்தனிலால்நிழலிற் கையேதழுவணையாய்த்
தங்கியேகண்டுயின்முர் தன்மருந்தானம்மானை
தருமரைச் சர்ப்பம்விழுங்கச் சக்கரமறுத்தது

சந்துலவும்மன்னவனைத் தானிரையாமென்றுசொல்லி
ஐந்துதலைநாகமது அருந்தியதேஅம்மானை
அலையிற்றுயிலுகின்ற அச்சுதநாராயணனார்
தலைநாளுரைத்தமொழி தப்பாமற்சக்கரமும்
மற்றுமொருநால்வர் மடிந்ததற்பின்தன்மரையும்
பற்றுடனேகாத்துவந்த பரிவானசக்கரமும்
வடவாலிற்கண்டுயிலும் மன்னனையேகாணுமல்
அடவாகநாகமதை அறுத்ததுகாண்சக்கரமும்
அரவுதனைப்பிளந்து அடிவயிற்றிலுள்ளிருந்து
தருமர்தனையெடுத்துச் சாந்தமாய்ஆல்நிழலில்
துலுங்காமலேகிடத்தித் தூரநிற்கச்சக்கரமும்
அலுங்காமற்றன்மர் அசதிவெகுநித்திரையாய்
புத்தரவமுண்டதுவும் பூலோகச்சக்கரந்தான்
அத்தரவுரெண்டா யறுத்தெரிந்துபோட்டதுவும்
சத்துமறியாமற் றருமருங்கண்டுயின்று
நித்திரையுந்தானதெளிந்து நிருபனெழுந்திருந்தான்
ஆரறியார்போலே அண்ணல்தனைநோக்கி
ஊரறியார்பாதை யொருவனமாய்த்தானடந்து
கல்லுங்கரடுங் கடியவனுந்திரமும்
அல்லும்பகலும் அயராவழிநடந்து
திகைத்துமலைத்துத் திசைகெட்டயானதுபோல்
தகைத்துத்தனியே தவிப்பாயிளைப்பாரி
பேச்சுத்துணையும்பின் துணையுமில்லாமல்
மூச்சுவிடச்சற்று முற்றுணையுமில்லாமல்
பக்கத்துணையுமற்றுப் பரதேசிபோலாகி
துக்கசுகமின்றித் தொலைதூரந்தானடந்து
உன்னிநடந்துதன்மர் ஒன்பதுயோசனைதூரம்
கன்னிமலைகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து

வருணன்மலைகடந்து வாயுமலைகடந்து
தருணநதிகடந்து தவளமலைதான்கடந்து
மிக்கதொருபொய்கை மிகுந்தபெருக்குடைய
புட்கரணிகண்டு புனலாடிப்பூசைபண்ணி
வீமன்விஜயனுக்கும் விந்தைநகுலனுக்கும்
தாமன்சகாதேவனுக்குந் தற்பணமும்சாஸ்திரமும்
சொல்லிமுடித்துச் சூரியனைத்தெண்டனிட்டு
நல்லதம்பிமார்களுக்கு நாரணருண்டெனவே
தன்துயரம்தீராமற் றனியேவனத்தூடே
என்துயரம்தீர எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
சிந்தைதனிலெண்ணிச் சிவனேசிவாவென்று
விந்தையதுபாருலகில் மேகவண்ணர்தன்கூற்று
பார்க்குமளவிற் பலவிதமாய்மாயைகளாய்
தீர்க்கமுடன்தோன்றத் தெளிந்துதன்மரப்பாலும்
மார்க்கமுடன்சொல்லும் வழிதனிலேஓர்மலைதான்
ஆர்க்கும்புகழரிதா மண்டகடாகமட்டும்
ஓங்கிவளர்ந்துநின்ற உன்னிதத்தைக்கண்டவுடன்
ஏங்கிமலைத்துநின்று இதுக்குவழியெங்கேயென்று

வழியில்வளர்ந்தமலையை அழியச்சக்கர மகற்றியது.

நாலுதிக்குமோடி நன்றாக ஆராய்ந்து
காலுக்கெடுந்தூரமெல்லாங் கடவுசற்றுமில்லாமல்
வெம்பியுமன்று மெய்மறந்துதன்மருந்தான்
தம்பியரில்லாதிடத்தே தாழ்வுவந்ததென்றுசொல்லி
என்செய்வேன்கோபாலா எவரிடத்திற்போயுரைப்பேன்
முன்செய்ததீவினையோ மூதாக்கள்செய்ததுவோ
ஏதுமயக்கமினி யென்செய்வேனந்திரத்தில்
வாதுமயக்கம் மதிமயக்கம்மால்மயக்கம்
சூதுதிருமால் சோதனையாலிம்மயக்கம்
இப்படியேயென்னை யிடறுபண்ணிப்பார்ப்பதுவும்
அப்படியுமானால் அடியேன்மலையேனோ

கண்ணுவுனக்கபயங் கானகத்திலாருமில்லே
அண்ணுவுனக்கபயம் அருகே ஒருவரில்லே
அனந்தசயனு அபயமுனக்கபயம
வனந்தனிலேவந்த வழிமயக்கந்தான்தீர்த்து
அபயமென்றசத்தம் அச்சுதற்குக்கேட்கலேயோ
உபயகாச்சக்காந்தா ஒளித்தோடிப்போனதுவே
சங்குத்தொனிபண்ணச் சமையமுனக்கிலேயோ
மங்குமதிமயக்கம் வந்துதோமாயோனே
ஆயிரநாமா அசந்துதோயென்றலே
பாயிரமாம்பாயலிலே பள்ளிகொள்ளப்போனீரோ
உன்சித்தமென்று உன்னே நம்பிவந்திடத்தில்
என்சித்தமேகலங்க இப்போதிடைவழியில்
தம்பியருமாண்டு தட்டழிந்து நானுந்தானும்
தம்பிமுகம்வாடித் தவிப்பதரியீரோ
நம்பினேனும்மையென்று நான்வரவும்நீர்தானும்
வம்புசெய்துமென்னே மயக்கிவிக்கலாமோதான்
மனதுதிடமறிய வழிமயக்கிஇப்போது
தனதுக்குரிய சமர்த்தறியவேணுமென்று
சித்தமேயல்லாது செயல்வேறுமில்லேயென்று
சுத்தமாய்த்தன்மர் தோத்திரங்கள்பண்ணியபின்
காத்திருத்தசக்கரமுங் கண்ணருடன்ஏவலினல்
பேத்தடித்துமாமலேயைப் பெருங்கடலிற்போட்டதுவே
ஏகவெளியாக இடையூறுதான்னீங்கி
போகவழிகண்டு பூரித்தகமகிழ்ந்து
வேகமுடன்தன்மர் விரைந்துவழிகூட
தாகமுடன்நற்காதந் தாண்டியேஅப்பாலும்
அஞ்சனமாமலேயு மதிலுள்ளகுன்றுகளும்
கஞ்சமலர்வாவிகளுநங் கண்டுபுனலாடி
மஞ்சுலவுசோலே வனமும்பலகடந்து
பஞ்சமலனிங்கும் பாரமலேகடந்து
சென்றுவழியூடே சீரானகானகத்தில்
நின்றுர்திகைத்து நெடுமலேனைக்கூறி

தருமர் புருஷாமிருகத்தைக் கண்டது.

காட்டகத்தில்வாழுங் கடியபுருஷாமிருகம்
கேட்டவுடன்வந்து கிருபையுடன்தன்மரையும்
ஆரெவர்தானென்று அறிவுடனேதான்கேட்க
நீரே இனிக்கேளும் நீதியுடன்சொல்லுகிறேன்
அத்திபுரநாட்டி லானதொருபாண்டுமன்னன்
புத்திரனுனதன்மர் புண்ணியரே நீர்கேளும்
காசினியிற்காலங் கலியுகமுமவந்ததினால்
தோசிக் லியன் தொடராமல்நாங்களுந்தான்
பாஞ்சாலிதன்னுடனே பஞ்சவர்களைவருமே
வாஞ்சையாயுடனெழுத்தை மறவாமலே துதித்து
வந்தோம்வனத்தூடே வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாகவந்த தம்பிமார்துரோபதையும
மாண்டிறந்துமுன்னே வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
ஆண்டிபோல்நானும் அரதேசியாகிவந்தேன்
தனியொருவனாகிச் சலசமில்லைத்தண்ணீர்போல்
இனியொருவர்காணும லிங்குவரவுன்னையுந்தான்
கண்டேனெனக்குக் கவலையெல்லாந்தீர்ந்துதென்று
விண்டேபுருஷா மிருகந்தனக்குரைக்க
கேட்டுவலுமிருகங் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டுபுகழ்தன்மரேவுன் ஞாயமதுக்கொப்பாக
இப்புவியில்யான்காணே னிங்குவந்தீர் நீர்தனியே
ஒப்புடையவீம னுயிர்த்துணையாமெந்தனுக்கு
வீமனிறந்ததொரு விசாரமெனக்காருது
நேமமுடன் நீர்தான் நீதியாயெங்களுக்கு
முன்னாள்வழக்கு மொழிந்ததறியேனே
இன்னாளுனைமறந்தா லீடேறமாட்டேனே
நீதியுள்ளதன்மரிங்கே நீர்தனியேவந்தீரோ
ஆதிச்சிநேகமதைமறக்கமாட்டேன்யான்
வருவேன் துணையாக வைகுந்தஞ்சேரமட்டும்
குருவேசரணமென்று கோலியேபின்னாக

வாரமிருகமதை வகையுடனேதன்மருந்தான்
தேறவேசிந்தை தெளியவே ஆதரவாய்
எந்தன்மனந்தேற்றி யித்தூரயவந்தீரே
சந்தோஷமாச்சுதினித் தாயே நீபோவெனவே
தருமரிவையுரைக்கத் தனிமிருகமேதுசொல்லும்
இம்மைதனில்வைகுந்த பெவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
நன்மைதீமைரெண்டும நாட்டிலனுபவித்து
ஜென்மங்கரையேறச் செய்வார்கள்தான்தருமம்
வைகுந்தஞ்சேர்ந்து வரியெடுப்பதென்ன
கைகண்டதோர்பலன்முன் காவலனேயான்தாரேன்
அரசுபதிலோக மடங்கலுமேஉண்டாக்கி
விரசுமுடிசூட்டி வேந்தரைப்போலிங்கிருக்க
வைக்கிறேனும்மை மன்னவனேதானிரென்று
தக்கபுருஷா மிருகமதுதானுரைக்க
நல்லதென்றுதன்மர் நகைத்தேதுசெப்பலுற்றார்
அல்லவேஎந்தனுக்கு அன்பாகனீருரைத்தீர்
சொல்லவேகேளுந் தொல்லுலகம்விட்டகன்றேன்
செல்லவேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுயான்போறேன்
நில்லென்றுசொல்லி நிறுத்துவதுஞாயமல்ல
தம்பியர்தான்மாண்ட சலிப்பொன்றும்பாராமல்
நம்பியெனையாசு நாட்டுகிறேமென்றாயே
நந்தகோபால நரசிங்கரூபனையே
எந்தவிதமானாலு மேவழிநடந்து
விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்து மெய்மகிழ்ந்தனுதினமும்
கிருஷ்ணவதாரமுடன் கிலேசமெல்லாந்தானுரைத்து
பாதம்பணிந்து பரிவுடனேபோற்றிசெய்து
நீதமுடனென்னை நீயனுப்பவேணுமென்று
புருஷாமிருகமுடன் போதனையாய்ச்சொன்னவுடன்
புருஷாமிருகமது புகழ்ந்துமேதன்மரையும்
பாங்காகப்பின்தொடர்ந்து பாதைவழிகூட்டி
நீங்காமலெங்கும் நெறியுடனேதொடர்ந்து
ஸ்ரீராமர்வைகுந்தஞ் சேர்ந்திருணீயென்றுசொல்லி

போராமல்மாமிருகம் பிரியமுடன்ருன்றழுவி
போமென்றுசொல்லிப் புருஷாமிருகமது
நாமொன்றுசொல்லுகிறோம் நல்லவைகுந்தபதி
மெத்தச்சமீபமது விசாரமினிவேண்டாங்காண்
கத்தனுடசீபாதங் காண்பீரெனவுரைத்து
அனுப்பியேவல்மிருகம் அருங்கானிற்போனதுவாம்
தனுப்போலுந்தன்மர் தருகாமலேநடந்தார்
அரியதிருமாலே அருமாகமன்னுடனே
பிரியாமல்நேரே பின்னேதுணையாக
வரவேணுமையா நீ வைகுந்தவாசகரே
தரவேணுஞ்சீர்பாதந் தாணுவேயென்றுதன்மர்
நடந்தார்திசைநோக்கி நாற்பதிங்காதவழி
கடந்தார்வெகுதூரங் கண்ணாரேதஞ்சமென்று
கங்காதரனை காளகண்டநாதனென்னும்
சங்கரனார்தாமுறையுஞ் சத்திசித்திமலையும்
அன்புதிரிகோணமலை யருகாகவந்துநின்று
எனபுருகிநின்று இறையோனைநெஞ்சில்வைத்து

விருத்தம்.

ஆசையிருந்த பொய்க்கூட்டை அடருங்காமப்பொக்கிஷத்தை, ஓசையிருந்த துருத்திதன்னை உடைந்துவழியுங் கிருமியுடன், வாசமிகுந்த மலசலத்தை மருவியடியே னித்தூரம, பாசமுடிந்த பருஞ்சுமையைப் பார்த்தேசெலுத்தவருவேனே (௱௪௧)

இதுவுமது.

எல்லாமுனது செயலாலே ஏகவெளியுந் தானாகி, நில்லா நிலையில் நின்ருேனே நினைவில் நடுவே யமையமல், அல்லாலொருவ னுண்டெனவே அடியேன்மனதி லனுதனமும், சொல்லால் பெருமை தனையடையச் சுமையோடவடபபெறுவேனே (௱௪௨)

இதுவுமது.

பிறவித்துணைகள் தனையிழந்து பேய்போற் றனியே கானகத்தில், அறவேமனது தடுமாறி அடியேன் தெளி

யாதுமின்றுநெடுந், திறவுகளையே பொருளெனவே சிவ னேவுந்தன் கிருபையினால், உறவாய்பெரிய வைகுந்தம் உடலோடவடஞ் சேர்வேனோ. (௩௪௩)

ஒன்றாய்ரெண்டாய் மூன்றாகி ஓரஞ்செழுத்தாய் உயி ர்பலவாய், நின்றாயகண்ட வெளிதானாய் நிலைக்குஞ்சுத்த படிகமதாய், நன்றாயொளிவுக் குள்ளொளியாய் நடன ம்புரிந்த பெருமானே, என்றாலடியேற் கிரங்கியிப்போ தி றைவாயென்முன் வருவாயே. (௩௪௪)

கோலத்துடனே அடியேனுங் குருநாடதனை விட் டேகி, ஞாலத்துடனே துயரமெல்லாம் நன்றாய்க்கழித்து வழிதோறும், தூலத்துடனேவைகுந்தஞ் சொர்க்கபதவி தான்சேர, ஆலத்துடையாய் துணைசெய்வா யானேயா னுன் னடைக்கலமே (௩௪௫)

வந்தேனுனது திரிகோண மலையினருகே தானிருந் து, செந்தேனொழுகும் நதிமூழ்கிச் சிவனே சிவனே யெ னத்தொழுது, நொந்தேன் திகைத்து வழிதேடி நோன் புவிரதம் மறவாமல், உந்தேனுந்தன் மலர்த்தாளே உத வியெனக்குத்தருவாயே. (௩௪௬)

வேறு

மாரனை யெரித்தகண்ணும் மான்மழுதரித்தக்கையும்
வீரனைத்துணித்தவாளும் விடமுண்டகந்துங்காலக்
கோரனையுதைத்ததாளுங் குஞ்சரமுரித்துப்போர்த்துஞ்
சீரினைத்தெரியவந்தாள் சிவசிவாநமசிவாயா. (௩௪௭)

என்றுமழியாப்பொருளாகி ஏகபரமுந்தானாகி, அன் றுமுதலாயின்றளவும் அணுவுக்கணுவா யுளளொளியா ய், நின்றுநெடிய புவனமெல்லாம்நீ யாயிருந்தபரஞ்சுட ரே, ஒன்றுமறியே னுமைபாகா உடையாருடைய படிகா ரும் (௩௪௮)

காசினிதன்னில்வாழ்ந்து கன்மமேமிகவுஞ்செய்து
பாசினீர்போலேயானும் பாரைவிட்டகன்றுசெவ்வே
தேசிகனாகியிந்தத் தேகந்தனைச்சுமந்துநொண்டு
வாசனையுடனேவுந்தன் மலரடிபெருகவாறேன். (௩௪௯)

மாயனார்வாழுகின்ற வைகுந்தந்தன்னிலென்னை
ஆயனோடருகிருக்க அருளியேகடாக்ஷந்தரும்
தூயனே நமசிவாயா சோதியே அனாதமூலம்
நாயனே துணையதாக நடத்துவாய்நமசிவாயம். (௩௫௰)

தருமருக்குப் பரமசிவன் தரிசனமானது.

தொழுதுவிருத்தம் துதித்தவுடனே அரனார்
முழுதுமனமகிழ்ந்து முன்னின்றாரம்மானை
கண்டனார் தம்மைக் கருணைவிழிகூறத்
தெண்டனிட்டுகண்குளிரச் சிந்தையகமகிழ்ந்து
மாலயனுங்காணாத மலரடியைநாயேனும்
காலடிகள்கண்டதினாற் காண்பேன்வைகுந்தமென்று
சங்கையில்லாதேதருமர் சரணமெனத்தொழுதார்
கங்கைசடைக்கணிந்த கறைகண்டருளமகிழ்ந்து
மாயவனை நீகாண்பாய் வைகுந்தந்தான்பெறுவாய்
தூயதிருமாலடியுஞ் சொர்க்கமுந்தான்பெறுவாய்
என்றுசிவருத்திரனாரிவன்பேருயோகரிஷி
அன்றுபட்டங்கூறி யாரனாப்பினராம்
சப்புசிவருத்திரனார் தன்மலையிற்றீர்த்தமெல்லாம்
இன்பமுடன்தானாடி யிருந்தங்கிளைப்பாறி
தூண்டுமணிரத்னகிரி சுனையிற்புனலாடி
வேண்டுங்கயிலையென்னும் வெள்ளியமலைக்கப்பாலும்
ஆரியனார்தன்மலையும் அண்டர்திருப்பதியும்
கூடியதோர்வாளகிரி கொடுமுடியுந்தான்கடந்து
காலகடியவேகங் கடுவேகமாய்நடந்து
பாம்படியுமேனிப் பரஞ்சுடரைத்தானினைந்து
எண்பத்திருகாதம் எய்ப்பறவேதான்கடந்து
பண்புற்றுநேசம் பசுந்துளபமேனியர்மேல்
ஆசைகொண்டுதென்ம ரனேகநெடுந்தூரம்
பாசைபலபேசிப் பல்மிருகப்பட்சியொடும்
பேசிநடந்து பெருந்துயரந்தான் தீர்ந்து
தேசிகனுமமெனுஞ் சிவலோகப்பட்சியுந்தான்

இத்துயரங்கொண்டு இங்குவந்தீரானரெனவே
அத்துயரங்கேட்ட அரியபட்சிதன்னுடனே
இப்புவியிலத்திபுர மியல்பானதன்மரென்பேர்
மெய்ப்புடையத பியரை விட்டுப்பிரிந்தமையால்
வைகுந்தவாழ்பதிக்கு வழியறியமாட்டாமல்
மெய்தவன்றயானும விசாரமாய்வந்தேன்காண்
தாழ்ந்துமனந்தேற்றிச் சலியாதிருமெனவே
வாழ்ந்தநெடுமால்பதத்தை மனதிலுன்னிச்சொல்லுமெ
புள்ளதுவுஞ்சொல்லப் பூரணமாயுளமகிழ்ந்து   (ன
வள்ளல்திருவைகுந்தம் மன்னவனே தூரமல்ல
கிட்டச்சமீபமது கேதாரச்சேத்திரங்காண்
சட்டமுடன்தன்மரே நீர் சலியாமலேநடந்து
போமென்றுசொல்லிப் பூரித்தகமகிழ்ந்து
நாமெங்கிருந்தாலும் நமக்குநீயுண்டெனவே
எண்ணியிருப்பேன்கா னென்னுடையபுள்ளரசே
புண்ணியரேபோமெனவே போகலுற்றார்தன்மருமே
தன்மர்தனைப்பட்சியுமே தானனுப்பிப்போனதின்பின்
நன்மருவுஞ்சோலை நடுவனமுநதான்கடந்து
இப்பால்வெகுதூர மிளையமலேநடந்து
அப்பாலிருக்கின்ற அந்தவனந்தனிலே
கீதபட்சியென்னுங் கிரணப்பிரகாசமதாய்
ஙீதமுடனேயிருந்து ஙீரானெனக்கேட்க
சாதுபயில்தன்மர் சாற்றுவாருள்ளதெல்லாம்
ஓதும்பயனெல்லா முண்மையாய்க்கேட்டிருந்து
எல்லாங்கழித்துமிககே இத்தூரம்வந்துவிட்டீர்
பொல்லாங்கினியுனக்கும் போச்சுதுகாணச்சமில்லை
அடுத்தீர்வைகுந்த மன்பானதன்மரே நீர்
கொடுத்தீரமுதளித்தீர் கோபாலருண்டெனவே
தன்மபலித்ததுகாண் தன்மரேஉந்தனுக்கு
கன்மமெல்லாம்போயகல கண்ணர்பதமவந்ததுகாண்
ஜென்மமுடன்வைகுந்தஞ் சேர்வீர்பயமறவே
இம்மைதனிலுந்தனைப்போ லிப்புவியிலாருமில்லை

என்றந்தப்பட்சி யெடுத்துமிகத்தானுரைக்க
நின்றந்தத்தன்மர் னீயாரெனக்கேட்க
ஈசனடியாள்யான் இமையவளுந்தான்வளர்த்த
வாசமுறுகிள்ளைதனை வதைசெய்தேனுகையினல்
கோபமுடன்மாதாவுங் கூறியபுள்ளாவையென்ருள்
சோபமுடன்சாபமென்னைச் சூழ்ந்துதென்றுபட்சியுந்தா
அக்கயிலைவிட்டு அன்றுநானிப்போது (ன்
மிக்கதொருவைகுந்த வீதிவழியேகிவந்தேன்
செங்கணெடுமாலுடைய திருக்கோலமுள்ளதெல்லாம்
பொங்கமுடன்சொல்லிப் பூங்காவனந்தனிலே
இருக்குமலர்பொய்கை யெல்லாமுமென்னதுகாண்
தருக்கமுடனிவ்வனத்திற் ருனிருப்பீரென்னுளும்
இந்தத்தலத்தி லினியதவமிருந்தால்
எந்தப்பலன்களுமிங் கெய்திடுங்காண் தப்பாது
தாகமுடன்னீயிருந்தாற் றவமுந்தவப்பலனும்
மேகவண்ணர்தன்னை விரைந்துநானிங்கழைத்து
மவுலிதரித்து மகுடமுடி சூட்டி
பவுரிகமாயுன்னைப் பாராளவைப்பேன்காண்
அரசர்மடந்தையரும் அரம்பையருமுந்தனக்கு [ன்
விரசுடனேஏவல்செய்ய மேவுதலாய்ப்பண்ணிவைப்பே
என்றுசொன்னபட்சியைப்பார்த் தேதுரைப்பார்தன்மரு
நன்றுநன்றுனீயுரைத்தாய் நாதகீதப்பட்சியேகேள் (மே
தந்தைதாய்சுற்றமுதற் ருரமொடுமைந்தர்களும்
விந்துநிலையென்று வெறுப்பாகவேயானும
தாரணிமேலாசைவிட்டுச் சற்றுமனமில்லாமல்
ஆரணனுர்வைகுந்த மடையவென்றுபோகையிலே
பின்னுசைவைத்துப் பேசுவரோபுள்ளரசே
என்னுசையானுலும் இனிமேலேஎள்ளளவும்
இல்லையிங்கேசற்று மென்மனதுக்கேருது
கல்லையுருவாக்கிவைத்த காரணமேஉண்டெனவே
புகலுமொழிகேட்டுப் புள்ளரசுமப்போது
இகலுடையவேந்தே எந்தன்மொழிநீகேளாய்

ஆதிதிருமாலுடைய அன்பன்காண் நீர்தாமும்
னீ யுடன்தம்பியரை னீர் நினைத்தார்காரியமோ.
வேறுநினைவு விசாரமதுதானுமன்றி
கூறுபொருநினைவு கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
பார்த்திபரேதமபிமேற் பாசந்தனையகற்றி
ஏத்தியேயாலபதத்தை இறைஞ்சுமென்றாரம்மானை
ஓதரியமுன்னுளி னூழ்வினையைஉம்மாலே
வேதன்விதியை விலக்குவரோபாருலகில்
என்றுகிதப்பட்சிசொலல இன்பமுடன்தன்மருமே
ஒன்றுமறியாமலுரைத்திபேபுள்ளினமே
ஓங்குபஞ்சபூத பொன்ருென்றுங்கூடாமல்
தூங்குமயக்கமெனுந் துயர்கடலிலேவீழ்ந்து
அழுந்துவினையற்று மச்சுதனே அல்லாது
தொழுந்தகமையார்க்குந் தோற்றுமோபுள்ளரசே
என்றுதன்மாசொல்ல இயல்பானபட்சியுந்தான்
நன்றுகாண் தன்மரென்று நவின்றேகிப்போனதுவே
பட்சியுமப்பாற் பறந்தேகிப்போனவுடன்
காட்சியாய்த்தன்மர் கதிக்கவேதான்கடந்து
அன்றவடப்விட்டு அனேகநெடுந்தூரம்
மன்றலருஞ்செணபகப்பூ வனமும்மிகக்கடந்து
திரிகோணமாமலையிற் சென்றுதயவாகி
கரிகமலமென்னத் தோன்றுமந்தமாமலையும்
பார்த்துமகிழ்ந்து பாலாறுதன்னில்வந்து
சாத்துமொருநாலு சதுர்வேதமாமலையும்
தாராருந்திணபுயத்தான் தன்மருந்தானப்போது
ஓராரு பாறையின்மேற் சென்றிருந்தாரம்மானை
பரியமலைதனனிற பன்றியொன்றுந்தான்வரவே
கரியதிருமாலைக் கண்டீரோபன்றியென்றார்
இவனுனெனவே ஏதொன்றும்பேசாமல்
கவனமதுவேறாய்க் காட்டகத்திலோடியதாம்
ஓடியதோர்பன்றிதனை உத்தமனேபோமெனவே
நாடியேசெல்வே நடந்தார்வழிகூடி

புலிகரடியாளிசிங்கம் போரானைமற்றுமுள்ள
நலிவுகண்டுதானதட்டி நடந்தார்வனங்கடந்தார்
சேனையுடைய ஜெயவேந்தராஜனுந்தான்
கானைதனில்வந்து கண்டார்காணம்மானை
ஆதவனுஞ்சென்று அடைந்தவுடனவ்விருளில்
போதமுடன்தன்மர் புல்லேதழுவணையாய்
நேமியுயர்கானகத்தில் நெடுமரத்தின்கீழேதான்
தாமியலபாய்க்கண்டுயின்றார் தன்மருமேதானசந்து
அங்கேபரிதி அருணவுதயமென
பங்கயம்போலாகிப் பரிதிவந்துதோன்றியபின்
வெண்மையுடனெழுந்த வேகவதியாறுதன்னில்
வண்மையுடன்புஷ்கரணை பாதீர்த்தமாடுதற்கு
செந்திருவையொப்பாகத் தெய்வமடந்தையாகள்
அந்தநதிதீர்த்த மாடலுற்றாரம்மானை
னீராடிக்கன்னியர்களீள் ள்கரையிற்றானேறி
சீராடித்துகிலுடுத்திச் சிகையாற்றியேமுடித்து
பூசையதுமுடித்துப் புஷ்பமலர்தான்தரித்து
ஓசையுடன்காவி லுலாவிவருகையிலே
சோபமுடன்தன்மர் சோலைநிழல்தனிலே
தாபமுடனிருக்கத் தான்கண்டார்கன்னியர்கள்
பூவுலகில்மன்னன் பொய்கைக்கரைதனிலே
காவுதனில்வந்திருந்த காரணந்தானேதெனவே
வந்தருகில்நின்று மாதரெல்லாந்தான்கூடி
இந்தவனந்தனிலே இத்தூரமவந்ததென்ன
என்றுசொல்லிக்கன்னியர்க ளீதுரைக்கத்தன்மருமே
மன்றுலகில்நானும வாசமுளளதப்பியரும்
இருந்துசிலகால மில்லறமுமவிட்டிழந்து
திருந்துவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவந்திடத்தில்
மடிந்தாகள்தம்பியர்கள் வனத்திலேநால்வருந்தான்
இடிந்துமனமுழன்று இங்குவந்தேன்நானொருவன்
வழியறியேன்யானும் மற்றுந்திசையறியேன்
வெளியேதனியாக வேற்றுமுகமாகிவந்தேன்

களிகூறஉங்களைநான் கண்டேனேகன்னியரே
தெளிவாச்சுதெந்தனுக்குத் தெள்ளமுதேஇப்போது
உங்களைநான்கண்டதின்பின் உடலிலுயிர்வந்ததுவே
திங்களொளியதுபோற் றெரிசித்தேனுகையினால்
விந்தையுள்ளவைகுந்தம வீடுபெறவேந்தனுக்கு
எந்தநாளோ அறிகியன் எத்தனைநாட்செல்லுமதோ
மாதர்களேஎந்தனுக்கு வழிதானுமனீங்களுமே
ஆதரவாய்ச்சொல்லி யனுப்புமென்றார்தன்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு அம்மையர்களன்னேரம்
விந்தமதுதேடி விரைந்துவந்தீர்தருமமேனீர்
அதிலுமபதிமடங்கு அரசனேவுந்தனுக்கு
சதிரும்பதியுஞ் சம்பத்தும்வானுலகில்
உம்மைமுடிசூட்டி உமக்கேவல்செய்துநிற்போம்
நன்மையுடனெங்களைநீர் நம்பியேவாருமென்று
கன்னியர்கள்சொல்லக் கருத்துடனேதன்மருந்தான்
மன்னியதோர்பெண்ணரசே மனஞ்சையில்லையினி
உண்மையாய்ச்சொல்லுகிறே னுற்றகருமமொன்று
தண்மையாய்நானுந் தற்காத்துநின்றதொரு
அச்சுதனார்பாதமல்லால் ஆசைவேறில்லையென்று
நச்சுவிழிமாதே நடவுமெனறுதானுரைத்தார்
வேந்தனிவைசொல்ல விரைந்துதான்கன்னியரும்
சாந்தமுடன்கானகத்திற் றனைடந்தாரம்மானை
தேவகன்னிமாருந் திசைநோக்கிப்போனவுடன்
ஆவலுடன்தன்மர் ஆயன்பதிநோக்கி
மனுமையசாட்சியதாய் வளருந்திருமாலே
அனுதிப்பொருளான ஆதிமகாலட்சுமியை
வஞ்சியெனுமுன்னுள் மாதுமகாலட்சுமியை
நெஞ்சிலனுதினமும் நீங்காமல்வைத்தருளும்
நீலவண்ணர்தம்மை நினைந்துவெகுதூரம
சீலமுடனேமகிரி சிகரமது;தான்தெரிந்து
அங்குள்ளதீர்த்தமது ஆடிக்கரையேறி
துங்கமுடிவேந்தன் தொண்ணூறுகாதவழி

கடந்தங்கொருவனுமாய்க் கங்கைமலைதானேறி
அடர்ந்தமலைச்சார்பி னருகாகத்தன்மருந்தான்
சென்றுகங்கைநீராடிச் சிறிதுவரந்தான்கேட்டு
குன்றுகுடையாய்ப்பிடித்த கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
கேசவனைத்தானினைந்து கிருபையுள்ளதன்மருந்தான்
ராசகோபாலர்திரு நாமமிடுபபூங்கருணை

ஆற்றைக்கண்டு தன்மர் அரியைத்துதித்தல்.

ஆறுதனில்வந்துநின்று ஆழமிது வென்றுசொல்லி
வேறுவழியெங்கும் விசாரித்துக்காணாமல்
நின்றுதிகைத்து நெடுமாலைத்தானினைந்து
ஒன்றுளததிலெண்ணி யுரைப்பார்திருவிருத்தம்

விருத்தம்.

ஆழியும்நதியுங்கண்டேன் அக்கரைகடக்கவென்றால்
நீளிடையாறுதன்னை நீந்தவுமாட்டேனிப்போ
வாளியோர்வீமனில்லை மற்றுள்ளதம்பியிலை
சூழவோர்துணையுமில்லை சுந்தரநந்தகோபா. (௱௩௧)

அக்கமும்நீயேயெந்த ஞத்துமதேகம நீயே
பக்கமும்நீயேபல்லாற் பாவலைவேறுகாணேன்
சிக்கமுந்திகையு நீக்கித் திறையெண ஹுமனதிற்ருனே
நிக்கவேநிலததே டென்ற நீயருள்நந்தகோபா. (௱௩௨)

வருந்தியுனையேயான்தேடி வாரவேவழியில்வெகுமாயைப், பொருந்திமயக்கிமிகப்பகட்டிபொல்லானெனவேவேருக்கி, திருந்தநினைவிற்ருனினைந்தாற்சிறியேனதற்கு ஈடோதான், அருந்தியுனதுபதஞ்சேர அருள்வாய்நந்த கோபாலா. (௱௩௩)

எல்லாபாடுப்பட்டலுத்தே னிளையோர்பிரிந்தநாள் முதலாய், பொல்லாப்பொழிபவேறில்லை பூததயவுமுனக்கில்லை, சொல்லாற்பெரியவைகுந்தத் துரையேயுன்னை நாடிவந்தால், இல்லாப்பகையை எதிர்விடுத்தா லெளியேனினியோ கோபாலா. (௱௩௪)

கல்லோமரமோ துணையெனக்குக் காடோசெடியோ துணையெனக்கு, புல்லோபுனலோ துணையெனக்குப் பூடோநிலமோ துணையெனக்கு, அல்லோபகலோ துணை யெனக்கு அகன்றேயிருந்தாலார் துணைசொல், வல்லோர் புகழும்பெரியோனே மாயாநந்தகோபாலா. (௱ருரு)

இதுவுமது

ஆறுங்குளமுங்காடுமலை அரியகரடிபுலிசிங்கம், ஏறு ங்களிறுபூதகணம் இருண்டவரக்கர்தனைப்போலும், தா றுங்கடியஇருள்போலுந் தோன்றிதுன்பஞ்செய்தால்நா ன், தேறுங்கருமமெத்தவிதந்தெளிவுந்திமும் நீதானே

இதுவுமது

அருடாவுனதுவிளையாட லனந்தங்கோடியாதிமுதற் றிருடாவுனதுதிறமறியச்செயலேதெனக்குன்தொழிலறி வருடார்தனையும்வருடாய்நீ மாயாமாயவுபாயா நீ (ய கருடாழ்வார்மேலேறிவந்துகருணைபுரிவாய்கோபாலா ()

இதுவுமது.

தொடரும்வினைகள் தொடராமற் றுன்பச்சலத்திலமுந்தாமல், அடரும்பகைகளணுகாமலருளைப்பொருளை யறியேற்கு, இடருமகலத்துணைப்பதத்தை யெனதுசிர மேலணுதினமும், படரும்படியாய்க்கிருபையதுபார்பார் நந்தகோபாலா. (௱ருஅ)

வேறு.

சீரியதேவாபோற்றி செந்திருமாலேபோற்றி
ஆரியராமாபோற்றி ஆழியிற்றுயிலவாய்போற்றி
பாரியஆறுதாணடப் பரிவுடன்பாதைதோன்றக்
காரியமாகவந்தேன் கண்ணினிற்றோன்றுவாயே. (௱ருகூ)

இதுவுமது

மாமணிதுளபமாலை மார்பினிலிலங்கவெய்யோன்
பூமணிகளபமேனிப் புளகிதநளினமாக
நாமணிவயிரமுத்தும் நவமணிபுனைந்துமெந்தன்
தாமணிச்சிரமேல்நிற்கும் சச்சிதாநந்தகோபா. (௱சூ௰)

மாயவன் ஆறுவழிவிட வந்தச்செய்தது.

நல்லதிருவிருத்தம் நாரணனார்தான்கேட்டு
மெல்லச்சிரித்து மெய்மகிழ்ந்துபூரணமாய்
ஆறுதனைப்பார்த்து அமருமென்றார்கோபாலர்
மாறுபுனல்சுவரி வழியாகத்தோன்றியபின்
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
கந்தமலர்த்தருமர் கருத்தறியவேணுமென்று
நந்தகோபாலரங்கே நமனைவரவழைத்து
விந்தமுறுந்தன்மருட மெய்யதனைச்சோதியென்றார்

சுணங்கனாகவந்தநமன் தருமரைச்சோதித்தல்.

அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருமாமறலி
சிந்தைமகிழ்ந்துருவஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்மாறி
இணங்குமுடல்வாய்க்கண் ணைங்குர்புழுச்சொரிய
சுணங்கனெனும்வடிவாய்த் தோன்றிநின்றாரம்மானை
வந்துதன்மர்முன்னே வாலதனைத்தாளட்டி
நொந்துமனமிடைந்து நோக்கிமுகமண்ணாந்து
ஓலமெனஊளையிட்டு ஓடிபோடியேதிருப்பி
காலடியில்வந்துநின்று காலனெனும்நாய்தானும்
ஆய்ந்துடலிற்புண்தா னழுகிப்புழுச்சொரிய
சோர்ந்துவிட்டேன்மெத்தத் துன்பவினைதன்னாலே
சாருந்துணையில்லை சஞ்சலந்தீர்ப்பாருமில்லை
ஆருந்துணையில்லை ஆகாவுதானுமில்லை
எந்தன் துயர்தீர்க்க இனியாருமில்லாமல்
உந்தனருகே ஓடிவந்தேன்காருமென்று
இந்தச்சுணங்க னெடுத்துரைக்கத்தன்மருந்தான்
எந்தனாலுந்தனக்கிங் கேதுதவியாகுமிப்போ
வாராய்சுணங்கேநான் வகையுனக்குச்செய்வதென்ன
சீராகச்சொல்லுமென்று செப்பினார்தன்மருந்தான்
வந்தலைநீர்சேரும் இயற்புவேனோர்வசனம்
சார்ந்தமொழிதன்மரே நீர் தனியொருவனாகவந்தீர்

நாந்தான் துணையாக நம்பியேதான்வாரேன்
சாந்தமாஏவல்செய்து தான்வருவேனுன்பிறகே
வருகிறேனெந்தனை நீ மனதுவைத்துக்காப்பாற்றி
அருகேயெனைவளர்த்து ஆதரவாய்க்கொண்டுசென்று
நம்பினபேரை நட்டாற்றிற்றள்ளாமல்
தம்பிராணுனதொரு தனமரேரெட்சியென்று
தாழ்ந்துசுணங்கனுக்கு அஞ்சலென்றுவார்த்தைசொல்லி
ஆய்ந்தசுணங்கனுக்கு அஞ்சலென்றுவார்த்தைசொல்லி
காக்கிறேமென்று கலங்காமல்வார்த்தைசொன்னார்
மார்க்கமுடனென்பிறகே வாவென்றுதானடந்து
போகையிலேபேராறு பூமிதனிலேபெருக்காய்
ஏகுவதைக்கண்டு இவர்கள்மிகமயங்கி
நிற்குமளவில் நீள்வாய்ச்சுணங்கனுந்தான்
அக்கரையிலென்னை அய்யனேகொண்டுசென்று
விட்டுவிடுமுந்தனுக்கு வேண்டுஞ்சுகிர்தமுண்டு
கட்டுடனேதர்மர் கருத்தில்மிகநினைந்து
போராறுதாண்டவென்று பெருமாள்தனை நினைந்து
தாரேறுந்தன்மர் தானிறங்கியாறதனில்
வாட்டமுறச்சுணங்கா வாவென்றருகழைத்து
தேட்டமுடன்கைநீட்டிச் சேர்த்தணைத்துத்தான்வாரி
மார்பிலணைத்து வயிற்றளவுவெள்ளமதில்
சோர்வரிந்துதன்மர் சுணங்கனையுந்தானெடுத்து
வயிற்றளவுதண்ணீரும் மார்பளவுதான்வரவே
புயத்திலேதானேந்திப் போனுற்சுணங்கனையும்
கழுத்தளவுதண்ணீராய்க் கண்டவுடன்தன்மருமே
அழுத்தமுடன்சிரசி லன்பாய்ச்சுணங்கனையும்
வைத்துச்சுமக்க வழிந்தொழுகவேகிருமி
மொய்த்துவழிந்து முகத்துவழியாக
மிகுத்துகிருமி வெகுகிரளாய்த்தானுதிர
முகத்துவழியாக முதுகுநெஞ்சுவாயுதடு
அள்ளியெறிவதுபோல் அங்கமெல்லாம்புழுச்சொரிய
தள்ளிவிடவேணுமென்று சற்றுமனமில்லாமல்

அல்லலறத்தன்மர் ஆற்றின்நடுவாக
செல்லுமளவிற்சுணங்கன் செப்புமொருநற்செய்தி
நான்செய்ததீவினையை நல்லவரே நீர்கேளும
ஊன்சேருமஆவதனை உண்ணவென்றுகொன்றுவிட்டே
வேதமறையோர்தம் விரதமழித்துவிட்டேன் [ன்
காதலுடன்மங்கையர்தன் கற்பையழித்துவிட்டேன்
நேசமுடன்குருவை நிந்தனைகள்சொல்லிவிட்டேன்
வாசமுள்ளவேதியரை வதைப்படுத்தியான்பிழைததேன்
தந்தைதாய்மாமன் தமயன்முதல்மூத்தோரை
எந்தனுக்குள்ளாககி ஏவல்செய்யுமென்றுவிட்டேன்
சூதுசெய்வார்தன்னுடனுந் துஷ்டருடனுங்கூடி
தீதுசெய்யும்பாதகங்கள் செய்துவிட்டேனிப்போது
அழிவழக்குத்தானுரைத்து அரியமணங்கலைத்து
பழிகொலைகள்செய்துவெகு பாவங்கள்செய்துவிட்டேன்
செய்தநன்றிதான்மறந்தேன் தீவினையேசெய்துவிட்டே
எய்தியேநம்பிவந்தோர்க் கிடுக்கமேசெய்துவிட்டேன்[ன்
காசினியோர்தங்களுட கட்டையழித்துவிட்டேன்
வீசியேசுற்றிலுள்ள வேலிபிரித்துவிட்டேன்
அறையிலிருந்தோரை யறவேவதைத்துவிட்டேன்
பொறையுடையார்களையும்பொல்லாங்குசெய்துவிட்டேன்
எண்ணரியபாவமெல்லா மெத்தனையோசெய்ததினால்
புண்ணியருன்மேனியெல்லாம புழூச்சொரியவுன்றலேமே
வைத்துச்சுமக்க வழிந்தொழுகச்சீழ்சலமும் (ல்
சற்றுமனங்கோணாமல் தான்சுமந்துபோறதினால்
உமக்குசுகிர்தமுண்டு ஒப்புடனேசொர்க்கமுண்டு
எமக்குநரகமுண்டு என்னையுந்தானீள்கசத்தில்
போட்டுவிடுமுந்தனுக்குப் புண்ணியமேஉண்டாகும்
நாட்டுபுகழ்தன்மரே நீர் ஞாயமல்லபோட்டுவிடுமே
பாதகனைப்போட்டுவிட்டுப் பாணியிலேதானம்பண்ணி
சாதகமாய்வாசமுள்ள சவ்வாதுதான்பூசி
துற்கந்தம்போக்கிச் சுகந்தமிகவணிந்து
நற்கந்தமாக நடவுமென்றாரம்மானை

தலைமேற்சுணங்கன் தானிருந்துசொன்னதெல்லாம்
அலைமேற்றுரும்பெனவே அந்தவுரைகேளாமல்
பாதகம்நீசெய்தாலும் பழிகொலைகள்செய்தாலும்
ஆதரவாயுன்னை ஆறுகடக்கவிட்டு
போவென்றுசொல்லமற் புல்லறிவுகொண்டுனைநான்
சாவென்றுசொல்லித் தள்ளுவனோஆறதனில்
வேறொன்றும்பேசாமல் வெண்சுணங்கேனீயென்று
ஆறொன்றுனீந்தி யக்கரையிற்றானேறி
வந்துநின்றுதன்மர் வருந்திச்சுணங்குதனை
நொந்துதோஉன்னுடம்பு ரோமமெல்லாம்புண்ணாச்சோ
வெந்துதோயெந்தன் வெகுணைபட்டுமேனியெல்லாம்
நைந்துதோசிந்தை நடுங்கிற்றோஉன்மேனி
என்றுசுணங்கனையு மிதமாயிறக்கிவிட்டு
சென்றுசிலகால்நாலுஞ் செவ்வேபிடித்துருவி
ஆற்றிமிகப்போற்றி அன்பாயரவணைத்து
தேற்றித்தவிப்பாற்றித் தேகமெல்லாந்தான்தடவி
இன்பங்குளிர்ந்துதப்போ எமதன்மராசனுக்கு
அன்புடையமைந்தனுக்கு அழகாகத்தன்வடிவை
காட்டிமகிழ்ந்தணைத்துக் கன்னத்தேமுத்தமிட்டு [று
நாட்டிலெந்தன்புத்திரனே நன்மைசெய்தாய்தன்மரென்
கீர்த்தியொன்றுபுத்திரனே கிடைத்ததுகாணுந்தனுக்கு
பார்த்திபனேவைகுந்தப் பதிதனக்கேசெல்லுமென்று
எமதன்மர்தானும் எமலோகம்போய்ப்புகுந்தார்
நேமமுள்ளதன்மர் னீதியொன்றுந்தப்பாமல்
வீறுடனேஇப்பால் விரைந்துவெகுதூரம்
கூறுஞ்சிகரக் கொடியென்னுமாநதியும்
பார்த்துமிந்திராணியுட பஞ்சமுதப்பாரையென்று
ஏற்றுமொருசோடான இரண்டுமலைதான்கடந்து
மற்றுமுள்ளகேணிகளும் மலைகள்பலதான்கடந்து
உற்றதலமெல்லா முண்மையாய்த்தான்பார்த்து
சந்திரகோசமென்னுந் தாணுமலையானதுவும
இந்திரவிமானம்போ லிருக்குமலங்காரம

பார்த்துப்பணிந்து பரிவுடனே தானடந்து
சாற்றுபெருமால்தான் தரணிதனில்முன்னளில்
மண்டலத்தில்மாபெலிபால் மாயன்விடை வாங்கி
அண்டமுழுதளந்த அரியோன்மலர்ப்பதத்தை
தோத்திரங்கள்பண்ணித் துதித்துமிகப்பணிந்து
ஏத்தியிருகாலை யிருதயத்திலேநினைந்து
கீதப்பயிலுமந்தக் கேதாரமாமலையும்
ஓதுமொருமூன்றுபத்து யோசனை தூரமென்ன
வளர்ந்திருக்குமந்த வடவாலவிருட்சமதில்
தளர்ந்துமிகதவித்து தன்மருந்தான்வந்திருந்தார்
இருந்துதவிப்பாரி யெழுந்திருந்துதானடந்து
பொருந்துமலையும் பொருப்புமிகக்கடந்து
செவ்வையொற்றகானகமுஞ் சீர்மலையுந்தான்கடந்து
கொவ்வபடர்ந்தமலைக் கோபுரமுந்தான்கடந்து
தோற்றுந்திருக்கேதாரஞ் சோதியலைகண்டுகந்து
போற்றியே அப்பதியிற் புகுந்திருந்தாரம்மானை
மேடைகளுமமண்டபமும் வெற்றிச்சிகரங்களும்
மாடமிருகூடமுமாய் மதிலுந்தெருவீதியுமாய்
னீடுஞ்சுனையும் நிறைந்ததொருவாவிகளும்
கூடுஞ்சிவாலயமும் கொண்டல்வண்ணாலயமும்
நாடுதிருக்கேதாரம் நாகரீகங்கண்டுசென்று
ஆடுங்கொடிவேந்த னங்கிருந்தாரம்மானை
மிக்கவைகுந்தரதில் மேவியேசக்கரமும்
திக்கிலுள்ளோர்போற்றுந் திருமால்தனைப்பணிந்து
பத்தியுன்மேலாசையல்லால் பார்மீதிலாசையில்லை
மற்றுந்தருமன் மலையுமலைச்சாரல்களும்
னீடுயர்ந்தகாவும் நிறைந்தமலர்ச்சோலைகளும்
காடும்பலநதியுங் கடந்துவந்துஇப்பாலும்
மன்னர்திருக்கேதார மாமலையில்வந்திருந்தார்
அன்னவனைக்காப்ப தடைக்கலங்காணென்றுமொரு
சக்கரமுஞ்சொல்லிச் சரணமிகப்பண்ணியபின்
மிக்கதொருசக்கரந்தான் விளம்பியதெல்லாங்கேட்டு

செங்கண்மால்தான்மகிழ்ந்து சீர்தருமனுக்கெதிரே
இங்குள்ளவானவர்க ளெதிர்கொண்டழையுமென்றார்

அமரார்கள் தருமரை அழைத்துப்போகுதல்.

அந்தமால்தானனுப்ப அமரர்கோனிந்திரனும்
முந்தியேமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்
சித்தவித்தியாதாருந் தேடரியாக்காந்தருவர்
சத்தரிஷிமாமுனிவர் தபோதனர்கணநாதர்
கின்னரர்கிம்புருடர் கெருடநவுணருடன்
துன்னுந்தைத்தியருந் தோற்றமுள்ளமாநிருதர்
தேவரிஷிமாதவரும் தேவகன்னிமார்களுடன்
பாவலரும்பாடகரும் பத்தரொடுசித்தர்களும்
வாத்தியங்கள்தான்முழங்க வானவர்கள்தான்கூடி
நோக்கியேதன்மரிடம் நுண்ணிடைப்பெண்ணருடனே
ஆடலுடன்பாடலுமாய் அரம்பையர்களாடிவர
ஏடலருந்தன்மரையும் எதிராகக்காண்பதற்கு
ஓடிவருவாரும் உபசாரஞ்செய்வாரும்
நாடிவருவாரும் நல்லதன்மரென்பாரும்
பார்க்கவருவாரும் பரிமணங்கள்பூசுவாரும்
ஏர்க்கவேவந்து எல்லையிட்டுநிற்பாரும்
வானவர்கள்வந்து மார்க்கமுடன்தன்மரையும்
தானவர்கள்வந்தெதிரே தழுவியுறவணைத்து
வந்தமரார்தன்மருடன் மகிழ்ந்துமுகம்நோக்கி
முந்தியேபாரதப்போர் முடித்ததொருபாவமெல்லாம்
போகவேனீருமிந்தப் பொய்கைதனில்மூழ்குமென்றார்
அகமகிழ்ந்துதன்மரப்படியேதான்மூழ்கி
பழையவுருமாறிப் பசும்பொன்னிறமானார்
அழகாகத்தன்மருக்கு அமரார்மலர்பொழிய
இந்திரவிமானமதி லேற்றியேதன்மரையும்
அந்தரதேவதைக ளமராருகிருக்க
தேர்நடத்திவானவர்கள் சிறப்பாய்மலர்சொரிய
வார்பிடித்துரெண்டருகும் மடந்தையர்களாடிவர

தயக்கமிகுவானோருந் தன்மருமேதேரேறி
இயக்கர்பதிதன்னி லேகினர்காணம்மானை

வானுலகத்துக்குத் தருமர்வந்தது.

மன்னவரேஇன்னகரில் வாழ்ந்திருப்போம்வாருமென்று
ர், பொன்னகரோர்சொல்லப் போர்வேந்தனேதுரைப்பா
ன், என்னுடையதம்பியர்க ளிருக்குந்தலந்தனிலே
பன்னுமறைவேதியரே பரிவுடன்கொண்டேகுமென்றார்
பரிதிமதியிதுகாண் பார்த்திபனேவுந்தனுக்கு
கருதிமுடிசூட்டுகிறோங் கருத்துடனேனீரிருங்காண்
அச்சுதனார்தான்வாழும் அரியவைகுந்தமதில்
மெச்சவேநான்போக வேணுமெனவேதருமர்
அப்பதியைத்தான்கடந்து அமரருடன்மன்னவரும்
செப்பரியருத்திரர்கள் சிறந்திருக்குமன்னகரில்
சென்றுதருமருக்குச் சீராயமரரெல்லாம்
அன்றுமுடிசூட்டவென்று அருள்செய்தார்வானவர்கள்
ஈறில்லாதெம்பெருமாள் இருக்குமிடமில்லாமல்
வேறேபதியொருநாள் வேண்டேனெனவுரைத்தார்
உடுக்கள்பதிதன்னி லுறையுமென்றுதானுரைத்தார்
இடுக்கம்வருவேளைதன்னி லிமையோரேஎங்கள்தமை
நடுக்கந்தவிர்த்துலகில் நயமாகநாடோறும்
அடுக்கவேகாத்தருளு மச்சுதனார்தன்பதிக்கு
போகவேவேணுமென்றுபொன்னுலகந்தன்னில்வந்தார்
தோகைநவரத்தினஞ்சூழ் துலங்குமுடிமன்னவனே
தில்லாமாநகரிற் சிங்காசனத்திருந்து
மாதரரம்பையர்கள் வயிரக்கவுரியிட
அந்தமுடனிங்கிரென்று அமரர்கோன்தான்கூற
இந்தவுலகாகாதென் றெடுத்துரைத்தார்தன்மருமே
வானவர்களந்த மறலிதனைவந்துகண்டு
தேனமருந்தார்மார்பன் தேசமெல்லாம்விட்டகன்று
ஜலிதானும்வந்தமையால் காடுமலைகடந்து
வலியவிந்தமாநகரில் மன்னவனும்வந்தனர்காண்

அழைக்கேஅமர்தனக்கு அரியபதியீயுமென்று தழைத்தோங்கவாழுமென்று சாற்றலுற்றாரம்மானை தருமரை எமபதிக் கழைத்துப் போகுதல்

மறலியுந்தான்மகிழ்ந்து மைந்தனையுமன்னேரம்
விறலுடனேஇங்கழையுர்விண்ணவரேயென்றுரைத்தார்
அந்தகன்பால்தன்மரையுமழைத்துமுன்னேவிட்டார்கள்
வந்துபணிந்ததொரு மைந்தனையுந்தானெடுத்து
சந்தோஷமாய்மார்பிற் றனணைத்துமுத்தமிட்டு
சிந்தைமகிழ்ந்துநமன் செப்புவானேர்வசனம்
உத்தமனேஇந்த உலகருள்வேணுந்தனுக்கு
எத்திசையும்போற்ற இருமென்றார்தன்மரையும்
அப்போதுதன்மர் அன்புடனேஏதுசொல்வார்
இப்போதுமக்குநான் இன்பமுடன்வேணுமென்றால்
அண்ணல்திருவைகுந்தம் அடைவதற்குஎன்னையுமே
புண்ணியரேஅந்தப் பொன்னகற்குஏவுமென்றார்
பாசமுடன்நீபொருதும் பாரதப்போர்தனிலே
நேசதுரோணருடன் நின்றுசமர்பொருத
மாமுனிவன்கைச்சிலையின் வலிமைகண்டுமேயோனும்
ஆமுனியேயுந்தனசுவத்தாமாவெனவே
சொல்வாயெனமாயன் சொல்லேலெனனீயும்
அல்லவென்றுமாயனப்போதெகுண்டுரைக்க
கோபிக்கனீர்பயந்து கூறுகின்றபொய்மொழியால்
தாபிக்குப்பாவமென்று தானிருக்குதுன்பேரில்
அத்தோஷமபோக அருநரகம்பார்ப்பதற்கு
வைத்தார்மணிமார்பா மன்னவனேசொல்லுமென்றார்

சொர்க்கம் நரகமெனத் தூதுவர் காட்டல்.

இன்றுதான்பாருமென்று ஏழுநரகமுந்தான்
சென்றேமிகக்காட்டித் திரும்பியேவாருமென்று
தூதுவரைத்தானனுப்பிச் சொற்பெரியதன்மரையும்
போதமுடன்கொடுபோய்ப் புண்ணியரேபாருமென்று

பார்த்துவரும்போதையிலே பலவிதமாய்நாகரிகம்
தோற்றுதுகாணேனெனவேசொல்லுமென்றார்தருமருமே
கற்பகக்காவிற் கமலசிங்காசனத்தில்
சொர்க்கந்தனிலிருந்து துலங்குகுடைநிழற்ற
பரிந்துதெய்வகன்னியர்கள் பணிவிடைகள்செய்துநிற்க
தெரிந்துபலஏவல்களைத் தேவர்களுஞ்செய்துநிற்க
கற்பகக்காவுடனே காமதேன்வந்துநிற்க
விற்பனமாய்வந்துநின்று வேண்டியதெல்லாங்கொடுக்க
களித்தேஇருப்பாரைக் கண்டேபிரியமுடன்
செழித்தபுகழ்தன்மருந்தான்சிறந்துரைப்பாரேதெனவே
இவர்கள்செய்ததன்மமேதோவெனக்கேட்க
தவமுடையகிங்கிலியர் சாற்றுவார்தன்மருக்கு
தக்கதவஞ்செய்து தருமருந்தழைத்தோர்கள்
துக்கமுடன்பாவந் தொலைத்தோரிவர்காணும்
ஓதுகின்றபலஉயிரு மொன்றாகவேபாரில
நீதமுடனடத்தும் நிருபரிவர்காணும்
சீராசிவபூசை செய்தோரிவர்காணும்
பாரீரரிபூசை பண்ணினோரிவர்காணும்
விளங்கவேமாதருமம மேதினியிலெப்போதும்
களங்கமறச்செய்து களித்தோரிவர்காணும
பூசுமஹோஷ்வபப பூசைகளுந்தான்கொடுத்து
ஈசுதமிழ்வேதியர்கு ஈய்ந்தோரிவர்காணும்
அடைந்தோர்கள்தமைமை ஆதரித்தோரிவர்காணும்
இடைந்தோரைத்தாங்கி யிளைப்பாற்றிவிட்டவன்காண்
மிகுந்ததவமுனிவா வேள்விகளைக்காத்தோன்காண்
பகுத்தறிவாய்நால்வகையும் பட்சமுடன்காத்தவன்காண்
மறையோர்க்குநல்ல மாதானஞ்செய்தவர்காண் (ண்
குறைகள்செய்துவந்தோர்க்குக் குடிகாத்துவைத்தோர்கா
பசித்துவந்தோர்தங்களுக்குப் பாலமுதமீய்ந்தோர்காண்
முசித்துவெகுதன்மமெலா முடித்தொரு புண்ணியர்கா
கோதரனமீயந்து குளங்கிணறுண்டாக்கினர்காண் (ண்
பூதானமீய்ந்து புண்ணியமேசெய்தவர்காண்

தக்கதொருகன்னிகா தானமுடித்தோரிவர்காண்
மிக்கதொருபூவுலகில் வேந்தே இவர்களெல்லாம்
இத்தவங்கள்செய்து இங்கிருந்தார் கண்டீரோ
மூத்தனே நீதரும மூர்த்தியேயென்றார்கள்
தன்மந்தனைச்செய்தவர்கள் தாங்காமலசொர்க்கமதில்
இம்மைதனிலிப்போது இங்குவந்தார் கண்டீரோ
குன்றுமொருகீழ்நரகு கொற்றவனேபார்ப்பதற்கு
இன்று நீர்வாருமென்று ஏகினர்காணையனை
ஒன்றும்நரகமது ஒருநூறுயோசனையாம்
நன்றாமிரண்டாம் நரகமிருநூறாகும்
இந்தவகையிலொரு ஏழுநரகமுந்தான்
உந்தியகலம் ஒருயோசனை நீளம்
பெருத்தகிருமிகளாய்ப் பெருட்டலுமுள்ள துவாய்
வருத்தமறியாமல் மானிடரைத்தான்பிடுங்கி
நெளியும்புழுவும் நிறைந்தஉதிரங்களும
உளையுமுதலையுட னூருகின்ற அட்டைகளும்
பாம்புடனே நீர்நாயும் பத்தயிழுத்திசிக்கச்
சோம்புவார்கண்டிதன்மர் துயரமுடனப்போது
பொய்யும்புரட்டும் பொருந்தாக்கொலைகளவும்
செய்யாதகாரியங்கள் செய்தோரிவர்காணும்
இந்தநரகமதிற் கேழாம்நரகமதை
வந்தினிப்பாரென்ன மலைந்துசென்றார் தன்மருமே
நாடியேஏழாம் நரகிலுள்ளபாவங்களை
கூடியெமதூதருடன் கொற்றவனுந்தான்பார்த்து
ஏழாம்நரகமதின் கீழாயிருந்துழலும்
பாழாம்நரகமது பாதாளபாதகமும்
ஆழாம்நரகமதில் அலறிக்கிடப்பாரை
தாழாமுடியனையுந் தான்கண்டார்தன்மருமே
துரியோதனுதியர் துன்பமடைவதைக்காணல்.

பாசமுள்ளதோர்நரகிற் பரதவிக்கும்நூற்றுவரை
வாசமுள்ளதன்மர் வாகுடனேகண்டனராம்

பொல்லாதநூற்றுவரைப புழுக்களரித்துடம்பை
இல்லாதபேகட்டாலே இருசெவியுமூக்கிலுமாய்
ஊடுருவியேதுளைத்து உலாவித்திரிவதையும்
வாடுமுடல்கிடந்து மயங்கித்தவிப்பதையும்
கவ்விமுதலே கடித்துப்பிடித்திழுக்க
குவ்வியநீர்நாய்கள குறுக்கேபிடித்திழுக்க
மதித்ததொருநூற்றுவர்கள் மயங்கும்வருத்தமெல்லாம்
கதித்தபுகழ்தருமர் கண்டார்காணம்மானை
கண்டவுடன்மாதருமர் கலங்கியுடல்பதறி
அண்டமுறநின்று அரிநமசிவாயமென்று
ஓதுமுலகமெங்கு மொருகுடைக்கீழாண்டதொரு
மாதுபயில்மன்னன் மகாநரகுக்குள்ளானான்
என்றுசொல்லித்தன்ம மேங்கிமனமிடைந்து
நின்றளவிலந்த நெடியதுரியோதனனும்
விண்டுரைக்கமாட்டாமல விசனமாயுள்ளசந்து
கண்டுதன்மர்தன்னைக் கண்கலங்கியேதுசொல்வான்

தருமரைப்பார்த்து துரியோதனன்சொல்லுதல்

விருத்தம்.

தம்பியுனையேயான்செய்த சதிகேடனைத்தும்பொருத்தரு
வெம்பிநரகிலழுந்தாமல்வேண்டியெனையேகரையேற(ளி
நம்பியுனதுகைகொடுத்து நடத்துமுழுதுந்தன்பரென
எம்பியெனையேவைகுந்தத் திருக்கநினையுந்தவமுனக்கே.

யான்செய்தவினையினாலே அழுந்தினேன்நரகில்வீழ்ந்து
தான்செய்ததவத்தினாலே தன்மரென்றிங்கேவந்தீர்
ஊன்செய்தபகையினாலே உடல்தனைக்கிடத்திப்போட்டு
வான்செய்தவுபிதால்வாடு மயக்கமுந்தீர்ப்பாயெம்பி. ()

முன்னாளிருந்தபகைவினைகள் முழுதுமறந்துநினையாமல்
இன்றுனெனக்குத்துணையாக இரங்கிக்கசததிற்கிடவாம
மன்னாவுனதுகைதந்து வாவாவென்றுகரையேற்ற
சொன்னால்மறலிஆமென்று துயரந்தீர்ப்பாருமக்காக ()

பிறவிமயக்கந்தெளியாமற் பேதாபேதமிகநினைந்தேன், திறவிசுகத்தின்பெருமைதனைத் திணமளவுந்தோற்றுமல், அறவேகொடுமைபண்ணிவிட்டேன் அந்தப்பெருமை நீபொறுத்து, இறவாதிருக்கும் வைகுந்தம் எய்தும்படியாய்க்கைதாரும். (ாசுச)

இதுவுமது

பேராற்பெரியதன்மனைப் பெற்ருய்பெருமையதனாலே, நேராய்ப்பெரியதன்மனென நின்றேன்கொடுமையதனாலே, பாராய்புவியிலுன்னையென்னைப்பகர்வார்பெரியோர் பாரதத்திற், சீராய்மனது தயவுடனே திறமாய்வந்துகைதாரும் (ாசுரு)

வேறு.

பஞ்சவா ளஞ்சுபேர்க்கும் பாஞ்சாலிதனக்கும் நானே, வஞ்சமாய்ச் செய்தபாவம் மட்டல்லசொல்லக்கேளும், கொஞ்சமாய் நினைத்தபுத்தி கொடியதோர் நரகஞ்சேர்ந்தேன், தஞ்சமென் றுன்னைச்சொன்னேன் தன்மருன் கையேதாரும். (ாசுசு)

சூதினுற் படஞ்செய்து துரத்தினேன்வனத்தில்யானும்
ஏதினுற்குவலயத்தி லிப்படிநரகம்புக்க
வாதினுற்பகையேசெய்து வங்கிஷமுழுதுமாண்டு
தீதினலநரகஞ்சேர்ந்தோம் ஜெயமுண்டுகையேதாரும்.()

இதுவுமது.

மாயனுர்தாதுவந்தார் மதித்துநான் துதித்தேனில்லை
ஆயனுர்மனதுக்கேரு தாகச்சேஅசசுதேசற்றேன்
தூயனுர்பாதம்போற்றித் தொழுதைவர்கெதியேபோற்றி
வேயனுர்காகததன்மர் விரைந்துருகையைத்தாரும்.

வேறு.

பொருமையுடைய தன்மனேனீர் போனுலெனக்குக் கெதியில்லை, கருமிபுடலைத் துளைகஙிதுயர் கெஞ்சியழுது பரதவிக்க, உருமியதட்டி ஸீர்நாயும உறுக்கிமுதலே பிடித்திழுக்கச், சிருமைநெடுதாட்பட்டலுத்தேன்தெய்வப் பிறப்பேகைதாரும். (ாசுக)

வேற்றுமையுனக்கேதப்பா மெய்யுயிராக்கைக்கெல்லாம்
பார்த்திபனுனைமூர்த்தி பாராபரமவந்தாய்ச்சேர்ந்தாய்
நாற்றிசைபுகழுங்கீர்த்தி நரகம்விட்டகலவென்னை
ஏத்தியேகரையிலவிட்டு இருக்கவைகுந்தஞ்சேர்ப்பாய் ()

உந்தனைக்கண்டபோதே வுடலுயிர்மகிழ்ச்சிபெற்றேன்
எந்தனைவிட்டுப்போனு லெனக்கினி துணைவேறில்லை
சிந்தனை தூர்த்துத்தம்பி திருவுளமறிய நீயும்
வந்தனை தருமரேனீர் வைகுந்தஞ்சேருமிப்போ. (௱௭௧)

கதை.

தேர்வேந்தேநானுனக்குச் செய்ததொருதீவினையால்
ஓர்கசடுதானு முன்மனதிறகாணுமல்
தருமநெறியுமையுந் தயவுந்தயிரியமும்
ஒருமையுடன்னீயிருந்த வுற்பனத்தாலும்பரிடம்
வந்தீர்வைகுந்தம் வாழ்பதியுந்தான்பெருக
முந்திநான்செய்த மோசமெல்லாமவிட்டுவிடு
மன்னவனேயான்செய்த வன்மமெல்லாம்விட்டுவிடு
என்னைநரகம்விட்டு ஈடேறத்தான்பாரும்
ஏராதபாவி யிவையுமைக்கத்தான்கேட்டு
தாராருந்தன்மர் தயவுடனேதானேக்கி
பேதமாய்ப்பார்த்துநின்ற பேர்பெரியதன்மருக்கு
ஓதரியகிங்கிலிய ருகந்தேதுசொல்வார்கள்
புண்ணியபாவமெல்லாம் பொருந்தவேபார்த்துவந்தீர்
எண்ணிநமன்பக்கலுக்கு ஏகுமென்றார் தூதுவர்கள்
மன்னவனைக்கண்டு மறலிபக்கமநானபோக
அன்னவனைக்கூட்டி யனுப்புமென்றாரம்மானை
பார்த்திபன்முன்செய்ததெல்லாம் பாவமேயல்லாது
ஏத்தியொருதன்மமுந்தா னிவனசெய்தானில்லையென்றார்
இவன்முன்பாமெத்தயி லெய்துவதுமெப்படித்தான
தவமுடையதன்மரேனீர் சாற்றுமென்றுதானுரைத்தார்
திருந்தசெவதானதன்மஞ் செய்திலனேயாமாகில்
பொருந்தியிப்போநான்செய்த புண்ணியத்திற்பேர்பாதி

மன்னனுக்கு நன்றாய் மகிழ்ந்தளித்தேனிப்போது
சொன்னேன் காண் தூதுவரே சுசமார் னீர்தாமும்
பூலோகராஜனையே புழுக்குழியைவிட்டேக
மேலாகத்தூக்கி விடுமென்றாரம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருகிங்கிலியர்
வந்துமொருகாந்தாரி மைந்தனையேகைதூக்கி
கூசாமற்றானெடுத்துக் கூட்டினாரம்மானை
ஆசாரமாக அண்ணல்திரியோதனனை
காராருந்தன்டர் கழுத்தோடுறவணைத்து
சீராகப்பேசித் தீவினையெல்லாமகற்றி
பாரார்புகழ்தருமர் பாவிகையைத்தான்பிடித்து
வாரார்மறலிமுன்னே வந்துகண்டாரம்மானை
இருவர்வரக்கண்டே இயமராஜன்கலங்கி
அருவினையர்மாபாவி அவன்வருவதேதெனவே
புகழ்தருமன்செய்துவந்த புண்ணியத்திற்பேர்பாதி
இகழாதவ்வேந்தனுக்கு ஈய்ந்தாரெனவுரைத்தார்
கேட்டுமகிழ்ந்துநமன் கிட்டவேமுன்னிருத்தி
வாட்டமில்லாமன்னவற்கு மகிழ்ந்துரைப்பாரம்மானை
அடர்ந்துதீமைசெய்தவர்கள் அவதிமிகப்படுவார்
நடந்துநன்மைசெய்தவர்கள் நல்லபதம்பெறுவார்
என்னும்பழமொழியுண் டென்றிந்தமூவுலகும்
முன்னேபெரியோர் மொழியவேகேட்டிருப்போம்
ஆயனெடுமாலிவற்காய் ஐந்தூர்விடுகவென்ன
ஈயிருக்கத்தானு மிடமில்லையென்றார்காண்
தெரிந்திவன்முன்செய்ததீமையெல்லாந்தான்பொறுத்து
பரிந்துசெய்தபுண்ணியத்திற் பாதிபகுந்தீய்ந்தான்
ராஜரிஷியாணுமிவன் நளினமுடிசூட்டுமென்றார்
பாசமுள்ளகூற்றுவனும பகுந்துரைக்காரம்மானை
இமையோர்மனமகிழ்ந்து இராஜரிஷியென்றுபட்டம்
அமையமுடிசூட்டி அங்கிருக்கவேதருமன்
தோற்றுமிந்தநரகம்விட்டுச் சுற்றத்தார்யாவரையும்
ஏற்றுங்கரையிலென்றுதன்மர்தானுரைக்க

வையமகிழ்தன்மர் வங்கிஷத்திலுள்ளோரை
துய்யநமன்செப்படிக்குச் சொர்க்கத்திலேற்றினரே
மற்றுந்தருமனையே மகிழ்ந்துமொருவானோர்கள்
சுற்றமெல்லாப்பூமிதனில் சூழ்ந்துமிகவந்ததுபோல்
சொர்க்கத்திற்றலைபருந்தான சுற்றமுள்ளோர்தங்களையும்
வர்க்கமுள்ளசொர்க்கமதில் வைத்தாரெனவேதான்
தேவர்தொடைமார்பன் தெய்வத்தருமனையும்
வானோர்களெல்லாம் மகிழ்ந்தார்காணம்மானை
அந்தகனுமங்கே அருமைமைந்தனைநோக்கி
உந்தனுக்குஇந்த உலகமெல்லாம் நான்தருவேன்
துங்கமுடிசூட்டிச் சொர்க்கந்தனையாளுமென்று
அங்கேமறலி யருளினர் தன்மருக்கே
தன்மரதுகேட்டுச் சரணமெனப்பணிந்து
ஜென்மமழிந்தாலும் செய்தருமம்போனாலும்
எம்பிரானெம்பெருமா ளிறையோன்வைகுந்தமல்லால்
நம்பியேஓரிடத்தில் நான்தரியேனென்றுரைத்தார்
பகர்ந்ததொருமறலி பாங்குடனேவாழ்பதிக்கு
உகந்துநீர்செல்லுமென்று உபசாரமாயுரைத்தார்
தந்தையிவைசொல்லத் தருமரடிபணிய
மைந்தன்றனையணைத்து வைகுந்தஞ்சேருமென்றார்
தொடர்ந்துசுற்றமுள்ளவையுந துரியோதனன்றனையும்
அடர்ந்தசொர்க்கஞ்சேருமென் றன்புடனேதானிருத்தி

தருமர் பிரமபதிசென்றது.

வானோர்கள்தன்மரையும் மகிழ்ந்துரதமேற்றி
சேனதிபதிதருமர் சொல்லலுற்றாரம்மானை
அந்தரத்திற்றுந்துமிகள் ஆர்பரிக்கும்பேரொலியும்
முந்தியபேரிகைகள முரசினுடபேரொலியும்
ஏழுகடல்போலுலகி லெத்திசையுமேமுழங்க
வாழும்பிரமலோகம் வந்தடைந்தாரம்மானை
அகத்தியனுங்கோசிகனும அத்திரிபுலத்தியனும்
மகத்திற்கௌதமருப வசிட்டர்பராசருமே
சொல்லவுஞ்சமியருந் துர்வாசர்காசிபரும்
வல்லசமதக்கினியும மார்க்கண்டர்வால்மீகி
அட்டதிக்குப்பாலகரும அட்டவசுக்களுடன்
திட்டமுடனெல்லோருமய ஜெயவென்றுபோற்றிசெய்ய

மாணிக்கத்தாற்சமைத்த வண்ணமணிமண்டபத்தில்
ஆணிக்கனகமணி யழகியசிங்காசனத்தில்
ஓதுமீரேழுலகம் உகந்துபடைத்தோரும்
வேதனும்நன்ருய் வீற்றிருக்கும்வேளையிலே
தெரிந்தமுனிவர்களும் தேவர்களுஞ் சூழ்ந்துவர
பரிந்துநல்லதன்மாவந்து பணிந்தார் காணுமானே
இசைநான்முகத்தோ னிவனுரெனக்கேட்க
நிசவான்குருகுலத்து நீள்பாண்டுதன்புதல்வன்
தருமனிவன்காணுந் தாரணியிலேகலியன்
பெருமையுடன்வந்ததினுற் பெருலகைத்தணிழுந்துத்
ஆதிநெடுமா லரிகேசவன்பாதம்
நீதிவைகுந்தம் நினைந்துவந்தாராகையினுல்
அழைத்துவந்தோமுமுடைய அடிபணியவேணுமென்
தழைத்தோங்குந்தருமமென்றுசாற்றிஞர்வானேர்கள்(று
செப்பரியநான்முகத்தோன் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
ஒப்பரியதன்மனுலகமகலெலபோதும்
நன்ருகச்செங்கோல் நடத்தும்விசேஷமெல்லாம்
குன்ருதமாமுனிவர் கூறநாமகேட்டிருப்போம
நண்ணியகாயமுடன் நன்ருக இங்குவந்தான்
புண்ணியவானென்றுமிகப் போதமனமகிழ்ந்து
இன்னமுப்பூவுலகி லிவற்காசையுண்டெனினும்
பொன்னுலகின்மேலாசை போதவேயுண்டெனினும்
எவ்வுலகம்வேண்டியது இப்போமுடிசூட்ட
அவ்வுலகந்தன்னி லரசாளவைப்பேனுன்
வேண்டியதுமேதெனவே வேதாமகிழ்ந்துரைக்க
ஆண்டவனைவைகுந்தம் அமையுமென்ருர்தன்மருக்கு
ஏதுமியறகாசையில்லை இறையவனை இப்போது
தாதுறையும்வேதாவும் தந்தைபதம்வேண்டி
வந்தானிவனெனவே வானோருரைத்ததற்பின்
சிந்தாகுலம்படைக்குந் திசைமுகனுமேதுரைப்பான்
தருமன்தனக்குமிபம்பா தானமபோவானைமே
பிரமரிஷியெனறுபட்டம் பேரிட்டழையுமென்ருர்
அத்தினத்தில்வானோரும் அருள்முனிவர்நாதர்களும்
இத்தலத்துபிரமரிஷியென்றுசெபித்தழைத்தார்
பிரமபுரிவிட்டுப் போனதன்மரொரு
கருமங்கள்தானகலுங் கயிலைதனிற்செல்வமென்று

ஈசரிருக்கு மியல்கயிலை நன்னாட்டில்
வாசமலர்ச்சொரிய மாமுனிவரோலமிட
ஆடுவார்கோடி யலங்காரமாகவேதான்
பாடுவார்கோடி பலவாத்தியம்முழங்க
கொட்டுவார்கோடி கூத்தாடுவார்கோடி
தட்டுவார்கோடி சங்கூதுவார்கோடி
கானமயிலாடக் கண்டிருந்தவான்மறையோர்
ஆனதிதுதிருக்கூத் தாமென்றுசொல்வாரும்
ஆவினமுங்கன்றும் அடர்ந்துபுவியில்வாழும்
காவுதனில்மேய்ந்து கரடிபுலியாளியுடன்
வாரமுடன்மான்மரைகள் மற்றுமுள்ளபட்சிகளும்
சேரவொருதுறையிற் சென்றடையும்வாவிகளும்
குன்றுதவாவிகளுங் கோலத்தெருவீதியெல்லாம்
சென்றபக்கமெல்லாஞ் செண்பகங்களபூச்சொரிய
வாசல்கடோறும் மாப்பழுத்துப்பழமுதிர
தேசமெங்குஞ்செழிக்கத் தேவகன்னியர்மகிழ்வாய்
மாவாலேகோலம் மகாதேவர்க்கென்றுசொல்லி
ஆவலாய்நாலுதிக்கும் அழகாகத்தான்போட்டு
வன்னமுள்ளமாலை வயிரமுத்துமாலைகளும்
பொன்னும்நவமணிகள் போதவலங்கரித்து
இருகைமுடியில்வைத்து இருந்துதவம்செய்வோரும்
சருகுபொசித்திருந்து தவம்பண்ணுவார்கள்சிலர்
தவத்தின்பெருமைகண்டு தன்மர்மிகமகிழ்ந்து
அவத்தின்படியோனை ஆண்டுகொண்டதெப்படியோ
எம்பிரான்வாழ்வுகண்டு இயல்கருமரே துரைப்பார்
தம்பிரானே அடியேன் தானுமென்னபேறுபெற்றேன்
செப்பமுடன்புவியிற் சிவனார்திருவருளால்
இப்புதுமைகாணவும்நான் என்னதவம்செய்தேனோ
நாராயணனருளோ நற்சிவனார்தன்னருளோ
சீராருமையருளோ தேவர்கள்தன்செயலோ
என்றுசொல்லியேதரும ரிமையோருடன்கூடி
சென்றுகயிலாசச் சிறப்பதனைத்தான்பார்த்து
சந்தோஷமேபெருகித் தன்மருமங்கேதுரைப்பார்
அந்தரதேவர்களே அரனார்தங்கோவிலங்கே
என்றுமெய்யானதன்ம ரியம்பவிமையோரும்
சென்றுநின்றிதோபாரும் சிவனார்திருக்கோவில்

பயமுடையதேவர்களும் பார்த்துநின்றுதாமுறைக்க
நயமுடையநந்தீசர் நாதற்கெடுத்துரைக்க
ஓடினார்நந்தீசர் ஒருநொடியிலீஸ்பரர்முன்
தேடியேதெண்டனிட்டுச் சிவனருடனுரைப்பார்
வாசமுள்ளதன்மருமகனா வாசலிலவந்தாரெனவே
நேசமுள்ளதன்மர்தனை நீயழைத்துவாருமென்றார்
பாதமிகப்பணிந்து பண்புடையநந்தீசர்
நாதருரைகேட்டு நல்லதன்மபுத்திரரை
தேசமிகப்புகழுஞ் சிறந்ததன்மபுத்திரரை
வாசலிலேநந்தீசர் வாருமென்றுதானழைக்க
நந்தீசர்பாதம நன்மையுடன்தெண்டனிட்டார்
வந்தனஞ்செய்து வாய்த்தகொருதன்மருக்கு
அல்லலறஈச ரருள்பெறுவீரென்றுரைத்தார்
நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தாரேதன்மருந்தான்
வாசற்படிகடந்து வந்தார்நந்தீசருடன்
ஈசாகயிலைமலை வாசாஜெகதீசா
அந்திவண்ணமுக்கண்ண அரனேயெனத்துதித்து
சந்திரசேகரனைத் தலைசாய்த்துத்தான்வணங்கி
மாடேறுமீஸ்பரனார் மலர்ப்பாதங்கண்ணிலொற்றி
ஈடேற்றவேணுமென்று ஈசரடிபோற்றினரே
ஆரணிக்கமான அரியதொருபஞ்சவர்தம்
காரணிக்கங்கேட்டிருப்போங் காசினியிலேதருமம்
உன்னைநிகர்சொல்ல உலகத்திலெப்பொழுது
பின்னையுமநான்காணேன் போபெரியதன்மரேநீர்
என்றுமனமகிழ்ந்து ஈஸ்பரனார்கொண்டாடி
வென்றியுடனிசைப்பார் விஜயனொடுநால்வோரும்
காட்டிலுடல்போட்டுக் கணைணனாபொற்பாதம்
தேட்டமுடன்றானுஞ் சென்றார்களவ்விடத்தில்
வைகுந்தபெற்றுமவர் வாழ்ந்திருப்பார்கண்டாயே
கைகண்டதாமையினாற் கயிலைப்பதிதனிலே
ஒன்றுங்குறைவில்லை உனைறனக்கிங்கெப்போதும்
என்றுமொருநாளாயிருப்பீர்மாணெனிடத்தில்
ஆனதினாலின்னமொன்று அன்பாகச்சொல்லுகிறோம்
மாதுபரனான மாலுயோஉங்களுக்காய்
திரியோதனாதிகளைச் செயம்பண்ணித்தந்ததுவும்
அரியோன்தானுங்களுக்கு அனுவணுவாய்நின்றதுவும்

தேற்றரசன்றன்னை வெல்லத் திருமாலருச்சுனனும்
நாற்றிசையுங்கொண்டாட நமமிடத்தில்வந்தபின்பு
அன்றுபுரமெரித்த அவ்வாளிவாங்கியதும்
சென்றுகுருக்ஷேத்திரத்தில் துரியோதனாதிகளை
பாரதப்போர்வென்றுதந்து பாராளவைத்ததுவும்
வாரிதுயில்மாயனுங்கள் மைத்துனனாய்த்தோன்றியதும்
என்றுமொருநாட்போ லிருந்துமுல்காண்டதுவும்
நன்றியுள்ள நாரணரை நாடோறுந்தான்போற்றி
வந்ததுவுமந்த வகையறியோங்கண்டீரே
நந்துபயில்நாரணரும நாந்தாமும்வேற்றுமையோ
சீலமுடன்வைத்திருப்போம் சீர்வேந்தேஉங்களை நாம்
மாலவனைவிட்டிருக்க வல்லீரோவென்றுரைத்தார்
தேவரீர்க்கேற்ற திருவுளந்தானெக்காலம்
ஏவல்செய்வோமென்றுதன்ம ரேற்றினர்காணம்மானை
தன்மனிவைசொல்லச் சங்கரனுமேதுரைப்பார்
அன்பனேஉன்னினைவு அங்கேயிருப்பதினால்
மாலவனார்தம்மிடத்தில் வைகுந்தத்தேயிருங்கோ
சீலமுடன்நம்மைவந்து தெரிசித்துப்போங்களப்பா
என்றரனார்சொன்னதற்பின் ஏற்றமுள்ளமாதருமர்
நின்றுதுதித்து நீலகண்டர்தாள்பணிந்து
பாதம்பணிந்து பரிவாகத்தெண்டனிட்டு
நாதருடகோவில் நன்றாகவிட்டகன்றார்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவமுனிவர்களும்
இப்படியேநாற்பத் தெண்ணாயிரரிஷிகள்
கின்னரர்காந்தருவர் கிம்புருடர்விஞ்சையரும்
அன்னமூர்த்தோனும் அயிராவதத்தோனும்
இம்மையிற்றன்மரென எவர்பெற்றாரென்றுசொல்ல
தும்புருநாரதருஞ் சுபசோபனம்பாட
ஆலாத்திக்காரிய ரெல்லரியணியாயங்குவர
மாலையணிபட்டணைத்தாத வாசகர்மேவடார்க்க
தேவகன்னியர்மபையாகன ஜெயமங்களம்பாட
ஆலவட்டத்தலமருடன் அடப்பர்களுமங்குவர

தேவர்கள் வைகுந்தத்தைச் சிங்காரித்தல்.

மெய்கொண்டதன்மர் விருப்பிவருவதற்கு
வைகுண்டலோகமெல்லாய வானோரலங்கரித்தார்

நன்மணிசேர்மண்டபமும் நற்கனகமண்டபமும்
பொன்மணிசேர்மண்டபமும் பூமலர்சேர்மண்டபமும்
வைத்தழுத்தும்பவள மாணிக்கமண்டபமும்
கத்துகடல்முத்துங் கனகத்தூண்மண்டபமும்
புட்பராகம்பதித்த புதிதானமண்டபமும்
அற்புதமாய்ரத்னமணி யமைத்தவொருமண்டபமும்
துய்யகோமேதகத்தாற் றூணிருத்துமண்டபமும்
வையமகிழ்பச்சை வயிரத்தூணமண்டபமும்
சிங்காரமண்டபமும் சீர்பளிங்குமண்டபமும்
வங்காரமண்டபமும் வச்சிரத்தூணமண்டபமும்
வீருனபட்டாடை மேற்கட்டுமண்டபமும்
மாருதகண்ணடி மாளிகையின்மண்டபமும்
விரைந்துசவ்வாததினல் மெழுகியதோர்மண்டபமும்
நிறைந்துநல்லசந்தனத்தால் நிலமெழுகும்மண்டபமும்
கந்தபொடிவாசங் கமகமென்றமண்டபமும்
மந்தாரைபிசசி மலர்தூக்குமண்டபமும்
சாரவேகற்பூரந் தானதுலங்குமண்டபமும்
ஆரவேகஸ்தூரி யாலமணக்குமண்டபமும்
ஆறிரண்டாழ்வா ரமைந்ததோர்மண்டபமும்
கூறுமொருபொற்கனகங் குவித்திருக்குமண்டபமும்
நீண்டகருடக்கொடியுடைய நீள்மதிலும்
கூண்டஅனுமக்கொடிநிறைந்தகோபுரமும்
உப்பரிக்கைமேடைகளும் உயர்ந்தசிகரமுமாய்
அப்பெரியதேவ ரலங்கரித்தாரப்பதியை
தூயதொருமாணிக்கத் தோரணமுந்தானுட்டி
மாயனுடமாளிகையை வானோரலங்கரித்தார்
போதவேவீதியெங்கும் பூங்கமுகுதானுட்டி
காதலுடன்கதலிக் கரும்புமிகநிறைத்து
பொன்னரியமாலை பூமாலையாய்த்தான் தூக்கி
மன்னியமுத்துமணி மாலைபலதூக்கி
களபமொடுதுளபங் கலதுளிமேவநிறைத்து
அழகாகவைகுந்த மலங்கரித்தபப்போது

வைகுந்தநாதன் திருமனைதன்னருகில்வைத்தது

மாசில்லாத்தன்மருடன் வானவர்கள்தேரேறி
பேசியதோர்வைகுந்தப் பெருநகரில்வந்துபுக்கார்

மண்ணுலகில்வாழ்தருமன் வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
எண்ணியேதேவருட னிங்குவந்தாரென்றுசொல்லி
கேட்டுமகிழ்ந்தப்போது கேசவநாராயணரும
நாட்டமுடனங்கிருந்த நல்முனிவோர்தான்போற்ற
சக்கரமுஞ்சங்குந் தரித்தமணிமாலையுடன்
திக்கெங்குந்தானிலங்கத் திருமூருடன்மீதேறி
வண்ணமணித்துளப மாலைகளுப நின்றிலங்க
எண்ணரியதன்மருக்கு எதிர்வந்தார்கோபாலர்
அண்டபகிரண்ட மகண்டமுந்தானுக
உண்டுமிழ்ந்து நின்ற உலகளந்தார்தன்பதத்தை
பண்டுநான்செய்ததன்மம் பலித்ததுகாணென றுதன்மர்
கண்டுமனமுருகிக் கண்குளிரத்தெண்டனிட்டார

விருத்தம்.

கண்டபொழுதே கலிதீர்ந்தேன் கன்மவினையின் கசடறுத்தேன், அண்டம்புகழும்பொற்பாதம் அடியேன் பணியத் தவம்பெற்றேன், தொண்டனிவனு மென்றுருகிச் சொல்லும்பெரிய வைகுந்தக், குண்டமதிலே எனையிருத்துங் கோவேநந்தகோபாலா. (ஈஎஉ)

வேறு.

ஆதவாவுன்னைக்கண்டேன் அல்லிருளகன்றதிப்போ
மாதவாயெனதுசிந்தை மயக்கமுந்தீர்ந்தேன்தீர்ந்தேன்
சீதவா துளபமாயா தேவகிநந்தகோபா
கீதவாயிசைகள்சேருங் கிருஷ்ணவைகுந்தஞ்சேர்ந்தேன்.

இதுவுமது

ஜானகிராமாராமா சாரங்கபாணிபூமா
மாநகரயோத்திராமா மாதவாவாசுதேவா
ஓம்நமோநாராயணாயமா உலகினையளந்தமாயா
தானவாஉனதுபாதம் சரணமேகண்டேன்கண்டேன்

வேறு.

பட்டேன்புவியிலுழன்றடியேன் பாசங்களைந்துவருமளவும், விட்டேனுணர்வுதனைமறந்தேன் விரதமுனது வைகுந்தம், மட்டேஅறிய நடந்துவந்தேன் மறலிமலரோன் வானவரும், தொட்டேஅணைந்தார் சுகம்பெற்றேன் தொழுதே னுனைநான் தொழுதேனே. (ஈஎரு)

வேறு

வைகுந்தப்பதவிசேர வருவதுளளிதோவுந்தன்
வைகுந்தமென்றுசொன்னால் வரும்வினையகன்றுபோமே
வைகுந்தாராஜாராஜே வடமலையானே அய்யா
வைகுந்தந்தந்தாயின்று வைகுந்தஞ்சேர்ந்தேன்யானே.(

கதை.

மாயாமுகுந்தா மாபாரதந்தனிலே
ஆயாதிகரியெரிந் தாதவனைத்தான்மறைத்து
சீராரபீமனுக்காய்த் தேத்தரசன்றன்னைவென்று
தாரார்விஜயனையுஞ் சாகாமற்காத்தனையே
ஆனைநின்றுமூலமென்ன அந்தமடுக்கரையில்
கானில்வந்துஅஞ்சலென்ற காகுத்தாவென்றுசொல்லி
தொழுதான்பணிந்தான் துயரமெல்லாந்தான்தீர்ந்தான்
அழுதான்கருணைவிழி யானந்தநீர்சொரிய
ஆடினான்மெய்மகிழ்ந்து அரிகரியென்றுசொல்லி
பாடினான்கீதம் பணிந்தானிருபாதம்
செங்கமலர்ப்பாதம் சேவைபணவே நிதமும்
இங்கிருக்கப்போறேனய்யா னென்னதவஞ்செய்தேனோ
என்றுதன்மார்சொல்லி ஏற்றுகின்றதோத்திரத்தை
மன்றுலகில்மாயோன் மனமகிழ்ந்துதன்மனையும்
வாருமென்றுதானழைக்க வானவர்களன்னேரம்
பாருமென்றுகூடவரப் பங்கயனுமிந்திரனும்
தேடரியாப்பாதஞ் சேவிக்கப்பெற்றனையே
ஆண்டவனேவுந்தனுக்கு ஆர்சரிகாணென்றுரைத்தார்
என்றுசொல்லிதன்மனையு மிமையோர்மகிழ்ச்சியுடன்
அன்றுகந்துகட்டி யணைத்தார்காணம்மானை
மற்றுமந்தமாயவனர் வானோர்தனைநோக்கி
கொற்றவனைக்கொண்டு கோவிலிலேவையுமென்றார்
பரிந்துதகமர்கோவிற்புகப் பசுமாலதான்மகிழ்ந்து
இருந்தங்கிமையோரை எம்பெருமான்தானனுப்ப
சாற்றுபுகழ்தன்மருந்தான தாளிணைக்கீழ்பூசைசெய்ய
ஏற்றமெதாருமயனிருமென்றுதானுரைத்தார்
பொய்யில்லாவாசகனே போதகனே நீயுமிப்போ
வைகுந்தலோகம் வளம்பார்க்கவாருமென்றார்
அய்யன்முகுந்தன் அரிகேசவனுடனே
உய்யுந்தருமனிவ ருடன்நடந்தாரம்மானை

வைகுந்தவளமையைத் தன்மருக்குக்காட்டுதல்.

கூறரியமாவெலிதன் கோவில்மணிவாசல்தனில்
வீறுடனேதானடந்து மேகவண்ணர்வந்துநின்றார்
மாயோனுந்தன்மருமாய் வாசலில்வந்தாரெனவே
தூயதொருமாவெலிக்குத் தூதுவர்போய்தானுரைத்தார்
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணாயிரத்தோனும்
நாணுமற்றேவர்களும் நான்முகனுந்தான்தேடி
காணாதபாதமது கடையேன்பொருட்டாக
கொடியேன்சிறுகுடிலிற் கோபாலர்வாசல்தனில்
அடியேன்பொருட்டாக அய்யா நீரிப்போது
இங்கேயெழுந்தருள என்னதவஞ்செய்தேனோ
சங்கேந்துமாலே சரணஞ்சரணமென்றார்
திருமாலேயிங்கிவனார் செப்புமென்றார்மாவெலியும்
குருகுலத்துதர்மனிவன் குணமுமபெருமையுள்ளோன்
சாதகமாம்நாள்முதலாய்ச் சத்தியவான்தானுமிவன்
நீதமுடையவன்காண் நீணிலத்துமன்னருக்குள்
தக்கபொறைநெறியுந் தவமுமுடையவன்காண்
மிக்கவுனைக்காணவென்று வேண்டியேவந்தோன்காண்
மாவெலியேயென்றுரைக்க மாயோனேஉம்முடைய
ஏவலினாலேவருந்தான் இந்திரருப்போலாகி
தாழ்ந்தோருயர்ந்தோராய்த் தானிருப்பார்கண்டீரோ
வாழ்ந்தோனிவன்பெருமை மாயனேசொன்னீரே
தங்குசெய்பொன்மேருவினிற்றான் ககஞ்சேர்ந்திருந்தால்
அன்றுமந்தக்காகம் ஐம்பொன்னிறமாகலியோ
ஆகிலும்நாமின்னமொன்று அருளக்கேள்மாவெலியே
தாதமுடன்கேளுமென்று சாற்றலுற்றாரம்மானை
பரிந்துநல்லமாமறையோர் பன்னீராயிரம்பேருக்கு
திருந்துமொருவேள்விதினந்தோறும்பண்ணிவைத்தான்
மற்றுமோராயிரம்பேர் மாமறையோர்தங்களுக்கு
நித்தமன்னதானம் நிறையக்கொடுத்தவன்காண்
நன்றாய்மனுநீதி நடத்துமுறைதனிலே
குன்றுமலாநிலொன்று கொண்டோனிவன்காணும்
இல்லோரிரவோரிளைத்தோர்கள்தங்களுக்கு
எல்லாருயிரு மிவனுயிர்போற்காத்தவன்காண்

சத்தியவாய்மை தவருமற்பூவுலகில்
நித்தியநீதி நிலைநிறுத்தும்புண்ணியன்காண்
திங்கள்மும்மாரி சிறந்துமிகப்பொழிய
பொங்கும்புலியும் புல்வாயுமோர்துறையில்
உண்ணுமதுதண்ணீ ருறவுமிகவுண்டாகும
மண்ணுலகிலிந்த மகிமையிவன் நீதி
வழக்காகிவீமனுடன் வந்தபுருஷாமிருகம்
பழக்காருந்தன்மருட பக்கலிலேஞாயமிது
வந்திருவர்தாமும் வழக்கொன்றுதான்கூற
பிந்தினுன்வீமனையும் பிளந்துபோவென்றவன்காண்
தெரிந்துதுரோபதையைத் திரியோதனன்பிடித்து
பரிந்துதுகிலுரியப் பார்த்துநின்றநால்வோரும்
வில்லம்புதீட்டி வெருண்டுசினந்தெழுந்தார்
வில்லப்புதன்னை விலக்கியேநின்றவன்காண்
பாரின்மேலாசையற்றுப் பரிந்தேபரகதியைச்
சேரவேதானினைந்து தீங்கொன்றுமபேசாமல்
ஆவலுடனிங்குவந்தான் அன்பாகநம்மருகில்
மாவெலியேயென்று மகிழ்ந்துரைத்தாரமானே
என்றளவில்மாவெலியும் இருதயமுந்தான்மகிழ்ந்து
சென்றுதருமனையுஞ் சிந்தையுரத்தான்தழுவி
மன்னவனே நீர்தான் வருந்தியேசெய்தவத்தால்
இன்னகரில்வந்தாய்நீ யென்றுமிகப்புகழ்ந்து
உற்றதொருதமருக்கு முபசாரமேயுரைத்து
மற்றுமந்தமாயோனை வணங்கினன்மாவெலிதான்
மாவெலியைத்தானிருத்தி மாயோனுமன்பாக
காவலனுர்தன்மரையுமையுடனேகொண்டுசென்று
பேராரும்பாலகனைப் பிரமனோதேவனுடன்
தாராருமநாரதனுஞ் சதுர்வேதமாமுனியும்
உத்தமனுகியதோர் உருக்குமாங்கதனுடனும்
பத்தியுள்ள ஆழ்வார் பனனிருவர்தன்னுடனே
வீற்றிருக்குஞ்சோலைதனில் மேகவண்ணர்தன்கொலுவில்
போற்றியேவானவர்கள் பொற்றுளுறப்பணிந்து
தங்குபுகழ்தன்மருக்குச் சக்கரமுநதான்தரித்து
பொங்குதிருமாயோனைப் போற்றிநின்றூர்வானோர்கள்
அங்கவர்கள்தம்மை அச்சுதனுர்தாம்நிறுத்தி
திங்களுதல்வேந்தனுமாய்த திருமாலெழுந்தருளி

குளிர்ந்தமலர்ச்சோலைதனில் கோபாலர்தானடந்தார்
அழுந்தநவரத்தினத்தா லலங்கரித்தமண்டபத்தில்
சொல்லும்பொழுது ஜெயவிஜயன்வீமனுடன்
சொல்லுமிரட்டையருந் தோராத்துரோபதையும்
ருவரையுங்கண்டு கிரேயெழுந்திருந்து
புரியபொருள்கண்டவர்போ லரியினிணையடியில்
வந்துபணிந்து மலர்கள்மிகச்சொரிந்து
சிந்தைமகிழ்ந்து சேவித்துநிற்பளவில்
தம்பிமாரதங்களையுந் தன்மரெடுத்தணைத்து
எம்பிரான்சீர்பாத மிறைஞ்சினேம்போதுமினி
நந்தகோபாலர் நரசிங் ரூபமுடன்
விந்தமதில்நடந்து மெய்தளர்ந்துவிட்டீரோ
என்றுரைத்துத்தம்பியரோ டியல்பாகஐவருந்தான்
மன்றுலவுமாயோனை மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
மன்னவரே நீங்கள் மண்ணாசையற்றுவந்தீர்
இன்னகரிலெப்போது மிருமென்றுதானுரைத்தார்
ஆனந்தவாரிதிகொண் டைவரையும நீராட்டி
தானந்தமானவள்ளல சாற்றிமுடிசூட்டி
மாயவனார்தான்வாழ்த்தி வாழ்ந்திருங்களென்றுசொல்லி
நேயமுடன்கொண்டுசென்று நீலமணிமண்டபத்தில்
அனபாகநம்மிடத்தி லருகேஇருமெனவே
இன்பமாய் நீரு மிருமென்றுரம்மானை
நாரதனார்தன்முதலாய் நன்முனிவோர்தான்கூடி
சீரானநால்வேதந் திருந்தவேஓதுமென்று
வீரசிங்காசனத்தில் மேவியிருமென்றுரைக்க
பாரசிங்கமாவேந்தர் பரிந்துமிகவீற்றிருந்தார்
வெண்கவரிதான்வீச விருதுபலமுழங்க
தங்கமணிமண்டபத்தில் தம்பியருந்தன்மருமாய்
ஏந்திழையாள்தம்மோ டிருந்துபணிமாற
ஆய்ந்தமடமாத ரரம்பையர்களாடல்செய்ய
அச்சுதனார்நேச மகலாதபஞ்சவர்கள்
மெச்சுபுகழ்வைகுந்தம் வீற்றிருந்தாரம்மானை
பொய்யில்லாமெய்யரவர் புண்ணியவான்மாதருமர்
செய்யும்வெகுதர்மமெல்லாம் தேடியேசெய்தமையால்
பரிதிமதிகாணுத பச்சைமால்தன்பதிக்கு
விருதரசர்பஞ்சவர்கள் மேவினர்காணம்மானை

இவர்பெற்றபேர்தா னெவர்பெற்றார்பூவுலகில்
கவருற்றநெஞ்சரின்னங் காணாதவிந்தைநகர்
கண்டாரிவரெனவே கனகசபைதானமுழங்க
அண்டர்முனிவோரு மதிசயமாய்க்கொண்டாட
மெய்கண்டார்கண்டார் வெளியிலொளியாயிருந்த
வைகுண்டங்கண்டார் வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள்
என்றுகதைசொல்ல ஏற்றஜெனமேஜெயனுக்கு
சென்றுதிருச்செவியின் செவ்விடுமதுநன்றாக

ஜெனமேஜெயனுக்கு பிரமஹத்திதோஷம் நீங்குதல்.

ஓசையுறக்கேட்டே யுளமகிழ்ந்துதானிருக்க
பாசமுடன்போர்த்துமொரு பழையகறும்பட்டதுவும்
வெண்பட்டுமாகி வெறிபிடைமைபோய் நீங்கி
பண்பட்டுவார்த்தை பழையபடி தான்பேசி
சிறுமையகன்றதென்று ஜெகதலத்தோர்கொண்டாட
பொறுமையுள்ளபஞ்சவர்கள் புவியாண்டுவிந்தமதில்
போன அதிசயந்தான் புதுமைபுதுமையென்று
ஆனஜெனமேஜெயனுக்கு அறிவுவந்துதானதினால்
சத்தியவான்வசனம் சத்தவிளங்குதென்று
பத்தியுடனப்போது பஞ்சவர்கள்கோவிலென்று
கட்டிமுடித்துக் கைகுவித்துப்பூசைபண்ணி
திட்டிகழித்துத் திருக்கோவிலாலயமாய்
பூமிதனிலிந்தப் பூலோகமகொண்டாட
ராமனேராமனென்று நாதமணிதானுட
திருவிளக்குநின்றிலங்கத் தீபமுடன் தூபம்
பரிமளங்கள்வீசப் பஞ்சவர்கள்கோவிலென்று
வருவார்பணிய வருமவினைகள்தானகல
தருவார்துளபமுடன் சந்தானமுண்டாக
மெய்யதிகங்காட்டி விளக்கியேமேலோகமெல்லாம்
ஐவரதிசயங்க ளன்புடையோர்கொண்டாட
தன்மர்கதையென்று தரணியிலேதுதிக்க
கன்மமகலக் கற்பனைகள்விட்டோட
நோய்கள்பலதீர நொந்துமனங்களிப்ப
பேய்களகலப் பிரமஹத்திதானதீர
குட்டங்குறைநோவு குலைமுட்டி நீராமை
அட்டகுன்மவாயுவுடன் அடங்காதபீலிகையும்

வெட்டைகரப்பன் வெடிசூலைமேகமுதல்
துட்டக்கிரந்தி சோகைகாமாலையுடன்
அந்தரவாயுவுட னண்டப்பவுத்திரமும்
முற்றிஇடுப்புவலி முழங்கால்கரப்பனுடன்
கன்னக்கரப்பன் கடியகண்டமாலையுடன்
அன்னக்கிருமி அழிநீரழிவுமுதல்
பற்குத்துப்பல்லரணை பாண்டுநீராமபனுடன்
உட்குத்துடப்புமுதல ஒடுங்காக்கரப்பனுடன்
ஈழையிருமல் இளைப்புபபெறுவயிறும்
கோழைகுடவாழை கூடிய நீர்ப்பீனசமும்
வாதக்கரப்பன் மண்டைப்பொரிகரப்பன்
காதிரைச்சல்கண்புகைச்சல் கண்மாசடைதலுடன்
வைப்புப்புதைப்பு வலுத்தபில்லிசூனியமும
வெப்புவெகுப்பு விரணம்பலவிதமும
முகவாதசன்னி முடங்கல்தலையசைப்பும்
பகராதிபித்தம் பழுத்தரத்தகாசமுதல்
கடுத்துவயிறெழுகசல் கண்டிப்புக்கொண்டையுடன்
அடுத்தநடுக்கல் அசதிவந்துவாதமுதல்
வலிப்புமிசிப்பு வாய்நோய்வரட்சியுடன்
கலிப்புப்பிளவை கண்ணேசைவிப்புருதி
சண்டிவலிவிப்பிருமல் தாதுநட்டமானதுவும்
அண்டவலி அகோரநோ யத்தராவாயுமுதல்
பருப்படுவன்சில்விஷங்கள் பண்டிப்புத்தொண்டைவலி
கருப்பழிநலூர்கிருமி கனவுமிகச்சொற்பனமும்
உள்ளுருக்குநோயு முடம்பிலெலும்புருக்கி
வெள்ளுளுவைவெள்ளுதடி வீங்குப்பெரும்பாண்டு
எரிபிளவைகரிபிளவை ஈடுமுறைப்பாடுமுதல்
அரிபிளவைசப்பாணி ஆனந்தவாயுவுடன்
அழல்நோய்பொருமலடைப்புநீர்கல்லடைப்பு
கழல்வாதங்குளிர்காச்சல் கண்ணோவுநீர்வருதல்
சீதசுரம்பார்வை சேட்டுமத்தின்கொட்டாலை
வாதசுரபித்தம் வலுத்தசுரமிப்படியாய்
எழுநாயராகி எழுந்தவியாதிகளும்
பழுநாயரான பாரிசவாயுமுதல்
தீருமென்றுமாயன் திருவாய்மொழிந்தபடி
ஆருந்தவமுடையோர் அரிகரியென்றுசொல்ல

வாக்குமனமுமொன்ருய் மகிழ்ந்திருந்துதான்கேட்டு
பார்க்கும்பழிபாவம் பறந்துவிடும்சத்தியமே
என்னதவமானாலும் இச்சித்துக்கேட்போர்க்கு
சொன்னமயமாகச் சொரிவாளதுரோபதையும்
பிள்ளைத்தவமும் பெருந்தவமுந்தான்கொடுத்து
இள்ளைத்துரோபதையுங் கேட்கவரந்தானீய்ந்து
நேமமுள்ளகாரியங்கள் நிமிஷத்திலல்வேணுமென
வீமனுதவிசெய்ய விஜயனுமேதிக்கதிர
சென்றுசெலுத்தித் திசைகளெட்டுங்கீர்த்திகொண்டு
வென்றுநகுலன் வெகுதவங்கள்தானீய
மன்னுசகாதேவன் வந்தநோய்விக்கினங்கள்
பன்னுபொருளைப் பார்வையால்தான்தீர்க்க
தருமர்குருவாகத் தான்கொலுவிலேயிருக்க
கருமம்படர்ந்தோடக் கசடுவினைதீர
சத்திவிளங்கச் சகலபிணிதான்தீர
வெத்திகொண்டபாரதம்போல் விண்ணுலகு மண்ணுல
அங்குமரிகேசவன்பால் ஐவர்சிறந்திருக்க [கும்
இங்குமைவர்தானிருந்து ஏற்றவரங்கொடுக்க
பெற்றூர்பெருமையென்று பேருலகங்கொண்டாட
உற்றூருறவோருமிருந்துபணிமாற
பூங்கோவில்வாசனைகள் போதவேதான்மணக்க
பாங்காமணிவிளக்கு பக்கமெல்லாம் நின்றிலங்க
சாம்பிராணிவாசம் சன்னதியெல்லாமணக்க
தேம்பாமல்நாதமணி திருச்சங்குதான்முழங்க
இராவினைக்குந் திறமுஞ்சவுரியமும்
தாரார்ஜெனமேஜெயன் தானறிந்துபோற்றிசெய்ய
பொறுமையுள்ளபஞ்சவர்கள் பூலோகந்தன்னிலிப்போ
சிறுமைபிரமஹத்தி தீர்ந்ததுஎந்தனுக்கு
விதிவசத்தையாராலும் விலக்கமுடியாதெனவே
அதிசயமாய்க்கொண்டாடி அத்திபுரநகரில்
வீற்றிருந்துசெங்கோல் விளங்கமுடிசூட்டி
பார்த்திபரும்சூழப் பார்மன்னர்தான்சூழ
சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்துதற்கு
மங்காவியாசருட வாக்கியமுந்தான்கேட்க
நினைத்துஜெனமேஜெயன் நெஞ்சுருகித்தான்தேட
அனைத்துயிருமொன்றன் றறிந்தவியாசரவர்

பொன்னுலகம்விட்டுப் பூலோகந்தன்னில்வந்தார்
மின்னுலவுமந்த வேதவியாசரையும்
கண்டுஜெனமேஜெயன் கண்களிக்கத்தான்போற்றி
தொண்டனுக்குப்புத்தி தோற்றமுடனேயுரைத்தீர்
அந்தவிபரமதை ஆய்ந்தறிந்துபாராமல்
வந்தபிரமஹத்தி மாற்றிவைக்கவேண்டியெனே
பஞ்சவர்களேவர் பாராண்டுபாரிழந்து
வஞ்சமில்லாவைகுந்த மாபதிக்குப்போனகதை
கேளுமென்றுசொன்ன கிருபைப்படிநானும்
நாளுமொருமாதம் நன்றாகத்தான்கேட்டு
ஆளும்பிரமையது அகலறதுகாண்மாமுனியே
கோளுமவினையுங் கொடுமைகளுந்தான்விலகி
போனதினலேவர் புதுமைஅதிசயத்தால்
தானமுடன்பொற்கோவில்தான்சமைத்துப்பூசைபண்ணி
வானவரேஇப்போது வைத்துவணங்குகிறேன்
நானுமுந்தன்பாதம் நாடோறுந்தான்மறவேன்
என்றுஜெனமேஜெயன் இவ்வார்த்தைதான்கூற
வென்றிகுருவே வியாசரமகிழ்ந்து
சத்தியவாய்மை தவறாதாரிப்போது
நித்தியமாயெங்கும் நிரந்தரமாய்த்தானவர்கள்
இங்குமிருப்பா ரெவ்வுலகுந்தானுள்வார்
அங்குமிருப்பா ரமரரோடாசனத்தில்
நல்லவர்கள்பஞ்சவர்கள் நற்றவம்பெற்றாரெனவே
வல்லபுகழ்மாமுனிவர் மகிழ்ந்துஜெனமேஜெயனுக்கு
ராசசிங்காசனத்தில் நன்றாயிருந்துசெங்கோல்
வாசமுடன்பூவுலகில் மன்னுயிருமெனவே
வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மகிழ்ந்துஜெனமேஜெயனும்
போற்றிநமஸ்கரித்துப் பொற்பாதமபூண்டுகொண்டு
ஏற்றியிணையடியை யிறைஞ்சிநின்றுதோத்திரமும்
சாற்றினன்மாமுனிதான் சரணமெனக்கைதொழுது

விருத்தம்.

பூருவத்தரசுநாட்டிப் பூவுலகனைத்தும்பூட்டி
வேறுசொற்பகையுங்காட்டி மித்திரபேதமாக்கி
கூறுமுற்கதையுங்காட்டி கொலைதொழில்புரியவீட்டி
பேறுபெற்றைவரென்று பெருமையுமுடித்தாய்போற்றி.

அடியேனடியேன்பிழைபொறுத்தீ ராசுநிறுத்திவினை யறுத்தீர், சிறியேனுனதுமகவாகச்சித்தமிரங்கியனுதின மும், வெறியேயகலவனைபுரிந்தீர் விட்டகுறையும் நிறை வேறக் குறியாய்மகுடமுடிசூட்டுங் கோவேஎனதுகுலக் கொழுந்தே. (௱எஅ)

இன்னஞ்சிறியேன்கலியுகத்தி லிருந்துமெலிந்து மி ளையாமல், முன்னஞ்சுபேர்க்குநூற்றுவர்க்கும மொழியு ம்விபர மதுபோல, வின்னஞ்சுமரா நடுஞாயம விரும்பியு ரைத்துஅடியேனைத், தன்னஞ்சறிவுதானதுபோற்றற்கா த்தருளுந் தயாபரனே. (௱எகூ)

இதுவுமது

முன்னாள் நடந்தவழிவசமும் முறையுமெனக்குத் தெரி யாது, இன்னாள்நடக்கும் விபரிதத்தா லென்னைமறந்துச டையாமல், அன்னாட்கலியன்வந்ததினு லேவராகன்முராரி யிடத்தில், பின்னாளுமக்கு நாயடியேன் பேசாதடிமையா ள்வாயே. (௱அ௰)

வேறு.

குருகுலத்தரசுக்கெல்லாங் கொற்றவாவுற்றவேளை
வருகெனச்சமையமென்பேன் வந்தருள்புரிந்துநீரும்[ல்
குருவெனத்தடுத்தாட்கொண்டு கொற்றவா அடியேன்மீதி
தருவெனக்கனகமீயுஞ் சற்குருநாதாபோற்றி. (௱அக)

தோத்திரமுஞ்சொல்லித் தொழுதுநமஸ்கரிக்க
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மாமுனியுந்தான்போனார்
வேதவியாசர் விண்ணகத்துக்கேகியபின்
சாதுசெனமேஜெயனுந் தாரணியோர்போற்றிசெய்ய
இருந்தான்கொலுவி லேகசிங்காசனத்தில்
வருந்தார்தமக்கு வணங்காதகோவேந்தாய்
கலியுகத்திலேயிருந்த காரணமாம்நற்கதையாய்ச்
சலியாமற்கேட்டுத் தான்பிரமைதீர்ந்தமையால்
பழுதில்லாதிக்கதையைப் பட்சமுடன்தான்கேட்டு
எழுதிப்படிப்போர்க்கும் இன்புற்றுக்கேட்போர்க்கும்

வகுந்தமென்றெருக்கால் வாயினாற்சொன்னோர்க்கும்
மய்கொண்டமூர்த்தி விஷ்ணுபதமுண்டாக
ந்தவினையும் வருவினையுந்தான் தீர்ந்து
சந்திருமால்பாதஞ் சேர்ந்திருப்பார்கண்டீரே
ந்தவைகுந்தகதை இயல்பாகமுன்னாளில்
ந்தைமகிழ்சீரங்க ராயருடதன்சீஷன்
வங்கியருள்வடவன் விளம்பினாிக்கதையை
பாங்கியசொல்லதனைப் பூரித்துநன்றாக
தலைமுதல்தெரிந்து முற்கதையை ஆராய்ந்து
தலைமொழியெனவே கொண்டாடிக்கேட்பவர்க்கு
ருசொற்பொருளை ஒன்பதாய்த்தான்விரித்து
நுவாகவேதெரிந்து கற்பித்தான்விற்பனமாய்
ருந்துபுகழ்வைகைத் தென்வீரையம்பதியான்
பாருந்துதவஞ்செய்யும் புகழழகுதன்புதல்வன்
ன்னவனும்பொன்னழகு மருகனெனவேவளரும்
புன்னதருவானவர்க்கும் அன்புடையோர்தங்களுக்கும்
சான்னபடிகேட்டுத் தொழுதுமிகவணங்கும்
ன்னிலத்திற்றெள்ளுதமி ழியப்புங்கவிவாணருக்கும்
ஷாடியார்க்குஞ் சீஷநாய்த்தானிருந்து
ாசனென்றுகூறித் தமிழினாலிக்கதையை
தடித்தெளிந்து திருவிருத்தந்தான்கலந்து
ாடிப்படித்தெழுதும் பாருலகிலுள்ளோர்க்கும்
ாற்றெண்பத்தோர்விருத்தம் நுணுக்கமாய்த்தான்பாடி
ார்த்தன்புகூறப் பனுவலுடன்கலந்து
க்ஷத்திரமபோய்நன்றாய்த் திரட்டியொருநூலாகக்
காத்திரமும்தான்வாழ்க கூறினாிக்கதையை
ாரிலுள்ள ஆடவரும் பாருலகரும்மங்கையரும்
ஆரியரும்மற்றோரும் யாவர்களுந்தான்படிக்க
ன்னாளிலேவடவன மொழிந்தவைகுந்தகதை
ன்னாளிற்போற்ற வெழுதாவெழுத்ததனால்
அச்சுக்கூடத்ததிப னேகரிதுவரையில்
ச்சிதமாயச்சிலிதை யோங்கப்பதிப்பித்தார்கள்

இட்டாபார்த்தசாரதி நாயுடுசீமானவர்கள்
அட்டதிக்கும்புகழ அச்சிலிதைத்தானியற்ற
கற்றோருமற்றோருங் களிப்பாய்ப்படிப்பதற்கு
சொற்குற்றமில்லாமல் சுத்தப்பிரதியதாய்
தப்பிதங்களைத்திருத்தி தன்னாலியன்றமட்டும்
குப்புசாமிக்குரிசில் குவலயத்தோர்கொண்டாட
வாழிமிகவாழி மங்காதநூல்வாழி
வாழிசெங்கோல்செலுத்து மன்னவர்மிகவாழி
அன்னைசுற்றம்வாழி அருந்தமிழோர்தான்வாழி
சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செல்வமுடன்தான்வாழி
ஆல்போல்தழைத்து அறுகதுபோல்வேருன்றி
பால்போல்ருசிக்கப் பாரில்மிகத்தான்வாழி
மூங்கில்போலன்னைசுற்றம் முசியாமற்றான்வாழி
ஓங்கியநால்வேத மூயிர்பலவுந்தான்வாழி

விருத்தம்.

அரிகரிராமாவென்றால் அகன்றிடுங்கோடிபாவம்
அரிகரிராமாவென்றால் அனேகமாய்பொருளுஞ்சே
அரிகரிராமாவென்றால் அறங்களுமிகுத்துவாழும்
அரிகரிராமாவென்றால் அவர்கள்மெய்ஞ்ஞானியாமே

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை

முற்றிற்று.